SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 3173

Warszawa, 17 czerwca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o rynku kryptoaktywów.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Adama Gomołę.

(-) Agnieszka Buczyńska; (-) Adam Gomoła; (-) Piotr Górnikiewicz; (-) Michał Gramatyka; (-) Bożenna Hołownia; (-) Szymon Hołownia; (-) Adam Luboński; (-) Maja Ewa Nowak; (-) Łukasz Osmalak; (-) Bartosz Romowicz; (-) Ewa Schädler; (-) Piotr Paweł Strach; (-) Paweł Śliz; (-) Wioleta Tomczak; (-) Kamil Wnuk.

Projekt

U S T A W A

z dnia ... r.

o rynku kryptoaktywów[1), 2)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

1) szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów;
2) zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa;
3) organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

---

1) Niniejsza ustawa służy stosowaniu:
   1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025);
   2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

2. Nadzór nad rynkiem kryptoaktywów obejmuje:

1) nadzór nad oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem i dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów;
2) ujawnianie nadużyć na rynku kryptoaktywów i zapobieganie im.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) dniu roboczym – rozumie się przez to każdy dzień od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy;
2) dostawcy usług hostingowych – rozumie się przez to podmiot świadczący usługi hostingu w rozumieniu art. 3 lit. g pkt iii rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.[3)]);
3) dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów – rozumie się przez to dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114;
4) emitencie – rozumie się przez to emitenta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia 2023/1114;
5) informacji poufnej – rozumie się przez to informację poufną, o której mowa w art. 87 rozporządzenia 2023/1114;
6) interfejsie internetowym – rozumie się przez to interfejs internetowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 38 rozporządzenia 2023/1114;
7) jednostce dominującej – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej sprawujące kontrolę nad jednostką zależną w sposób określony w art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640 i 644);
8) jednostce zależnej – rozumie się przez to jednostkę kontrolowaną przez jednostkę dominującą;
9) kliencie – rozumie się przez to klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114;
10) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
11) kryptoaktywie – rozumie się przez to kryptoaktywo w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia 2023/1114;

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

12) macierzystym państwie członkowskim – rozumie się przez to macierzyste państwo członkowskie w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 2023/1114;
13) ofercie publicznej – rozumie się przez to ofertę publiczną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 12 rozporządzenia 2023/1114;
14) oferującym – rozumie się przez to oferującego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia 2023/1114;
15) organie zarządzającym – rozumie się przez to organ zarządzający w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia 2023/1114;
16) planie naprawy – rozumie się przez to plan, o którym mowa w art. 46 rozporządzenia 2023/1114;
17) planie wykupu – rozumie się przez to plan, o którym mowa w art. 47 rozporządzenia 2023/1114;
18) platformie obrotu kryptoaktywami – rozumie się przez to system wielostronny, który skupia interesy stron trzecich związane z nabywaniem i sprzedażą kryptoaktywów lub który ułatwia skupianie takich interesów, w ramach tego systemu i zgodnie z jego zasadami, w sposób skutkujący zawarciem umowy, której przedmiotem jest wymiana kryptoaktywów na środki pieniężne albo wymiana kryptoaktywów na inne kryptoaktywa;
19) posiadaczu detalicznym – rozumie się przez to posiadacza detalicznego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 rozporządzenia 2023/1114;
20) prowadzącym platformę obrotu kryptoaktywami – rozumie się przez to podmiot zajmujący się prowadzeniem platformy obrotu kryptoaktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia 2023/1114;
21) przedsiębiorcy telekomunikacyjnym – rozumie się przez to przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252);
22) rachunku kryptoaktywów – rozumie się przez to rachunek kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 pkt 19 rozporządzenia 2023/1113;
23) rejestratorze domen – rozumie się przez to rejestratora lub agenta działającego w imieniu rejestratorów, w szczególności dostawcę lub odsprzedawcę usług w zakresie rejestracji prywatności lub serwerów pośredniczących;
24) rejestrze domen – rozumie się przez to podmiot, któremu powierzono domenę najwyższego poziomu i który odpowiada za zarządzanie nią, w tym za rejestrację

nazw domen w ramach tej domeny oraz za jej techniczne funkcjonowanie, w tym za obsługę jej serwerów nazw, utrzymanie jej baz danych oraz dystrybucję jej plików strefowych we wszystkich serwerach nazw, bez względu na to, czy którekolwiek z tych działań jest wykonywane przez ten podmiot czy zlecane na zewnątrz, ale z wyłączeniem sytuacji, w których rejestr wykorzystuje nazwy domeny najwyższego poziomu wyłącznie do własnego użytku;

25) rozporządzeniu 2023/1113 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1);

26) rozporządzeniu 2023/1114 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[4)]);

27) tokenie będącym e-pieniądzem – rozumie się przez to token będący pieniądzem elektronicznym w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114;

28) tokenie powiązanym z aktywami – rozumie się przez to token powiązany z aktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114;

29) usłudze w zakresie kryptoaktywów – rozumie się przez to usługę w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114;

30) ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222, z 2025 r. poz. 146 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 340 i 644);

31) zagranicznym dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów – rozumie się przez to dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, który uzyskał zezwolenie wydane przez właściwy organ z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zgodnie z art. 63 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 3. 1. Dokumenty związane z dokonywaniem czynności dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów, czynności dotyczących oferty publicznej na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 oraz innych czynności wykonywanych w ramach

---

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

działalności podmiotów w zakresie regulowanym przepisami rozporządzenia 2023/1114 mogą być sporządzane w postaci elektronicznej.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, sporządzone w postaci elektronicznej, tworzy się, utrwala się, przekazuje się, przechowuje się i zabezpiecza się w sposób zapewniający ich integralność i bezpieczeństwo.

3. Oświadczenia woli złożone w postaci elektronicznej zawarte w dokumentach, o których mowa w ust. 1, spełniają wymóg formy pisemnej, także w przypadku, gdy forma ta została zastrzeżona pod rygorem nieważności.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony praw i interesów klientów.

Art. 4. 1. Porady oraz informacje o oferowanych przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów usługach w zakresie kryptoaktywów oraz o kryptoaktywach będących ich przedmiotem mogą być udzielane klientom lub potencjalnym klientom przez osobę fizyczną pozostającą z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, posiadającą wiedzę i kompetencje w zakresie rynku finansowego niezbędne do wykonywania jej obowiązków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku nieposiadania przez osobę fizyczną pozostającą z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, udzielającą klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, wiedzy lub kompetencji, o których mowa w ust. 1, osoba ta może wykonywać swoje obowiązki wyłącznie pod nadzorem osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1, ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków pod jej nadzorem przez osobę fizyczną nieposiadającą wiedzy lub kompetencji, o których mowa w ust. 1.

4. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów:

1) zapewnia utrzymywanie i pogłębianie wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną, o której mowa w ust. 1;
2) zapewnia zdobywanie wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną pozostającą z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w

stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, udzielającą klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, nieposiadającą takiej wiedzy lub takich kompetencji;

3) ustanawia i wdraża politykę w zakresie przeprowadzania szkoleń osób fizycznych, o których mowa w pkt 2 i ust. 1, i potwierdzania ich wiedzy i kompetencji.

5. Polityka, o której mowa w ust. 4 pkt 3, podlega zatwierdzeniu przez organ zarządzający dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania dotyczące wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego niezbędnych do wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1, jakie musi spełniać osoba fizyczna, o której mowa w tym przepisie,
2) sposób wykonywania i okres nadzoru nad osobą fizyczną pozostającą z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, udzielającą klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, nieposiadającą wiedzy lub kompetencji, o których mowa w ust. 1,
3) sposób postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w celu zapewnienia:
   a) prawidłowości wykonywania obowiązków przy udzielaniu klientom oraz potencjalnym klientom porad oraz informacji, o których mowa w ust. 1,
   b) utrzymania i pogłębiania wiedzy oraz kompetencji osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1, w zakresie rynku finansowego,
   c) zdobywania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną, o której mowa w pkt 2,
4) minimalne wymagania dotyczące polityki, o której mowa w ust. 4 pkt 3

– uwzględniając konieczność zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz zakres prowadzonej przez nich działalności.

Art. 5. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów świadczy usługę w zakresie kryptoaktywów na podstawie regulaminu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów oraz umowy o świadczenie tej usługi zawartej z klientem.

2. Obowiązku posiadania regulaminu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku, gdy konstrukcja kryptoaktywów objętych umową, o której mowa w ust. 1,

lub specyfika obrotu tymi kryptoaktywami uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych z zawarciem i realizacją tej umowy w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na których rzecz są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów.

3. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowy sposób świadczenia usługi w zakresie kryptoaktywów przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów na rzecz klienta, w szczególności:

1) prawa i obowiązki dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i klienta;
2) warunki zawierania i rozwiązywania umowy, o której mowa w ust. 1;
3) wymagania dotyczące ustanawiania pełnomocnictw.

Art. 6. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, wygasa z:

1) dniem ogłoszenia upadłości dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów;
2) upływem 3 miesięcy od dnia otwarcia likwidacji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

2. W przypadku:

1) wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z ust. 1,
2) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 64 rozporządzenia 2023/1114

– Komisja w celu zabezpieczenia interesu publicznego może, w drodze decyzji, określić termin zakończenia prowadzenia działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów.

3. Do czasu:

1) wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z ust. 1,
2) zakończenia prowadzenia działalności – w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 64 rozporządzenia 2023/1114

– dostawca usług w zakresie kryptoaktywów albo podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, wykonuje wyłącznie czynności zmierzające do zakończenia działalności, w tym wynikające z postanowień umów zawartych z klientami, bez możliwości zawierania nowych umów dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ustanawia, wdraża i utrzymuje procedury, o których mowa w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, albo w przypadku cofnięcia zezwolenia, jeżeli procedury, o których mowa w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114, nie są stosowane przez podmiot, którego zezwolenie wygasło, albo przez podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, albo przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub są stosowane nieprawidłowo, lub jeżeli leży to w interesie ich klientów, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi, którego zezwolenie wygasło, albo podmiotowi, któremu cofnięto zezwolenie, albo dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów przeniesienie na innego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami, po uzyskaniu zgody dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, na którego będą przeniesione te prawa i obowiązki, oraz tych klientów.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, dotychczasowy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów niezwłocznie wydaje dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, na którego zostały przeniesione prawa i obowiązki wynikające z umów zawartych z klientami, dokumenty dotyczące tych umów.

7. W przypadku gdy żaden dostawca usług w zakresie kryptoaktywów nie wyraził zgody na przeniesienie, o którym mowa w ust. 5, Komisja nakazuje przeniesienie kryptoaktywów, środków pieniężnych oraz dokumentów i informacji związanych z prowadzeniem rachunków kryptoaktywów do wybranego przez Komisję dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów albo do wybranych przez Komisję dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, mając na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu i ochrony klientów, inwestorów i innych uczestników rynku. Dokonując wyboru, Komisja uwzględnia charakter, skalę i złożoność działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, do którego ma nastąpić przeniesienie. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio. Zgoda klientów dotychczasowego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów nie jest wymagana.

8. W przypadku gdy nie wszyscy klienci dotychczasowego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wyrazili zgodę na przeniesienie, o którym mowa w ust. 5, Komisja nakazuje przeniesienie kryptoaktywów, środków pieniężnych oraz dokumentów i informacji związanych z prowadzeniem rachunków kryptoaktywów tych klientów do wybranego przez Komisję dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów albo do wybranych

przez Komisję dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, mając na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu i ochrony klientów, inwestorów i innych uczestników rynku. Dokonując wyboru, Komisja uwzględnia charakter, skalę i złożoność działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, do którego ma nastąpić przeniesienie. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio. Zgoda klientów dotychczasowego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów nie jest wymagana.

9. W przypadku gdy nie doszło do przeniesienia praw i obowiązków zgodnie z ust. 5, do postępowania z dokumentami związanymi z usługami w zakresie kryptoaktywów stosuje się odpowiednio przepis art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96 oraz z 2026 r. poz. 176, 187 i 644). Dotychczasowy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów niezwłocznie zawiadamia Komisję o podmiocie, któremu oddano na przechowanie dokumenty dotyczące umów zawartych przez tego dostawcę z klientami. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd rejestrowy zawiadomienia dokonuje ten sąd.

10. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zezwolenia udzielonego emitentowi tokenów powiązanych z aktywami, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

11. W przypadku, o którym mowa w art. 60 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114, oraz w przypadku o równoważnym skutku przepisy ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub prowadzący działalność na tym terytorium, który zaprzestał prowadzenia działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, przechowuje na trwałym nośniku przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zaprzestał prowadzenia tej działalności, dokumenty związane z prowadzeniem tej działalności.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wykonany także w przypadku zapewnienia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 1, przez podmiot trzeci.

3. W związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby i lokalu podmiotów, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz wglądu do przechowywanych dokumentów, o których mowa w ust. 1.

4. Na pisemne żądanie Komisji podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, niezwłocznie sporządzają na własny koszt kopię dokumentów, o których mowa w ust. 1, i przekazują ją Komisji.

Art. 8. W przypadku połączenia lub podziału emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub czynności prawnej mającej za przedmiot przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55^2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, 1172 i 1508 oraz z 2026 r. poz. 184 i 507) zezwolenie uzyskane na podstawie rozporządzenia 2023/1114 nie przechodzi na podmiot przejmujący lub nowo utworzony powstały w wyniku tego połączenia lub podziału ani na drugą stronę tej czynności prawnej.

Art. 9. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, który nabywa lub zbywa na własny rachunek kryptoaktywa w celu wykonania transakcji klienta, zawiera z klientem umowę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 10. Przyjmowanie i przekazywanie zleceń związanych z kryptoaktywami w imieniu klientów, o którym mowa w art. 80 rozporządzenia 2023/1114, może polegać również na kojarzeniu dwóch albo większej liczby podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.

Art. 11. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów podejmuje czynności związane z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

1) istnieje nieprzedawniona wierzytelność pieniężna albo niepieniężna, w tym wierzytelność przyszła albo warunkowa;
2) przedmiotem zabezpieczenia wierzytelności są kryptoaktywa zapisane na rachunku kryptoaktywów klienta albo przechowywane przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów na rzecz klienta.

2. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów odmawia podjęcia czynności związanej z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach, gdy z przedstawionej umowy o ustanowieniu zabezpieczenia lub z dokumentu, z którego wynika zabezpieczona wierzytelność, wynika, że są one sprzeczne z przepisami prawa.

3. Odmowa, o której mowa w ust. 2, zawiera uzasadnienie.

Art. 12. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach,

uwzględniając konieczność zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, właściwej ochrony interesów klientów tych dostawców oraz bezpieczeństwa i integralności rynku kryptoaktywów.

Art. 13. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, może wykorzystywać na własny rachunek środki pieniężne powierzone mu przez klientów w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, jeżeli wykorzystuje je w ramach wykonywania czynności bankowych.

2. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzi rachunek pieniężny, na którym są rejestrowane środki pieniężne powierzone przez klienta, służący dokonywaniu rozliczeń w następstwie czynności mających za przedmiot kryptoaktywa.

3. Środki pieniężne powierzone przez klientów są deponowane odrębnie od środków pieniężnych dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

4. Do rachunku pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 725, art. 727, art. 728 § 3, art. 729–731 i art. 733 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

5. Zasady oprocentowania środków pieniężnych powierzonych przez klienta dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów określa umowa zawarta z tym klientem.

Art. 14. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) tryb i warunki postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie:
   a) promowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i świadczonych przez niego usług w zakresie kryptoaktywów,
   b) kontaktów z klientami i potencjalnymi klientami,
   c) zawierania transakcji,
   d) świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, w tym minimalnych wymagań dotyczących regulaminu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów,
   e) dokonywania rozrachunku transakcji na kryptoaktywach,
2) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie:
   a) przechowywania, rejestrowania i zabezpieczania kryptoaktywów oraz środków pieniężnych klientów,
   b) wyodrębniania kryptoaktywów i środków pieniężnych klienta,

c) rejestrowania zawieranych transakcji dotyczących kryptoaktywów,

d) przechowywania i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności

– uwzględniając konieczność zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, właściwej ochrony interesów klientów tych dostawców oraz bezpieczeństwa i integralności rynku kryptoaktywów.

Art. 15. Materiały marketingowe oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem, o której mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114, mogą być rozpowszechniane jedynie do mniej niż 150 osób na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz nie mogą być udostępniane nieoznaczonemu adresatowi.

Art. 16. Równowartość w złotych kwoty wyrażonej w euro, o której mowa w:

1) art. 35 ust. 1 lit. a i załączniku IV rozporządzenia 2023/1114, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski:
   a) w dniu bilansowym, na który jest sporządzane roczne sprawozdanie finansowe,
   b) w dniu poprzedzającym dzień złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia – w przypadku postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 i art. 59 rozporządzenia 2023/1114;
2) art. 4 ust. 2 lit. b i ust. 3, art. 16 ust. 2 lit. a, art. 22 ust. 1 i 2 oraz załączniku V pkt 1 i załączniku VI pkt 1 rozporządzenia 2023/1114, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu ustalenia ceny emisyjnej kryptoaktywa;
3) art. 23 ust. 1 i 5 rozporządzenia 2023/1114, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu kwartału, za który jest obliczana średnia łączna dzienna wartość transakcji tokenem powiązanym z aktywami;
4) art. 43 ust. 1 lit. b i c rozporządzenia 2023/1114, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu ustalenia:
   a) ceny emisyjnej tokena powiązanego z aktywami, kapitalizacji rynkowej takiego tokena lub wielkości rezerwy aktywów emitenta takiego tokena – w przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114,
   b) wartości dziennej transakcji – w przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2023/1114.

Rozdział 2

Tajemnica zawodowa

Art. 17. Tajemnica zawodowa obejmuje informacje dotyczące chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, uzyskane przez osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1, w związku z czynnościami służbowymi podejmowanymi przez nie w ramach stosunku pracy, zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, a także informacje uzyskane przez te osoby w związku z innymi czynnościami podejmowanymi w ramach działalności prowadzonej na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114, objętej nadzorem Komisji lub właściwego organu nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jak również informacje dotyczące czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, w szczególności:

1) dane identyfikujące stronę umowy lub innej czynności prawnej, obejmujące jej imię i nazwisko albo firmę (nazwę) oraz adres;
2) treść umowy lub przedmiot innej czynności prawnej;
3) dane o sytuacji majątkowej strony umowy, w tym liczbę i oznaczenie przechowywanych kryptoaktywów, oznaczenie rachunku kryptoaktywów, rejestru pozycji prowadzonego dla klienta, o którym mowa w art. 75 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, lub rachunku pieniężnego służącego do dokonywania rozliczeń w następstwie czynności mających za przedmiot kryptoaktywa oraz wartość środków zgromadzonych na tym rachunku pieniężnym lub zapisanych w tym rejestrze.

Art. 18. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązane osoby:

1) wchodzące w skład organów statutowych:
   a) dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów,
   b) podmiotów pozostających z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze;
2) pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z:
   a) dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów,
   b) podmiotami pozostającymi z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

3. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po zakończeniu pełnienia funkcji lub ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

4. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązane także osoby, którym informacje stanowiące taką tajemnicę zostały ujawnione zgodnie z art. 20, art. 21, art. 59 i art. 60 oraz zgodnie z art. 95 rozporządzenia 2023/1114, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie ponoszą odpowiedzialności za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia i wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem informacji stanowiącej tajemnicę zawodową przez osoby, o których mowa w ust. 4.

Art. 19. 1. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów mogą przekazywać sobie objęte tajemnicą zawodową informacje o wierzytelnościach przysługujących im względem klientów z tytułu świadczonych usług w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne do ochrony ich interesów przed nierzetelnymi klientami.

2. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów mogą przekazywać sobie objęte tajemnicą zawodową informacje w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dostawców usług w zakresie kryptoaktywów lub ich klientów w zakresie niezbędnym do zapobiegania temu przestępstwu, a także w przypadku gdy informacje te są niezbędne do wykonywania obowiązków w zakresie określonym w przepisach ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669).

Art. 20. 1. Informacje stanowiące tajemnicę zawodową są ujawniane przez osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1, wyłącznie na żądanie:

1) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
2) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową;

3) sądu w związku z toczącym się postępowaniem cywilnym w sprawie, w której stroną jest podmiot będący stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tą tajemnicą – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
4) organu Krajowej Administracji Skarbowej:
   a) w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie o:
      – przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby,
      – przestępstwo skarbowe popełnione przy wykonywaniu czynności związanych z działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub tej jednostki organizacyjnej,
   b) jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub przestępstwom skarbowym, ich wykrycia, ustalenia ich sprawców, uzyskania i utrwalenia dowodów ich popełnienia, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości – na zasadach i w trybie, o których mowa w art. 127a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, 1423, 1820 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 415 i 483);
5) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera – w zakresie informacji dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2022 r. poz. 623 oraz z 2026 r. poz. 26);
6) firmy audytorskiej wykonującej usługę atestacyjną lub usługę pokrewną w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1891 oraz z 2026 r. poz. 640 i 644) na rzecz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów na podstawie zawartej z nim umowy;
7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie

funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego lub kontrolnego postępowania sprawdzającego na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1209);

8) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania bezpieczeństwa przemysłowego na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych;
9) Policji – na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.[5)]);
10) Straży Granicznej – na zasadach i w trybie określonych w art. 10c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367 i 646);
11) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego – na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 712 i 718);
12) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – na zasadach i w trybie określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 26);
13) Żandarmerii Wojskowej – na zasadach i w trybie określonych w art. 40b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 159);
14) sądu, sędziego-komisarza, syndyka, nadzorcy sądowego lub zarządcy – w związku z toczącym się postępowaniem upadłościowym albo restrukturyzacyjnym w sprawie zobowiązań i roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową, w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
15) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem zabezpieczającym lub egzekucyjnym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową albo wykonywaniem postanowienia o zabezpieczeniu spadku lub ze sporządzaniem spisu inwentarza dotyczącego spadku po takim podmiocie – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 718 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 187, 421, 646 i 760.

16) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
17) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2009) – w zakresie niezbędnym do realizacji przez nich ustawowych zadań;
18) Rzecznika Finansowego – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
19) Inspektora Nadzoru Wewnętrznego – na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529);
20) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
21) Narodowego Banku Polskiego – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
22) zakładu ubezpieczeń – w zakresie niezbędnym do oceny ryzyka ubezpieczeniowego lub wykonywania umowy ubezpieczenia lub gwarancji, stanowiących zabezpieczenie ostrożnościowe, o którym mowa w art. 67 ust. 4 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

2. Informacje o przekazaniu zgodnie z ust. 1 pkt 4 lit. b, pkt 9–13 i 19 informacji stanowiących tajemnicę zawodową zachowuje się w tajemnicy, przy czym zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, którym informacje te są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

Art. 21. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazanie informacji stanowiących taką tajemnicę:

1) bezpośrednio osobie, której te informacje dotyczą, lub innemu podmiotowi, jeżeli osoba, której te informacje dotyczą, udzieli upoważnienia podmiotowi udzielającemu informacji do przekazania określonych informacji wskazanej przez siebie osobie lub jednostce organizacyjnej, pisemnie w postaci papierowej albo elektronicznej, spełniającej wymogi, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2;

2) w zawiadomieniu o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu do zawiadomienia;
3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – na zasadach określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
4) organowi Krajowej Administracji Skarbowej lub osobom przez ten organ upoważnionym – w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań wynikających z ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;
5) organom podatkowym – w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań;
6) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych – na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1759), w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
7) Komisji – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadania określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 252 i 644);
8) Komisji lub właściwemu organowi nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej przez firmę audytorską badającą sprawozdania finansowe lub skonsolidowane sprawozdania finansowe, sędziego-komisarza, syndyka, nadzorcę sądowego lub zarządcę albo likwidatora dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub organ odpowiedzialny za prowadzenie postępowania upadłościowego, restrukturyzacyjnego lub likwidacyjnego zagranicznego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
9) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:
   a) do publicznej wiadomości – w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, jeżeli ze względu na interes rynku finansowego, w szczególności jego uczestników, Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione,
   b) do publicznej wiadomości – na zasadach określonych w art. 114 rozporządzenia 2023/1114,

c) w przypadkach określonych w art. 60 i art. 61 oraz w przypadku określonym w art. 95 rozporządzenia 2023/1114,

d) w przypadkach określonych w art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w związku z przeprowadzaną kontrolą,

e) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego, Komitetowi Stabilności Finansowej, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, bankom centralnym z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej oraz właściwemu organowi nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej – w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych oraz zadań określonych w bezpośrednio stosowanych aktach prawa europejskiego,

f) sędziemu-komisarzowi, syndykowi, nadzorcy sądowemu lub zarządcy albo likwidatorowi dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub organowi odpowiedzialnemu za prowadzenie postępowania upadłościowego, restrukturyzacyjnego lub likwidacyjnego zagranicznego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub firmie audytorskiej badającej sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania finansowe, jeżeli informacje te są niezbędne do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego lub restrukturyzacyjnego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów sporządzania lub badania sprawozdań finansowych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów,

g) w postępowaniu wyjaśniającym – w przypadkach określonych w art. 62,

h) na wniosek klienta dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów na potrzeby wszczętego albo planowanego postępowania cywilnego przeciwko syndykowi dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którego upadłość ogłoszono;

10) przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, w tym umowy, o której mowa w art. 73 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, na podstawie której dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zlecił

takiemu przedsiębiorcy wykonywanie funkcji operacyjnych, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do zawarcia lub wykonywania tej umowy;

11) komitetom ustanowionym przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, a także powołanym przez te organy grupom – w celu realizacji ich zadań i wykonywania uprawnień;
12) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu – w celu realizacji jego zadań i wykonywania uprawnień;
13) przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, dostawcom usług hostingowych, rejestrom domen i rejestratorom domen – w zakresie niezbędnym do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 70;
14) przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów podmiotowi objętemu systemem gwarantowania depozytów, o którym mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2026 r. poz. 620 i 644), prowadzącemu rachunek tego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, na którym są zdeponowane środki pieniężne powierzone przez jego klientów w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów – w zakresie niezbędnym do realizacji przez podmiot objęty systemem gwarantowania depozytów obowiązków, o których mowa w art. 29 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
15) przez dom maklerski – w przypadkach, o których mowa w art. 150 ust. 1 pkt 7–7b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.[6)]).

Art. 22. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów stosuje rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę tajemnicy zawodowej oraz opracowuje i wdraża regulamin ochrony przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową.

---

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863, z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556 oraz z 2026 r. poz. 176, 340, 484 i 644.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa:

1) szczegółowe rozwiązania stosowane przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, których celem jest:
   a) zapobieganie:
      – dostępowi do informacji stanowiących tajemnicę zawodową przez osoby nieuprawnione,
      – wykorzystywaniu przez osoby posiadające dostęp do informacji stanowiących tajemnicę zawodową tych informacji w celach innych niż wykonywanie obowiązków wynikających z pełnionych funkcji lub stosunków prawnych, o których mowa w art. 18 ust. 1,
   b) ochrona przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową między dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów a innymi podmiotami;
2) sposób przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową u dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, w tym obieg dokumentów.

Rozdział 3

Obowiązki informacyjne

Art. 23. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, dla którego Rzeczpospolita Polska jest macierzystym państwem członkowskim, przekazuje Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez niego działalności, jego sytuacji finansowej oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na jego działalność związaną z emisją tych tokenów, oraz informacje związane z wypełnianiem przez niego wymogów wynikających z rozporządzenia 2023/1114, związanych z emisją tych tokenów, w tym informacje dotyczące wartości tych wyemitowanych tokenów lub wielkości rezerwy aktywów.

2. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, dla którego Rzeczpospolita Polska jest macierzystym państwem członkowskim, przekazuje Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez niego działalności, jego sytuacji finansowej oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na jego działalność związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.

3. Emitent tokenów powiązanych z aktywami i dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, dla których Rzeczpospolita Polska jest macierzystym państwem członkowskim, niezwłocznie informują Komisję o zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 18 i art. 62

rozporządzenia 2023/1114, oraz o zmianach danych zawartych w powiadomieniu, o którym mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 lit. b i art. 60 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114.

4. Podmioty, o których mowa w art. 88 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, dla których Rzeczpospolita Polska jest macierzystym państwem członkowskim, przekazują Komisji informacje o podaniu do publicznej wiadomości informacji poufnych lub opóźnieniu podania do publicznej wiadomości tych informacji zgodnie z art. 88 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114.

5. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, powinny być rzetelne i jasne oraz nie powinny wprowadzać w błąd.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 1–4, przekazują Komisji dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w tych przepisach, jeżeli charakter tych informacji wymaga ich potwierdzenia.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–4 i 6, informacje i dokumenty są przekazywane w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Komisję, w formacie danych zgodnym z formatem danych systemu teleinformatycznego udostępnionym na stronie internetowej Komisji.

8. W przypadku gdy informacje, o których mowa w ust. 1–4, lub dokumenty, o których mowa w ust. 6, zostały przekazane Komisji na podstawie odrębnych przepisów, podmioty, o których mowa w ust. 1–4, informują Komisję o dacie i podstawie prawnej ich przekazania.

9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1–4, formę i terminy ich przekazywania oraz dokumenty, o których mowa w ust. 6, uwzględniając konieczność ujednolicenia sposobu przekazywania tych informacji i dokumentów, zapewnienia efektywności sprawowania nadzoru przez Komisję oraz uniknięcia nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów, o których mowa w ust. 1–4.

Art. 24. 1. Informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, są przekazywane Komisji również w przypadku tokena powiązanego z aktywami i tokena będącego e-pieniądzem denominowanego w walucie, która nie jest walutą urzędową państwa członkowskiego Unii Europejskiej, których wartość emisji jest niższa niż 100 000 000 euro.

2. Emitent tokena będącego e-pieniądzem denominowanego w walucie, która jest walutą urzędową państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przekazuje Komisji

informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, w przypadku każdej emisji takiego tokena, bez względu na jej wartość.

Art. 25. 1. Plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, zawiera w szczególności:

1) szacowany czas osiągnięcia średniej dziennej liczby transakcji i średniej łącznej dziennej wartości transakcji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, na poziomie, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, opis planowanych działań zmierzających do ich osiągnięcia oraz prognozowany harmonogram tych działań;
2) szczegółowy opis ryzyk zagrażających skutecznej i terminowej realizacji tego planu oraz sposób zarządzania nimi;
3) procedury, narzędzia i sposoby ustalenia oraz bieżącego monitorowania średniej dziennej liczby transakcji i średniej łącznej dziennej wartości transakcji, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114;
4) wskazanie osób odpowiedzialnych za przygotowanie, wdrożenie i bieżące monitorowanie tego planu;
5) opis planowanych działań, które mają na celu zapobieżenie przekroczeniu poziomów średniej dziennej liczby transakcji i średniej łącznej dziennej wartości transakcji, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

2. Plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, podlega zatwierdzeniu przez organ zarządzający emitenta tokenów powiązanych z aktywami.

3. Emitent tokenów powiązanych z aktywami aktualizuje plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, po wystąpieniu istotnego zdarzenia wpływającego na jego treść w sposób pozwalający na uznanie, że poziomy średniej dziennej liczby transakcji i średniej łącznej dziennej wartości transakcji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, nie zostaną osiągnięte zgodnie z założeniami opisanymi w tym planie.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, emitent tokenów powiązanych z aktywami niezwłocznie przekazuje Komisji aktualizację planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

Art. 26. 1. Komisja, w drodze decyzji, zatwierdza plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, w terminie 2 miesięcy od dnia jego otrzymania.

2. Jeżeli plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, nie spełnia wymagań określonych w art. 25 ust. 1 lub występują inne istotne okoliczności

zagrażające jego skutecznemu wdrożeniu, emitent tokenów powiązanych z aktywami, na żądanie Komisji, zmienia ten plan, w tym w zakresie określonym w art. 23 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania tego żądania. Terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 1. Na wniosek emitenta tokenów powiązanych z aktywami Komisja może przedłużyć o miesiąc termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

Art. 27. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami niezwłocznie zawiadamia Komisję o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

2. Komisja, w drodze decyzji, zezwala emitentowi tokenów powiązanych z aktywami na wznowienie emisji tokenów powiązanych z aktywami, jeżeli emitent ten, realizując plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, spełnia warunki określone w art. 23 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114 oraz przedstawi Komisji dowody na potwierdzenie ich spełnienia.

Art. 28. Przepisy art. 25–27 stosuje się odpowiednio do emitentów tokenów, o których mowa w art. 58 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 29. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 41 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 oraz podmiot, o którym mowa w art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, zamierzający, bezpośrednio lub pośrednio, stać się jednostką dominującą emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na zgromadzeniu wspólników lub na walnym zgromadzeniu, każdorazowo powiadamiają o tym zamiarze Komisję i przekazują jej informacje określone w rozporządzeniu delegowanym wydanym na podstawie odpowiednio art. 42 ust. 4 albo art. 84 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 41 ust. 3–8 oraz art. 83 ust. 3–9 rozporządzenia 2023/1114 stosuje się odpowiednio.

Art. 30. Za pośrednio stającego się jednostką dominującą emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów albo pośrednio

nabywającego albo obejmującego udziały lub akcje tego emitenta lub tego dostawcy uważa się:

1) jednostkę dominującą podmiotu, który bezpośrednio nabywa albo obejmuje udziały lub akcje tego emitenta lub tego dostawcy;
2) podmiot, który podejmuje działania powodujące, że stanie się on jednostką dominującą podmiotu, który:
   a) jest jednostką dominującą tego emitenta lub tego dostawcy albo
   b) posiada udziały lub akcje tego emitenta lub tego dostawcy.

Art. 31. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 29, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, gdy podmiot, który zamierza:

1) bezpośrednio nabyć albo objąć udziały lub akcje emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub bezpośrednio stać się jednostką dominującą tego emitenta lub tego dostawcy, jest jednostką zależną – powiadomienie, o którym mowa w tych przepisach, składa ten podmiot łącznie z jego pierwotną jednostką dominującą;
2) pośrednio nabyć albo objąć udziały lub akcje emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub pośrednio stać się jednostką dominującą tego emitenta lub tego dostawcy, jest jednostką zależną – powiadomienie, o którym mowa w tych przepisach, składa tylko jego pierwotna jednostka dominująca.

2. Obowiązek złożenia powiadomienia dotyczy także:

1) zastawnika i użytkownika udziału lub akcji, jeżeli zgodnie z art. 187 § 2, art. 300^{23} § 2 lub art. 340 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych są oni uprawnieni do wykonywania prawa głosu z udziału lub akcji;
2) podmiotu, który uzyskał prawo głosu na zgromadzeniu wspólników lub na walnym zgromadzeniu na poziomach określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 w wyniku zdarzeń innych niż objęcie albo nabycie udziałów lub akcji, w szczególności w wyniku zmiany umowy spółki lub statutu lub w następstwie wygaśnięcia uprzywilejowania lub ograniczenia udziałów lub akcji co do prawa głosu, a także nabycia udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 w ogólnej liczbie głosów na

zgromadzeniu wspólników lub na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym w wyniku dziedziczenia.

3. Obowiązek złożenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, powstaje przed przystąpieniem do wykonywania prawa głosu z udziału lub akcji albo do wykonywania uprawnień jednostki dominującej wobec emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepisy art. 33–35 i art. 37 stosuje się odpowiednio.

4. Do podmiotów, o których mowa w ust. 2, przepisy ust. 1 i art. 30 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. 1. Przedmiotem porozumienia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, może być nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w tych przepisach, wykonywanie prawa głosu z udziału lub akcji na tych poziomach lub wykonywanie uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

2. Działanie w porozumieniu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, domniemywa się w przypadku posiadania lub zamiaru nabycia albo objęcia udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów przez:

1) małżonków, ich wstępnych, zstępnych i rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu co te osoby, a także osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki i kurateli;
2) osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym;
3) podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
4) osoby finansujące nabycie albo objęcie udziałów lub akcji z tego samego źródła.

3. W przypadku działania w porozumieniu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, powiadomienie składają wszystkie strony tego porozumienia łącznie.

Art. 33. 1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 29, oraz powiadomienie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, wraz z załącznikami sporządza się w języku polskim, a w przypadku gdy są sporządzone w języku obcym – tłumaczy się na język polski.

2. Tłumaczenie na język polski sporządza tłumacz przysięgły lub właściwy konsul Rzeczypospolitej Polskiej. Dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem podlegają obowiązkowi legalizacji przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Art. 34. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo macierzystego państwa członkowskiego nie przewiduje obowiązku dokumentowania informacji, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym wydanym na podstawie odpowiednio art. 42 ust. 4 albo art. 84 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, podmiot składający powiadomienie, o którym mowa w art. 29, oraz powiadomienie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, może zamiast tych dokumentów złożyć oświadczenie zawierające wymagane informacje.

Art. 35. 1. Podmiot składający powiadomienie, o którym mowa w art. 29, oraz powiadomienie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, niemający miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej ustanawia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika do doręczeń w toku postępowania w przedmiocie powiadomienia.

2. W przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, pisma w toku postępowania pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Komisja informuje pisemnie o tym skutku podmiot składający powiadomienie.

Art. 36. 1. W przypadku nabycia albo objęcia udziałów lub akcji:

1) z naruszeniem przepisów art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114,
2) mimo wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 41 ust. 6 lub art. 83 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114,
3) przed upływem terminu, o którym mowa w art. 41 ust. 4 lub art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, lub okresu zawieszenia, o którym mowa w art. 41 ust. 5 lub art. 83 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114,
4) po upływie terminu na nabycie albo objęcie udziałów lub akcji wyznaczonego przez Komisję zgodnie z art. 41 ust. 8 lub art. 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114

– z tych udziałów lub akcji nie może być wykonywane prawo głosu.

2. W przypadku wykonywania uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów:

1) z naruszeniem przepisu art. 29 lub przepisów art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114,
2) mimo wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 41 ust. 6 lub art. 83 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114,
3) przed upływem terminu, o którym mowa w art. 41 ust. 4 lub art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, lub okresu zawieszenia, o którym mowa w art. 41 ust. 5 lub art. 83 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114,
4) uzyskanych po upływie terminu na nabycie lub objęcie udziałów lub akcji wyznaczonego przez Komisję zgodnie z art. 41 ust. 8 lub art. 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114

– członkowie organu zarządzającego emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów powołani przez jednostkę dominującą lub będący członkami organu zarządzającego, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w jednostce dominującej nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji tego emitenta lub tego dostawcy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli nie można ustalić, którzy członkowie organu zarządzającego zostali powołani przez jednostkę dominującą, powołanie organu zarządzającego jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

4. Uchwały zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów podjęte w wykonaniu prawa głosu z naruszeniem przepisu ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia przysługuje również Komisji. Przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

5. Czynności z zakresu reprezentacji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów podejmowane z udziałem członków organu zarządzającego, wykonane z naruszeniem przepisu ust. 2 są nieważne. Przepis art. 58 § 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się odpowiednio.

Art. 37. Podmiot nabywający albo obejmujący udziały lub akcje zgodnie z art. 29 lub zgodnie z art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 informuje o tym nabyciu albo objęciu emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, którego udziałów lub akcji nabycie albo objęcie dotyczy, w terminie 14 dni od dnia tego nabycia albo objęcia.

Art. 38. 1. Na żądanie Komisji:

1) emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz osoby uprawnione do ich reprezentowania, a także osoby uprawnione do reprezentowania oferujących, osób ubiegających się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz jednostek dominujących lub jednostek zależnych w stosunku do tych podmiotów,
2) likwidator, syndyk, nadzorca sądowy, zarządca lub osoby ich reprezentujące

– niezwłocznie udzielają pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień oraz sporządzają i przekazują na trwałym nośniku, na własny koszt, kopie dokumentów i innych nośników informacji w celu umożliwienia wykonywania zadań Komisji w zakresie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

1) innych niż wymienione w ust. 1 osób pozostających w stosunku pracy lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z oferującym, emitentem tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobą ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów oraz odpowiednio ich likwidatorem, syndykiem, nadzorcą sądowym lub zarządcą;
2) biegłego rewidenta oraz osób wchodzących w skład organów zarządzających firmy audytorskiej lub pozostających z tą firmą w stosunku pracy – w zakresie związanym z wykonywaniem na rzecz oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów czynności rewizji finansowej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz innych czynności wymienionych w art. 47 ust. 2 tej ustawy.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także innych niż wymienione w ust. 1 podmiotów, które są stroną umowy, transakcji lub porozumienia dotyczących kryptoaktywów z emitentem tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących

e-pieniądzem, oferującym lub z osobą ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu.

4. Biegły rewident oraz firma audytorska badający sprawozdania finansowe dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy niezwłocznie przekazują Komisji oraz organowi zarządzającemu odpowiednio dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy istotne informacje, które uzyskali w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń, które powodują powstanie:

1) uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów regulujących świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów lub interesów klientów przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, organ zarządzający lub pracowników tego dostawcy;
2) zagrożenia dla dalszego świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów.

5. Biegły rewident oraz firma audytorska mogą odstąpić od powiadomienia organu zarządzającego, o którym mowa w ust. 4, jeżeli w wyniku badania sprawozdania finansowego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy powstanie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez członka tego organu.

6. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 4, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Art. 39. 1. W razie powzięcia wątpliwości odnośnie do:

1) prawidłowości, rzetelności lub kompletności:
   a) sprawozdań finansowych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych, lub
   b) innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów, lub
   c) informacji poufnych, lub
2) prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych

– odpowiednio sporządzonych lub prowadzonych przez oferujących, emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegające się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów Komisja może zlecić kontrolę odpowiednio tych sprawozdań, informacji lub ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej albo zobowiązać te podmioty do zlecenia tej kontroli firmie audytorskiej wskazanej przez Komisję.

2. Koszty kontroli, o której mowa w ust. 1, ponosi Komisja.

3. W przypadku gdy kontrola, o której mowa w ust. 1, wykaże, że wątpliwości Komisji były uzasadnione, podmiot, o którym mowa w ust. 1, zwraca Komisji koszty związane z przeprowadzeniem tej kontroli.

Rozdział 4

Plan naprawy, plan wykupu i plan, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114

Art. 40. 1. Komisja zatwierdza, w drodze decyzji, plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania.

2. Jeżeli plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja wzywa emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem do zmiany tego planu naprawy w terminie 40 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 1. Na wniosek emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem Komisja może przedłużyć o miesiąc termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. W przypadku gdy zmieniony plan naprawy, o którym mowa w ust. 2, nie spełnia wymagań określonych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia tego planu naprawy.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja wyznacza termin nie dłuższy niż miesiąc na przedstawienie przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem nowego planu naprawy oraz wskazuje obszary działalności emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, które w ocenie Komisji wymagają uwzględnienia w tym planie naprawy.

5. Komisja zatwierdza, w drodze decyzji, nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 4, w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku gdy emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem jest instytucją kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str.

1, z późn. zm.[7)]) podlegającą nadzorowi Komisji, plan naprawy może stanowić część planu naprawy, o którym mowa w art. 141m–141o ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38, 176, 331, 340 i 644).

7. W przypadku gdy emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem jest domem maklerskim w rozumieniu art. 110zi ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, który sporządził plan naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 1 tej ustawy albo jest objęty grupowym planem naprawy zgodnie z art. 110zl tej ustawy, plan naprawy może stanowić część odpowiednio planu naprawy albo grupowego planu naprawy, o których mowa w tych przepisach.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 lub 7, przepisów ust. 1–5 oraz art. 41–44, art. 52 i art. 53 nie stosuje się.

9. Przepisów ust. 6 i 7 nie stosuje się do emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami, o których mowa w art. 43 lub art. 44 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 41. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem aktualizuje plan naprawy po wystąpieniu istotnej zmiany struktury organizacyjnej lub prawnej tego emitenta lub jego sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innych zdarzeń, wpływających na przyjęte w planie naprawy środki, warunki lub procedury, o których mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, a w przypadku niewystąpienia takiej zmiany lub takiego zdarzenia – nie rzadziej niż raz w roku.

2. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem przekazuje Komisji aktualizację planu naprawy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni roboczych od dnia jej sporządzenia.

Art. 42. W przypadku gdy dla emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest organem przymusowej restrukturyzacji w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o

---

[7)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 16.03.2018, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 335 z 13.10.2020, str. 20, Dz. Urz. UE L 405 z 02.12.2020, str. 79, Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 116 z 06.04.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 225 z 25.06.2021, str. 52, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 92 z 30.03.2023, str. 29, Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/1623 z 19.06.2024, Dz. Urz. UE L 2795/2024 z 31.10.2024, Dz. Urz. UE L 2987/2024 z 04.12.2024, Dz. Urz. UE L 1215/2025 z 25.06.2025 oraz Dz. Urz. UE L 1496/2025 z 19.09.2025.

Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, Komisja przekazuje Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu zatwierdzony plan naprawy w terminie 7 dni od dnia jego zatwierdzenia przez Komisję.

Art. 43. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem niezwłocznie zawiadamia Komisję o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu naprawy. W przypadku, o którym mowa w art. 42, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem niezwłocznie zawiadamia również Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Art. 44. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz osoby wchodzące w skład jego statutowych organów są obowiązane do niezwłocznego sporządzania i przekazywania, na koszt tego emitenta, informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na wdrożenie i realizację planu naprawy.

Art. 45. 1. Komisja zatwierdza, w drodze decyzji, plan wykupu w terminie 3 miesięcy od dnia jego otrzymania.

2. Jeżeli plan wykupu nie spełnia wymagań określonych w art. 47 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja wzywa emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem do zmiany tego planu wykupu, w terminie 40 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 1. Na wniosek emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem Komisja może przedłużyć o miesiąc termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. W przypadku gdy zmieniony plan wykupu, o którym mowa w ust. 2, nie spełnia wymagań określonych w art. 47 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia tego planu wykupu.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, Komisja wyznacza termin nie dłuższy niż miesiąc na przedstawienie przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem nowego planu wykupu oraz wskazuje obszary działalności

emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, które w ocenie Komisji wymagają uwzględnienia w tym planie wykupu.

5. Komisja zatwierdza, w drodze decyzji, nowy plan wykupu, o którym mowa w ust. 4, w terminie 3 miesięcy od dnia jego otrzymania. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 46. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem aktualizuje plan wykupu po wystąpieniu istotnej zmiany struktury organizacyjnej lub prawnej tego emitenta lub jego sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innych zdarzeń, wpływających na przyjęte w planie wykupu środki, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, lub ustalenia umowne, procedury lub systemy, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, a w przypadku niewystąpienia takiej zmiany lub takiego zdarzenia – nie rzadziej niż raz w roku.

2. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem przekazuje Komisji aktualizację planu wykupu niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni roboczych od dnia jej sporządzenia.

Art. 47. W przypadku ogłoszenia upadłości albo otwarcia likwidacji emitenta tokenów powiązanych z aktywami emitent ten wdraża plan wykupu.

Art. 48. W przypadku gdy dla emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest organem przymusowej restrukturyzacji w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, Komisja przekazuje Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu zatwierdzony plan wykupu w terminie 7 dni od dnia jego zatwierdzenia przez Komisję.

Art. 49. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem niezwłocznie zawiadamia Komisję o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu wykupu. W przypadku, o którym mowa w art. 48, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem niezwłocznie zawiadamia również Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Art. 50. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz osoby wchodzące w skład jego statutowych organów są obowiązane do niezwłocznego sporządzania i przekazywania, na koszt tego emitenta,

informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na wdrożenie i realizację planu wykupu.

Art. 51. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów sporządza i przekazuje Komisji plan, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114, w terminie 6 miesięcy od dnia:

1) udzielenia zezwolenia – w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114;
2) rozpoczęcia świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów – w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

Rozdział 5

Postępowanie w sprawie zatwierdzania planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, oraz planu naprawy i planu wykupu

Art. 52. Do postępowań prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 26–28 i art. 40–50, nie stosuje się przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

Art. 53. 1. W przypadku ustanowienia pełnomocnika pełnomocnictwo powinno określać adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3 i 507), pełnomocnika wpisany do bazy adresów elektronicznych. W przypadku niewskazania adresu do doręczeń elektronicznych w pełnomocnictwie doręczenie pisma na wpisany do bazy adresów elektronicznych adres do doręczeń elektronicznych emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, który ustanowił pełnomocnika, ma skutek prawny.

2. W przypadku nieodebrania pisma doręczanego na wpisany do bazy adresów elektronicznych adres do doręczeń elektronicznych doręczenie uważa się za dokonane po upływie 2 dni roboczych, licząc od dnia wystawienia dowodu wysłania, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

Rozdział 6

Odpowiedzialność cywilna w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa

Art. 54. 1. Dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa oraz zmieniony dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa zawierają:

1) wskazanie podmiotu odpowiedzialnego, o którym mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, z podaniem jego imienia, nazwiska oraz funkcji, a w przypadku osoby prawnej – firmy (nazwy) i siedziby;
2) oświadczenie podmiotu odpowiedzialnego, o którym mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, że zgodnie z jego najlepszą wiedzą informacje zawarte w dokumencie informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa lub zmienionym dokumencie informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa są zgodne ze stanem faktycznym i że dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa lub zmieniony dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa nie pomija niczego, co mogłoby wpływać na jego znaczenie, w tym kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji o objęciu, nabyciu, sprzedaży lub wymianie kryptoaktywów, w szczególności że zawarte w tych dokumentach informacje są kompletne, rzetelne, jasne i nie wprowadzają w błąd.

2. W imieniu podmiotu odpowiedzialnego, o którym mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, będącego osobą prawną oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, składa członek organu zarządzającego tego podmiotu, zgodnie z obowiązującymi go zasadami reprezentacji.

3. Podmioty odpowiedzialne, o których mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, przy wykonywaniu swoich obowiązków dochowują należytej staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności.

Art. 55. 1. Podmioty, o których mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, są odpowiedzialne za to, że tłumaczenie odpowiednio dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa lub zmienionego dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa na inny język niż ten, w którym zostały sporządzone, jest kompletne, wiernie odzwierciedla treść, nie wprowadza w błąd i nie pomija kluczowych informacji niezbędnych do podjęcia decyzji o objęciu, nabyciu, sprzedaży lub wymianie kryptoaktywów.

2. Podmioty, o których mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, są obowiązane do naprawienia wyrządzonej szkody, w przypadku gdy tłumaczenie, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, chyba że te podmioty, jak również osoby, za które ponoszą odpowiedzialność, nie ponoszą winy.

Rozdział 7

Nadzór nad rynkiem kryptoaktywów

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 56. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 57. Prezes Narodowego Banku Polskiego wydaje opinie w sprawach, o których mowa w art. 17 ust. 5, art. 20 ust. 5, art. 24 ust. 2 i 3, art. 25 ust. 3, art. 43 ust. 5, art. 44 ust. 2, art. 56 ust. 4 i 8 oraz art. 57 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 58. 1. Komisja może przeprowadzać kontrolę działalności emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, oferujących, osób ubiegających się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, zwaną dalej „kontrolą”.

2. Przedmiotem kontroli jest sytuacja finansowa podmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz zgodność ich działalności z przepisami ustawy, przepisami aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisami rozporządzenia 2023/1114 oraz przepisami aktów delegowanych i aktów wykonawczych wydanych na jego podstawie, a także z interesem klientów.

3. Do kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 26, art. 27 ust. 2–6 i art. 28–37 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Art. 59. W związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru Komisja, Przewodniczący Komisji, upoważnieni przedstawiciele Komisji oraz pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego mają prawo dostępu do:

1) informacji poufnych;
2) informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17, oraz tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 100 rozporządzenia 2023/1114;
3) innych informacji, w tym danych osobowych, niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań.

Art. 60. 1. Komisja oraz jej upoważniony przedstawiciel mogą przekazywać właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej oraz otrzymywać od tych organów informacje niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie tego nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu 2023/1114, lub do zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru.

2. Informacje przekazane przez Komisję organowi nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego państwa niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, za zgodą Komisji, mogą być wykorzystywane w celach innych niż określone w ust. 1 lub przekazywane przez ten organ organowi nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów innego państwa.

3. Informacje uzyskane przez Komisję od organu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, za zgodą tego organu, mogą być wykorzystywane w celach innych niż określone w ust. 1 lub przekazywane przez Komisję właściwemu organowi nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego państwa, w szczególności będącego stroną porozumienia, o którym mowa w ust. 4.

4. Zasady współpracy i wymiany informacji z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z państw innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru. Do udzielania informacji organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych państw niż państwa członkowskie Unii Europejskiej przepisy ust. 1 i 3 oraz przepis art. 95 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadkach uzasadnionych potrzebą wykonywania nadzoru przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, albo potrzebą prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru przez ten organ, albo na wniosek tego organu, Komisja może wszczynać z urzędu kontrolę, postępowanie wyjaśniające lub postępowanie administracyjne. W takim przypadku upoważniony przedstawiciel tego organu nadzoru może brać udział w czynnościach dokonywanych w toku takiej kontroli i takich postępowań. Komisja może również zwrócić się o wszczęcie takiej kontroli i takich postępowań przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 61. Informacje uzyskane przez Komisję zgodnie z art. 21 pkt 7 i 8, art. 59 i art. 60 ust. 3 oraz zgodnie z art. 95 rozporządzenia 2023/1114 mogą być, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej, wykorzystywane wyłącznie do wykonywania ustawowych zadań w zakresie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, w szczególności mogą stanowić dowód w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Komisję.

Art. 62. W postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w art. 18a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, prowadzonym w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kryptoaktywów, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów art. 88–92 rozporządzenia 2023/1114, Przewodniczącemu Komisji przysługuje uprawnienie, o którym mowa w art. 38 ust. 5 pkt 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Oddział 2

Blokada rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego oraz wstrzymanie transakcji

Art. 63. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, w celu zapobieżenia wykorzystywaniu informacji poufnej, manipulacji lub usiłowaniu manipulacji na rynku kryptoaktywów, Przewodniczący Komisji występuje do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z pisemnym żądaniem dokonania blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2, na okres nie dłuższy niż 96 godzin od momentu otrzymania żądania.

2. Dokonanie blokady, o której mowa w ust. 1, polega na czasowym uniemożliwieniu dysponowania całością albo częścią kryptoaktywów lub środków pieniężnych objętych blokadą i korzystania z nich, w tym przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, z wyłączeniem dokonania rozliczeń w kryptoaktywach wynikających z transakcji zawartych i zobowiązań zaciągniętych przed otrzymaniem tego żądania.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera datę jego wydania, zakres, sposób i okres dokonania blokady, o której mowa w ust. 1, oraz uzasadnienie.

4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, opatruje się podpisem własnoręcznym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

5. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów dokonuje blokady, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie po otrzymaniu żądania, o którym mowa w ust. 1.

6. Dokonanie blokady, o której mowa w ust. 1, wyłącza odpowiedzialność dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w jego imieniu, w tym odpowiedzialność dyscyplinarną, cywilną oraz karną.

7. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami lub jest zagrożony interes posiadaczy kryptoaktywów, Przewodniczący Komisji może wystąpić do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z żądaniem przedłużenia blokady, o której mowa w ust. 1, lub z żądaniem wstrzymania określonej transakcji, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy. Przepisy ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

8. Na żądanie, o którym mowa w ust. 1 i 7, dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 64. 1. Niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa w art. 63 ust. 1, Przewodniczący Komisji wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

2. Blokada, o której mowa w art. 63 ust. 1 i 7, oraz wstrzymanie określonej transakcji, o którym mowa w art. 63 ust. 7, ustaje z dniem wydania przez Komisję decyzji kończącej postępowanie administracyjne w sprawie naruszenia przepisów art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 albo umorzenia postępowania w sprawie naruszenia tych przepisów. Komisja niezwłocznie powiadamia dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów o wydaniu tej decyzji.

Art. 65. 1. Na żądanie posiadacza rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2, dostawca usług w zakresie kryptoaktywów informuje go o dokonaniu blokady, o której mowa w art. 63 ust. 1, lub o jej przedłużeniu lub wstrzymaniu określonej transakcji, o których mowa w art. 63 ust. 7.

2. Posiadaczowi rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2, przysługuje prawo wystąpienia do Komisji o wydanie odpisu żądania, o którym mowa w art. 63 ust. 1 i 7.

3. Na żądanie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 i 7, posiadaczowi rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2, służy skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpisu tego żądania.

Oddział 3

Rejestr domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114

Art. 66. Komisja prowadzi Rejestr domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114, zwany dalej „Rejestrem”, i dokonuje w nim wpisów.

Art. 67. Do Rejestru wpisuje się:

1) domenę internetową wykorzystywaną do prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia albo posiadania innego uprawnienia na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114;
2) domenę internetową wykorzystywaną do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114 w sposób inny niż określony w pkt 1, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód klientom lub posiadaczom kryptoaktywów – w przypadku braku innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszania przepisów rozporządzenia 2023/1114.

Art. 68. Rejestr zawiera:

1) nazwę domeny internetowej;
2) datę i godzinę dokonania wpisu albo jego wykreślenia;
3) podstawę prawną wpisu.

Art. 69. W przypadku, o którym mowa w art. 67 pkt 1, wpis do Rejestru następuje niezwłocznie po złożeniu przez Komisję zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 117 i art. 121 i po zamieszczeniu informacji o złożeniu tego zawiadomienia na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji, o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Art. 70. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do sieci Internet jest obowiązany do:

1) nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru przez jej usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, służących do zamiany

nazwy domeny internetowej na adres IP, nie później niż w ciągu 48 godzin od momentu dokonania wpisu do Rejestru;

2) nieodpłatnego przekierowania połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Komisję, zawierającej komunikat skierowany do odbiorców usługi dostępu do sieci Internet.

2. Komunikat, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera w szczególności informację o lokalizacji Rejestru, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do Rejestru, podstawie prawnej dokonania wpisu do Rejestru oraz ostrzeżenie o ryzyku wyrządzenia poważnych szkód klientom lub posiadaczom kryptoaktywów.

3. W przypadku wpisu domeny internetowej do Rejestru, na żądanie Komisji:

1) dostawca usług hostingowych niezwłocznie, nieodpłatnie:
   a) usuwa albo wyłącza interfejs internetowy,
   b) ogranicza dostęp do interfejsu internetowego lub usuwa wskazane przez Komisję treści;
2) rejestr domen oraz rejestrator domen nieodpłatnie usuwają nazwę domeny internetowej oraz bezterminowo albo na czas wskazany w żądaniu nieodpłatnie rejestrują tę nazwę na rzecz Komisji.

4. Po wykonaniu żądania, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, Komisja wykreśla domenę internetową z Rejestru.

Art. 71. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 67 pkt 2, sprzeciw od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia dokonania tego wpisu, może wnieść:

1) podmiot wykorzystujący nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru lub posiadający tytuł prawny do tej domeny;
2) dostawca usług hostingowych;
3) rejestr domen;
4) rejestrator domen;
5) przedsiębiorca telekomunikacyjny.

2. Sprzeciw zawiera:

1) dane identyfikacyjne podmiotu wnoszącego sprzeciw:
   a) imię i nazwisko – w przypadku osób fizycznych,
   b) firmę (nazwę), adres oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym – w przypadku osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;

2) uzasadnienie.

3. Komisja, w terminie 14 dni od dnia wniesienia sprzeciwu, wydaje decyzję o pozostawieniu nazwy domeny internetowej w Rejestrze albo o jej wykreśleniu z Rejestru.

Art. 72. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 4, prawo wniesienia sprzeciwu przysługuje podmiotom, o których mowa w art. 71 ust. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia wykreślenia domeny internetowej z Rejestru. Przepis art. 71 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Komisja, w terminie 14 dni od dnia wniesienia sprzeciwu, wydaje decyzję o:

1) utrzymaniu usunięcia przez rejestr domen lub rejestratora domen nazwy domeny internetowej oraz utrzymaniu rejestracji tej nazwy na rzecz Komisji albo
2) przywróceniu przez rejestr domen lub rejestratora domen nazwy domeny internetowej oraz ponownej rejestracji nazwy tej domeny internetowej na rzecz podmiotu uprzednio posiadającego do niej tytuł prawny.

Art. 73. Komisja wykreśla wpis z Rejestru niezwłocznie po:

1) usunięciu informacji zamieszczonych na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji, o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, dotyczących podmiotu, w związku z którego działalnością złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 117 i art. 121;
2) ustaniu podstaw dokonania wpisu, o których mowa w art. 67 pkt 2.

Art. 74. 1. W przypadku wykreślenia wpisu z Rejestru:

1) przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do nieodpłatnego umożliwienia dostępu do strony internetowej wykorzystującej domenę internetową wykreśloną z Rejestru oraz do zaprzestania przekierowania połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Komisję,
2) dostawca usług hostingowych jest obowiązany do nieodpłatnego przywrócenia albo włączenia interfejsu internetowego, albo przywrócenia dostępu do niego lub przywrócenia usuniętych na żądanie Komisji treści

– nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia wykreślenia wpisu z Rejestru.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 2 pkt 2, albo usunięcia informacji zamieszczonych na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji, o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym,

dotyczących podmiotu, w związku z którego działalnością złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 117 i art. 121, albo po ustaniu podstaw dokonania wpisu, o których mowa w art. 67 pkt 2, rejestr domen i rejestratorzy domen nieodpłatnie przywracają nazwę domeny internetowej oraz nieodpłatnie rejestrują tę nazwę na rzecz podmiotu uprzednio posiadającego do niej tytuł prawny, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia skierowania do nich żądania przez Komisję.

Art. 75. Rejestr jest jawny.

Art. 76. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i dostawców usług hostingowych.

Oddział 4

Koszty nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów

Art. 77. 1. Opłacie w wysokości:

1) nie większej niż równowartość w złotych kwoty 4500 euro podlega:
   a) udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, oraz zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114,
   b) dokonanie oceny, o której mowa w art. 17 ust. 3, art. 41 ust. 4, art. 60 ust. 8 i art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114;
2) równowartości w złotych kwoty:
   a) 3000 euro – podlega zatwierdzenie dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114,
   b) 1000 euro – podlega zatwierdzenie zmienionego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114;
3) równowartości w złotych kwoty 1000 euro – podlega zgłoszenie Komisji dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i art. 51 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114, a także zmienionego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 i art. 51 ust. 12 rozporządzenia 2023/1114.

2. Przekazanie Komisji przez właściwy organ nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który udzielił zagranicznemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zezwolenia, informacji dotyczących działalności tego dostawcy, jaka ma być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega opłacie w wysokości nie większej niż

równowartość w złotych 4500 euro. Opłatę wnosi zagraniczny dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, którego te informacje dotyczą.

3. Zagraniczny dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w ust. 2, nie ponosi opłaty, o której mowa w ust. 2, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów na terytorium państwa, w którym ten dostawca ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, są przeznaczane na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

5. Suma opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wniesionych w poprzednim roku kalendarzowym, pomniejsza łączną kwotę kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów do pokrycia w danym roku kalendarzowym z wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1.

Art. 78. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów wnosi roczną wpłatę na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie ostatnich 3 lat obrotowych poprzedzających rok, za który wpłata jest należna, w wysokości nie większej niż 0,4 % tej średniej, jednak nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro.

2. Przychody ogółem, o których mowa w ust. 1, obejmują:

1) przychody z podstawowej działalności w zakresie świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów;
2) zysk z operacji na kryptoaktywach przeznaczonych do obrotu.

3. W przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będącego podmiotem, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, przychody ogółem, o których mowa w ust. 1, obejmują także:

1) przychody finansowe;
2) przychody z pozostałej podstawowej działalności.

4. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów rozpoczynający świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów pierwszą wpłatę wnosi za rok następujący po roku, w którym rozpoczął świadczenie tych usług, a w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, dla którego rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy,

przy czym jako podstawę obliczenia średniej wartości przychodów ogółem w okresie pierwszych 3 lat świadczenia tych usług przyjmuje się:

1) w pierwszym roku kalendarzowym, za który wpłata jest należna – wartość przychodów ogółem za rok poprzedni;
2) w następnym roku kalendarzowym – średnią wartość przychodów ogółem za 2 lata poprzedzające rok, za który wpłata jest należna.

5. Podstawę obliczenia wpłaty, o której mowa w ust. 1, ustala się na podstawie:

1) danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za poprzednie lata kalendarzowe, a w przypadku podmiotów, których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy – danych ze zbadanych sprawozdań finansowych za lata obrotowe zakończone w poprzednich latach kalendarzowych;
2) informacji, o której mowa w art. 23 ust. 2 – w przypadku dostawców usług w zakresie kryptoaktywów innych niż podmioty, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114.

6. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów składa Urzędowi Komisji Nadzoru Finansowego deklarację o wysokości należnej wpłaty, o której mowa w ust. 1. Deklarację składa się w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 79. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem wnosi roczną wpłatę na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, w wysokości stanowiącej iloczyn ustalanej na dzień 1 stycznia danego roku kalendarzowego średniej arytmetycznej sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, obliczonej na koniec każdego dnia kalendarzowego w okresie poprzednich 12 miesięcy kalendarzowych, oraz stawki nieprzekraczającej 0,1 %, jednak nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro.

2. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia rocznej wpłaty, o której mowa w ust. 1, pierwszą wpłatę wnosi za rok następujący po roku, w którym rozpoczął tę działalność. Dla wyliczenia pierwszej wpłaty emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem ustala średnią arytmetyczną sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem obliczoną na koniec każdego dnia kalendarzowego w

okresie od dnia rozpoczęcia działalności do dnia 31 grudnia roku, w którym ten emitent rozpoczął działalność.

3. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem składa Urzędowi Komisji Nadzoru Finansowego deklarację o wysokości należnej wpłaty, o której mowa w ust. 1. Deklarację składa się w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 80. 1. Równowartość w złotych kwot opłat, o których mowa w art. 77, oraz minimalnej wysokości wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1, wyrażonych w euro ustala się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy:

1) w którym stała się należna opłata, o której mowa w art. 77;
2) za który jest należna wpłata, o której mowa w art. 78 ust. 1 lub art. 79 ust. 1.

2. Opłaty, o których mowa w art. 77, oraz wpłaty, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 81. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość i terminy uiszczania opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 i ust. 2,
2) terminy uiszczania opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3,
3) szczegółowy sposób wyliczania wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1, oraz terminy uiszczania tych wpłat,
4) sposób ustalania podziału kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów na koszty pokrywane z wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1, i wpłat, o których mowa w art. 79 ust. 1,
5) terminy składania deklaracji, o których mowa w art. 78 ust. 6 i art. 79 ust. 3

– uwzględniając rodzaje opłat i wpłat oraz charakter czynności, z którymi wiąże się obowiązek ich uiszczania, charakter działalności podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat i wpłat, a także zakres sprawowanego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności, oraz uwzględniając, że opłaty i wpłaty nie mogą w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczania, a czynności związane z obowiązkiem wyliczania i uiszczania opłat i wpłat nie mogą stwarzać nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów obowiązanych do ich uiszczania.

Oddział 5

Środki nadzorcze i sankcje administracyjne

Art. 82. Komisja może wydać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem zalecenie zaprzestania w wyznaczonym terminie naruszania obowiązków wynikających z przepisów art. 23, art. 30–32, art. 34–38, art. 46, art. 47 lub art. 54 rozporządzenia 2023/1114 oraz przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 5, art. 46 ust. 6 lub art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 83. Komisja może nakazać odpowiednio oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu i dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami:

1) zmianę treści dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa albo uzupełnienie treści takiego dokumentu o dodatkowe informacje w przypadku, gdy dokument ten nie zawiera informacji wymaganych zgodnie z odpowiednio art. 6, art. 19 lub art. 51 rozporządzenia 2023/1114;
2) uzupełnienie treści dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa o dodatkowe informacje w przypadku, gdy dokument ten wymaga uzupełnienia koniecznego w celu zapewnienia stabilności finansowej oraz ochrony interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych.

Art. 84. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nakazać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem:

1) wdrożenie planu naprawy oraz podjęcie określonych działań przewidzianych w tym planie;
2) aktualizację planu naprawy oraz podjęcie określonych działań przewidzianych w tym planie – w przypadku zaistnienia zdarzenia wpływającego na założenia przyjęte w planie naprawy lub na jego wykonanie;
3) zawieszenie, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, wykupu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem – jeżeli jest to uzasadnione interesami posiadaczy tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, lub może służyć utrzymaniu lub przywróceniu stabilności finansowej tego emitenta.

2. Komisja, wydając nakaz, o którym mowa w ust. 1, może określić termin jego wykonania.

3. Niezwłocznie po wydaniu nakazu, o którym mowa w ust. 1, wobec emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, dla którego Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest organem przymusowej restrukturyzacji, Komisja powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o jego wydaniu.

Art. 85. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 84 ust. 1, Komisja może odstąpić od stosowania przepisu art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w przypadkach, gdy zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić albo znacznie utrudnić osiągnięcie celu wynikającego z art. 46 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114.

2. Decyzje wydawane przez Komisję w sprawach, o których mowa w art. 84 ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Uzasadnienie decyzji w sprawie, o której mowa w art. 84 ust. 1, doręcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

Art. 86. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nakazać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem wdrożenie planu wykupu, określając termin jego wdrożenia.

2. Niezwłocznie po wydaniu nakazu, o którym mowa w ust. 1, wobec emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, dla którego Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest organem przymusowej restrukturyzacji, Komisja powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o jego wydaniu.

Art. 87. 1. W postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 86 ust. 1, Komisja może odstąpić od stosowania przepisu art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w przypadkach, gdy zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić albo znacznie utrudnić osiągnięcie celów wynikających z art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2023/1114.

2. Decyzje wydawane przez Komisję w sprawach, o których mowa w art. 86 ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Uzasadnienie decyzji w sprawie, o której mowa w art. 86 ust. 1, doręcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

Art. 88. W przypadku stwierdzenia, że materiały marketingowe dotyczące oferty publicznej lub ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu nie spełniają wymogów określonych w art. 7, art. 29 lub art. 53 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nakazać odpowiednio oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu zmianę treści tych materiałów marketingowych.

Art. 89. 1. W przypadku naruszenia przepisów art. 6, art. 8 ust. 4–6, art. 9, art. 12, art. 17, art. 19, art. 25, art. 28 lub art. 51 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 6 ust. 12, art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 11 lub art. 51 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 11, art. 19 ust. 10 lub art. 51 ust. 10 rozporządzenia 2023/1114, w związku z ofertą publiczną kryptoaktywów, przez oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub inne podmioty uczestniczące w tej ofercie w imieniu lub na zlecenie tego oferującego lub emitenta, uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, Komisja może:

1) nakazać oferującemu lub emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem wstrzymanie rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów albo przerwanie jej przebiegu, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, lub
2) zakazać oferującemu lub emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów albo dalszego jej prowadzenia, lub
3) opublikować, na koszt oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ofertą publiczną kryptoaktywów.

2. W przypadku gdy waga naruszenia, o którym mowa w ust. 1, jest niewielka, Komisja może wydać oferującemu lub emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem zalecenie zaprzestania tego naruszenia, wyznaczając termin jego wykonania. Jeżeli jest to konieczne do usunięcia tego naruszenia, Komisja

może zobowiązać oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem do wstrzymania rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów albo przerwania jej przebiegu do czasu zaprzestania wskazanego w zaleceniu naruszenia.

3. W przypadku niewykonania przez oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W związku z daną ofertą publiczną kryptoaktywów Komisja może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w ust. 1 i 2.

Art. 90. 1. W przypadku naruszenia przepisów art. 6, art. 8 ust. 4–6, art. 9, art. 12, art. 17, art. 19, art. 25, art. 28 lub art. 51 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 6 ust. 12, art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 11 lub art. 51 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 11, art. 19 ust. 10 lub art. 51 ust. 10 rozporządzenia 2023/1114, w związku z ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, przez oferującego, osobę ubiegającą się o takie dopuszczenie lub inne podmioty występujące w ich imieniu lub na ich zlecenie, uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, Komisja może:

1) nakazać oferującemu lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu wstrzymanie ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, lub
2) zakazać oferującemu lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, lub
3) opublikować, na koszt oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu.

2. W przypadku gdy waga naruszenia, o którym mowa w ust. 1, jest niewielka, Komisja może wydać oferującemu lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu zalecenie zaprzestania tego naruszania, wyznaczając termin jego wykonania. Jeżeli jest to konieczne do usunięcia tego naruszenia, Komisja może zobowiązać oferującego lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu do wstrzymania ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, do czasu zaprzestania wskazanego w zaleceniu naruszenia.

3. W przypadku niewykonania przez oferującego lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, nie spełnia wymogów określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może:

1) nakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami wstrzymanie ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, lub
2) zakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, lub
3) opublikować, na koszt dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu.

5. W przypadku gdy waga naruszenia, o którym mowa w ust. 4, jest niewielka, Komisja może wydać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami zalecenie zaprzestania tego naruszenia, wyznaczając termin jego wykonania. Jeżeli jest to konieczne do usunięcia tego naruszenia, Komisja może zobowiązać dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami do wstrzymania ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu do czasu zaprzestania wskazanego w zaleceniu naruszenia.

6. W przypadku niewykonania przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 5, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. W związku z danym ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu Komisja może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w ust. 1, 2, 4 i 5.

Art. 91. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia dokonywania oferty publicznej lub ubiegania się o dopuszczenie do obrotu:

1) tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem bez wymaganego zezwolenia albo innego uprawnienia wynikającego z przepisów rozporządzenia 2023/1114,

2) kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem bez zgłoszenia dokumentu informacyjnego

– Komisja może zakazać podmiotowi dokonującemu oferty publicznej lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu rozpoczęcia oferty publicznej albo jej dalszego prowadzenia lub ubiegania się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu.

2. W przypadku uzasadnionego podejrzenia świadczenia przez podmiot usług w zakresie kryptoaktywów bez zezwolenia albo innego uprawnienia wynikającego z przepisów rozporządzenia 2023/1114 Komisja może zakazać temu podmiotowi świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów.

Art. 92. 1. W przypadku naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów art. 7, art. 8 ust. 2, art. 9, art. 12, art. 29 lub art. 53 rozporządzenia 2023/1114 przez oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub inne podmioty występujące w ich imieniu lub na ich zlecenie Komisja może:

1) nakazać oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wstrzymanie rozpoczęcia rozpowszechniania materiałów marketingowych oraz informacji pochodzących z tych materiałów albo przerwanie ich rozpowszechniania, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, wskazując nieprawidłowości, które należy usunąć w tym okresie, lub
2) zakazać oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów rozpowszechniania materiałów marketingowych lub określonych informacji pochodzących z tych materiałów albo dalszego ich rozpowszechniania, w szczególności w przypadku gdy wskazane przez Komisję nieprawidłowości nie zostały usunięte w okresie, o którym mowa w pkt 1, lub
3) opublikować, na koszt oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, informację o niezgodnym z prawem rozpowszechnianiu materiałów

marketingowych lub informacji pochodzących z tych materiałów, wskazując, na czym polega to naruszenie.

2. W związku z danym rozpowszechnianiem materiałów marketingowych lub informacji pochodzących z tych materiałów Komisja może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w ust. 1.

Art. 93. 1. W przypadku naruszenia przepisu art. 6 ust. 4 albo naruszenia przepisów art. 64 ust. 8 lub art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5 lub art. 76 ust. 16 rozporządzenia 2023/1114 przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub inne podmioty występujące w jego imieniu lub na jego zlecenie, uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, gdy świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów byłoby szkodliwe dla interesów klientów, w szczególności posiadaczy detalicznych, Komisja może:

1) zakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, lub
2) nakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wstrzymanie świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów, na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych, lub
3) opublikować, na koszt dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.

2. W przypadku gdy waga naruszenia, o którym mowa w ust. 1, jest niewielka, Komisja może wydać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zalecenie zaprzestania tego naruszenia, wyznaczając termin jego wykonania. Jeżeli jest to konieczne do usunięcia tego naruszenia, Komisja może zobowiązać dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów do wstrzymania świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów do czasu zaprzestania wskazanego w zaleceniu naruszenia.

3. W przypadku niewykonania przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W związku ze świadczeniem określonych usług w zakresie kryptoaktywów Komisja może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w ust. 1 i 2.

Art. 94. W przypadku naruszenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami przepisów art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5 lub art. 76 ust. 16 rozporządzenia 2023/1114, uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, Komisja może zakazać temu dostawcy obrotu wskazanymi kryptoaktywami na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 95. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami, na żądanie Komisji, w przypadku gdy:

1) wymaga tego bezpieczeństwo obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami lub świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów przez tego dostawcę byłoby szkodliwe dla interesów klientów, w szczególności posiadaczy detalicznych:
   a) wstrzymuje wprowadzenie wskazanych kryptoaktywów do obrotu lub rozpoczęcie obrotu wskazanymi kryptoaktywami, na okres nie dłuższy niż 30 dni,
   b) zawiesza obrót wskazanymi kryptoaktywami;
2) obrót kryptoaktywami zagraża w sposób istotny bezpieczeństwu obrotu lub powoduje naruszenie interesów posiadaczy kryptoaktywów – wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję kryptoaktywa.

2. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, Komisja może wskazać termin obowiązywania zawieszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b. Komisja może przedłużyć ten termin, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą nadal zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, i o przyczynach, które je uzasadniają, Komisja niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości.

4. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, w przypadku, gdy po jej wydaniu stwierdzi, że nie zachodzą przesłanki, o których mowa w ust. 1 pkt 1. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami informuje Komisję o zawieszeniu obrotu kryptoaktywami lub wykluczeniu kryptoaktywów z obrotu i podaje tę informację do publicznej wiadomości.

Art. 96. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 68 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może:

1) nakazać zaprzestanie wywierania wpływu, o którym mowa w art. 68 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, wskazując termin oraz zakres podjęcia stosownych czynności lub
2) zakazać wykonywania prawa głosu przez udziałowca lub akcjonariusza z posiadanych udziałów lub akcji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

2. Przepis art. 84 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 stosuje się odpowiednio do dokonania oceny, czy zachodzi przesłanka do nałożenia zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, wykonywanie przez udziałowca lub akcjonariusza prawa głosu ze wszystkich posiadanych udziałów lub akcji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów jest bezskuteczne.

4. Uchwała zgromadzenia wspólników oraz uchwała walnego zgromadzenia dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów są nieważne, jeżeli przy ich podejmowaniu wykonano prawo głosu odpowiednio z udziałów albo akcji, w stosunku do których Komisja wydała na podstawie ust. 1 pkt 2 decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu, chyba że uchwały te spełniają wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przysługuje również Komisji. Przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku wydania zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja może nakazać zbycie udziałów lub akcji w wyznaczonym terminie.

7. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

8. Przepisów ust. 1–7 nie stosuje się do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

9. Decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 97. 1. Komisja może podać do publicznej wiadomości istotne informacje, które mogą mieć wpływ na ocenę kryptoaktywa będącego przedmiotem oferty publicznej lub

dopuszczonego do obrotu albo na funkcjonowanie rynku kryptoaktywów, lub na sprawne działanie tego rynku, przez ich zamieszczenie na stronie internetowej Komisji, w celu zapewnienia ochrony interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych.

2. Komisja może wydać oferującemu, osobie ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub podmiotowi trzeciemu, któremu dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą w zakresie kryptoaktywów na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2023/1114, zalecenie opublikowania przez nich na ich stronach internetowych informacji, o których mowa w ust. 1. Komisja wskazuje zakres tych informacji i okres, w którym będą one dostępne na tych stronach internetowych.

Art. 98. 1. W przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów oraz rzetelnego informowania opinii publicznej o jego funkcjonowaniu, Komisja może:

1) sprostować fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje podane do publicznej wiadomości i zamieścić sprostowanie na swojej stronie internetowej lub podać je w inny sposób do publicznej wiadomości albo
2) zobowiązać oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub inną osobę, która opublikowała lub rozpowszechniła fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje, do niezwłocznego sprostowania tych informacji i podania tego sprostowania do publicznej wiadomości.

2. Sprostowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, opublikowane na stronie internetowej Komisji jest dostępne na tej stronie przez co najmniej rok, licząc od dnia jego publikacji.

3. Podanie do publicznej wiadomości sprostowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, następuje za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 592), na koszt oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub innej osoby, która

opublikowała lub rozpowszechniła fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje, jeżeli sprostowanie dotyczy informacji opublikowanych lub rozpowszechnionych przez te osoby.

Art. 99. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, Komisja może nakazać posiadaczowi kryptoaktywa ograniczenie rozmiaru otwartych pozycji w kryptoaktywach lub ekspozycji na kryptoaktywa.

Art. 100. 1. W przypadku naruszenia przepisów art. 36 ust. 1 lub 2 Komisja może nakazać zbycie udziałów lub akcji w wyznaczonym terminie.

2. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie wyznaczonym zgodnie z ust. 1, Komisja może:

1) nałożyć na udziałowca lub akcjonariusza emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub
2) cofnąć zezwolenie udzielone emitentowi tokenów powiązanych z aktywami, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114.

3. W przypadku niezapłacenia w terminie kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja może nakazać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którego udziałowcem lub akcjonariuszem jest podmiot, na który została nałożona ta kara, przekazanie na poczet niezapłaconej kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę płatności dokonywanych przez tego emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów na rzecz tego udziałowca lub akcjonariusza, w kwocie odpowiadającej tej karze wraz z odsetkami za zwłokę.

Art. 101. 1. W przypadku niedokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 29 ust. 1, lub powiadomienia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. Komisja może nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, również w przypadku:

1) nabycia albo objęcia udziałów lub akcji w przypadku wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 41 ust. 6 lub art. 83 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114, lub
2) nabycia albo objęcia udziałów lub akcji przed upływem terminu, o którym mowa w art. 41 ust. 4 lub art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, lub okresu zawieszenia, o którym mowa w art. 41 ust. 5 lub art. 83 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, lub
3) nabycia albo objęcia udziałów lub akcji po upływie wyznaczonego przez Komisję terminu na to nabycie albo objęcie zgodnie z art. 41 ust. 8 lub art. 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114.

3. Komisja może nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 i 2, także na osobę fizyczną działającą w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

4. Komisja może nakazać ogłoszenie decyzji o nałożeniu kary, o której mowa w ust. 1–3, w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt strony postępowania.

Art. 102. Komisja może nałożyć na kontrolowanego karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł, jeżeli kontrolowany uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli, w tym nie wykonuje obowiązków lub uniemożliwia wykonywanie czynności określonych w art. 32 ust. 4–6ba i 7 lub art. 33 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Art. 103. 1. W przypadku gdy oferujący, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoba ubiegająca się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawca usług w zakresie kryptoaktywów nie wykonuje nakazu, zakazu lub żądania Komisji, o których mowa odpowiednio w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 lub 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 4 pkt 1 lub 2, art. 92 ust. 1 pkt 1 lub 2, art. 93 ust. 1 pkt 1 lub 2, art. 94 lub art. 95 ust. 1, albo wykonuje je nienależycie, Komisja może:

1) nałożyć odpowiednio na oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów karę pieniężną do wysokości 5 000 000 zł lub

2) nałożyć na osobę fizyczną odpowiedzialną za niewykonanie albo nienależyte wykonanie tego nakazu, zakazu lub żądania Komisji karę pieniężną do wysokości 2 250 000 zł, lub

3) nakazać osobie odpowiedzialnej za niewykonanie albo nienależyte wykonanie tego nakazu, zakazu lub żądania Komisji zaprzestanie działań, które mogą prowadzić do wydania takiego nakazu, zakazu lub żądania Komisji i niepodejmowanie takich działań w przyszłości.

2. W przypadku niewykonania albo nienależytego wykonania nakazu Komisji, o którym mowa w art. 99, Komisja może nałożyć karę pieniężną:

1) na posiadacza kryptoaktywa będącego osobą fizyczną – do wysokości 2 250 000 zł;

2) na posiadacza kryptoaktywa będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej – do wysokości 5 000 000 zł.

Art. 104. 1. W przypadku naruszenia przez oferującego lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem do obrotu przepisów art. 6–12 lub art. 14 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 6 ust. 12 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 6 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114 Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 22 284 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 3 % całkowitego rocznego przychodu oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem do obrotu, wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 22 284 000 zł.

2. W przypadku naruszenia przez emitenta, oferującego lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem do obrotu przepisów odpowiednio art. 23 ust. 1, 3 lub 6 lub obowiązku przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w tych przepisach, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9, przepisów art. 17, art. 19, art. 22, art. 23, art. 25, art. 27–40, art. 46, art. 47, art. 49–51 lub art. 53–55 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 11, art. 22 ust. 6, art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 5 lub art. 51 ust. 10 lub 15 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 ust. 10 lub art. 22 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114, lub niewykonania przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub

tokenów będących e-pieniądzem zalecenia, o którym mowa w art. 82, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 22 284 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 12,5 % całkowitego rocznego przychodu emitenta, oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem do obrotu, wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 22 284 000 zł.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja, niezależnie od zastosowania kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 i 2, może:

1) nakazać podmiotowi, który dopuścił się naruszenia lub nie wykonał zalecenia, odpowiednio zaprzestanie działania skutkującego powstaniem tego naruszenia i niepodejmowanie tego działania w przyszłości lub wykonanie tego zalecenia;
2) nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie lub niewykonanie zalecenia karę pieniężną do wysokości 3 119 700 zł;
3) wystąpić z wnioskiem o odwołanie ze składu organu zarządzającego osoby, o której mowa w pkt 2, w przypadku gdy naruszenie to ma charakter poważny.

4. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia lub niewykonania zalecenia, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 2, może być nałożona do wysokości dwukrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej.

5. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 i 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

6. W przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b–d oraz g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia popełnionego przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami, Komisja może również nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 105. 1. W przypadku naruszenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów przepisów art. 6 ust. 4 lub art. 23 ust. 2, 3 lub 6 lub obowiązku przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w tych przepisach, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9, przepisów

wydanych na podstawie art. 4 ust. 6, art. 12 lub art. 14, przepisów art. 22 ust. 3, art. 40 ust. 2, art. 64 ust. 8 lub art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5 lub art. 76 ust. 16 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 22 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć na:

1) dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów – karę pieniężną do wysokości 22 284 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 5 % całkowitego rocznego przychodu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 22 284 000 zł;
2) osobę odpowiedzialną za naruszenie – karę pieniężną do wysokości 3 119 700 zł.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja niezależnie od zastosowania kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, może zakazać świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może być nałożona do wysokości dwukrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej.

4. W przypadku gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może także:

1) nakazać dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zaprzestanie działań skutkujących powstaniem tego naruszenia i niepodejmowanie takich działań w przyszłości;
2) zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka organu zarządzającego lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów, przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy

niż rok, przy czym w przypadku ponownego naruszenia – przez okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat;

3) wystąpić z wnioskiem o odwołanie ze składu organu zarządzającego osoby, o której mowa w pkt 2, w przypadku gdy naruszenie to ma charakter poważny.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio w przypadku niewykonania albo nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w art. 95 ust. 1.

7. Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. d–g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia, może również nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1 i 5.

Art. 106. 1. W przypadku gdy emitent kryptoaktywów, oferujący lub osoba ubiegająca się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 88 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2023/1114 lub w przepisach aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 88 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, albo wykonuje je nienależycie, Komisja może nałożyć na ten podmiot:

1) będący osobą fizyczną – karę pieniężną do wysokości 4 456 800 zł;

2) będący osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej – karę pieniężną do wysokości 11 142 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 2 % całkowitego rocznego przychodu tego emitenta, oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 11 142 000 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może być nałożona do wysokości trzykrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej.

3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

Art. 107. 1. W przypadku naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości:

1) 22 284 000 zł – na podmiot, który dopuścił się naruszenia, będący osobą fizyczną;
2) 66 852 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 15 % całkowitego rocznego przychodu podmiotu, który dopuścił się naruszenia, według ostatniego zbadanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 66 852 000 zł – na podmiot będący osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może być nałożona do wysokości trzykrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej.

3. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

Art. 108. 1. W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 lub w przepisach aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 92 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości:

1) 22 284 000 zł – na osobę fizyczną zawodowo pośredniczącą w zawieraniu transakcji lub realizującą transakcje związane z kryptoaktywami;
2) 66 852 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 15 % całkowitego rocznego przychodu osoby zawodowo pośredniczącej w zawieraniu transakcji lub realizującej transakcje związane z kryptoaktywami według ostatniego zbadanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 66 852 000 zł – na osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej zawodowo pośredniczącą w zawieraniu transakcji lub realizującą transakcje związane z kryptoaktywami.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa

w ust. 1, może być nałożona do wysokości trzykrotności kwoty korzyści osiągniętej lub straty uniknięte.

3. W przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również:

1) zakazać świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114;
2) nakazać osobie odpowiedzialnej za to naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem tego naruszenia i niepodejmowanie takich działań w przyszłości.

4. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

5. Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. d–g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia, może również nałożyć sankcję i środek, o których mowa w ust. 1 i ust. 3 pkt 2.

Art. 109. W przypadku naruszenia przepisów art. 88 ust. 1–3, art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1, art. 91 ust. 1 lub art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 88 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 92 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 Komisja może także:

1) nakazać podmiotowi, który dopuścił się naruszenia, wydanie korzyści osiągniętej lub wyrównanie straty uniknięte w wyniku naruszenia, jeżeli możliwe jest ich ustalenie;
2) zakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka organu zarządzającego lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów, przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok, przy czym w przypadku ponownego naruszenia – przez okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat;
3) zakazać członkom organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub innym osobom odpowiedzialnym za naruszenie zawierania transakcji na własny rachunek, których przedmiotem są kryptoaktywa, przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;

4) nakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszenia i niepodejmowanie takich działań w przyszłości.

Art. 110. 1. W przypadku naruszenia zakazu lub ograniczenia, o których mowa w art. 103, art. 104 lub art. 105 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć na podmiot, który dopuścił się tego naruszenia, karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10 % całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 20 000 000 zł.

2. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tej jednostki dominującej wykazana w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

Art. 111. Komisja, nakładając sankcje i środki, o których mowa w art. 96 ust. 7, art. 100 ust. 2 i art. 101–110, uwzględnia okoliczności określone w art. 112 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 112. W przypadku gdy dane finansowe w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 104 ust. 1, 2 i 5, art. 105 ust. 1 pkt 1 i ust. 4, art. 106 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 107 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 108 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 oraz art. 110, są podane w walucie innej niż waluta polska, równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone to sprawozdanie finansowe.

Art. 113. 1. Komisja, w drodze uchwały, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydaniu decyzji w sprawach, o których mowa w art. 96 ust. 7, art. 100 ust. 2 i art. 101–110, w zakresie określonym w art. 114 rozporządzenia 2023/1114 i w sposób określony w art. 114 rozporządzenia 2023/1114.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez okres nie dłuższy niż 5 lat, licząc od dnia ich opublikowania, z tym że informacje o imieniu i nazwisku albo firmie (nazwie) są dostępne na tej stronie przez okres nie dłuższy niż rok.

Art. 114. 1. Sankcje i środki, o których mowa w niniejszym oddziale, Komisja nakłada w drodze decyzji.

2. Decyzja o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 4 pkt 1 i 2, art. 91, art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 94, art. 95 ust. 1 oraz art. 99, podlega natychmiastowemu wykonaniu. Uzasadnienie decyzji doręcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Termin na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

3. W przypadku gdy oferta publiczna kryptoaktywów lub ubieganie się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu są przeprowadzane za pośrednictwem dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 91 lub art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, i decyzję o ich zastosowaniu doręcza się temu dostawcy.

4. W przypadku pośrednictwa więcej niż jednego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w ust. 3, postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 83, art. 84, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 91 lub art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, i decyzję o ich zastosowaniu doręcza się tylko jednemu z nich. Doręczenie decyzji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów uważa się za doręczenie stronie postępowania.

5. W przypadku braku pośrednictwa dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w ust. 3, doręczenie postanowienia o wszczęciu postępowania i decyzji następuje także przez ich opublikowanie na stronie internetowej Komisji i jest skuteczne z dniem publikacji.

6. Niezwłocznie po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 4 pkt 1 i 2, art. 91, art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 94, art. 96 ust. 1, art. 98 ust. 1 pkt 2 lub art. 99, lub decyzji o ich zastosowaniu na stronie internetowej Komisji zamieszcza się komunikat o wszczęciu tego postępowania lub zastosowaniu tych środków.

Art. 115. W przypadku ustania przyczyn zastosowania środków, o których mowa w art. 83, art. 88, art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 90 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 4 pkt 1 i 2, art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 94, art. 96 ust. 1 oraz art. 99, Komisja może, na wniosek strony albo z urzędu, uchylić decyzję o ich zastosowaniu.

Art. 116. 1. Decyzje Komisji o wprowadzeniu zakazu lub ograniczenia, o których mowa w art. 105 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, oraz ich cofnięciu w przypadku, o

którym mowa w art. 105 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Informację o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 1, Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

3. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 117. 1. Kto dokonuje oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem lub ubiega się o dopuszczenie takiego kryptoaktywa do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 sporządzenia, zgłoszenia Komisji lub opublikowania dokumentu informacyjnego dotyczącego tego kryptoaktywa,

podlega grzywnie do 10 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dokonuje oferty publicznej tokenów powiązanych z aktywami lub ubiega się o ich dopuszczenie do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 zezwolenia lub bez sporządzenia, zgłoszenia Komisji do zatwierdzenia lub opublikowania zatwierdzonego dokumentu informacyjnego dotyczącego tych tokenów lub bez złożenia Komisji powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114.

3. Tej samej karze podlega, kto dokonuje oferty publicznej tokenów będących e-pieniądzem lub ubiega się o ich dopuszczenie do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 zezwolenia lub bez sporządzenia, zgłoszenia Komisji lub opublikowania dokumentu informacyjnego dotyczącego tych tokenów.

4. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1–3, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

5. W przypadku mniejszej wagi sprawca czynu określonego w ust. 1–4 podlega grzywnie do 2 500 000 zł.

Art. 118. 1. Kto na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udostępnia co najmniej 150 osobom lub nieoznaczonemu adresatowi materiały marketingowe dotyczące oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114,

podlega grzywnie do 10 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

3. W przypadku mniejszej wagi sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 podlega grzywnie do 2 500 000 zł.

Art. 119. Kto, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wbrew obowiązkowi nie dokonuje zmiany opublikowanego dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywów, nie przekazuje Komisji zmienionego dokumentu informacyjnego lub nie publikuje takiego dokumentu informacyjnego,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

Art. 120. 1. Kto, będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w dokumencie informacyjnym dotyczącym tokenów powiązanych z aktywami lub w dokumencie informacyjnym dotyczącym tokenów będących e-pieniądzem, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w istotny sposób wpływające na treść informacji,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto, będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w zmienionym dokumencie informacyjnym, o którym mowa w ust. 1, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w istotny sposób wpływające na wycenę kryptoaktywów.

3. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1 lub 2, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

4. W przypadku mniejszej wagi sprawca czynu określonego w ust. 1–3 podlega grzywnie do 1 000 000 zł.

Art. 121. 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, prowadzi działalność związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w art. 59 lub art. 60 rozporządzenia 2023/1114,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 122. 1. Kto, będąc obowiązanym do zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 17, ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą taką tajemnicę,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 123. 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa w firmie (nazwie), nazwie handlowej, reklamie, informacji reklamowej lub do określenia wykonywanej przez siebie działalności gospodarczej określeń wskazujących, że jest dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, lub mogących wprowadzać w tym względzie w błąd klientów, inwestorów lub uczestników rynku,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 124. Kto nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1, 2 lub 3 albo wykonuje go nienależycie,

podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 125. Kto, działając w imieniu lub interesie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, nie dopełnia obowiązku dokonania blokady, o której mowa w art. 63 ust. 1, lub przedłużenia blokady lub wstrzymania transakcji, o których mowa w art. 63 ust. 7,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 126. 1. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli,

podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 127. 1. Kto, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wbrew:

1) nakazowi, o którym mowa w art. 6 ust. 5, nie dokonuje przeniesienia na innego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami,
2) obowiązkowi, o którym mowa w art. 6 ust. 6, nie wydaje dokumentów, o których mowa w art. 6 ust. 6,
3) obowiązkowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1, nie przechowuje na trwałym nośniku dokumentów związanych z prowadzeniem działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów,
4) żądaniu, o którym mowa w art. 7 ust. 4, nie przekazuje kopii dokumentów, o których mowa w art. 7 ust. 1,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew żądaniu, o którym mowa w art. 44 lub art. 50, nie sporządza lub nie przekazuje informacji, o których mowa w tych przepisach.

3. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860 i 1178).

Rozdział 9

Zmiany w przepisach

Art. 128. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468 i 473) w art. 829 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–13 w brzmieniu:

„10) środki pieniężne klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[8)]), powierzone dłużnikowi będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia, w związku ze świadczeniem przez tego dłużnika usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia;

11) środki pieniężne klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, powierzone dłużnikowi będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia, w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 3 tego rozporządzenia;

12) kryptoaktywa w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 tego rozporządzenia przechowywane przez dłużnika będącego dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia w związku ze świadczeniem przez niego usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia na rachunku kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 pkt 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31

[8)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1) prowadzonym przez tego dłużnika;

13) aktywa stanowiące rezerwę aktywów, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937.”.

Art. 129. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, 516 i 739) w art. 8 w § 1 w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20–23 w brzmieniu:

„20) środki pieniężne klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[9)]), powierzone zobowiązanemu będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia, w związku ze świadczeniem przez tego zobowiązanego usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia;

21) środki pieniężne klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, powierzone zobowiązanemu będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia, w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 3 tego rozporządzenia;

22) kryptoaktywa w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE)

---

9) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 tego rozporządzenia przechowywane przez zobowiązanego będącego dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 tego rozporządzenia w związku ze świadczeniem przez niego usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia na rachunku kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 pkt 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1) prowadzonym przez tego zobowiązanego;

23) aktywa stanowiące rezerwę aktywów, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937.”.

Art. 130. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.[10)]) w art. 20:

1) w ust. 3 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
„13) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …).”;

2) w ust. 5a w pkt 10 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej dotyczącej świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w ustawie z dnia ... o rynku kryptoaktywów”.

Art. 131. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367 i 646) w art. 10c:

1) w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
„13) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …).”;

---

10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 718 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 187, 421, 646 i 760.

2) w ust. 4 w pkt 10 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna, osoba prawna lub podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej dotyczącej świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w ustawie z dnia ... o rynku kryptoaktywów”.

Art. 132. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592 i 779) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a:

a) pkt 33a otrzymuje brzmienie:

„33a) walucie wirtualnej – oznacza to cyfrowe odwzorowanie wartości, które nie jest:

a) prawnym środkiem płatniczym emitowanym przez Narodowy Bank Polski, zagraniczne banki centralne lub inne organy administracji publicznej,

b) międzynarodową jednostką rozrachunkową ustanawianą przez organizację międzynarodową i akceptowaną przez poszczególne kraje należące do tej organizacji lub z nią współpracujące,

c) pieniądzem elektronicznym w rozumieniu art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623), z wyjątkiem tokena będącego e-pieniądzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[11)]), o ile podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, w której podatnik jest wspólnikiem, dla celów prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości nie kwalifikuje tego tokena jako pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych lub instrumentu finansowego w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

---

11) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

d) instrumentem finansowym w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

e) wekslem lub czekiem

– oraz jest wymienialne w obrocie gospodarczym na prawne środki płatnicze i akceptowane jako środek wymiany, a także może być elektronicznie przechowywane lub przeniesione albo może być przedmiotem handlu elektronicznego;”,

b) po pkt 33a dodaje się pkt 33aa w brzmieniu:

„33aa) podmiotach prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi – oznacza to podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług w zakresie:

a) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi,

b) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi,

c) pośrednictwa w wymianie, o której mowa w lit. a lub b,

d) prowadzenia w formie elektronicznej zbioru danych identyfikacyjnych zapewniających osobom uprawnionym możliwość korzystania z jednostek walut wirtualnych, w tym przeprowadzania transakcji ich wymiany;”,

c) uchyla się pkt 33c;

2) w art. 17 w ust. 1g wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” zastępuje się wyrazami „art. 5a pkt 33aa”;

3) w art. 22 w ust. 14 wyrazy „podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” zastępuje się wyrazami „podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi”.

Art. 133. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554 i 779) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a:

a) pkt 22a otrzymuje brzmienie:

„22a) walucie wirtualnej – oznacza to cyfrowe odwzorowanie wartości, które nie jest:

a) prawnym środkiem płatniczym emitowanym przez Narodowy Bank Polski, zagraniczne banki centralne lub inne organy administracji publicznej,

b) międzynarodową jednostką rozrachunkową ustanawianą przez organizację międzynarodową i akceptowaną przez poszczególne kraje należące do tej organizacji lub z nią współpracujące,

c) pieniądzem elektronicznym w rozumieniu art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623), z wyjątkiem tokena będącego e-pieniądzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114, o ile podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, w której podatnik jest wspólnikiem, dla celów prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości nie kwalifikuje tego tokena jako pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych lub instrumentu finansowego w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

d) instrumentem finansowym w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

e) wekslem lub czekiem

– oraz jest wymienialne w obrocie gospodarczym na prawne środki płatnicze i akceptowane jako środek wymiany, a także może być elektronicznie przechowywane lub przeniesione albo może być przedmiotem handlu elektronicznego;”,

b) uchyla się pkt 22b,

c) po pkt 22b dodaje się pkt 22c w brzmieniu:

„22c) podmiotach prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi – oznacza to podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług w zakresie:

a) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi,

b) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi,

c) pośrednictwa w wymianie, o której mowa w lit. a lub b,

d) prowadzenia w formie elektronicznej zbioru danych identyfikacyjnych zapewniających osobom uprawnionym możliwość korzystania z jednostek walut wirtualnych, w tym przeprowadzania transakcji ich wymiany;”,

d) w pkt 36 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 37 w brzmieniu:

„37) rozporządzeniu 2023/1114 – oznacza to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[12)]).”;

2) w art. 7b w ust. 3 wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” zastępuje się wyrazami „art. 4a pkt 22c”;

3) w art. 12 w ust. 4 po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:

„27a) u emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących pieniądzem elektronicznym w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 rozporządzenia 2023/1114 – przychodów uzyskanych z tytułu ich emisji, do czasu odkupu poszczególnych tokenów;”;

4) w art. 15:

a) w ust. 11 wyrazy „podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu” zastępuje się wyrazami „podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi”,

b) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. U emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących pieniądzem elektronicznym w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 rozporządzenia 2023/1114 koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f, stanowią wydatki bezpośrednio poniesione na odkup wyemitowanego tokena oraz koszty związane z jego emisją.”.

Art. 134. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640 i 644) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W informacji dodatkowej sporządzanej przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str.

---

12) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

40, z późn. zm.[13])) wykazuje się również wartość przychodów z tytułu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia.”;

2) w art. 64 w ust. 1 po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:

„2c) jednostek działających na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937;”;

3) w art. 81 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, szczególne zasady rachunkowości dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, dla których jedyną wpłatą na pokrycie kosztów nadzoru w rozumieniu art. 19a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 252 i 644) jest wpłata wnoszona na podstawie art. 78 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …), w tym:

a) sposób ujmowania w księgach rachunkowych operacji dotyczących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 oraz środków pieniężnych i kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 tego rozporządzenia klientów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 tego rozporządzenia,

b) sposób wyceny aktywów i pasywów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr

---

[13]) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 oraz ich klientów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 tego rozporządzenia,

c) zakres informacji wykazywanych w jednostkowych i skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych grup kapitałowych, z uwzględnieniem informacji dotyczących spełniania wymogów adekwatności kapitałowej,

d) zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniach z działalności obejmujących istotne informacje o działalności oraz o stanie majątkowym i sytuacji finansowej, a także ocenę uzyskiwanych efektów oraz wskazanie czynników ryzyka i opis zagrożeń

– uwzględniając specyfikę działalności tych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, potrzebę zapewnienia możliwości wyliczenia rocznej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru oraz konieczność sprawowania efektywnego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów;”.

Art. 135. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529) w art. 11p:

1) w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …).”;

2) w ust. 4 w pkt 9 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej dotyczącej świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w ustawie z dnia ... o rynku kryptoaktywów”.

Art. 136. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, 638 i 760) art. 236b otrzymuje brzmienie:

„Art. 236b. § 1. Rzeczą lub przedmiotem w rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału są również środki na rachunku oraz kryptoaktywa w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr

1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[14)]).

§ 2. Postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych może dotyczyć środków na rachunku lub kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, jeżeli zostały zatrzymane jako dowód w sprawie.”.

Art. 137. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38, 176, 331, 340 i 644) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2:
   a) w pkt 3 skreśla się wyrazy „oraz wydawanie pieniądza elektronicznego”,
   b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
      „3a) wydawanie pieniądza elektronicznego, w tym emisja tokenów będących e-pieniądzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[15)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/1114”;”,
   c) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:
      „14) emisja tokenów powiązanych z aktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114;
      15) świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114.”;
2) w art. 106d:
   a) w ust. 1:
      – we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim” zastępuje się wyrazami „podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z

[14)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

[15)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, oraz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114”,

– w pkt 2 wyrazy „oraz podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim” zastępuje się wyrazami „ , podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114”,

b) w ust. 2 wyrazy „oraz podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim” zastępuje się wyrazami „ , podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114”.

Art. 138. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 191) w art. 9 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) sprzedaż i zamianę kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[16)]);”.

Art. 139. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2026 r. poz. 618) w art. 6 w ust. 1:

1) w pkt 9 skreśla się wyrazy „oraz wydawanie pieniądza elektronicznego”;

2) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) wydawanie pieniądza elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, w tym emisja tokenów będących e-pieniądzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr

16) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[17)]);".

Art. 140. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 159) w art. 40b:

1) w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …).";
2) w ust. 4 w pkt 9 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) dotyczące ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej dotyczącej świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w ustawie z dnia ... o rynku kryptoaktywów".

Art. 141. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 26) w art. 34a:

1) w ust. 1 po wyrazach „świadczenia usług płatniczych," dodaje się wyrazy „świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów,";
2) w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …).".

Art. 142. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822 oraz z 2026 r. poz. 516) w art. 16 w ust. 1 w pkt 2:

1) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„przeciwko obrotowi pieniędzmi, papierami wartościowymi oraz kryptoaktywami, określone w:";
2) w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
„f) art. 117 i art. 121–123 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …);".

[17)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

Art. 143. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 60, 176, 484 i 644) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 :

a) po pkt 2m dodaje się pkt 2n w brzmieniu:

„2n) rozporządzeniu 2023/1114 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[18)]);”,

b) po pkt 20a dodaje się pkt 20b i 20c w brzmieniu:

„20b) tokenie powiązanym z aktywami – rozumie się przez to token powiązany z aktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114;

20c) tokenie będącym e-pieniądzem – rozumie się przez to token będący pieniądzem elektronicznym w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114;”;

2) w art. 45 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Towarzystwo może świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu.”;

3) w art. 145:

a) w ust. 1 w pkt 7 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego lub oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem, wyemitowane przez jeden podmiot, wierzytelności wobec tego podmiotu i udziały w tym podmiocie nie mogą stanowić, z zastrzeżeniem ust. 4, łącznie więcej niż 20 % wartości aktywów funduszu, przy czym w przypadku zawarcia przez fundusz wierzytelności

---

[18)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

umowy, o której mowa w art. 183 ust. 5, ograniczenie to odnosi się do poszczególnych wierzytelności, o których mowa w art. 183 ust. 1.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem nie mogą stanowić więcej niż 20 % wartości aktywów funduszu inwestycyjnego zamkniętego, przy czym wyemitowane przez jeden podmiot oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem nie mogą stanowić więcej niż 10 % wartości aktywów funduszu inwestycyjnego zamkniętego.”,

d) w ust. 7 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W limicie tym uwzględnia się wartość tokenów powiązanych z aktywami, które są powiązane z walutą obcą lub euro.”,

e) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Jeżeli fundusz inwestycyjny zamknięty zamierza dokonywać lokat, o których mowa w ust. 1 pkt 8, statut funduszu powinien określać warunki, jakie powinny spełniać podmioty emitujące oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem będące przedmiotem lokat funduszu, rodzaje ryzyk związanych z tymi lokatami oraz zasady pomiaru tych ryzyk, a także kryteria doboru tych lokat oraz warunki ich zastosowania.”;

4) w art. 154 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy stosowaniu limitów inwestycyjnych, o których mowa w art. 145 ust. 3–4 lub 7, fundusz inwestycyjny zamknięty jest obowiązany uwzględniać wartość papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego, oferowanych publicznie lub dopuszczonych do obrotu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub walut stanowiących bazę instrumentów pochodnych.”.

Art. 144. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222, z 2025 r. poz. 146 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 340 i 644) w art. 17 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przypadku gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów jest obowiązany do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru, o których mowa w ust. 1, ustalanych na podstawie średniej wartości przychodów, wartości tych

przychodów nie wlicza się do przychodów stanowiących podstawę ustalenia wysokości rocznej wpłaty, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …).”.

Art. 145. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.[19)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po pkt 4zg dodaje się pkt 4zh w brzmieniu:

„4zh) rozporządzeniu 2023/1114 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[20)]);”;

2) w art. 21 po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. Spółka prowadząca rynek regulowany może świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu.”;

3) w art. 48 po ust. 5a dodaje się ust. 5aa w brzmieniu:

„5aa. Krajowy Depozyt może świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu.”;

4) w art. 111 w ust. 5 wyrazy „z zastrzeżeniem art. 112a i art. 113” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem art. 112a–113”;

5) w art. 111a w ust. 4 wyrazy „art. 112a, art. 113” zastępuje się wyrazami „art. 112a–113”;

6) po art. 112a dodaje się art. 112b w brzmieniu:

„Art. 112b. Bank może świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114 w ramach jednostki wydzielonej organizacyjnie zgodnie z art. 111 ust. 5.”.

---

19) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863, z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556 oraz z 2026 r. poz. 176, 340, 484 i 644.

20) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

Art. 146. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 712 i 718) w art. 23:

1) w ust. 1 wyrazy „lub świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych" zastępuje się wyrazami „ , świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych lub świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów";
2) w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
   „7) osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …).".

Art. 147. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 252 i 644) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:
   „18) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[21)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/1114", oraz ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …), zwanej dalej „ustawą o rynku kryptoaktywów".";
2) w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „oraz ustawie z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów" zastępuje się wyrazami „ , ustawie z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów oraz ustawie o rynku kryptoaktywów";
3) w art. 6b w ust. 1 wyrazy „lub art. 50 ustawy z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów" zastępuje się wyrazami „ , art. 50 ustawy z dnia 20 grudnia 2024 r. o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów lub art. 117–126 ustawy o rynku kryptoaktywów";

---

21) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

4) w art. 12 w ust. 2 w pkt 7 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów w sprawach:

a) udzielania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia 2023/1114, oraz cofania tego zezwolenia na podstawie art. 24 rozporządzenia 2023/1114,

b) udzielania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 rozporządzenia 2023/1114, oraz cofania tego zezwolenia na podstawie art. 64 rozporządzenia 2023/1114,

c) nakładania kar pieniężnych,

d) wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 66 ustawy o rynku kryptoaktywów, i wykreślania z tego rejestru,

e) zakazu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 105 ust. 2 i art. 108 ust. 3 pkt 1 ustawy o rynku kryptoaktywów – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114,

f) występowania z wnioskiem o odwołanie osoby wchodzącej w skład organu zarządzającego odpowiedzialnego za naruszenie,

g) nakazu, o którym mowa w art. 99 ustawy o rynku kryptoaktywów.”.

Art. 148. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 595) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kasy, z wyłączeniem małych kas, oraz Kasa Krajowa są uprawnione do wydawania pieniądza elektronicznego na rzecz członków kas, na zasadach określonych w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, przy czym uprawnienie to nie obejmuje emisji tokenów będących e-pieniądzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[22)]).”.

[22)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

Art. 149. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 132a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydawanie pieniądza elektronicznego, w tym emisja tokenów będących e-pieniądzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[23)]), oraz świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji pieniądza elektronicznego wymaga uzyskania zezwolenia KNF.”;

2) w art. 132j w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu;”.

Art. 150. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 1796 oraz z 2025 r. poz. 1172) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do umów dotyczących usług finansowych, w szczególności: czynności bankowych, umowy kredytu konsumenckiego, czynności ubezpieczeniowych, czynności z zakresu obrotu instrumentami finansowymi, usług w zakresie kryptoaktywów i usług płatniczych, z wyjątkiem umów dotyczących usług finansowych zawieranych na odległość, do których stosuje się przepisy rozdziałów 1 i 5, i umów dotyczących usług finansowych zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa, do których stosuje się przepis art. 7ab.”.

Art. 151. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2026 r. poz. 533) w art. 4 w ust. 2 po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń

[23)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

(UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[24)]);

8b) emitentów tokenów powiązanych z aktywami, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937;".

Art. 152. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109 oraz z 2025 r. poz. 146, 1069 i 1545) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 1:

– w lit. d wyrazy „oraz klienta przedsiębiorcy wykonującego działalność lombardową, o którym mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej (Dz. U. poz. 1285 oraz z 2024 r. poz. 653)" zastępuje się wyrazami „klienta przedsiębiorcy wykonującego działalność lombardową, o którym mowa w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1111), oraz posiadacza tokenów powiązanych z aktywami nabytych od emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 jest Komisja Nadzoru Finansowego",

– w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) będącego osobą fizyczną klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 tego rozporządzenia jest Komisja Nadzoru Finansowego;",

[24)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

b) w pkt 3 w lit. r średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. s i t w brzmieniu:

„s) dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 tego rozporządzenia jest Komisja Nadzoru Finansowego,

t) emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 jest Komisja Nadzoru Finansowego;”,

c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) token powiązany z aktywami – token powiązany z aktywami w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114;”,

d) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) rozporządzenie 2023/1114 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[25)]).”;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. W przypadku reklamacji składanych przez będącego osobą fizyczną klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114 oraz będącego osobą fizyczną posiadacza tokenów powiązanych z aktywami nabytych od emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu do terminów przewidzianych na rozpatrzenie reklamacji, o których mowa w art. 6 i art. 7 pkt 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/294 z dnia 1 października 2024 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających

---

[25)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

wymogi, wzory i procedury dotyczące rozpatrywania skarg przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (Dz. Urz. UE L 2025/294 z 13.02.2025).”;

3) w art. 20 w ust. 1 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) wartości przychodów z tytułu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114 w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata jest należna, i stawki 0,025 % – w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114.”;

4) w art. 20a w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wartości przychodów uzyskanych z tytułu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114.”.

Art. 153. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, 1423, 1820 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 415 i 483) w art. 127a:

1) w ust. 1 wyrazy „lub świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych” zastępuje się wyrazami „ , świadczenia usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych lub świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów”;

2) w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) osób, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o rynku kryptoaktywów (Dz. U. poz. …).”.

Art. 154. W ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1891 oraz z 2026 r. poz. 640 i 644) w art. 2 w pkt 9 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami, o których mowa w art. 43 i art. 44 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw

2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[26)]);".

Art. 155. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku do tytułu ustawy:
   a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
      „1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155 oraz Dz. Urz. UE L 150 z 31.05.2023, str. 1);",
   b) w pkt 2 wyrazy „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 1)" zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1)";
2) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
   „2) warunki wykonywania działalności gospodarczej na rzecz spółek lub trustów.";
3) w art. 2:
   a) w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:
      „12) dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114 świadczący co najmniej jedną z usług w

[26)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114, z wyjątkiem usługi doradztwa w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 16 lit. h rozporządzenia 2023/1114;”,

b) w ust. 2:

– po pkt 1c dodaje się pkt 1d i 1e w brzmieniu:

„1d) adresie niehostowanym – rozumie się przez to adres niehostowany w rozumieniu art. 3 pkt 20 rozporządzenia 2023/1113;

1e) beneficjencie transferu – rozumie się przez to beneficjenta w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia 2023/1113;”,

– po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) inicjatorze transferu – rozumie się przez to inicjatora w rozumieniu art. 3 pkt 21 rozporządzenia 2023/1113;”,

– po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu:

„10b) kryptoaktywie – rozumie się przez to kryptoaktywo, o którym mowa w art. 3 pkt 14 rozporządzenia 2023/1113;”,

– w pkt 17 w lit. e wyrazy „jednostek walut wirtualnych” zastępuje się wyrazem „kryptoaktywów”,

– w pkt 18 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) relacje między instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi oraz między instytucjami kredytowymi i finansowymi, w tym relacje, w ramach których są świadczone podobne usługi przez instytucję będącą korespondentem na rzecz instytucji będącej respondentem, oraz relacje, które zostały ustanowione na potrzeby:

– transakcji dotyczących papierów wartościowych,

– transferów środków pieniężnych,

– transakcji na kryptoaktywach,

– transferów kryptoaktywów;”,

– pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) rozporządzeniu 2023/1113 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1);”,

– po pkt 19b dodaje się pkt 19ba w brzmieniu:

„19ba) rozporządzeniu 2023/1114 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.[27)]);”,

– po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:

„22a) transferze kryptoaktywów – rozumie się przez to transfer kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2023/1113;”,

– w pkt 23 wyrazy „rozporządzenia 2015/847” zastępuje się wyrazami „art. 3 pkt 9 rozporządzenia 2023/1113”,

– uchyla się pkt 26,

– w pkt 27 wyrazy „waluty wirtualne” zastępuje się wyrazem „kryptoaktywa”;

4) w art. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „rozporządzenia 2015/847” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia 2023/1113”;

5) w art. 35 w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) z wykorzystaniem kryptoaktywów o równowartości 1000 euro lub większej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane – w przypadku instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12;”;

6) w art. 39 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–12, 24 i 25, mogą zawrzeć umowę o prowadzenie rachunku pod warunkiem, że środki bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 i 2, zostaną zastosowane przed przeprowadzeniem transakcji z wykorzystaniem tego rachunku.”;

7) użyte w art. 44c w ust. 1 i 2, w art. 45 w ust. 2, w art. 150 w ust. 3 oraz w art. 152 w ust. 7 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–12, 24 i 25”;

[27)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90547 z 01.07.2025.

8) w art. 45 dodaje się ust. 3–6 w brzmieniu:

„3. W przypadku transgranicznych relacji korespondenckich obejmujących świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 16 lit. a–g, i oraz j rozporządzenia 2023/1114, w ramach zawartej umowy z instytucją będącą respondentem z państwa trzeciego świadczącą podobne usługi, w tym usługę transferu kryptoaktywów, instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, będące instytucjami korespondentami, stosują środki bezpieczeństwa finansowego oraz podejmują wobec instytucji będącej respondentem działania, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, oraz ustalają, czy instytucja będąca respondentem posiada zezwolenie lub dopełniła obowiązku rejestracji związanego ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.

4. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, wykorzystują informacje pozyskane w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, podjętych działań, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, oraz przeprowadzonego ustalenia, o którym mowa w ust. 3, jako podstawę do podjęcia, w oparciu o stwierdzone ryzyka, działań mających na celu ograniczenie ryzyka związanego z instytucją będącą respondentem.

5. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, zapewniają aktualizowanie informacji pozyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, podjętych działań, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, oraz przeprowadzonego ustalenia, o którym mowa w ust. 3, a także aktualizowanie informacji dotyczących ryzyka związanego z instytucją będącą respondentem.

6. W przypadku podjęcia przez instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, decyzji o zakończeniu transgranicznych relacji korespondenckich z powodów związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, instytucje te dokumentują i rejestrują tę decyzję. ”;

9) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. 1. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12:

1) identyfikują i oceniają ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związane z transferami kryptoaktywów kierowanymi do adresu niehostowanego lub pochodzącymi z adresu niehostowanego;
2) określają w wewnętrznej procedurze instytucji obowiązanej, o której mowa w art. 50 ust. 1, zasady identyfikacji i oceny ryzyka, o którym mowa w pkt 1.

2. W przypadku stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnych, związanych z transferami kryptoaktywów kierowanymi do adresu niehostowanego lub pochodzącymi z adresu niehostowanego, instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, oprócz stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, z uwzględnieniem zidentyfikowanego ryzyka, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podejmują co najmniej jedno z działań:

1) pozyskują w oparciu o analizę ryzyka informacje w celu identyfikacji i weryfikacji tożsamości inicjatora transferu lub beneficjenta transferu kierowanego do adresu niehostowanego lub pochodzącego z adresu niehostowanego, lub beneficjenta rzeczywistego inicjatora lub beneficjenta takiego transferu, w tym przez podmioty trzecie;
2) żądają dodatkowych informacji na temat pochodzenia i przeznaczenia transferowanych kryptoaktywów;
3) intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4;
4) inne działania niż działania wymienione w pkt 1–3, mające na celu ograniczenie ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz zarządzanie tym ryzykiem, a także ryzyka niewdrożenia i uchylania się od stosowania środków ograniczających, w tym szczególnych środków ograniczających.”;

10) w art. 54 w ust. 2 w pkt 4 wyrazy „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 13–15a, 17, 24 i 25” zastępuje się wyrazami „w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–15a, 17, 24 i 25”;
11) w art. 106 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Generalny Inspektor udostępnia z urzędu organowi właściwemu w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów informację o dwukrotnym niedopełnieniu obowiązku przekazania lub udostępnienia informacji na podstawie żądania, o którym mowa w art. 76.”;

12) tytuł rozdziału 11a otrzymuje brzmienie:

„Działalność na rzecz spółek lub trustów”;

13) w art. 129b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność na rzecz spółek lub trustów może być wykonywana przez:

1) osobę fizyczną wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, która nie została prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu

terytorialnego, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu i interesom majątkowym w obrocie cywilnoprawnym, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej lub umyślne przestępstwo skarbowe;

2) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, w której wspólnicy, którym powierzono prowadzenie spraw spółki, lub uprawnieni do reprezentacji spółki, lub członkowie organów zarządzających nie zostali prawomocnie skazani za przestępstwo, o którym mowa w pkt 1, lub umyślne przestępstwo skarbowe.”;

14) w art. 129f w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) imię i nazwisko przedsiębiorcy oraz jego adres zgodny z adresem do doręczeń ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo nazwę (firmę) przedsiębiorcy, numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego oraz jego adres zgodny z siedzibą i adresem ujawnionym w tym rejestrze;

2) NIP przedsiębiorcy oraz w przypadku osoby fizycznej oświadczenie przedsiębiorcy o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;”;

15) w art. 129h pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego oraz siedzibę i adres ujawnione w tym rejestrze albo adres do doręczeń zgodny z adresem ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, oraz NIP;”;

16) w art. 129i dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku zmiany danych podmiotu, o którym mowa w art. 129b ust. 1 pkt 2, dotyczących:

1) listy wspólników,

2) beneficjenta rzeczywistego,

3) sposobu reprezentacji,

4) osób uprawnionych do reprezentowania

– podmiot ten składa informację o zmianach do organu właściwego w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów w terminie 14 dni od dnia ich dokonania, przedstawiając zakres zmian.”;

17) art. 129k otrzymuje brzmienie:

„Art. 129k. 1. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności na rzecz spółek i trustów wykreśla, w drodze decyzji, podmiot wykonujący działalność na rzecz spółek lub trustów z tego rejestru:

1) na wniosek podmiotu, wniesiony w formie elektronicznej;
2) po uzyskaniu informacji o wykreśleniu podmiotu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego;
3) w przypadku stwierdzenia:
   a) niespełniania przez podmiot warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności na rzecz spółek lub trustów,
   b) że podmiot złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 129f ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym,
   c) że podmiot dwukrotnie nie odpowiedział na kierowane do niego, na adres zgodny z adresem do doręczeń ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z siedzibą i adresem ujawnionymi w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, żądanie w związku z kontrolą, o której mowa w art. 43 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców,
   d) odmowy przyjęcia albo niepodjęcia przez podmiot kierowanego do niego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, o której mowa w art. 43 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców,
   e) wykreślenia z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego organu uprawnionego do reprezentacji podmiotu lub osób wchodzących w skład tego organu i niewpisania do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nowego organu uprawnionego do reprezentacji podmiotu lub nowych osób wchodzących w skład tego organu,
   f) wykreślenia z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego adresu podmiotu i niewpisania do tego rejestru nowego adresu podmiotu;

4) na wniosek Generalnego Inspektora po nałożeniu kary administracyjnej, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2, w zakresie, w jakim nakazano zaprzestania podejmowania przez instytucję obowiązaną określonych czynności;

5) po uzyskaniu informacji od Generalnego Inspektora o dwukrotnym niedopełnieniu przez podmiot obowiązku przekazania lub udostępnienia informacji, o którym mowa w art. 76.

2. W przypadku wszczęcia postępowania na podstawie ust. 1, jeżeli podany przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej adres nie istnieje, został wykreślony z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo jest niezgodny z adresem zawartym w tym rejestrze i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności, pismo doręcza się osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata, także wtedy, gdy reprezentacja ma charakter łączny z innymi osobami. W przypadku niemożności ustalenia adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, przy czym w takim przypadku doręczenie uważa się za dokonane z dniem sporządzenia adnotacji o niemożności ustalenia adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata.

3. W przypadku wszczęcia postępowania na podstawie ust. 1 brak organu lub brak w składzie organu osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu podlegającego wpisowi do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nie stanowi przeszkody do wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności na rzecz spółek i trustów, przy czym w takim przypadku pisma i decyzje doręcza się na ostatni adres wskazany w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

4. Podmiot, który wykreślono z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów na podstawie ust. 1 pkt 3 lit. c–f oraz pkt 4 i 5, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna.”;

18) uchyla się art. 129m–129x;

19) art. 129y otrzymuje brzmienie:

„Art. 129y. Dane, o których mowa w art. 129h, są przechowywane przez okres 5 lat, licząc od dnia, w którym dokonano wykreślenia podmiotu z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów.”;

20) art. 148 otrzymuje brzmienie:

„Art. 148. Instytucja obowiązana, która nie dopełnia obowiązku:

1) zapewnienia, aby transferowi środków pieniężnych towarzyszyły informacje o płatniku lub odbiorcy, o którym mowa w art. 4–6 rozporządzenia 2023/1113,
2) wdrożenia skutecznych procedur pozwalających na wykrywanie brakujących informacji o płatniku lub odbiorcy, o których mowa w art. 7, art. 8, art. 11 i art. 12 rozporządzenia 2023/1113,
3) informowania Generalnego Inspektora o nieprzekazywaniu wymaganych informacji o płatniku lub odbiorcy oraz o podjętych działaniach, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia 2023/1113,
4) zachowania wszystkich otrzymanych informacji o płatniku i odbiorcy, które towarzyszą transferowi, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia 2023/1113,
5) udzielania Generalnemu Inspektorowi informacji, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia 2023/1113,
6) przechowywania dokumentacji, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia 2023/1113,
7) zapewnienia, aby transferowi kryptoaktywów towarzyszyły informacje o inicjatorze transferu lub beneficjencie transferu, o którym mowa w art. 14 i art. 15 rozporządzenia 2023/1113,
8) wdrożenia skutecznych procedur pozwalających na wykrywanie brakujących informacji o inicjatorze transferu lub beneficjencie transferu, o których mowa w art. 16 i art. 17 rozporządzenia 2023/1113, lub obowiązków, o których mowa w art. 11, art. 12, art. 20 i art. 21 rozporządzenia 2023/1113,
9) informowania Generalnego Inspektora o nieprzekazywaniu wymaganych informacji o inicjatorze transferu lub beneficjencie transferu oraz o podjętych działaniach, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia 2023/1113,
10) zachowania wszystkich otrzymanych informacji o inicjatorze transferu i beneficjencie transferu, które towarzyszą transferowi, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 2023/1113,
11) posiadania wewnętrznych polityk, procedur i mechanizmów kontroli, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia 2023/1113

– podlega karze administracyjnej.”;

21) uchyla się art. 153b.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 156. 1. Bank uprawniony do wydawania pieniądza elektronicznego, zamierzający od dnia wejścia w życie ustawy podjąć działalność w zakresie emisji tokenów będących e-pieniądzem, może prowadzić tę działalność po dostosowaniu swojego statutu do zakresu czynności bankowych określonego w:

1) art. 5 ust. 2 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 137;
2) art. 6 ust. 1 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 139 – w przypadku banku spółdzielczego, innego niż bank spółdzielczy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tej ustawy.

2. Bank uprawniony do wydawania pieniądza elektronicznego, który przed dniem wejścia w życie ustawy prowadził działalność w zakresie emisji tokenów będących e-pieniądzem, może prowadzić tę działalność od dnia wejścia w życie ustawy na podstawie dotychczasowego statutu do dnia jego dostosowania do zakresu czynności bankowych określonego w:

1) art. 5 ust. 2 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 137,
2) art. 6 ust. 1 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 139 – w przypadku banku spółdzielczego, z wyłączeniem banku spółdzielczego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tej ustawy

– nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Do dostosowania statutu, o którym mowa w ust. 1 i 2, przepis art. 34 ustawy zmienianej w art. 137 stosuje się odpowiednio.

Art. 157. 1. Z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów wykreśla się, w drodze decyzji, podmiot wpisany na dzień wejścia w życie ustawy do tego rejestru, który na ten dzień nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 129b ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, albo warunku, o którym mowa w art. 129b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy podmiot ten nie uzyska:

1) wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – w przypadku osoby fizycznej;

2) wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

2. Z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów wykreśla się, w drodze decyzji, podmiot wpisany na dzień wejścia w życie ustawy do tego rejestru, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy podmiot ten nie wskaże organowi prowadzącemu rejestr aktualnej siedziby i adresu ujawnionego w Krajowym Rejestrze Sądowym albo adresu do doręczeń zgodnego z adresem ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Art. 158. Podmiot, który złożył wniosek o wpis do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, który nie został rozpatrzony przed dniem wejścia w życie ustawy, jest obowiązany uzupełnić go zgodnie z art. 129f ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Wniosek nieuzupełniony w tym terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 159. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, albo odmowy udzielenia tego zezwolenia podmiot świadczący w dniu 29 grudnia 2024 r. usługi w zakresie kryptoaktywów niebędące działalnością gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, może świadczyć te usługi w zakresie kryptoaktywów na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lipca 2026 r.

Art. 160. 1. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, albo odmowy udzielenia tego zezwolenia podmiot wpisany na dzień wejścia w życie ustawy do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych może prowadzić działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, na dotychczasowych zasadach, nie dłużej jednak niż do dnia 1 lipca 2026 r., chyba że przed upływem tego terminu zostanie wykreślony z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

2. Organ właściwy w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, o którym mowa w art. 129p ustawy zmienianej w art. 155, zwany dalej „organem właściwym w sprawach rejestru”, wykreśla z rejestru podmiot, o którym mowa w ust. 1,

prowadzący działalność gospodarczą, o której mowa w tym przepisie, na dotychczasowych zasadach także w przypadku:

1) braku wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – w przypadku osób fizycznych albo do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – w przypadku osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;
2) stwierdzenia, że w okresie tym:
   a) dwukrotnie nie odpowiedział na kierowane do niego, na adres zgodny z adresem do doręczeń ujawnionym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo z siedzibą i adresem ujawnionymi w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, żądanie w związku z kontrolą, o której mowa w art. 43 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826 oraz z 2026 r. poz. 507),
   b) odmówił przyjęcia albo nie podjął kierowanego do niego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, o której mowa w art. 43 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców,
   c) wykreślono z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego organ uprawniony do reprezentacji podmiotu lub osoby wchodzące w skład tego organu i nie wpisano do tego rejestru nowego organu uprawnionego do reprezentacji podmiotu lub nowych osób wchodzących w skład tego organu,
   d) wykreślono z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego adres podmiotu i nie wpisano do tego rejestru nowego adresu podmiotu;
3) uzyskania od Generalnego Inspektora Informacji Finansowej informacji o dwukrotnym niedopełnieniu w tym okresie obowiązku, o którym mowa w art. 76 ustawy zmienianej w art. 155.

3. W przypadku zmiany danych dotyczących:

1) listy wspólników,
2) beneficjenta rzeczywistego,
3) sposobu reprezentacji,
4) osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu

– podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa informację o tych zmianach do organu właściwego w sprawach rejestru w terminie 14 dni od dnia ich dokonania, przedstawiając zakres zmian.

4. Od dnia wejścia w życie ustawy działalność gospodarcza, o której mowa w ust. 1, prowadzona na dotychczasowych zasadach przez podmiot, o którym mowa w tym przepisie, jest nadal działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

5. Wykonywanie przez podmioty, o których mowa w ust. 1, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu na dotychczasowych zasadach podlega kontroli, o której mowa w art. 130 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 155. Przepisy rozdziału 12 ustawy zmienianej w art. 155 stosuje się odpowiednio.

6. Do postępowań administracyjnych dotyczących wykreślenia podmiotu z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych na podstawie ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio art. 129k ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, w zakresie organu właściwego w sprawach rejestru oraz organu wyznaczonego na podstawie art. 129x ustawy zmienianej w art. 155 stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym.

8. Generalny Inspektor Informacji Finansowej udostępnia z urzędu organowi właściwemu w sprawach rejestru posiadane informacje dotyczące dwukrotnego niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 76 ustawy zmienianej w art. 155, przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach.

Art. 161. 1. Komisja niezwłocznie informuje organ właściwy w sprawach rejestru o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, albo o odmowie jego udzielenia podmiotowi, o którym mowa w art. 160 ust. 1.

2. W przypadku informacji, o której mowa w ust. 1, organ właściwy w sprawach rejestru niezwłocznie wykreśla podmiot, o którym mowa w art. 160 ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą, o której mowa w tym przepisie, na dotychczasowych zasadach z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

3. Organ właściwy w sprawach rejestru niezwłocznie po upływie terminu, o którym mowa w art. 160 ust. 1, wykreśla z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych podmiot, o którym mowa w art. 160 ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą, o której mowa w tym przepisie, na dotychczasowych zasadach, bez wydania decyzji i konieczności zawiadamiania tego podmiotu o wykreśleniu.

Art. 162. Do kontroli w zakresie:

1) wykonywania przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
2) spełniania przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, warunków wykonywania tej działalności

– wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 163. 1. Do postępowań w sprawie nałożenia kar administracyjnych, o których mowa w rozdziale 13 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, na podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Postępowania w sprawie nałożenia kar administracyjnych, o których mowa w rozdziale 13 ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, mogą być wszczynane i prowadzone po dniu wejścia w życie ustawy w wyniku kontroli, o której mowa w art. 130 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 155:

1) która zakończyła się przed dniem wejścia w życie ustawy, a postępowanie w sprawie nałożenia kar administracyjnych nie zostało wszczęte przed tym dniem;
2) która rozpoczęła się przed dniem wejścia w życie ustawy i zakończyła się po tym dniu;
3) wobec podmiotu, o którym mowa w art. 160 ust. 1, prowadzącego działalność gospodarczą, o której mowa w tym przepisie, na dotychczasowych zasadach, która rozpoczęła się w dniu wejścia w życie ustawy albo po tym dniu.

3. Do postępowań, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 164. 1. Rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych likwiduje się z dniem 2 lipca 2026 r.

2. Dane, o których mowa w art. 129t ustawy zmienianej w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, dotyczące podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy zmienianej

w art. 155, w brzmieniu dotychczasowym, przechowuje się przez okres 5 lat od dnia wykreślenia tego podmiotu z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych albo likwidacji tego rejestru.

Art. 165. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 152 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 152, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 166. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 70, który wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Cel projektowanej ustawy

Celem projektowanej ustawy jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem MiCA" lub „rozporządzeniem 2023/1114". Projektowana ustawa poprzez zmianę ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu" lub „u.p.p.p.f.t.", służy również zapewnieniu stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/1113".

Rozporządzenie MiCA określa zharmonizowane dla wszystkich państw członkowskich ramy prawne dla rynków kryptoaktywów, wprowadzając szczegółowe przepisy dotyczące kryptoaktywów, związanych z nimi usług i działań, które nie są jeszcze objęte unijnymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi usług finansowych. Ramy te mają przede wszystkim służyć wspieraniu innowacji i uczciwej konkurencji, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony posiadaczy detalicznych i integralności rynków kryptoaktywów w Unii Europejskiej. Zaproponowanie transparentnych ram prawnych i jednolite uregulowanie przedmiotowej materii ma na celu umożliwienie dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów zwiększenie skali ich działalności w wymiarze transgranicznym oraz ułatwienie tym podmiotom dostępu do usług bankowych, aby mogły sprawniej prowadzić swoją działalność. Unijne ramy dotyczące rynków kryptoaktywów przewidują proporcjonalne traktowanie emitentów kryptoaktywów i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, zapewniając tym samym równe szanse wejścia na rynek oraz bieżący, jak i przyszły rozwój rynków kryptoaktywów. Proponowane w rozporządzeniu MiCA rozwiązania mają na celu wsparcie stabilności finansowej i należytego funkcjonowania systemów płatniczych, a także przeciwdziałanie zagrożeniom dla polityki pieniężnej, jakie mogą stwarzać kryptoaktywa. Ponadto właściwe regulacje mają przyczynić się do utrzymania konkurencyjności państw członkowskich Unii Europejskiej na światowych rynkach finansowych i technologicznych oraz zapewnić klientom znaczne korzyści w postaci dostępu do tańszych, szybszych i bezpieczniejszych usług finansowych.

Rozporządzenie MiCA reguluje między innymi emitowanie, publiczne oferowanie, i dopuszczanie do obrotu na platformach obrotu kryptoaktywów tokenów powiązanych z aktywami (ang. *asset-referenced tokens,* ART), tokenów będących pieniądzem elektronicznym (ang. *electronic money token*, EMT) oraz pewnych kategorii tokenów innych niż tokeny ART i EMT. Ponadto na podstawie przepisów rozporządzenia MiCA zostaje wprowadzone zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (ang. *crypto-servce asset provider,* CASP). Dostawcy po uzyskaniu zezwolenia będą uprawnieni do świadczenia na rzecz klientów usług w zakresie kryptoaktywów przewidzianych w przedmiotowym rozporządzeniu. Docelowo rozporządzenie MiCA zobowiązuje państwa członkowskie do wyznaczenia organu właściwego,

odpowiedzialnego, wraz z europejskim systemem nadzoru, za nadzór nad podmiotami objętymi regulacją rozporządzenia MiCA, w tym przede wszystkim poprzez wydawanie zezwoleń oraz nakładanie sankcji za nieprzestrzeganie rozporządzenia MiCA.

II. Najważniejsze rozwiązania przewidziane w proponowanych przepisach ustawy:

1) Wyznaczenie Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: KNF lub Komisja) jako właściwego organu odpowiedzialnego za wykonywanie funkcji i obowiązków wynikających z rozporządzenia 2023/1114 i wprowadzenie narzędzi służących skutecznemu wykonywaniu przez KNF nadzoru i realizacji postanowień przedmiotowego rozporządzenia.

2) Określenie obowiązków emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, w tym zobowiązanie ww. emitentów do przekazywania KNF informacji dotyczących ich działalności, które będą podlegały ocenie tego organu nadzorczego. Przewiduje się również wyposażenie KNF w uprawnienie żądania od podmiotów nadzorowanych dodatkowych, lecz niezbędnych informacji od tych podmiotów, w celu należytego wykonywania nadzoru.

3) Wprowadzenie środków nadzorczych mających na celu przeciwdziałanie naruszeniom, których mogą dopuścić się podmioty nadzorowane. W przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów projektowanej ustawy, aktów delegowanych lub wykonawczych, proponuje się przyznanie KNF środków nadzorczych w szczególności w postaci nakazu wstrzymania oferty publicznej kryptoaktywów, przerwania jej przebiegu na określony czas, zakazu rozpoczęcia oferty publicznej lub zakazu dopuszczenia kryptoaktywów do obrotu.

4) Upoważnienie KNF do nakładania sankcji na oferujących, emitentów lub osoby ubiegające się o dopuszczenie kryptoaktywów, a także wprowadzenie kompetencji nadzorczych KNF w zakresie m.in. możliwości nałożenia kary pieniężnej na osoby zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji związanych z kryptoaktywami lub realizujące takie transakcje. Przewiduje się również wyposażenie KNF w uprawnienie do nakładania sankcji administracyjnoprawnych na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.

5) Wprowadzenie odpowiedzialności karnej za przestępstwa popełniane m.in. w związku z dokonywaniem emisji tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, czy świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Za popełnienie czynów będzie groziła grzywna, kara ograniczenia wolności lub kara pozbawienia wolności. Odpowiedzialność karna została wprowadzona w odniesieniu do najpoważniejszych naruszeń. Podejście to, jak i sama surowość kar zbieżna jest z podejściem wynikającym z innych ustaw regulujących funkcjonowanie rynku finansowego, gdzie za podobne lub wręcz tożsame naruszenia przewidziano odpowiedzialność karną z zastosowaniem tych samych kar. Surowość kar uzależniona jest zatem od stopnia przewinienia oraz pozostaje w ścisłym związku z rodzajem czynu poddanego kryminalizacji. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu, w tym przede wszystkim konsumentów i inwestorów.

6) Ustalenie zakresu tajemnicy zawodowej związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów oraz jej zasad i udostępniania informacji stanowiących tę tajemnicę. Projektowane rozwiązanie przewiduje stworzenie katalogu sytuacji, w których informacje stanowiące tajemnicę zawodową mogą być na żądanie ujawnione wymienionym organom lub

podmiotom. Prócz wspomnianych sytuacji ustawa określa katalog podmiotów, wobec których ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę zawodową nie będzie naruszeniem.

7) Wprowadzenie możliwości składania oświadczeń woli w postaci elektronicznej w odniesieniu do czynności dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów, dotyczących oferty publicznej i innych czynności wykonywanych w ramach działalności podmiotów w zakresie regulowanym przepisami rozporządzenia 2023/1114. Przewiduje się nadanie tak złożonemu oświadczeniu woli mocy równej oświadczeniu złożonemu w formie pisemnej zastrzeżonej pod rygorem nieważności.

III. Szczegółowe rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy:

1) **Art. 1** ustawy określa zakres przedmiotowy ustawy, tj. szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów (m.in. przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej, przechowywania dokumentacji oraz wydawania zezwoleń) oraz zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa. Projekt ustawy określa również organizację i wykonywanie nadzoru nad oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Ponadto, zapewniając stosowanie art. 88 rozporządzenia 2023/2014, przepis określa nadzór w zakresie ujawniania i zapobiegania nadużyciom na rynku kryptoaktywów.
2) **Art. 2** zawiera objaśnienia określeń stosowanych w projektowanej ustawie, w tym przez odesłanie do odpowiednich przepisów m. in. rozporządzenia 2023/1114. Projekt ustawy wprowadza m.in. definicję dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, odsyłając wprost do definicji zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114, która określa dostawcę jako osobę prawną lub inne przedsiębiorstwo, których działalność zawodowa lub działalność gospodarcza polega na profesjonalnym świadczeniu co najmniej jednej usługi w zakresie kryptoaktywów na rzecz klientów i którym zezwolono na świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 59 tego rozporządzenia. Należy jednak zwrócić uwagę, że definicja ta koresponduje wprost z brzmieniem art. 59 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114 stanowiącym, że do celów ust. 1 lit. a tego przepisu inne przedsiębiorstwa, które nie są osobami prawnymi, mogą świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów tylko wówczas, jeżeli forma prawna tych przedsiębiorstw zapewnia poziom ochrony interesów osób trzecich równoważny poziomowi zapewnianemu przez osoby prawne i jeżeli przedsiębiorstwa te podlegają równoważnemu nadzorowi ostrożnościowemu odpowiedniemu dla ich formy prawnej. Tym samym podmiot niespełniający tego warunku nie może być dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów. Należy wskazać, że rejestr domen zdefiniowany w pkt 22 niniejszego artykułu posiłkuje się definicją zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającej dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80), która odnosi się m.in. do rejestru nazw domen najwyższego poziomu. Projekt ustawy nie ma jednak na celu wdrożenia jej do polskiego porządku

prawnego. W Polsce podmiotem będącym rejestratorem domem jest NASK (Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa).

3) **Art. 3** wskazuje, że dokumenty związane z dokonywaniem czynności dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów lub czynności dotyczących oferty publicznej na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 oraz innych czynności wykonywanych w ramach działalności podmiotów w zakresie regulowanym przepisami rozporządzenia 2023/1114, mogą być sporządzane w postaci elektronicznej. Należy tu wskazać na art. 78^1 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem cywilnym", w którym wprowadzono zasadę, zgodnie z którą forma elektroniczna oświadczeń woli jest równoważna formie pisemnej tych oświadczeń. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej konieczne jest jednak opatrzenie tego oświadczenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Dokumenty sporządzane w takiej postaci powinny być utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone w sposób zapewniający ich integralność i bezpieczeństwo. Zgodnie z ust. 2 projektowanego przepisu, oświadczenia woli złożone w postaci elektronicznej (również nieopatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym) zawarte w dokumentach, o których mowa w ust. 1 tego przepisu, będą spełniały wymogi formy pisemnej, również w przypadku, gdy forma ta została zastrzeżona pod rygorem nieważności. Celem takiej konstrukcji przepisu jest rozszerzenie możliwości składania oświadczeń woli drogą elektroniczną z wykorzystaniem formularzy elektronicznych. W przedmiotowym przepisie przewidziano również upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania ww. dokumentów, z uwzględnieniem zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony praw i interesów klientów. Przepis ten jest wzorowany na art. 13 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi". Umożliwienie elektronicznego zawierania umów wynika również z postępującej cyfryzacji przestrzeni publicznej. Jest to zatem środek cieszący się współcześnie dużą i wciąż rosnącą popularnością.
4) Zgodnie z **art. 4** ust. 1 osoby fizyczne zatrudnione przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów albo wykonujące na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, powinny posiadać wiedzę i kompetencje w zakresie rynku finansowego niezbędne do wykonywania ich obowiązków. W ust. 2 wprowadzono wyjątek w odniesieniu do regulacji przewidzianej ust.1, która nie będzie miała zastosowania w przypadku osób nieposiadających wiedzy lub kompetencji w zakresie rynku finansowego niezbędnych do wykonywania ich obowiązków. Wyjątek ten będzie jednak możliwy jedynie pod warunkiem, że wykonywanie obowiązków przez taką osobę będzie odbywało się pod nadzorem osoby fizycznej zatrudnionej przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów albo wykonującej na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, posiadającej wiedzę i kompetencje w zakresie rynku finansowego niezbędne do wykonywania jej obowiązków. Zgodnie z ust. 3 osoba fizyczna nadzorująca osobę, która nie posiada wiedzy lub kompetencji niezbędnych do wykonywania przez nią obowiązków, będzie ponosiła odpowiedzialność za wykonywane przez tę osobę tych obowiązków. Dodatkowo należy zaznaczyć, że wyjątek przewidziany w ust. 2 został określony w projekcie wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), które zostaną wydane

zgodnie z art. 81 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114. Według projektu wytycznych dotyczących kryteriów oceny wiedzy i kompetencji zgodnie z rozporządzeniem w sprawie rynku kryptoaktywów (MiCA) opublikowanych w dniu 17 lutego 2025 r. przez ESMA (ESMA35-1872330276-2004), kluczowym celem ww. wytycznych jest zapewnienie minimalnego poziomu wiedzy i kompetencji pracowników udzielających klientom porad i informacji na temat kryptoaktywów lub usług związanych z kryptoaktywami, w celu zwiększenia poziomu ochrony inwestorów. Aby osiągnąć ten cel, ww. wytyczne zostały opracowane w oparciu o wytyczne do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349), które analogicznie do tych wydawanych na podstawie art. 81 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114 dotyczą wiedzy i kompetencji pracowników udzielających porad lub informacji na temat produktów inwestycyjnych. Istotnym elementem ww. projektu wytycznych jest procedura określająca postępowanie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku gdy pracownik nie posiada niezbędnej wiedzy i kompetencji w zakresie świadczenia odpowiednich usług związanych z kryptoaktywami. Z tego względu projektodawca zdecydował się na uregulowanie wyżej omówionego wyjątku w przepisach projektowanej ustawy. Ust. 4 określa obowiązek spoczywający na dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie zapewniania utrzymywania i pogłębiania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego osób, o których mowa w ust. 1, a także zapewniania zdobywania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną zatrudnioną przez tego dostawcę albo wykonującą na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, udzielającą klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, nieposiadającą takiej wiedzy lub takich kompetencji. Zgodnie z tym przepisem na dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów spoczywa również obowiązek ustanowienia i wdrożenia polityki w zakresie przeprowadzania szkoleń ww. osób i potwierdzania ich wiedzy oraz kompetencji. Natomiast zgodnie z ust. 5 polityka ta będzie podlegać zatwierdzeniu przez organ zarządzający dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z ust. 6 minister właściwy do spraw instytucji finansowych jest zobligowany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych wymagań, jakie powinny spełniać osoby, o których mowa w ust. 1 tego przepisu, w zakresie posiadanej przez nie wiedzy i kompetencji w zakresie rynku finansowego niezbędnych do wykonywania obowiązków, sposobu i okresu nadzoru nad osobami fizycznymi zatrudnionymi przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów albo wykonującymi na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, udzielającymi klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, nieposiadającymi wiedzy lub kompetencji, o których mowa w tym przepisie, sposobu postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów dla zapewnienia prawidłowości wykonywania obowiązków przy udzielaniu klientom lub potencjalnym klientom porad lub informacji, o których mowa w ust. 1, utrzymania i pogłębiania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1, oraz zdobywania wiedzy oraz kompetencji w zakresie rynku finansowego przez osobę fizyczną, o której mowa w pkt 2, jak również minimalnych wymagań jakie powinna spełniać polityka, o której mowa w ust. 4 pkt 3. Przy wydaniu ww. rozporządzenia konieczne będzie uwzględnienie konieczności zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez

dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz zakresu prowadzonej przez nich działalności. Przepis ma na celu zapewnienie ochrony klientów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczą usługi doradztwa w zakresie kryptoaktywów na wniosek tych klientów lub z własnej inicjatywy, a także dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczą usługi zarządzania portfelami kryptoaktywów. Osoby, o których mowa w projektowanym art. 4 ust. 1 powinny posiadać odpowiednią wiedzę i kompetencje, by móc ocenić, czy określone usługi w zakresie kryptoaktywów lub określone kryptoaktywa są odpowiednie dla klientów. Przepisy obejmują swym zakresem osoby fizyczne, o których mowa w art. 81 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114 udzielające doradztwa oraz zarządzające portfelem w zakresie kryptoaktywów w imieniu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów oraz osoby fizyczne zatrudnione przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub wykonujące na jego rzecz pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej udzielające klientom informacji o oferowanych przez niego usługach w zakresie kryptoaktywów oraz kryptoaktywach będących ich przedmiotem, które nie świadczą usługi doradztwa w tym zakresie.

5) **Art. 5** reguluje kwestie świadczenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów i wprowadza m.in. obowiązek posiadania przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów regulaminu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów. W ust. 1 wskazuje się, że dostawca ten świadczy usługi w zakresie kryptoaktywów na podstawie ww. regulaminu oraz umowy o świadczenie tej usługi zawartej z klientem. Zgodnie z ust. 2 dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, uzależnia zawarcie umowy o świadczenie danej usługi z klientem, od złożenia przez klienta odpowiedniego oświadczenia w formie pisemnej o jego sytuacji finansowej. Ust. 3 stanowi o wyłączeniu wymogu opracowania ww. regulaminu, wskazując na sytuacje, w której nie stosuje się tego obowiązku, tj. przypadku, gdy konstrukcja kryptoaktywów objętych umową o świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów lub specyfika obrotu tymi kryptoaktywami uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych z zawarciem i realizacją umowy o świadczeniu usług, w sposób jednolity dla wszystkich klientów. Ust. 4 wskazuje, że regulamin, o którym mowa w ust. 1 określa szczegółowy sposób świadczenia usługi w zakresie kryptoaktywów przez dostawcę na rzecz klienta w tym w zakresie praw i obowiązków dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i klienta z tego tytułu, warunków zawierania i rozwiązywania umowy o świadczenie usługi w zakresie kryptoaktywów, wymagań dotyczących ustanawiania pełnomocnictw oraz wymagań w zakresie złożenia przez klienta oświadczenia dotyczącego jego sytuacji finansowej i postaci w jakiej to oświadczenie jest składane, określa regulamin.

6) **Art. 6** w ust. 1 i ust. 2 określa kolejno terminy wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów oraz uprawnienie dla KNF do określenia, w drodze decyzji, terminu zakończenia prowadzenia działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, w celu zabezpieczenia interesu publicznego. Przepis ust. 1 będzie odpowiednio stosowany do zezwolenia udzielonego emitentowi tokenów powiązanych z aktywami, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114. Ust. 3 reguluje zakres działań dostawców usług w zakresie kryptoaktywów lub podmiotów, którym cofnięto zezwolenie, jakie mogą podejmować w przypadku otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości lub cofnięcia zezwolenia, do czasu odpowiednio wygaśnięcia zezwolenia (w pierwszym przypadku) i zaprzestania prowadzenia działalności (w drugim przypadku). Zgodnie z ust. 4 zdanie pierwsze

dostawca usług w zakresie kryptoaktywów w przypadku wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, wdraża i utrzymuje procedury zgodnie z przepisem art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114. Ponadto przepis ten określa, że w przypadkach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu albo cofnięcia zezwolenia, jeżeli procedury, o których mowa w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114, nie są stosowane przez podmiot, którego zezwolenie wygasło albo przez podmiot, któremu cofnięto zezwolenie, albo przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub są stosowane nieprawidłowo lub gdy leży to w interesie klientów, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać tym podmiotom przeniesienie na innego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami. Uwzględnienie przesłanki interesu klientów pozwoli na reakcję Komisji w przypadku gdy procedura jest stosowana i w dodatku prawidłowo, a jednak dojdzie do sytuacji, w której dostawca usług w zakresie kryptoaktywów albo podmiot, któremu cofnięto zezwolenie nie będzie miał możliwości samodzielnego przeniesienia praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami. W takiej sytuacji, ze względu na interes klientów, Komisja będzie mogła uruchomić procedurę przeniesienia. Decyzja Komisji wydawana na podstawie ust. 4 nie będzie środkiem nadzorczym, nie jest to także sankcja dla dostawcy. Przepis ten odnosi się bowiem do sytuacji już po zaistnieniu cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów i reguluje praktyczny problem pozostawiania u takiego dostawcy aktywów jego byłych klientów. Przepis art. 6 ust. 4 ma charakter pomocniczy względem obowiązku wyrażonego w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114, który wskazuje, że dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów ustanawiają, wdrażają i utrzymują odpowiednie procedury zapewniające terminowe i uporządkowane przenoszenie kryptoaktywów i środków pieniężnych swoich klientów do innego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w przypadku cofnięcia im zezwolenia. Należy podkreślić, że przywołany przepis rozporządzenia mówi jedynie o obowiązku posiadania takich procedur, jednak nie nakłada na dostawcę obowiązku przeniesienia w praktyce aktywów swoich byłych klientów. Co do zasady dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, zgodnie z ust. 3, do czasu zakończenia działalności, będzie wykonywał wyłącznie czynności zmierzające do zakończenia działalności, w tym wynikające z postanowień umów zawartych z klientami, bez możliwości zawierania nowych umów dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów. W tym czasie powinny zadziałać wszystkie procedury (przewidziane w art. 64 ust. 8 rozporządzenia 2023/1114), które wdroży w celu terminowego i uporządkowanego przenoszenia kryptoaktywów i środków do innego dostawcy. Interwencja Komisji w formie decyzji ma więc zastosowanie tylko w wyjątkowych sytuacjach. Dlatego też powinna ona mieć fakultatywny charakter. W tym przypadku dotychczasowy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów będzie zobowiązany do niezwłocznego wydania przejmującemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów dokumentów dotyczących umów zawartych z klientami. Komisja, dokonując wyboru podmiotu, do którego zostaną przeniesione umowy klientów będzie brała pod uwagę np. wymogi kapitałowe takiego podmiotu i jego sytuację finansową, zakres usług, które świadczy ten podmiot, jego lokalizację, wysokość opłat i prowizji pobieranych z tytułu czynności wykonywanych w ramach prowadzonej działalności, fakt czy na podmiot została nałożona sankcja administracyjna, w tym za istotne naruszenie przepisów prawa, zasad uczciwego obrotu lub naruszenie interesu zleceniodawcy oraz czy

aktualnie nie toczy się wobec niego postępowanie. Przepisy przewidują również sytuację, gdy uzyskanie zgody podmiotu, do którego umowy mają zostać przeniesione oraz zgody klientów w praktyce, może być trudne lub niemożliwe. Proponowane przepisy ust. 6 i 7 umożliwią przeniesienie aktywów, a nie praw i obowiązków wynikających z umowy, co w przypadku braku zgody dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i klientów będzie wystarczające do realizacji celu przepisu (zabezpieczenie interesów klientów) i jest uzasadnione przymusowym charakterem środka. Rozporządzenie 2023/1114 określa minimalne środki nadzorcze organów nadzoru, rozwiązanie to pozostaje więc zgodne z tym rozporządzeniem. Natomiast zgodnie z ust. 8 w przypadku gdy nie doszło do przeniesienia praw i obowiązków np. w razie niewydania przez Komisję ww. decyzji, dotychczasowy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu podmiotu przechowującego dokumenty dotyczące umów zawartych przez tego dostawcę z klientami. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd rejestrowy zawiadomienia będzie dokonywał ten sąd. Ust. 9 wskazuje, że regulacja zawarta w ust. 1 będzie stosowana odpowiednio do zezwolenia udzielonego również emitentowi tokenów powiązanych z aktywami. Ust. 10 odnosi się natomiast do przypadku określonego w art. 60 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114 lub o równoważnym skutku, wobec których przepisy ust. 2–8 ustawy tego artykułu będą stosowane odpowiednio. Zgodnie z art. 60 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114 prawo do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 (np. banki, firmy inwestycyjne, instytucje pieniądza elektronicznego), ustaje po cofnięciu odpowiedniego zezwolenia, które umożliwiło danemu podmiotowi świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów bez konieczności uzyskania zezwolenia zgodnie z art. 59 tego rozporządzenia (zezwolenia odrębnego na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów). Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia świadczą usługi w zakresie kryptoaktywów na podstawie powiadomienia, o którym mowa w tym artykule i tym samym nie są zobowiązane do uzyskania oddzielnego zezwolenia. Prawo do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów ustaje również w przypadkach nałożenia na te podmioty sankcji w postaci zakazu (całkowitego bądź częściowego) świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku naruszenia przepisów regulujących świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów, zgodnie z art. 105 ustawy. Ponadto, przepisy art. 6 ust. 2–8 ustawy, w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, będą miały także zastosowanie w przypadku wygaśnięcia zezwolenia, likwidacji, upadłości czy wykreślenia z odpowiedniego rejestru tych podmiotów, o ile ustawy szczególne regulujące działalność tych podmiotów wiąże z tym skutek w postaci utraty zezwolenia na podstawową działalność tych podmiotów.

7) **Art. 7** nakłada na dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów obowiązek przechowywania wszelkiej dokumentacji związanej z prowadzoną działalnością przez okres pięciu lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zaprzestał prowadzenia tej działalności. Obowiązek ten dotyczy dokumentacji, dla której nie upłynął okres przechowywania, o którym mowa w art. 68 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114. Rozwiązanie to jest uzasadnione specyfiką obrotu kryptoaktywami i koniecznością sprawowania skutecznego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, w tym dla zapewnienia skuteczności środków nadzorczych.

Obowiązkiem tym objęto zarówno dostawców krajowych, jak i zagranicznych, prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polski. Ust. 3 i 4 wyposażają KNF, w związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru, w niezbędne środki do przeprowadzenia kontroli, m.in. przysługujące upoważnionemu przedstawicielowi KNF prawo wstępu do siedziby i lokalu dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz podmiotów trzecich świadczących usługi przechowywania dokumentacji, a także możliwość wglądu do dokumentacji dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, związanej z prowadzoną przez nich działalnością. Niniejszy przepis odpowiada art. 68 rozporządzenia 2023/1114, przy czym dodatkowo precyzuje czynności na potrzeby nadzorcze Komisji, co jest zgodne z art. 68 ust. 10 tego rozporządzenia.

8) **Art. 8** realizuje konieczność uwzględnienia w projekcie ustawy przepisu statuującego, że zezwolenia uzyskane na podstawie rozporządzenia 2023/1114 nie przechodzą np. na nabywcę przedsiębiorstwa, w skład którego takie zezwolenie wchodzi. Przepis ten ma uniemożliwić sytuację, w której podmiot nabywający przedsiębiorstwo wraz z tym nabyciem, bez konieczności przejścia procedury licencyjnej i bez konieczności spełnienia wszelkich warunków związanych z uzyskaniem zezwolenia, wszedłby w posiadanie zezwolenia na wykonywanie działalności reglamentowanej przepisami prawa. Przepisy rozporządzenia 2023/1114 przewidują szereg wymogów, jakie musi spełniać podmiot, aby uzyskać zezwolenie i obowiązek weryfikacji ich spełnienia przez organ nadzoru. Podmioty, które nie przejdą pozytywnie weryfikacji nie mogą prowadzić działalności w zakresie kryptoaktywów. Przepis ten ma przede wszystkim na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony inwestorów i innych uczestników rynku kryptoaktywów.
9) **Art. 9** ma na celu zapewnienie ochrony klienta, aby wykluczyć sytuację, w których będzie dochodziło do obchodzenia przepisów rozporządzenia 2023/1114. Jednym z takich przykładów jest zawieranie transakcji przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów (sprzedający) bezpośrednio z klientem (kupujący), który w celu wykonania transakcji w imieniu klienta nabywa kryptoaktywa na swój rachunek. Przepis ten zapewnia ochronę klienta i zapewnia stosowanie przepisu art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 2023/1114 określającego, że wykonywanie zleceń związanych z kryptoaktywami w imieniu klientów oznacza zawieranie w imieniu klientów umów nabycia lub sprzedaży co najmniej jednego kryptoaktywa lub umów subskrypcji w imieniu klientów co najmniej jednego kryptoaktywa i obejmuje zawieranie umów sprzedaży kryptoaktywów w momencie ich oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu.
10) **Art. 10** reguluje aspekt zawierania transakcji dotyczących kryptoaktywów stanowiąc, że przyjmowanie i przekazywanie zleceń związanych z kryptoaktywami w imieniu klientów może polegać również na kojarzeniu dwóch lub większej liczby podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.
11) **Art. 11** reguluje kwestię zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach, określając formę zabezpieczenia (forma blokady, zastawu na kryptoaktywach lub zabezpieczenia finansowego). Zgodnie z rozporządzeniem 2023/1114, środki klientów, w tym kryptoaktywa, są prawnie wydzielone z majątku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (art. 75 ust. 7 akapit 2 rozporządzenia MiCA). Jednocześnie dostawca ma obowiązek wprowadzić odpowiednie mechanizmy mające na celu zabezpieczenie praw własności klientów (art. 70 ust. 5 rozporządzenia MiCA). W związku z powyższym, należy wprowadzić również przepisy uprawniające dostawcę do

ustanawiania zabezpieczeń wierzytelności na kryptoaktywach klientów, które to wierzytelności wynikają z określonego stosunku prawnego klienta. Uszczegółowienia wymagają w szczególności warunki ustanowienia takiego zabezpieczenia. Powyższe jest wynikową jednego z głównych celów rozporządzenia MiCA, tj. wprowadzenia odpowiednich mechanizmów bezpieczeństwa na rynku obrotu kryptoaktywami, w zakresie w jakim został on objęty zakresem tego rozporządzenia. Ponadto, oprócz wspomnianych wyżej warunków ustanawiania takich wierzytelności, konieczne jest również uszczegółowienie w zakresie czynności związanych z dokonywaniem ww. wierzytelności, stąd w projekcie zawarto delegację do wydania rozporządzenia w tym zakresie (art. 12 projektowanej ustawy). Ust. 1 omawianego przepisu określa przypadki, w których dostawca usług w zakresie kryptoaktywów podejmuje działania związane z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach. Wymienione warunki w tym ustępie muszą zostać spełnione łącznie, aby dostawca mógł wykonać zabezpieczenie. Ust. 2 wiąże się z odmową podjęcia działań przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w celu ustanowienia zabezpieczenia wierzytelności, jeśli z przedstawionej umowy o ustanowieniu zabezpieczenia wierzytelności lub z dokumentu, z którego wynika zabezpieczona wierzytelność, wynika, że są one niezgodne z prawem. Ust. 3 stanowi, że przedmiotowa odmowa musi zawierać również uzasadnienie. Ust. 4 dopuszcza możliwość ustanowienia zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach w innej formie niż określone w ust. 1 pod warunkiem, że działania podejmowane przez dostawcę nie naruszają przepisów prawa, a forma tego zabezpieczenia oraz sposób wykonywania przez dostawcę tych czynności zostały szczegółowo określone w regulaminie świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów.

12) **Art. 12** stanowi delegację do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia w sprawie trybu i szczegółowych warunków postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach. Zgodnie z rozporządzeniem 2023/1114, środki klientów, w tym kryptoaktywa, są prawnie wydzielone z majątku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (art. 75 ust. 7 akapit 2 MiCA). Jednocześnie dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ma obowiązek wprowadzić odpowiednie mechanizmy mające na celu zabezpieczenie praw własności klientów (art. 70 ust. 5 MiCA). W związku z powyższym, należy wprowadzić również przepisy uprawniające dostawcę do ustanawiania zabezpieczeń wierzytelności na kryptoaktywach klientów, które to wierzytelności wynikają z określonego stosunku prawnego klienta. Powyższe jest wynikową jednego z głównych celów rozporządzenia MiCA, tj. wprowadzenia odpowiednich mechanizmów bezpieczeństwa na rynku obrotu kryptoaktywami, w zakresie w jakim został on objęty nadzorem tego rozporządzenia.

13) **Art. 13** w ust. 1 i 2 zezwala m.in. instytucji kredytowej, na wykorzystanie na własny rachunek środków pieniężnych powierzonych jej przez klientów, o ile następuje to w ramach wykonywania przez nich czynności bankowych. Dodatkowo konieczne jest wprowadzenie przepisów dotyczących prowadzenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów rachunku pieniężnego, na którym rejestrowane są środki pieniężne powierzone przez klienta, służące dokonywaniu rozliczeń w następstwie czynności mających za przedmiot kryptoaktywa. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ma zapewnić, aby środki pieniężne powierzone przez klientów były przechowywane na rachunku dającym się wyodrębnić od wszelkich innych rachunków wykorzystywanych do przechowywania środków pieniężnych należących do dostawców usług w zakresie

kryptoaktywów. Rachunek pieniężny prowadzony przez tego dostawcę ma służyć do dokonywania zapisów ewidencyjnych związanych z aktywnością inwestora na rynku kryptoaktywów. Rachunek pieniężny służy wyłącznie do obsługi rachunku kryptoaktywów. W przypadku niektórych usług dostawca usług w zakresie kryptoaktywów w celu wykonania czynności dla klienta będzie musiał przenieść jego kryptoaktywa na swój rachunek kryptoaktywów. W takiej sytuacji niezbędne jest objęcie kryptoaktywów klientów ochroną przed postępowaniem egzekucyjnym kierowanym przeciwko dostawcy lub upadłością dostawcy. Ust. 3 stanowi, że środki pieniężne klientów muszą być deponowane w związku z zapewnieniem ich bezpieczeństwa, odrębnie od środków pieniężnych dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z ust. 4, do rachunku pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 725 (istota umowy rachunku bankowego), art. 727 (odmowa wykonania zlecenia płatniczego przez bank), art. 728 § 3 (zgłoszenie niezgodności zmian stanu rachunku lub salda), art. 729–731 (obowiązki posiadacza rachunku imiennego, rozwiązanie umowy rachunku, przedawnienie roszczeń ze stosunku rachunku bankowego) i art. 733 (rozliczenia pieniężne) Kodeksu cywilnego. Jednocześnie, w ust. 5 dookreślono, że zasady ustalania oprocentowania środków pieniężnych powierzonych przez klienta dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, mają regulować umowy pomiędzy klientem a dostawcą.

14) **Art. 14** wprowadza fakultatywną delegację ustawową do wydania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych rozporządzenia w zakresie wskazanym w delegacji. Rozporządzenie MiCA określa wiele zasad w ogólny sposób, delegując jednocześnie uprawnienia do wydania regulacyjnych standardów technicznych (dalej: RTS – regulatory technical standards), które będą precyzowały zarówno warunki świadczenia usług przez dostawców, jak i warunki techniczno-organizacyjne ich funkcjonowania. Prawodawca unijny dostrzega zatem konieczność ustanowienia dodatkowych wymogów w tym zakresie na poziomie RTS. Istnieje jednak ryzyko, że do czasu wejścia w życie ustawy nie zostaną one opublikowane. W takim wypadku konieczne będzie przyjęcie rozwiązania krajowego i określenie tych wymogów w rozporządzeniu. Ponadto biorąc pod uwagę ryzyko jakie wiąże się z działalnością związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, konieczne jest doprecyzowanie pewnych elementów trybu i warunków postępowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów oraz warunków technicznych i organizacyjnych wymaganych do prowadzenia działalności przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów. Doprecyzowanie kwestii w zakresie promowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i świadczonych przez niego usług **(pkt 1 lit. a),** jak również kontaktów tego dostawcy z klientami i potencjalnymi klientami **(pkt 1 lit. b)** wynika z jednego z celów rozporządzenia 2023/1114, jakim jest zapewnienie ochrony klientów rynku kryptoaktywów. Mając na względzie charakter tego rynku, w szczególności fakt, że promowanie usług, jak i samego dostawcy, jak również kontakty z klientami lub potencjalnymi klientami odbywają się w znacznej mierze w przestrzeni internetowej, w tym poprzez media społecznościowe, pozostawienie swobody doregulowania tych kwestii na poziomie aktu wykonawczego jest kwestią zasadniczą w zapewnieniu ochrony klientów tego rynku. Delegacja przewidziana **w pkt 1 w lit. c** dotycząca trybu i warunków postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie zawierania transakcji służy doprecyzowaniu na poziomie rozporządzenia różnych istotnych z punktu widzenia realizacji zlecenia aspektów zawierania przez dostawcę

(również w imieniu klienta) transakcji. Delegacja ta jest związana z art. 10 projektu ustawy dotyczącym przyjmowania i przekazywania zleceń związanych z kryptoaktywami. Istotnym elementem dotyczącym zawierania transakcji jest również ustanawianie zabezpieczenia transakcji, tj. szczegółowe uregulowanie sposobu postępowania w przypadku wykonania zobowiązań klienta z tytułu wykonanej transakcji. Delegacja przewidziana w **pkt 1 lit d** dotyczy świadczenia usług, w tym minimalnych wymagań, jakie spełniać powinien regulamin, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy. W zakresie dokonywania rozrachunku transakcji na kryptoaktywach (**pkt 1 lit e**)**,** może być konieczne określenie kilku praktycznych aspektów. W art. 67 rozporządzenia 2023/1114 są określone bowiem ogólne wymogi ostrożnościowe, w tym również dotyczące zabezpieczeń, które dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów muszą cały czas spełniać podczas prowadzonej działalności. Rozporządzenie MiCA w motywie 61 wskazuje ponadto, że dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami powinni zapewniać terminowy rozrachunek, który powinien być inicjowany w ciągu 24 godzin od realizacji transakcji na platformie obrotu. Delegacja przewidziana w **punkcie 2** dotyczy szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych wymaganych do prowadzenia działalności przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów. Wydanie aktu wykonawczego w zakresie przechowywania, rejestrowania i zabezpieczania kryptoaktywów oraz środków pieniężnych klientów **(pkt 2 lit. a),** jak również wyodrębniania kryptoaktywów i środków pieniężnych klienta **(pkt 2 lit. b),** może być niezbędne z uwagi na doszczegółowienie kwestii uregulowanych w art. 70 rozporządzenia 2023/1114 odnoszących się do sprawowania pieczy nad kryptoaktywami i środkami pieniężnymi klientów, a także art. 75 tego rozporządzenia odnoszącego się do zapewniania przechowywania kryptoaktywów i administrowania nimi w imieniu klientów. Aby zapewnić właściwe stosowanie art. 75 może okazać się potrzebne również wydanie aktu wykonawczego w zakresie rejestrowania zawieranych transakcji oraz przechowywania i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności (**pkt 2 lit. c i d**). Ponadto przedmiotowa delegacja ustawowa wskazuje, że minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając akt wykonawczy uwzględni tak kluczowe kwestie, jak konieczność zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, właściwej ochrony interesów klientów tych dostawców oraz bezpieczeństwa i integralności rynku kryptoaktywów

15) **Art. 15** wskazuje, że materiały marketingowe oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem, o której mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114, mogą być rozpowszechniane jedynie do mniej niż 150 osób na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz nie mogą być udostępniane nieoznaczonemu adresatowi.
16) **Art. 16** ustanawia jednolitą formułę przeliczeniową na walutę krajową dla kwot wyrażonych w euro określonych w przepisach rozporządzenia 2023/1114. Dotyczy to m.in. wymogów kapitałowych, cen oraz kar. Ustalenie reguł przeliczeniowych na złote jest konieczne dla zapewnienia transparentności obrotu oraz przejrzystości wszelkich przepływów finansowych tak, aby nie budziły one żadnych wątpliwości. Określa się sposoby wyznaczania dnia, którego kurs należy uwzględnić przy przeliczaniu ww. kwot.

17) **Art. 17** otwiera rozdział drugi „Tajemnica zawodowa” i wprowadza przepis pomocniczy względem art. 100, 101 i 129 rozporządzenia 2023/1114, które regulują i definiują tajemnicę zawodową, zasady ochrony danych oraz krąg podmiotów, które objęte zostaną obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Zgodnie z art. 100 rozporządzenia 2023/1114, za informacje objęte tajemnicą zawodową należy uznać wszystkie informacje, które właściwe organy wymieniają między sobą na podstawie ww. rozporządzenia, a które dotyczą warunków biznesowych lub operacyjnych oraz innych kwestii gospodarczych lub osobowych. Wyjątek dotyczy jedynie informacji ujawnionych przez właściwy organ na potrzeby postępowania sądowego, spraw karnych i podatkowych. Obrót instrumentami finansowymi wszelkiego rodzaju wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, w tym danych wrażliwych. Nie ulega wątpliwości, że należy zapewnić szczególną ochronę danym przetwarzanym przez przedstawicieli obrotu profesjonalnego w sferze kryptoaktywów. Za informacje poddane ochronie uznaje się informacje dotyczące interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów. W celu zapewnienia poufności danych osobowych przetwarzanych przez podmioty zobowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej, w szczególności biorąc pod uwagę, że jedną z kategorii tych danych będą dane osobowe rozumiane jako wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie, przepis zawiera doprecyzowanie obejmując swym zakresem konkretnie imię i nazwisko strony umowy lub innej czynności prawnej albo firmę (nazwę), oraz adres. Należy również wskazać, że wspomniany w pkt 3 tego przepisu rejestr pozycji odnosi się do rejestru pozycji odpowiadających prawom każdego klienta do kryptoaktywów. Rejestr ten, zgodnie z art. 75 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, prowadzony jest przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w imieniu każdego klienta, celem zapewnienia przechowywania kryptoaktywów i administrowania nimi w imieniu klientów.
18) **Art. 18** określa katalog podmiotów obowiązanych do zachowania tajemnicy zawodowej. Są to w pierwszej kolejności osoby wchodzące w skład organów statutowych dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub podmioty pozostające z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze. W drugiej kolejności, do zachowania tajemnicy zawodowej zobowiązane są osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów lub podmiotami pozostającymi z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej trwa również po zakończeniu pełnienia funkcji lub ustania stosunków prawnych powodujących powstanie tego obowiązku. Przepis zobowiązuje do zachowania tajemnicy zawodowej również osoby, którym informacje stanowiące tajemnicę zostały ujawnione. Ponadto określona została odpowiedzialność (lub jej brak) za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.
19) **Art. 19** przyznaje dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów uprawnienie do przekazywania sobie nawzajem informacji o przysługujących im względem klientów wierzytelnościach z tytułu świadczonych usług. Uprawnienie to rozciąga się na informacje objęte tajemnicą zawodową w zakresie, w jakim są one niezbędne do ochrony interesów uprawnionych przed nierzetelnymi klientami. Wprowadzenie tego

przepisu do projektu ustawy podyktowane jest względami bezpieczeństwa, gdyż istnieje wysokie ryzyko poniesienia straty wskutek działań nierzetelnego klienta. Istotna dla zapewnienia bezpieczeństwa działalności prowadzonej przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów jest również wymiana informacji w celach zapobiegania przestępstwom na szkodę takich dostawców bądź na szkodę ich klientów, czy też w celach wykonywania obowiązków w zakresie określonym w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Omawiana kwestia ma także kluczowe znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa innych uczestników obrotu, w tym nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego. Bezpośrednia wymiana informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów w celu zapobiegania przestępstwom może prowadzić m.in. do szybkiego reagowania i eliminowania na wczesnym etapie przypadków wykorzystywania rachunków kryptoaktywów do celów przestępczych, w szczególności, jeśli ich posiadacze wykorzystują w takich celach wiele rachunków prowadzonych u różnych dostawców i dokonywane są pomiędzy nimi transfery (w sytuacji gdy jeden z dostawców zauważa np. powiązania pomiędzy transferami z takich rachunków na rachunki prowadzone u innych dostawców). Rozwiązanie takie przynosi istotne korzyści w obszarze bezpieczeństwa w przypadku banków (art. 106d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”). W projekcie przyjęto zasadność wymiany informacji objętych tajemnicą zawodową dla celów ochrony interesów dostawców przed nierzetelnymi klientami, więc tym bardziej zasadne wydaje się dopuszczenie do wymiany takich informacji w celach antyfraudowych i przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.

20) **Art. 20** określa katalog podmiotów, na których żądanie podmioty obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej, o których mowa w art. 18 ust. 1 projektowanej ustawy, muszą ujawnić informacje prawnie chronione. Jest to niezbędna regulacja, zwłaszcza w przypadku naruszeń i na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie prawa, w tym postępowań sądowych. Mając na względzie ryzyko wykorzystywania kryptoaktywów do finansowania terroryzmu i prania pieniędzy, nieodzowne jest zapewnienie najwyższego standardu bezpieczeństwa, co znajduje wyraz we włączeniu do katalogu podmiotów służb wywiadowczych i kontrwywiadowczych. Celem pkt 4 niniejszego przepisu jest dostosowanie zapisu niniejszej ustawy do uprawnień organów Krajowej Administracji Skarbowej, z którymi może się wiązać konieczność pozyskania informacji stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu niniejszej ustawy. Analogiczne unormowanie przekazywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową występuje w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi oraz w ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. z 2025 r. poz. 1900), a więc w przepisach sektorowych odnoszących się do podmiotów podlegających pod analogiczny nadzór finansowy, co podmioty podlegające pod przepisy rozporządzenia 2023/1114. Katalog podmiotów wskazanych w przepisie odpowiada, co do zasady, art. 149 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

21) **Art. 21** określa przypadki, w których przekazanie informacji stanowiących tajemnicę zawodową nie narusza obowiązku jej zachowania. Objęcie ochroną informacji wiąże się z sankcją za ich nieuprawnione udostępnienie. Jednakże konieczne jest wprowadzenie wyjątków od tej zasady, w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Ujęty w niniejszym artykule katalog ma więc charakter zamknięty i precyzyjnie

wskazuje podmioty, którym udostępnienie informacji prawnie chronionych nie stanowi czynu zabronionego. Przepis wskazujący przypadki, w których przekazanie określonym podmiotom informacji stanowiącej tajemnicę zawodową nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tej tajemnicy jest wzorowany na art. 150 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

22) **Art. 22** nakłada na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów obowiązek stosowania odpowiednich rozwiązań technicznych i organizacyjnych celem zapewnienia ochrony tajemnicy zawodowej oraz obowiązek opracowania i wdrożenia regulaminu w zakresie ochrony przepływu informacji stanowiących tajemnicę zawodową. Przepis określa również zakres przedmiotowy ww. regulaminu, tj. szczegółowe rozwiązania stosowane przez danego dostawcę, których celem jest zapobieganie nieupoważnionemu dostępowi i wykorzystywaniu informacji stanowiących tajemnicę zawodową przez osoby nieuprawnione, ochrona przepływu tych informacji między dostawcą a innymi podmiotami oraz sposób przepływu tych informacji u dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Obowiązki informacyjne emitentów tokenów powiązanych z aktywami, emitentów tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wynikają bezpośrednio z przepisów rozporządzenia 2023/1114. Dodatkowo art. 94 rozporządzenia 2023/1114 umożliwia zobowiązanie m.in. tych podmiotów do przedstawienia informacji i dokumentów, które zdaniem właściwego organu mogą być istotne dla wykonywania spoczywających na nim obowiązków.

23) **Art. 23** stosownie do postanowień rozporządzenia 2023/1114, zobowiązuje emitentów tokenów powiązanych z aktywami i emitentów tokenów będących e-pieniądzem do przekazywania Komisji wszelkich informacji dotyczących prowadzonej przez nich działalności, ich sytuacji finansowej oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na ich działalność związaną z emisją tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, a także informacje związane z wypełnianiem przez nich wymogów wynikających z rozporządzenia 2023/1114 związanych z emisją tokenów, w tym informacje dotyczące wartości wyemitowanych tokenów lub wielkości rezerwy aktywów. Należy przy tym uwzględnić koncepcję podziału nadzoru pomiędzy poszczególne państwa członkowskie przyjętej w rozporządzeniu 2023/1114 (państwo macierzyste vs państwo przyjmujące). To, czy dany podmiot będzie miał obowiązek raportowania określonych informacji do Komisji, będzie uzależnione od tego czy Rzeczpospolita Polska będzie dla takiego podmiotu macierzystym państwem członkowskim czy państwem przyjmującym. Kwestia ta jest kluczowa dla określenia podmiotów, które podlegają obowiązkom wynikającym z projektowanej ustawy i z rozporządzenia 2023/111, oraz określenia zakresu tych obowiązków. W związku z powyższym należy doprecyzować, że obowiązki spoczywają na emitentach i dostawcach usług w zakresie kryptoaktywów, dla których Polska jest macierzystym państwem członkowskim w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 2023/1114. Emitenci będą zobowiązani przekazywać informacje dotyczące prowadzonej przez nich działalności, ich sytuacji finansowej, zdarzeń, które mogą mieć wpływ na ich działalność związaną z emisją tokenów oraz informacje związane z wypełnianiem przez nich wymogów wynikających z rozporządzenia 2023/1114 związanych z emisją tokenów, w tym informacje dotyczące wartości wyemitowanych tokenów lub wielkości rezerwy aktywów. Z kolei dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będą przekazywać Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez nich działalności, ich

sytuacji finansowej oraz zdarzeń, które mogą mieć wpływ na ich działalność związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z ust. 3, o zmianach w informacjach przekazywanych przez emitentów tokenów powiązanych z aktywami i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów przy okazji składania wniosku o udzielenie zezwolenia oraz o zmianach danych zawartych w powiadomieniu, o którym mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 lit. b i art. 60 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114, powinny być na bieżąco przekazywane Komisji. Ust. 4 wprowadza podstawę prawną do przekazywania Komisji przez emitentów, oferujących i osoby ubiegające się o dopuszczenie do obrotu, informacji o podaniu do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 88 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 lub opóźnieniu podania do publicznej wiadomości tych informacji zgodnie z art. 88 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z ust. 5 przekazywane informacje powinny być rzetelne, jasne i niewprowadzające w błąd. Ust. 6 odnosi się do dokumentów potwierdzających informacje, o których mowa w tym artykule, które ww. podmioty przekazują Komisji, jeśli informacje przez nie przekazane wymagają takiego potwierdzenia. Ust. 7 określa sposób przekazywania Komisji informacji i dokumentów niezbędnych do realizacji obowiązku informacyjnego przez podmioty do tego obowiązane. Informacje te i dokumenty będą przekazywane w postaci elektronicznej. W gestii Komisji pozostawiono udostępnienie do tego celu systemu teleinformatycznego i określenie formatu, w którym dane mają być przekazywane. Ust. 9 zawiera obligatoryjne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w ust. 1-4 tego przepisu, formy i terminów ich przekazania oraz dokumentów określonych w ust. 6. Wydając rozporządzenie minister będzie uwzględniał konieczność ujednolicenia sposobu przekazywania ww. informacji oraz zapewnienia efektywności sprawowania nadzoru przez Komisję oraz uniknięcia nadmiernych obciążeń administracyjnych podmiotów określonych w ust. 1−6 tego przepisu. Założeniem do wydania przedmiotowego rozporządzenia jest wyeliminowanie obowiązków informacyjnych, które mogłyby się powielać z tymi, które już spoczywają na podmiotach nadzorowanych. W sytuacji, gdy podmioty obowiązane do wykonywania obowiązków informacyjnych jak banki krajowe, domy maklerskie czy też instytucje płatnicze podejmą również działalność w zakresie emisji kryptoaktywów (tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem) czy też odpowiednio świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów doszłoby do sytuacji kumulacji obowiązków informacyjnych z tytułu dodatkowego statutu tych podmiotów wynikającego z nowej działalności. Przekazywanie nadmiarowych informacji, które KNF posiadałby z innego już tytułu prawnego byłoby nadmiarowe z punktu widzenia podmiotów nadzorowanych, jak i z puntu widzenia organu nadzoru. Natomiast celem ust. 8 jest stworzenie podstawy pozwalającej na ograniczenie i uproszczenie obowiązków informacyjnych, określonych w ust. 1−4 tego przepisu. Proponuje się regulację, zgodnie z którą w przypadku, gdy informacje lub dokumenty potwierdzające te informacje zostały już przekazane Komisji na podstawie odrębnych przepisów, podmioty, o których mowa w ust. 1−4 tego przepisu, zostaną zwolnione z obowiązku ponownego ich przekazania, pod warunkiem poinformowania Komisji o dacie i podstawie prawnej tego przekazania.

24) **Art. 24** stanowi skorzystanie z możliwości jaką przewiduje art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 dotyczący nakazania przez organ właściwy emitentom tokenów

powiązanych z aktywami wywiązanie się z obowiązku sprawozdawczości, o którym mowa w ust. 1 tego przepisu rozporządzenia, w odniesieniu do wyemitowanych tokenów powiązanych z aktywami o wartości mniejszej niż 100 000 000 euro. W odniesieniu do tokena będącego e-pieniądzem, o którym mowa w art. 58 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, proponowany przepis zakłada obowiązek raportowania w przypadku tokena będącego e-pieniądzem denominowanego w każdej walucie, która nie jest walutą urzędową jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, którego wartość emisji jest niższa niż 100 000 000 euro. Wprowadzono także obowiązek raportowania w przypadku tokenów będących e-pieniądzem denominowanych w walucie, która jest walutą urzędową jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, w tym w walucie polskiej. Proponowany przepis ma na celu prowadzenie efektywnego nadzoru nad podmiotami uprawnionymi do emisji tokenów będących e-pieniądzem, istotne jest w tym zakresie posiadanie przez nadzorcę pełnego obrazu działalności prowadzonej przez te podmioty. Wskazać należy, że rozporządzenie MiCA nie rozgranicza wymogów, jak i zakresu nadzoru w zależności od waluty, o jaką jest oparty token będący e-pieniądzem. W związku z tym proponuje się takie podejście zastosować także w odniesieniu do sprawozdawczości na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia MiCA. Ponadto informacje przekazywane na podstawie art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 wykorzystywane są do oceny, czy dany token należy uznać za znaczący. Ograniczenie przedmiotowe czy walutowe w kontekście tej sprawozdawczości pozbawiłoby organ właściwy informacji ilościowych dla innych tokenów będących e-pieniądzem i ewentualnej dalszej ich oceny jako znaczących.

25) Przepisy **art. 25–28** służą zapewnieniu skutecznego zastosowania art. 23 rozporządzenia 2023/1114.

26) **Art. 25** w ust. 1 wskazuje jakie elementy w szczególności powinien zawierać plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit b rozporządzenia 2023/1114, tj. plan mający na celu zapewnienie utrzymania szacowanej w ujęciu kwartalnym średniej dziennej liczby i średniej łącznej dziennej wartości tych transakcji na poziomie, odpowiednio, poniżej 1 mln transakcji i 200 000 000 euro. Katalog tych elementów obejmuje m.in. szacowany czas osiągnięcia poziomu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit b rozporządzenia 2023/1114, czy opis planowanych działań zmierzających do jego osiągnięcia oraz prognozowany harmonogram tych działań. Ust. 2 nakłada obowiązek zatwierdzenia tego planu przez organ zarządzający emitenta tokenów powiązanych z aktywami. Ust. 3 obliguje emitenta tokenów powiązanych z aktywami do uaktualnienia planu po wystąpieniu istotnego zdarzenia wpływającego na jego treść.

27) **Art. 26** ust. 1 określa termin, w jakim Komisja zatwierdza plan, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit b rozporządzenia 2023/1114. Ust. 2 przewiduje natomiast, że jeżeli plan ten nie spełnia wymagań określonych w art. 25 ust. 1 projektu ustawy lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego skutecznemu wdrożeniu, emitent tokenów powiązanych z aktywami, na żądanie Komisji, zmienia plan, w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania tego żądania. Ust. 3 określa, że w przypadku, aktualizacji planu zgodnie z art. 25 ust. 3 projektu ustawy, emitent tokenów powiązanych z aktywami niezwłocznie przekazuje Komisji tę aktualizację planu.

28) **Art. 27** przepis wprowadza obowiązek ciągłego raportowania związanego z wdrożeniem i wykonywaniem planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z art. 23 rozporządzenia 2023/1114 organ nadzoru ma kompetencje do wyrażenia zgody na wznowienie emisji tokenów powiązanych z

aktywami służących jako środek wymiany i z tego względu powinien posiadać umocowane w ustawie kompetencje pozwalające na monitorowanie prawidłowego wykonywania zatwierdzonego uprzednio planu. Ust. 2 przewiduje, że Komisja zezwala na wznowienie przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami emisji tych tokenów, w przypadku gdy emitent ten realizując plan, spełnia warunki określone w art. 23 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114 oraz przedstawi Komisji dowody na potwierdzenie ich spełnienia.

29) **Art. 28** przesądza, biorąc pod uwagę brzmienie art. 58 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, że przepisy art. 25−27 stosuje się odpowiednio do emitentów tokenów będących e-pieniądzem.

30) **Art. 29–37** Zgodnie z art. 41 i 42 rozporządzenia 2023/1114 mają odzwierciedlać zasady nabywania znacznych pakietów akcji w całym sektorze finansowym wyznaczone przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (przekształcenie) (Dz.U. L 173 z 12/06/2014, s. 349–496). Dyrektywa ta została zaimplementowana do prawa polskiego w art. 106−110 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Z systemowego punktu widzenia istotne jest, aby zasady nabycia znacznych pakietów akcji w całym sektorze finansowym były podobne. Ponadto proponowane przepisy mają na celu doprecyzowanie procedury powiadamiania o nabyciu albo objęciu znacznych pakietów udziałów lub akcji emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w art. 41 i art. 83 rozporządzenia 2023/1114. Przepisy rozporządzenia nie ustanowiły wystarczająco szczegółowej procedury postępowania w przypadku tych transakcji, więc koniecznym stało się doprecyzowanie jej na poziomie ustawowym. W związku z tym wprowadza się przepisy regulujące zakres informacji składanych wraz z powiadomieniem, język powiadomienia i załączanych dokumentów, możliwość złożenia stosownego oświadczenia w miejsce wymaganych dokumentów, możliwość ustanowienia pełnomocnika do doręczeń czy obowiązek poinformowania emitenta o transakcji.

31) W **art. 29** ustanowiono obowiązek powiadomienia Komisji przez potencjalnego nabywcę, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, stać się jednostką dominującą emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.

32) W **art. 30** dookreśla jakie jednostki i podmioty uważa się za pośrednio stające się jednostką dominującą emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów albo pośrednio nabywające lub obejmujące udziały lub akcje tego emitenta lub tego dostawcy.

33) W **art. 31** ust. 1 odnosi się do podmiotów wskazanych w art. 29 projektu ustawy lub art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 i precyzuje sytuację, w której obowiązek powiadomienia spoczywa zarówno na potencjalnym nabywcy, jak i pierwotnej jednostce dominującej, a także wskazuje kiedy taki obowiązek spoczywa jedynie na pierwotnej jednostce dominującej. Rozwiązanie przewidziane w pkt 2 tego ustępu stanowi szczególny przypadek względem przepisów rozporządzenia MiCA i nie jest z nim sprzeczne, ponieważ ma na celu przede wszystkim uregulowanie sytuacji wyjątkowej, w przypadku złożonej grupy kapitałowej, a także zdjęcie obowiązku

dokonania przedmiotowego powiadomienia ze wszystkich podmiotów w grupie kapitałowej, co stanowi ułatwienie dla podmiotów objętych ta regulacją. Należy przy tym wskazać, że pierwotna jednostka dominująca, o której mowa w przedmiotowym przepisie, to jednostka dominująca podmiotu, który staje się jednostką dominującą emitenta lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepis ten dotyczy dużych grup spółek, które nierzadko mają piętrową strukturę – w takiej organizacji, podmiot, który zamierza nabyć pakiet sam jest zazwyczaj jednostką zależną. Ust. 2 wskazuje podmioty, których dotyczy obowiązek złożenia powiadomienia. Ust. 2 wzorowany jest na brzmieniu art. 106 ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Zgodnie z projektowanym przepisem obowiązek zawiadomienia dotyczy także zastawnika i użytkownika udziału lub akcji, jeżeli zgodnie z art. 187 § 2, art. 300^{23} § 2 lub art. 340 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. − Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18, z późn. zm.) są oni uprawnieni do wykonywania prawa głosu z udziału lub akcji.

Ust. 3 precyzuje kiedy powstaje ten obowiązek. Przepis ten jest wzorowany na konstrukcji przepisu art. 106 ust. 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ust. 4 określa, że do podmiotów, o których mowa w ust. 2 projektowanego przepisu, przepisy ust. 1 i art. 30 stosuje się odpowiednio.

34) **Art. 32** reguluje kwestię podmiotów działających w porozumieniu, którego przedmiotem jest nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, wykonywania prawa głosu z udziału lub akcji na poziomach określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 lub wykonywania uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepis ten stanowi doszczegółowienie przepisów rozporządzenia 2023/1114. Ust. 2 określa kiedy działanie w porozumieniu, którego przedmiotem jest nabycie albo objęcie udziałów lub akcji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 będzie domniemane. Ust. 3 określa, że w przypadku działania podmiotów w porozumieniu powiadomienie składają wszystkie strony tego porozumienia łącznie. Przepis ten jest wzorowany na treści art. 106 ust. 8 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

35) **Art. 33** w ust. 1 precyzuje, że językiem, w którym ma zostać sporządzone powiadomienie, o którym mowa w art. 29 projektowanej ustawy lub art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, a także załączane dokumenty jest język polski. W ust. 2 wskazuje sposób tłumaczenia tych dokumentów, a także precyzuje, że istnieje obowiązek legalizacji dokumentów urzędowych sporządzonych w innym języku przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

36) Zgodnie z **art. 34** w uzasadnionych przypadkach, podmiot składający powiadomienie lub osoba, której dana sprawa dotyczy, może, zamiast wymaganych dokumentów, złożyć jedynie stosowne oświadczenie zawierające wymagane przepisami informacje.

37) **Art. 35** reguluje kwestię podmiotów składających powiadomienie, o którym mowa w art. 29 projektu ustawy lub art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, którzy nie mają miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w

Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim. W takim przypadku, podmiot ten jest obowiązany ustanowić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika do doręczeń w toku postępowania w przedmiocie powiadomienia. Ponadto zgodnie z ust. 2, w razie niedopełnienia ww. obowiązku, pisma w toku postępowania pozostawione będą w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

38) **Art. 36** reguluje, że w sytuacji nabycia albo objęcia udziałów lub akcji w określonych przypadkach, tj. z naruszeniem określonych przepisów rozporządzenia 2023/2014, pomimo wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu lub w okresie zawieszenia okresu oceny dokonywanej przez Komisję, lub po upływie wyznaczonego przez Komisję terminu na nabycie albo objęcie udziałów lub akcji– zabrania się wykonywania prawa głosu z tych udziałów lub akcji . Natomiast zgodnie z ust. 2 podmioty wskazane w tym przepisie, naruszające określone przepisy rozporządzenia 2023/1114 nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji tego emitenta lub tego dostawcy. Ponadto w ust. 3 uregulowany został przypadek wykonywania uprawnień jednostki dominującej emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w określonych sytuacjach. Ust. 4 dodatkowo wskazuje, że uchwały zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów podjęte z naruszeniem określonych przepisów są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych. Ust. 5 stanowi, że czynności z zakresu reprezentacji emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów podejmowane z udziałem członków zarządu lub rady dyrektorów z naruszeniem przepisu ust. 2 są nieważne. Dodatkowo wskazuje się, że przepis art. 58 § 3 Kodeksu cywilnego stosuje się w takim przypadku.

39) **Art. 37** ustanawia 14-dniowy termin, w którym podmiot nabywający albo obejmujący udziały lub akcje, zgodnie z art. 29 niniejszej ustawy lub art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, jest obowiązany poinformować emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, których udziałów lub akcji dane nabycie albo objęcie dotyczy.

40) **Art. 38** ust. 1 nadaje KNF uprawnienie do żądania od wskazanych podmiotów spełnienia obowiązku udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz informacji bez nieuzasadnionej zwłoki. Przepis określa również formę przekazania żądanych przez KNF informacji. Celem niniejszego przepisu jest zapewnienie KNF skutecznego nadzoru i wykonywania zadań, jest to także niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, wykrywania nieprawidłowości, ochrony inwestorów, wykrywania czynów zabronionych i niezwłocznego podjęcia odpowiednich działań. Nadto przepis określa podmioty nadzorowane zobowiązane do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w tym przepisie, oraz podstawę prawną działalności poddanej nadzorowi. W ust. 2 przewidziano odpowiednie stosowanie ust. 1 do osób pozostających w stosunku pracy lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami określonymi w ust. 1 oraz biegłych rewidentów, osób wchodzących w skład organów zarządzających firm audytorskich wykonujących rewizję finansową na rzecz podmiotów objętych rozporządzeniem 2023/1114 i projektowaną ustawą. Natomiast ust. 3 odnosi się do podmiotów innych niż określone w ust. 1, będących stroną umowy, transakcji lub porozumienia z emitentem tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, oferującym lub osobą ubiegającą się o dopuszczenie do obrotu

kryptoaktywów i stanowi realizację art. 94 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, który odnosi się uprawnienia właściwego organu nadzoru do zobowiązania „dowolnej osoby do udzielania informacji". Ust. 4 i 5 określają zasady postępowania biegłych rewidentów i firm audytorskich badających sprawozdania finansowe dostawców usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostek wobec nich dominujących w przypadku zaistnienia wymienionych w przepisie zdarzeń. Ust. 6 wskazuje, że wykonywanie ww. obowiązków nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1891, z późn. zm.).

41) **Art. 39** przyznaje Komisji, w razie wątpliwości co do prawidłowości, rzetelności lub kompletności sprawozdań finansowych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych wskazanych podmiotów lub innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów (w tym przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości), lub informacji poufnych, lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, kompetencję do zlecenia firmie audytorskiej dokonania kontroli tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych albo zobowiązania ww. podmiotów do zlecenia dokonania tej kontroli wskazanej przez Komisję firmie audytorskiej. Kompetencja ta wynika z art. 94 ust. 1 lit. x rozporządzenia 2023/1114. W przypadku, gdy kontrola wykaże, że wątpliwości Komisji były uzasadnione, podmioty nadzorowane są zobowiązane zwrócić Komisji koszty związane ze zleceniem ich wykonania. Umowa z firmą audytorską będzie zawierana zgodnie z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych.

42) **Rozdział 4** (**art. 40 – art. 51**) „Plan naprawy, plan wykupu i plan, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114" zawiera przepisy zapewniające efektywne stosowanie art. 46, art. 47 oraz art. 74 rozporządzenia MiCA. Istnieje wysokie ryzyko, że ww. przepisy rozporządzenia 2023/1114 mogą rodzić trudności w ich skutecznym stosowaniu bez dodatkowych przepisów krajowych w zakresie dotyczącym zarówno planu naprawy (procedowania nad nim), planu wykupu, jak i wdrożenia stosownych środków ostrożnościowych wczesnej interwencji. W związku z powyższym zaproponowano uzupełnienie przepisów rozporządzenia MiCA na wzór regulacji zawartej w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi (art. 110zj i nast.). W ocenie projektodawcy zasadne jest: doprecyzowanie procedury zatwierdzania planów, o których mowa w ww. przepisach, w tym określenie w nich stosownych wskaźników i powiązanie planów z systemem zarządzania podmiotem nadzorowanym:
    - wskazanie, że plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez KNF w drodze decyzji, wraz z terminami oraz szczegółową procedurą jego zmian lub uzupełniania, gdy nie będzie spełniał wymogów prawem określonych;
    - doprecyzowanie obowiązku aktualizacji planu – cyklicznego i na żądanie KNF;
    - określenie szczegółowej procedury, gdy plan lub jego aktualizacja nie będą spełniały wymagań określonych przepisami rozporządzenia MiCA wraz z obowiązkiem nakazania złożenia nowego planu i określeniem skutków, gdy nowy plan w dalszym ciągu nie będzie spełniał ww. wymagań;
    - określenie przesłanek i trybu zastosowania środków wczesnej interwencji.

    Art. 40 określa kolejno w ust. 1 że plan naprawy, o którym mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 podlega zatwierdzeniu przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem. Ust. 2 precyzuje, że plan naprawy

podlega zatwierdzeniu przez Komisję w drodze decyzji w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania. Zgodnie z ust. 3, w przypadku gdy plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja wzywa ww. emitenta do zmiany planu naprawy, w terminie 40 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Na wniosek tego emitenta wskazany termin będzie mógł zostać przedłużony przez Komisję o miesiąc. Ust. 4 określa przypadek gdy zmieniony plan naprawy nadal nie będzie spełniał wymagań określonych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja, w drodze decyzji, będzie odmawiała jego zatwierdzenia. Zgodnie z ust. 5 w decyzji tej Komisja będzie wyznaczała termin (nie dłuższy niż miesiąc), w którym dany emitent powinien przedstawić nowy plan naprawy, oraz wskazywała obszary działalności tego emitenta, które zostaną uznane przez Komisję za wymagające uwzględnienia w planie naprawy. Ust. 6 wskazuje natomiast, że nowy plan naprawy będzie zatwierdzany przez Komisję w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania oraz przesądza o stosowaniu przepisów ust. 3 i 4. Przepisy ust. 7 oraz ust. 8 dotyczą rozdzielenia na plany naprawy odnoszące się odpowiednio do banków oraz domów maklerskich. Zgodnie z ust. 7 w przypadku, jeżeli emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem jest instytucją kredytową, plan naprawy może stanowić część planu naprawy, o którym mowa w art. 141m–141o ustawy – Prawo bankowe. Natomiast w ust. 8 wskazuje się, że w sytuacji gdy emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem jest domem maklerskim, który sporządził plan naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi albo jest objęty grupowym planem naprawy zgodnie z art. 110 zl ustawy o obrocie instrumentami finansowymi , plan naprawy może stanowić część planu naprawy, o którym mowa w art. 110zj ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, albo grupowego planu naprawy, którym objęty jest dom maklerski. Ust. 9 precyzuje, że w przypadkach, o których mowa w ust. 7 i 8, nie znajdą zastosowania przepisy ust. 6–10 oraz art. 41–44 i art. 52 i art. 53 ustawy. Zgodnie z ust. 10 przepisów ust. 7 i 8 nie stosuje się do emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami.

Art. 41 stanowi doprecyzowanie art. 46 rozporządzenia 2023/1114 w zakresie terminu, w którym emitenci tokenów powiązanych z aktywami oraz emitenci tokenów będących e-pieniądzem obowiązani będą do aktualizacji planu naprawy. Jest uzasadnione, aby przepisy rangi ustawowej precyzyjnie określały kiedy taka aktualizacja byłaby wymagana (wzorowano się w tym zakresie m. in. na art. 110zj ust. 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) w powiązaniu z celami planu naprawy i środkami służącymi do ich osiągnięcia wynikającymi z art. 46 ust. 1 rozporządzenia MiCA oraz terminem, w którym w ramach wynikającego z ww. przepisu rozporządzenia MiCA ciągłego obowiązku monitorowania własnej sytuacji i związanej z tym aktualizacji planu naprawy ww. podmioty powinny przekazać Komisji aktualizację planu naprawy. Przedmiotowa aktualizacja planu będzie przedkładana niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni roboczych od dnia jej sporządzenia.

Art. 42 określa, że w przypadku, gdy Bankowy Fundusz Gwarancyjny (dalej: BFG) jest organem przymusowej restrukturyzacji dla danego emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, Komisja przekazuje BFG zatwierdzony plan naprawy (również plan po aktualizacji) w terminie 7 dni od dnia jego zatwierdzenia.

Art. 43 zgodnie z tym przepisem, emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem będzie zobowiązany do niezwłocznego zawiadamiania Komisji, a w przypadku, o którym mowa w art. 42, również BFG, o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu naprawy.

Art. 44 zobowiązuje osoby uprawnione do reprezentowania emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub wchodzące w skład jego statutowych organów do niezwłocznego sporządzania i przekazywania, na żądanie Komisji, na koszt tego emitenta, wszelkich informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na wdrożenie i realizację planu naprawy.

Art. 45, podobnie jak w przypadku planu naprawy, określa kolejno w ust. 1 i ust. 2, że plan wykupu podlega zatwierdzeniu przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, a następnie w terminie 3 miesięcy przez Komisję. Ust. 3 określa, że w razie niespełniania przez plan wykupu wymagań określonych w art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, Komisja będzie wzywała emitenta do zmiany planu, w terminie 40 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Jednakże, na wniosek tego emitenta, wskazany termin będzie mógł zostać przedłużony przez Komisję o miesiąc. Zgodnie z ust. 4 w określonych przypadkach Komisja, w drodze decyzji, będzie odmawiała jego zatwierdzenia. W decyzji tej Komisja będzie wyznaczała termin (ust. 5), do którego dany emitent powinien przedstawić nowy plan wykupu oraz wymogi niezbędne do zatwierdzenia tego planu. Termin ten nie powinien być jednak dłuższy niż miesiąc. Ust. 6 odnosi się do nowego planu wykupu i wskazuje, że będzie on zatwierdzany przez Komisję w terminie 3 miesięcy od dnia jego otrzymania. Komisja będzie odmawiała zatwierdzenia nowego planu wykupu, w przypadku gdy nie spełni on wymogów określonych w art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2023/1114. W tym przypadku przepisy ust. 3 i 4 będą miały zastosowanie.

43) **Art. 46** stanowi doprecyzowanie art. 47 rozporządzenia 2023/1114 w zakresie terminu, w którym emitenci tokenów powiązanych z aktywami oraz emitenci tokenów będących e-pieniądzem będą obowiązani do przekazania Komisji aktualizacji planu wykupu. Jest uzasadnione, aby przepisy rangi ustawowej precyzyjnie określały, kiedy taka aktualizacja byłaby wymagana (wzorowano się w tym zakresie m. in. na art. 110zj ust. 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) w powiązaniu z celami planów i środkami służącymi do ich osiągnięcia wynikającymi z art. 47 ust. 1 i 2 rozporządzenia MiCA oraz termin, w którym w ramach wynikającego z ww. przepisu rozporządzenia MiCA ciągłego obowiązku monitorowania własnej sytuacji i związanej z tym aktualizacji planu wykupu. Aktualizacji planu powinna być przedkładana niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia jej sporządzenia.

Art. 47 zobowiązuje emitenta tokenów powiązanych z aktywami, w przypadku ogłoszenia przez niego upadłości lub otwarcia likwidacji, do wdrążenia planu wykupu.

Art. 48, analogicznie do art. 42, określa, że w przypadku, gdy BFG jest organem przymusowej restrukturyzacji dla danego emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, Komisja przekazuje BFG zatwierdzony plan wykupu w terminie 7 dni od dnia jego zatwierdzenia przez Komisję.

Art. 49 wskazuje, że emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem będzie zobowiązany do niezwłocznego zawiadamiania Komisji o podejmowanych działaniach związanych z realizacją planu wykupu, a w odpowiednich przypadkach również BFG.

Art. 50 stanowi analogiczny przepis jak w przypadku planu naprawy, na mocy którego zobowiązuje się osoby uprawnione do reprezentowania emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub wchodzące w skład jego statutowych organów do niezwłocznego sporządzania i przekazywania, na żądanie Komisji, na koszt tego emitenta, wszelkich informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na wdrożenie i realizację planu wykupu.

Art. 51 zapewnia skuteczne stosowanie art. 74 rozporządzenia 2023/1114, zgodnie z którym dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczą usługi, o których mowa w art. 75–79 rozporządzenia 2023/1114, są zobowiązani posiadać plan, który jest odpowiedni, aby wesprzeć uporządkowaną likwidację ich działalności zgodnie z obowiązującym prawem krajowym, w tym ciągłość lub przywracanie wszelkich krytycznych operacji prowadzonych przez tych dostawców usług. Plan ten ma wykazywać zdolność dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do przeprowadzenia uporządkowanej likwidacji bez narażania swoich klientów na nadmierne straty ekonomiczne. W związku z powyższym konieczne jest dodanie w ustawie przepisu, który wskazywałby termin do którego dostawca usług w zakresie kryptoaktywów będzie zobowiązany przekazać plan Komisji. Ze względu na to, że rozporządzenie 2023/1114 określa co do zasady dwie grupy dostawców, tj. podmioty, które mogą prowadzić działalność po uzyskaniu zezwolenia (dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114) oraz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit .b rozporządzenia 2023/1114, konieczne jest odmienne wskazanie czasu, od którego należy liczyć okres 6 miesięcy na przygotowanie i przekazanie Komisji planu, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114.

44) **Rozdział 5 (art. 52 i art.53)** określa przepisy odnoszące się odpowiednio do postępowania w sprawie zatwierdzania planu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, oraz planu naprawy i planu wykupu**.**

Art. 52 precyzuje, że w postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w przepisach art. 26–28 i art. 40–50 nie stosuje się przepisu art. 31ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej „KPA". Przepis ten wzorowany jest na brzmieniu art. 47h i art. 110zzf ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Jest to rozwiązanie spójne z regulacjami przyjętymi dla wczesnej interwencji i przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych. Biorąc pod uwagę charakter rynku kryptoaktywów, konieczne jest zapewnienie szybkiego i efektywnego postępowania.

Art. 53 precyzuje kwestię doręczeń w przypadku ustanowienia pełnomocnika, pełnomocnictwo powinno określać adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3, z późn. zm.). Ust. 2 stanowi, że w przypadku nieodebrania pisma doręczanego na adres do doręczeń elektronicznych, doręczenie to uważa się za dokonane po upływie 2 dni roboczych, licząc od dnia wystawienia dowodu wysłania, zgodnie z art. 40 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

45) **Przepisy rozdziału 6** „Odpowiedzialność cywilna w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa" **(art. 54 i art. 55). Art. 55** dodatkowo precyzuje, że podmiot, o którym mowa w art. 15, art. 26 i art. 52 rozporządzenia 2023/1114, jest odpowiedzialny za to, aby tłumaczenie odpowiednio dokumentu

informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa i zmienionego dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa na inny język niż ten, w którym zostały sporządzone było wierne, dokładne i kompletne oraz co do zasady jest zobowiązany do naprawienia wyrządzonej szkody, w przypadku gdy nie dopełni tego obowiązku, chyba, że podmiot, jak również osoby, za które ponosi odpowiedzialność, nie ponoszą winy.

46) Przepisy **rozdziału 7** regulują kwestie związane z nadzorem nad rynkiem kryptoaktywów. **Art. 56–62** tworzą oddział zawierający przepisy ogólne dotyczące tego nadzoru. W **art. 56** przyznano Komisji kompetencje organu właściwego w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Zgodnie z **art. 57** w odniesieniu do tokenów będących e-pieniądzem powiązanych ze złotym, Narodowy Bank Polski będzie miał prawo wydawania opinii m.in. w procesie uznawania tych tokenów za istotne (art. 56 i 57 rozporządzenia 2023/1114). Konieczne jest wprowadzenie do projektu ustawy regulacji, zgodnie z którą Prezes Narodowego Banku Polskiego wydawał ww. opinie.

Art. 59 przyznaje Komisji uprawnienie do przeprowadzania kontroli działalności emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, oferujących, osób ubiegających się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z ust. 2 przedmiotem kontroli będzie sytuacja finansowa podmiotów wymienionych w ust. 1, jak również zgodność ich działalności z przepisami ustawy, rozporządzenia 2023/1114, przepisami aktów delegowanych wydanych na podstawie tego rozporządzenia oraz przepisami aktów wykonawczych wydanych na jego podstawie, jak również gdy przemawiał będzie za tym interes klientów tych podmiotów. Do kontroli działalności ww. podmiotów znajdą zastosowanie przepisy art. 26 i art. 27 ust. 2–6, art. 28–37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem kapitałowym".

Art. 59 przyznaje Komisji, Przewodniczącemu Komisji, upoważnionemu przedstawicielowi Komisji oraz pracownikom UKNF prawo dostępu do informacji poufnych w rozumieniu art. 87 rozporządzenia 2023/1114 oraz do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 projektowanej ustawy oraz art. 100 rozporządzenia 2023/1114, a także innych informacji, w tym danych osobowych, niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań. Przepis precyzuje jednak, że przedmiotowy dostęp następuje jedynie w związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru. Brak upoważnienia do takich działań znacząco utrudniłby sprawowanie skutecznego nadzoru nad podmiotami nadzorowanymi objętymi niniejszą regulacją. Mając na uwadze fakt, że przetwarzanie ww. danych będzie niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi, będzie ono zgodne z przesłankami zawartymi w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

Art. 60, biorąc pod uwagę transgraniczny charakter usług w zakresie kryptoaktywów, przyznaje prawo Komisji lub jej upoważnianemu przedstawicielowi do przekazywania właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz otrzymywania od tych organów informacji

niezbędnych do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie tego nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu 2023/1114, lub zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających oraz kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru. Komisja co do zasady nie może wykorzystywać uzyskanych w ten sposób informacji w innych celach ani przekazywać ich do właściwych organów nadzoru innych państw, chyba że uzyska zgodę właściwego organu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od którego te informacje uzyskała. Ust. 2 uwzględnia również przypadek, gdy Komisja wyraża zgodę na dalsze przekazanie informacji przez nią udzielonych lub wykorzystanie informacji przez inny organ nadzoru do celów innych niż te, o których mowa w ust. 1 tego artykułu. Analogicznie do przepisów znajdujących się w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Ust. 3 rozszerza brzmienie ust. 1, wskazując, że informacje uzyskane przez Komisję od organu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, za zgodą tego organu, mogą być wykorzystywane w celach innych niż określone w ust. 1. Ust. 4 stanowi, że zasady współpracy i wymiany informacji z właściwymi organami nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z państw innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru, zapewniając przy tym odpowiednią ochronę przekazywanych danych. Przepis dotyczy tylko i wyłącznie właściwych organów nadzoru odpowiedników Komisji lub banków centralnych, które są zobowiązane przepisami o ochronie danych osobowych.

Art. 61 stanowi, że informacje uzyskane przez Komisję, zgodnie z art. 21 pkt 7 i 8, art. 59 i art. 60 ust. 3 ustawy oraz art. 95 rozporządzenia 2023/1114, mogą być wykorzystywane wyłącznie do wykonywania ustawowych zadań w zakresie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, chyba że przepisy prawa stanowią inaczej. W szczególności informacje te mogą stanowić dowód w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Komisję.

Art. 62 wyposaża Przewodniczącego Komisji w uprawnienie, o którym mowa w art. 38 ust. 5 pkt 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Oznacza to możliwość zażądania od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu. Z przedmiotowego uprawnienia Przewodniczący Komisji będzie mógł skorzystać w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym w celu ustalenia czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kryptoaktywów, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszeń przepisów art. 88−92 rozporządzenia 2023/1114. Organ nadzoru powinien móc zażądać wydania istniejących rejestrów przesyłu danych przechowywanych przez operatora telekomunikacyjnego. Analogiczne uprawnienia dla Przewodniczącego Komisji są przewidziane w art. 38 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Uprawnienie to jest stosowane w postępowaniu wyjaśniającym, które jest

uregulowane w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym". Zgodnie z art. 18a ust. 1 tej ustawy, Przewodniczący Komisji może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Do postępowania nie stosuje się przepisów KPA, chyba że przepisy rozdziału szóstego tej ustawy stanowią inaczej. Zgodnie z **art. 63** KNF będzie uprawniona do nałożenia kary pieniężnej na kontrolowanego, jeżeli kontrolowany będzie uniemożliwiał lub utrudniał rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli, w tym nie będzie wykonywał obowiązków lub będzie uniemożliwiał wykonywanie czynności określonych we wskazanych przepisach ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Maksymalna wysokość tej kary została określona na kwotę 20 000 000 zł. Wysokość kary będzie podlegać miarkowaniu na zasadach ogólnych wynikających z art. 189d KPA. Postępowanie w sprawie nałożenia kary na podstawie tego przepisu należy do postępowań, do których znajduje zastosowanie dział IVa KPA. Przepis ten nie służy wprost zapewnieniu stosowania rozporządzenia MiCA, więc do miarkowania kary pieniężnej przewidzianej tym przepisem nie znajdzie zastosowania art. 112 ust. 1 tego rozporządzenia. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 189a § 1 KPA, w związku z tym, że nakładanie administracyjnej kary pieniężnej określonej w tym przepisie nie zostało uregulowanie odrębnie, znajdą do niego zastosowanie zasady miarkowania wysokości kary pieniężnej przewidziane w art. 189d KPA.

47) **Art. 63-65** przyznają Przewodniczącemu Komisji uprawnienie do wystąpienia do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, z pisemnym żądaniem dokonania blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, o którym mowa w art. 13 ust. 2 projektowanej ustawy, prowadzonego przez ten podmiot, na okres nie dłuższy niż 96 godzin od momentu otrzymania żądania, w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia art. 89 ust. 2 lub 3 lub art. 90 ust. 1, lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114. Przedmiotowe żądanie ma mieć na celu zapobieżenie wykorzystywaniu informacji poufnej lub manipulacji lub usiłowaniu manipulacji na rynku kryptoaktywów. Blokada rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego skutkuje uniemożliwieniem dysponowania i korzystania z całości lub części kryptoaktywów lub środków pieniężnych objętych blokadą, w tym również przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, z wyłączeniem dokonania rozliczeń w kryptoaktywach wynikających z transakcji zawartych i zobowiązań zaciągniętych przed otrzymaniem ww. żądania. Blokada ta nie polega jednak na zablokowaniu rachunku bankowego, jaką możliwość daje instytucja wstrzymania transakcji i blokady środków na rachunkach bankowych dokonana na podstawie art. 106a ustawy – Prawo bankowe (są to odrębne rozwiązania). Blokadę rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego oraz wstrzymanie transakcji, należy traktować jako odrębną blokadę od istniejącej blokady rachunków bankowych dokonywanej na podstawie art. 106a ustawy – Prawo bankowe, tym samym nie jest właściwe zestawianie tych dwóch różnych instrumentów blokady na jednakowym poziomie zastosowania. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zobowiązany będzie do niezwłocznego dokonania blokady ww. rachunku po otrzymaniu żądania. Żądanie będzie dokonywane w formie pisma skierowanego do dostawcy. Blokada ma na celu natychmiastowe zablokowanie rachunków, z których podejrzewane jest prowadzenie manipulacji albo transakcji z wykorzystaniem informacji poufnej, podjęcie szybkiego działania ze strony organu nadzoru ma wobec tego kluczowe znaczenie. Dlatego też proponuje się, żeby czynność ta miała formę

żądania, które zgodnie z przepisem art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143) stanowi tzw. inne czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa i które na podstawie niniejszego przepisu mogą być przedmiotem kontroli działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne. W opinii projektodawcy nie jest zasadne prowadzenie odrębnego postępowania administracyjnego w sprawie ustanowienia blokady. Przepisy określają również, że żądanie Przewodniczącego Komisji powinno zawierać datę wydania żądania, określać zakres, sposób i okres dokonania blokady, a także uzasadnienie. Żądanie to powinno być opatrzone podpisem własnoręcznym lub kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Istotne jest również wskazanie, że dokonanie blokady wyłącza odpowiedzialność dyscyplinarną, cywilną, karną oraz inną określoną odrębnymi przepisami dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w jego imieniu. Wprowadzenie przepisów ma na celu umożliwienie wystąpienia do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z żądaniem dokonania blokady rachunków wymienionych w tym przepisie. Należy wskazać, że przepis art. 94 ust. 3 lit. f rozporządzenia 2023/1114, zgodnie z którym, aby wywiązać się z obowiązków spoczywających na właściwych organach w zakresie tytułu VI rozporządzenia 2023/1114 (zakaz nadużyć na rynku związanym z kryptoaktywami i zapobieganie takim nadużyciom) właściwe organy powinny mieć co najmniej możliwość zastosowania środków, o których mowa w tym przepisie, w tym żądania zamrożenia lub zajęcia aktywów lub zastosowania obu tych środków. Ponadto zaproponowane rozwiązanie wzorowane jest na przepisach ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (art. 39), które funkcjonuje od 2005 r. Zgodnie z wymogami obowiązującej wtedy dyrektywy MAR (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1). Komisja, jako organ nadzoru, uzyskała uprawnienie umożliwiające przeciwdziałanie skutkom najpoważniejszych naruszeń prawa dotyczących wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji w postaci blokowania rachunków. Rozwiązanie przyjęte w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym zostało oparte na analogicznej kompetencji Generalnego Inspektora Informacji Finansowej określonej w przepisach ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Na podstawie art. 39 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym żądanie blokady rachunku kierowane jest do firmy inwestycyjnej w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa określonego w art. 181–183 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Dodatkowo zgodnie z art. 42 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym pisemne żądanie blokady rachunku może być przekazane firmie inwestycyjnej w przypadku powzięcia przez Komisję uzasadnionego podejrzenia naruszenia określonych ograniczeń i zakazów przewidzianych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1) oraz w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do

pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1), których naruszenie stanowi podstawę do zastosowania przez Komisję sankcji, o których mowa w art. 176i–176l ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 178b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Jeżeli będzie to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami lub będzie zagrożony interes posiadaczy kryptoaktywów, Przewodniczący Komisji będzie mógł przedłużyć blokadę rachunku pieniężnego lub rachunku kryptoaktywów lub wstrzymać określoną transakcję, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy. Uprawnienie Przewodniczącego KNF do przedłużenia blokady dokonanej na jego żądanie skierowane do dostawcy powinno odbyć się w tej samej formie, w której skierowane jest żądanie. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będzie przysługiwała możliwość złożenia skargi do sądu administracyjnego na żądanie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 i 6 projektu ustawy. Nie powinno ono następować w formie postanowienia, gdyż nie jest wydawane w toku postępowania administracyjnego. Niezwłocznie po przekazaniu żądania dokonania blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego Przewodniczący KNF wyda postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia przepisów o wykorzystaniu informacji poufnych lub manipulacji. Postępowanie będzie toczyło się na podstawie przepisów KPA i zostanie zakończone wydaniem decyzji nakładającej na osobę wykorzystującą informacje poufną lub manipulację sankcję albo umarzającej postępowanie. Ponadto posiadaczowi rachunku przysługuje prawo żądania od Komisji wydania odpisu żądania, o którym mowa w tych przepisach. Biorąc pod uwagę, że w ramach wykonywanego nadzoru KNF wchodzi co do zasady w relacje tylko z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, projektodawca przyznaje posiadaczowi rachunku prawo do złożenia skargi do sądu administracyjnego na żądanie wydane na podstawie art. 63 ust. 1 i 6 projektu ustawy. Nie będzie on stroną postępowania w sprawie blokady rachunku lub wstrzymania określonej transakcji, ale będą przysługiwały mu uprawnienia. Projektodawca decyduje się na rozwiązanie w postaci szybszej drogi odwołania, biorąc pod uwagę, że wprowadzane w przedmiotowych przepisach uprawnienie Przewodniczącego Komisji ma silny charakter. Należy jednocześnie wskazać, że takie rozwiązanie było postulowane przez przedstawicieli rynku podczas konsultacji publicznych i zostało przyjęte przez projektodawcę na konferencji uzgodnieniowej przedmiotowego projektu ustawy.

48) **Art. 66** stanowi wykonanie art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia właściwemu organowi środków umożliwiających usunięcie treści lub ograniczenie dostępu do interfejsów internetowych, nakazanie dostawcy usług hostingowych usunięcie lub wyłączenie interfejsu internetowego oraz nakazanie rejestrom domen lub rejestratorom domen usunięcie pełnej nazwy domenowej. Projektowany przepis zobowiązuje Komisję do utworzenia i prowadzenia jawnego Rejestru domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114, zwanego dalej „Rejestrem”. Przepis ten ma na celu zapobieżenie ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów.

49) **Art. 67** wskazuje, że do Rejestru wpisuje się domenę internetową wykorzystywaną do prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia albo posiadania innego uprawnienia na podstawie przepisów

rozporządzenia 2023/1114. Do Rejestru wpisuje się również domenę internetową wykorzystywaną do działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114 w inny sposób niż wskazany powyżej, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, w przypadku braku innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/1114. Art. 67 pkt 1 projektu ustawy określa sytuację, w której wpis został ściśle powiązany z wykorzystywaniem domeny internetowej do prowadzenia działalności bez zezwolenia (lub innego uprawnienia), tj. wtedy, gdy dochodzi do popełnienia przestępstwa z art. 121 projektu ustawy. W związku z tym wpis w tej sytuacji powiązany jest ściśle z dokonaniem wpisu na „Listę ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego", o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, zwaną dalej „Listę ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego",. Wpis na „Listę ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego" będzie dokonywany niezależnie, na podstawie przepisów wskazanych w art. 6b ww. ustawy, a więc co do zasady wtedy, gdy zostanie złożone zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 121 projektowanej ustawy. Powyższy przykład odnosi się do podmiotu, który prowadzi działalność nielegalnie, tj. naruszył przepis rozporządzenia 2023/1114, mówiący, że działalność w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia jest zakazana na terytorium Unii Europejskiej. Istotne jest w związku z tym pilne poinformowanie opinii publicznej, tj. potencjalnych klientów, o zaistnieniu takiej sytuacji. Należy wskazać, że każde prowadzenie działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia albo posiadania innego uprawnienia na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 powoduje istotne ryzyko wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów. W przypadku określonym w pkt 1 niniejszego przepisu, KNF nie ma możliwości zastosowania innego skutecznego środka nadzorczego wobec podmiotu, który dopuścił się przedmiotowego naruszenia (np. wezwania do uzyskania zezwolenia albo posiadania innego pozwolenia zgodnie z rozporządzeniem 2023/1114). Tym samym przepis uwzględnia przesłankę zawartą w art. 94 ust. 1 lit aa rozporządzenia 2023/1114, która przewiduje wyposażenie właściwego organu w uprawnienia w tym zakresie, „aby zapobiec ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, w przypadku braku innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia" oraz zasadność wprowadzenia takiego rozwiązania. Natomiast pkt 2 wskazuje, że wpis do rejestru zostanie dokonany w sytuacji zaistnienia działalności naruszającej inne przepisy niż zakaz prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia. W związku z tym, że przypadek z pkt 2 dotyczy, w przeciwieństwie do przypadku z pkt 1, podmiotów, które objęte są nadzorem Komisji, dodano przesłankę, że uprawnienie KNF będzie realizowane jeżeli będzie to niezbędne do zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, w przypadku braku innych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/1114.

50) **Art. 68** doprecyzowuje jakie dane podlegają wpisowi do rejestru, mianowicie nazwa domeny internetowej, data i godzina dokonania wpisu bądź jego wykreślenia oraz podstawa prawna dokonania tego wpisu.

51) Zgodnie z **art. 69** w przypadku domeny internetowej wykorzystywanej do prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego prawem zezwolenia albo posiadania innego uprawnienia na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 wpis do rejestru następuje niezwłocznie po złożeniu przez Komisję zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 121 projektu ustawy oraz zamieszczeniu informacji o złożeniu tego zawiadomienia na stronie „Lista ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego".
52) **Art. 70** stanowi o obowiązku podmiotów świadczących usługi dostępu do sieci Internet będących przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z późn. zm.) nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru. Przepis stanowi również, że przedsiębiorca telekomunikacyjny dokonuje tego poprzez usunięcie tych stron z systemów teleinformatycznych, służących do zamiany nazwy domeny internetowej na adres IP nie później niż w ciągu 48 godzin, licząc od momentu dokonania wpisu do Rejestru. Opisany środek rozciąga się także na nieodpłatne przekierowywanie połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez KNF. Dyspozycja niniejszego przepisu w istocie ogranicza w pewnym zakresie swobodę kontraktową i czerpania zysków z prowadzonej działalności przez podmioty wskazane w hipotezie, niemniej jednak zważywszy na ważny interes i bezpieczeństwo nie tylko rynku, ale i państwa, została ona zastosowana. Ust. 2 stanowi, że w przypadku wpisu domeny internetowej do Rejestru, dostawca usług hostingowych jest obowiązany, na żądanie Komisji, do niezwłocznego i nieodpłatnego usunięcia albo wyłączenia interfejsu internetowego, ograniczenia dostępu do niego lub usunięcia wskazanych przez Komisję treści. Rejestr domen oraz rejestratorzy domen, w przypadku wpisu domeny internetowej do Rejestru, są obowiązani do nieodpłatnego usunięcia jej pełnej nazwy domenowej oraz umożliwienia Komisji jej nieodpłatnej rejestracji. Nieodpłatna rejestracja nazwy domeny internetowej na rzecz Komisji może następować bezterminowo lub na czas wskazany w żądaniu Komisji, co służy uniknięciu ewentualnych wątpliwości, do którego momentu domena powinna być zarejestrowana na rzecz Komisji. Przepis ten służy realizacji uprawnień, jakie przyznaje organowi właściwemu art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114, który wskazuje wprost, że organ nadzoru może nakazać dostawcy usług hostingowych usunięcie lub wyłączenie interfejsu internetowego lub ograniczenie dostępu do niego, a także może nakazać rejestrom domen lub rejestratorom domen usunięcie pełnej nazwy domenowej oraz umożliwić danemu właściwemu organowi jej rejestrację. Środek w postaci rejestracji domeny na rzecz Komisji może służyć przede wszystkim zamieszczeniu w ramach takiej domeny pewnych treści o charakterze prewencyjnym, np. ostrzeżeń dla nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego. Aby takie treści były prezentowane odbiorcom, dostęp do domeny nie powinien być blokowany przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Nie powinno być wątpliwości, że Komisja, po przygotowaniu odpowiednich treści w ramach zarejestrowanej na jej rzecz domeny, może wykreślić wpis z Rejestru, aby treści te stały się dostępne dla odbiorców, co pozostanie przy tym bez wpływu na prawa Komisji do domeny (pomimo odpadnięcia inicjalnego warunku zastosowania tego środka w postaci wpisu do Rejestru). Obowiązek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do przekierowania połączeń do komunikatu na stronie UKNF nie wyczerpie uprawnienia nadzorczego, o którym mowa

w art. 94 ust. 1 lit. aa pkt iii rozporządzenia 2023/1114. Uprawnienie to jest szersze niż obowiązek przekierowywania połączeń i może być wykorzystywane np. do przerejestrowania na rzecz UKNF domen, których wyłącznym celem działalności jest naruszanie przepisów rozporządzenia 2023/1114 („scamy"). Uprawnienie, o którym mowa w art. 70 ust. 3 pkt 2 projektu ustawy, może być także wykorzystywane do wyświetlania na przerejestrowanych domenach komunikatów sprofilowanych pod względem treści dla danej sprawy (np. możliwe będzie poinformowanie w ten sposób poszkodowanych o toczącym się postępowaniu karnym wobec właściciela domeny i możliwości dołączenia do tego postępowania). W projektowanych przepisach jednolicie posłużono się nieodpłatnością czynności podejmowanych przez podmioty obowiązane (przedsiębiorcy telekomunikacyjni i dostawcy usług hostingowych), co stanowi odwzorowanie konstrukcji przepisów o rejestrze domen służących do oferowania gier hazardowych (art. 15f ust. 5 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U z 2023 r. poz. 227, z późn. zm.). Wprowadzenie bezterminowo lub na czas wskazany w żądaniu KNF nieodpłatnie rejestracji na rzecz KNF nazwy domeny internetowej wynika z władczych kompetencji oraz uprawnień, które zostały nałożone na organy nadzorcze przez przepisy unijne. Organ nadzoru działa w interesie publicznym i w interesie klienta rynku finansowego, a wszelkie jego działania mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa świadczonych przez podmioty rynku usług oraz muszą być adekwatne i proporcjonalne do osiągnięcia niezbędnego celu, jakim jest ochrona inwestorów. Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania ma przede wszystkim na celu ochronę interesu publicznego oraz interesu inwestorów, a także zapewnienie bezpieczeństwa klientów. Jest to bezpośredni środek nadzorczy, najbardziej skuteczny i szybki w dotarciu do możliwe jak najszerszego grona klientów. Projektodawca nie zauważa również żadnej skutecznej alternatywy, która mogłaby zostać zastosowana w przedmiotowym przypadku.

53) **Art. 71** gwarantuje podmiotom wykorzystującym nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru lub posiadającym tytuł prawny do tej domeny, dostawcom usług hostingowych, rejestrowi domen, rejestratorowi domen oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu prawo do zgłoszenia do Komisji sprzeciwu od wpisu domeny internetowej do Rejestru, w przypadku, o którym mowa w art. 67 pkt 2 projektu ustawy. Ponadto jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny ma być podmiotem uprawnionym do wniesienia sprzeciwu, to powinien on być kwalifikowany, obok dostawcy usług hostingowych, rejestru domen i rejestratora domen, jako podmiot, na który przepisy ustawy nakładają określone obowiązki. Jeśli zaś podmiot taki jest jednocześnie dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów i wykorzystuje nazwę domeny internetowej wpisanej do Rejestru bądź posiada do niej tytuł prawny, to będzie mógł wnieść sprzeciw na podstawie art. 71 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy. W ust. 2 określono elementy sprzeciwu, mianowicie sprzeciw powinien zawierać dane identyfikacyjne podmiotu wnoszącego sprzeciw oraz uzasadnienie. Ust. 3 stanowi, że po rozpatrzeniu sprzeciwu Komisja wydaje decyzję o pozostawieniu nazwy domeny internetowej w Rejestrze albo o jej wykreśleniu z Rejestru. W przypadku dokonania wpisu na podstawie art. 67 pkt 1 projektu ustawy sprzeciw od wpisu nie będzie przysługiwał, ponieważ wpis będzie konsekwencją wpisu na „Listę ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego" (wykreślenie wpisu nastąpi, gdy zostanie wykreślony odpowiedni wpis na tej Liście).

54) **Art. 72** stanowi, że w sytuacji, w której domena została zgodnie z art. 70 ust. 3, wykreślona z Rejestru, podmiotom wykorzystującym nazwę domeny internetowej

wpisanej do Rejestru lub posiadającym tytuł prawny do tej domeny, dostawcom usług hostingowych, rejestrowi domen, rejestratorowi domen oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przysługuje prawo do zgłoszenia do Komisji sprzeciwu od wykreślenia domeny internetowej z Rejestru. W takiej sytuacji, Komisja w ciągu 14 dni od dnia wniesieniu sprzeciwu decyduje o utrzymaniu ww. stanu rzeczy, lub o przywróceniu przez rejestr domen i rejestratorów domen nazwy domeny internetowej oraz ponownej rejestracji nazwy tej domeny na rzez podmiotu uprzednio posiadającego do niej tytuł prawny.

55) Zgodnie z **art. 73**, Komisja jest zobowiązana do wykreślenia domeny internetowej z Rejestru po usunięciu informacji zamieszczonych na „Liście ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego" dotyczących podmiotu, w związku z którego działalnością złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 121 projektu ustawy oraz po ustaniu podstaw do dokonania wpisu, o których mowa w art. 67 pkt 2 projektu ustawy. W przypadku wpisu z art. 67 pkt 2 projektu ustawy procedura sprzeciwu będzie przysługiwać tak jak to przewidziano w projekcie ustawy w art. 71 ust. 1 projektu ustawy.

56) **Art. 74** stanowi o obowiązkach przedsiębiorcy telekomunikacyjnego oraz dostawcy usług hostingowych, w przypadku wykreślenia domeny internetowej z Rejestru. Zgodnie z propozycją zawartą w projektowanej ustawie przedsiębiorca telekomunikacyjny jest zobowiązany do nieodpłatnego umożliwienia dostępu do strony internetowej wykorzystującej domenę internetową wykreśloną z Rejestru oraz do zaprzestania przekierowania połączeń odwołujących się do nazwy domeny internetowej wpisanej do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez Komisję. Z kolei na dostawcy usług hostingowych spoczywa obowiązek nieodpłatnego przywrócenia albo włączenia interfejsu internetowego lub przywrócenia dostępu do niego lub przywrócenia usuniętych na żądanie Komisji treści. Zarówno przedsiębiorca telekomunikacyjny, jak i dostawca usług hostingowych są zobowiązani do wykonania ww. czynności w ciągu dwóch dni roboczych od dnia wykreślenia wpisu z Rejestru. Zgodnie z ust. 2, w przypadku gdy Komisja wydaje decyzje o przywróceniu nazwy domeny internetowej oraz ponownej jej rejestracji na rzecz podmiotu posiadającego do niej tytuł prawny albo usunięcia informacji zamieszczonych na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji pod nazwą „Lista ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego" dotyczących podmiotu, w związku z którego działalnością złożono zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 121 projektu ustawy, albo gdy domena internetowa nie jest już wykorzystywana w działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114, zarówno rejestr domen, jak i rejestratorzy domen są zobowiązani do przywrócenia nazwy domeny internetowej sprzed stanu wpisu do Rejestru, oraz przerejestrowania nazwy tej domeny z powrotem na rzecz pomiotu, który bezpośrednio przed wpisem do Rejestru posiadał do niej tytuł prawny. Wszystkie te czynności są wykonywane przez rejestr domen i rejestratorów domen nieodpłatnie, w ciągu dwóch dni roboczych od dnia skierowania do nich żądania przez Komisję. Z tytułu działań wykonywanych zgodnie z tym przepisem rejestr domen ani rejestratorzy domen nie mogą pobierać dodatkowych opłat.

57) **Art. 75 i art. 76** stanowią, że Rejestr jest jawny oraz prowadzony w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i dostawców usług hostingowych.

58) **Art. 77** reguluje kwestie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Ust. 1 pkt 1 lit. a tego przepisu przewiduje opłaty za uzyskanie dwóch rodzajów zezwoleń. W pierwszym przypadku jest to opłata za uzyskanie zezwolenia na dokonanie oferty publicznej tokenów powiązanych z aktywami, której maksymalna kwota ustalona w ramach delegacji ustawowej pozostanie na poziomie nie wyższym niż równowartość w złotych kwoty 4500 euro. W drugim przypadku jest to zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów. Może ono dotyczyć wszystkich usług w zakresie kryptoaktywów (por. art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia MiCA), ale też poszczególnych usług wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia MiCA. W tym drugim przypadku zezwolenie będzie w treści decyzji KNF obejmować określone usługi – będzie to zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie określonym w zezwoleniu. Z racji tego, że zezwolenie dla dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów może mieć charakter „pełny" (obejmować wszystkie wymienione w rozporządzeniu MiCA usługi), jak i ograniczony (do jednej czy kilku usług) nieadekwatne z punktu widzenia dostawców usług w zakresie kryptoaktywów byłoby w każdym przypadku pobieranie przez KNF opłaty w stałej wysokości równowartości w złotych kwoty 4500 euro. Dlatego też w zależności od zakresu zezwolenia rozporządzenie wykonawcze w tej kwestii powinno różnicować wysokość opłaty – do maksymalnej wysokości równowartości w złotych kwoty 4500 euro. Ust. 1 pkt 1 określa maksymalną wysokość opłaty za wydanie zezwolenia na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami, prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów przez osoby prawne lub przedsiębiorców oraz za dokonanie oceny powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 3, art. 41 ust. 4, art. 60 ust. 8i art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z ust. 1 pkt 1 została określona maksymalna wysokość opłaty na poziomie nie większym niż równowartość w złotych kwoty 4500 euro. Natomiast ust. 1 pkt 2 lit. a określa opłatę za zatwierdzenie dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit a rozporządzenia 2023/1114, dotyczącego kryptoaktywa dla tokena powiązanego z aktywami emitowanego przez instytucję kredytową, która ma odpowiadać wysokości równowartości w złotych kwoty 3000 euro. Zatwierdzenie zmienianego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia 2023/1114, będzie podlegało opłacie w wysokości równowartości w złotych kwoty 1000 euro. Ust. 1 pkt 3 określa wysokość opłaty za zgłoszenie Komisji dokumentu informacyjnego, o którym mowa odpowiednio w art. 8 ust. 1 i art. 51 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114, lub zmienionego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 i art. 51 ust. 12 rozporządzenia 2023/1114 na równowartość w złotych kwoty 1000 euro. Dodatkowo ust. 2 reguluje sytuację, gdy dochodzi do przekazania Komisji przez właściwy organ nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który udzielił zagranicznemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zezwolenia, odpowiednich informacji dotyczących działalności tego dostawcy, jaka ma być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z tym przepisem ww. czynność będzie podlegała opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro, wnoszonej przez zagranicznego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, którego będą dotyczyć takie informacje. Natomiast ust. 3, który odnosi się bezpośrednio do sytuacji opisanej w ust. 2, zwalnia zagranicznego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów z opłaty, o której mowa w tym przepisie, w przypadku gdy na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność jako dostawcy

usług w zakresie kryptoaktywów na terytorium państwa, w którym ten dostawca ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty. Zgodnie z brzmieniem ust. 4 wszystkie opłaty, o których mowa w tym artykule będą przeznaczone na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

59) **Art. 78** ustanawia metodę obliczeniową wpłaty rocznej wnoszonej przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz jej minimalną i maksymalną wysokość. Niniejszy przepis stanowi, że dostawca usług w zakresie kryptoaktywów wnosi roczną wpłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie ostatnich trzech lat obrotowych poprzedzających rok, za który ta opłata jest należna, w wysokości nie większej niż 0,4 % tej średniej, jednak nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro. W przypadku gdy dostawca ten świadczy usługi krócej niż przez wskazany okres, pod uwagę jest brany okres prowadzenia działalności danego dostawcy. Ust. 2 precyzuje, że przez przychody ogółem rozumie się przychody z podstawowej działalności w zakresie świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów oraz zysk z operacji na kryptoaktywach przeznaczonych do obrotu. Przyjęcie obliczania kosztów nadzoru na podstawie przychodów ogółem dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wynika z różnorodnej działalności jaką mogą podejmować ci dostawcy, na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114. Z przepisem tym koresponduje wprowadzana w ustawie zmienianej w art. 134 delegacja ustawowa dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia w zakresie szczególnych zasad rachunkowości dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. W celu zapewnienia sprawiedliwej wysokości wpłat ponoszonych na rzecz nadzoru istotne jest posiadanie przez KNF wiedzy na temat przychodów dostawców z rzeczywistej ich działalności związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Ust. 3 określa, że w przypadku dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, przychody ogółem tych dostawców będą stanowić przychody finansowe oraz pozostałe przychody operacyjne. Ust. 4 stanowi, że dostawca usług w zakresie kryptoaktywów rozpoczynający świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów wnosi pierwszą wpłatę za rok następujący po roku, w którym rozpoczął świadczenie tych usług, a w przypadku dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy. Ponadto niniejszy przepis precyzuje co przyjmuje się za podstawę obliczenia średniej wartości przychodów ogółem w okresie pierwszych trzech lat świadczenia usług przez ww. podmioty. W przypadku pierwszego roku kalendarzowego, za który wpłata jest należna, przyjmuje się wartość przychodów ogółem za rok poprzedni, a w przypadku następnego roku kalendarzowego przyjmuje się średnią wartość przychodów ogółem za dwa lata poprzedzające rok, za który ta wpłata jest należna. Ust. 5 dodatkowo precyzuje na podstawie czego ustala się podstawę obliczenia wpłaty, o której mowa w ust. 1. Podstawa ta ustalana będzie na podstawie danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za poprzedni rok kalendarzowy, a w przypadku podmiotów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy – danych ze zbadanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy zakończony w poprzednim roku kalendarzowym. W przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów innego niż podmiot, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, podstawa obliczenia opłaty ustalana będzie na podstawie informacji, o której mowa w art. 23 ust. 2 projektu ustawy. Zgodnie z ust. 6 łączna kwota kosztów nadzoru nad rynkiem

kryptoaktywów do pokrycia w danym roku kalendarzowym z wpłat, o których mowa w ust. 1 będzie pomniejszana o sumę opłat na podstawie art. 77 ust. 1 i 2 projektu ustawy, które zostały wniesione w poprzednim roku kalendarzowym. Ust. 7 uściśla sposób przekazania UKNF przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów deklaracji o wysokości należnej rocznej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru, precyzując, że deklarację należy złożyć w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej UKNF.

60) **Art. 79** określa wysokość wpłaty wnoszonej przez emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem. Zgodnie z ust. 1 emitenci będą zobowiązani wnosić roczną wpłatę na pokrycie kosztów nadzoru w wysokości stanowiącej iloczyn ustalonej na dzień 1 stycznia danego roku średniej arytmetycznej sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów, obliczonych na koniec każdego dnia kalendarzowego w okresie poprzednich 12 miesięcy kalendarzowych oraz stawki nieprzekraczającej 0,1 %, jednak nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro. Zgodnie z ust. 2 niniejszego przepisu, emitent rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia rocznej wpłaty, pierwszą wpłatę wnosi za rok następujący po roku, w którym rozpoczął tę działalność. Dla wyliczenia pierwszej wpłaty emitent ustala średnią arytmetyczną sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów obliczoną na koniec każdego dnia kalendarzowego w okresie od dnia rozpoczęcia działalności do dnia 31 grudnia roku, w którym emitent rozpoczął działalność. Zgodnie z ust. 3 łączna kwota kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów do pokrycia w danym roku kalendarzowym z wpłat, będzie pomniejszana o opłaty o których mowa w art. 77 ust. 1 i 2 projektu ustawy. Zgodnie z ust. 4 emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem przekazuje UKNF deklarację o wysokości należnej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru. Deklarację należy złożyć w postaci elektronicznej za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego na stronie internetowej UKNF.

61) **Art. 80** wprowadza zasadę obliczania równowartości w złotych kwot opłat, o których mowa w art. 77 oraz minimalnej wysokości wpłat, o których mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1 projektu ustawy, wyrażonych w euro. Ustalone zostało, że obliczenie odbywa się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, w którym należna stała się opłata, o której mowa w art. 77 lub za który należna jest wpłata, o której mowa w art. 78 ust. 1 i art. 79 ust. 1 projektowanej ustawy. Zgodnie z ust. 2 opłaty, o których mowa w omawianym przepisie, podmioty nadzorowane wnoszą na rachunek bankowy UKNF.

62) **Art. 81** wprowadza obligatoryjną delegację ustawową do wydania przez Prezesa Rady Ministra rozporządzenia celem określenia wysokości oraz terminów uiszczania opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 projektu ustawy.

63) **Odział 5 Środki nadzorcze i sankcje administracyjne –** służy przyznaniu organowi nadzoru (Komisji) niezbędnych narzędzi do zapewnienia przestrzegania przez podmioty nadzorowane przepisów ustawy i rozporządzenia 2023/1114. Należy wskazać, że rozporządzenie to nadaje bardzo szerokie kompetencje nadzorcze właściwym organom w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Art. 94 rozporządzenia 2024/1114 wskazuje szeroki katalog uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych, które organ nadzoru powinien posiadać, aby realizować obowiązki spoczywające na nim na mocy tytułów II–IV rozporządzenia 2023/1114. Warto

zaznaczyć, że przepis ten wprost wskazuje, że są to ***minimalne narzędzia, jakie należy wprowadzić w przepisach krajowych***. W związku z powyższym należy przytoczyć niektóre z uprawnień jakie nadaje rozporządzenie organom właściwym, są to m.in. przewidziane w art. 94 ust. 1 lit. v uprawnienie do zastosowania dowolnego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby oferujący lub osoba ubiegająca się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów, emitent tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniądzem lub dostawca usług w zakresie kryptoaktywów przestrzegali przepisów rozporządzenia 2023/1114, włącznie z żądaniem zaprzestania wszelkich praktyk lub postępowania, które właściwy organ uznaje za sprzeczne z tym rozporządzeniem.

64) **Art. 82** przyznaje Komisji kompetencję do wydawania emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem zaleceń zaprzestania w wyznaczonym terminie naruszania obowiązków wynikających z określonych przepisów rozporządzenia 2023/1114. Ma to miejsce w przypadku uchybiania przez te podmioty ciążących na nich obowiązków określonych w art. 23, art. 30–32, art. 34–38, art. 46, art. 47 lub art. 54 rozporządzenia 2023/1114 oraz w przepisach aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 5, art. 46 ust. 6 lub art. 47 ust. 5 tego rozporządzenia.
65) **Art. 83** wyposaża Komisję w kompetencję do nakazania oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobie ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami zmiany treści sporządzonego przez ten podmiot dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa albo uzupełnienia treści takiego dokumentu o dodatkowe informacje, w przypadku gdy dokument ten nie zawiera wymaganych informacji. Komisja może również nakazać ww. podmiotom uzupełnienie treści dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa o dodatkowe informacje, jeżeli zachodzi konieczność uzupełnienia koniecznego dla zapewnienia stabilności finansowej oraz ochrony interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych.
66) **Art. 84** wyposaża Komisję w niezbędne uprawnienia wobec emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem w sytuacji, gdy podmiot ten nie spełnia tak istotnych wymogów, jak dotyczące rezerwy aktywów, lub istnieje prawdopodobieństwo, że w najbliższej przyszłości nie spełni tych wymogów. Zgodnie z ust. 1 uprawnienia Komisji w tym zakresie to nakazanie emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem wdrożenia planu naprawy oraz podjęcia określonych działań przewidzianych w tym planie, nakazanie aktualizacji planu naprawy oraz podjęcia określonych działań przewidzianych w zaktualizowanym planie naprawy oraz, jeżeli jest to uzasadnione interesami posiadaczy tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, lub może służyć to utrzymaniu lub przywróceniu stabilności finansowej tego emitenta, zawieszenie wykupu tych tokenów na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Następnie zgodnie ust. 3 powyższe działania podejmowane będą przez Komisję w drodze decyzji. Komisja będzie miała prawo określenia terminu wykonania ww. decyzji. W określonych przypadkach, Komisja zobowiązana będzie do powiadomienia BFG o podjętej decyzji.
67) **Art. 86** wyposaża Komisję w uprawnienie wobec emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem w postaci nakazu wdrożenia planu wykupu, w przypadkach określonych w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Komisja będzie nakładała ten środek w drodze decyzji, w której określi również termin wdrożenia tego planu. Ust. 2 nakłada na Komisję obowiązek, w określonych przypadkach, do niezwłocznego powiadomienia BFG o wydaniu decyzji.

68) **Art. 88** stanowi, że w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że materiały marketingowe dotyczące oferty publicznej lub ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów nie spełniają wymogów określonych w art. 7, art. 29 lub art. 53 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nakazać oferującemu, emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub osobie ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów zmianę treści tych materiałów marketingowych.

69) Zgodnie z **art. 89** w przypadku naruszenia przepisów art. 6, art. 8 ust. 4–6, art. 9, art. 12, art. 17, art. 19, art. 25, art. 28 lub art. 51 rozporządzenia 2023/1114, przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 6 lub 12, art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 11, art. 51 ust. 15 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 11, art. 19 ust. 10 lub art. 51 ust. 10 rozporządzenia 2023/1114, w związku z ofertą publiczną kryptoaktywów przez oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, Komisja może nakazać wstrzymanie rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów lub przerwanie jej biegu na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych (uprawnienie wynika z art. 94 ust. 1 lit. l rozporządzenia 2023/1114), lub zakazać rozpoczęcia oferty publicznej albo dalszego jej prowadzenia, co jest zgodne z uprawnieniami organu właściwego zawartymi w art. 94 ust. 1 lit. m rozporządzenia 2023/1114. Komisja może również opublikować, na koszt oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ofertą publiczną kryptoaktywów (zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. r rozporządzenia 2023/1114). Przepisom tym podlegają również inne podmioty uczestniczące w tej ofercie w imieniu lub na zlecenie oferującego lub ww. emitenta. Powyższa sytuacja dotyczy też uzasadnionego podejrzenia takiego naruszenia albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, albo niewykonania w wyznaczonym terminie zaleceń określonych w ust. 2. Dokonanie publikacji jest zobowiązaniem do działania po stronie KNF i to w gestii organu nadzoru pozostaje dokonanie wyboru miejsca takiej publikacji. Należy wskazać, że biorąc pod uwagę specyfikę rynku kryptoaktywów publikacja powinna nastąpić natychmiastowo. Ponadto publikacja jest konsekwencją niezgodnego z prawem działania, dlatego też odbywa się na koszt podmiotu, który dopuścił się naruszenia przepisów rozporządzenia 2023/1114. Pominiecie instytucji uprzedniego zobowiązania podmiotu do dokonania takiej publikacji zostało zastosowane z uwagi na konieczność podania takiej informacji do publicznej wiadomości możliwie szybko, mając na względzie bezpieczeństwo innych uczestników rynku i klientów.

Ust. 2 przewiduje możliwość miarkowania stosowania środków nadzorczych przyznanych Komisji na podstawie uznaniowej, podobnej do karnistycznej, społecznej szkodliwości czynu. Jeżeli KNF uzna, że dokonane przez podmiot naruszenie, o którym mowa powyżej, jest niewielkiej wagi, czyli nie wywołuje poważnych, negatywnych konsekwencji, może ograniczyć się do wydania jedynie zalecenia zaprzestania naruszania prawa, wyznaczając termin jego wykonania. Naruszenie niewielkiej wagi to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Ocena wagi naruszenia prawa jako niewielkiej wymaga spełnienia warunku zaprzestania przez stronę naruszania prawa, a zatem przywrócenia

przez stronę stanu zgodnego z prawem. Przepisy te wzorowane są na art. 16 i 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 592), zwanej dalej „ustawą o ofercie publicznej", niebudzących wątpliwości uczestników rynku, stanowiących implementację przepisów dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. EU L 345 z 31.12.2003, str. 64, z późn. zm.) (w takim samym brzmieniu) służąc stosowaniu rozporządzenia prospektowego, które zastąpiło dyrektywę. W przypadku niewykonania przez oferującego lub emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2, przepis ust. 1 będzie miał zastosowanie. Zgodnie z ust. 4–6, które przewidują takie same środki nadzorcze jak omówione powyżej, należy również stosować odpowiednio do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami, w przypadku niezgłoszenia dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywów zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2023/1114. Należy przy tym podkreślić, że stosowanie przez KNF środków ujętych w ust. 1, 2, 4 i 5 może być wielokrotne.

70) **Art. 90** cechuje konstrukcyjne podobieństwo do artykułu poprzedzającego, z tym że dotyczy sytuacji ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz powzięcia przez Komisję uzasadnionych podejrzeń co do dokonywania oferty publicznej bez zezwolenia przez oferujących lub osoby ubiegające się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów. Proponuje się przyznanie KNF środków nadzorczych w postaci nakazu wstrzymania ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów na okres nie dłuższy niż 30 dni roboczych (uprawnienie wynika z art. 94 ust. 1 lit. l rozporządzenia 2023/1114), zakazu ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów, zgodnie z uprawnieniami organu właściwego zawartymi w art. 94 ust. 1 lit. m rozporządzenia 2023/1114, oraz publikacji na koszt oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów informacji o niezgodnym z prawem działaniu w związku z rzeczonym ubieganiem się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu (zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. r rozporządzenia 2023/1114). Analogicznie jak w przepisie poprzedzającym, Komisja będzie miała możliwość miarkowania środków, a także uprawnienie wielokrotnego ich stosowania.

71) **Art. 91** przyznaje Komisji kompetencję stosowania środków w postaci zakazu rozpoczęcia oferty publicznej kryptoaktywów lub jej dalszego prowadzenia oraz zakazu ubiegania się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów, w przypadku uzasadnionego podejrzenia dokonywania oferty publicznej lub ubiegania się o dopuszczenie do obrotu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem bez wymaganego zezwolenia albo innego uprawnienia wynikającego z rozporządzenia 2023/1114, a także kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem bez zgłoszenia dokumentu informacyjnego. Ust. 2 wskazuje, że Komisja może zakazać podmiotowi świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w przypadku uzasadnionego podejrzenia świadczenia przez ten podmiot usług w zakresie kryptoaktywów bez zezwolenia albo innego uprawnienia wynikającego z rozporządzenia 2023/1114, zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. h tego rozporządzenia.

72) **Art. 93** ust. 1 reguluje kwestie kompetencji Komisji służących zapewnieniu stosowania art. 94 ust. 1 lit. p i q rozporządzenia 2023/1114. Przepis ten stanowi realizację możliwości rozszerzenia kompetencji organu właściwego wynikającą z art. 94 ust. 1 lit. p i q rozporządzenia 2023/1114 i wskazuje:
   - przypadki naruszenia lub uzasadnionego podejrzenia naruszenia art. 7, art. 8 ust. 2, art. 9, art. 12, art. 29 lub art. 53 rozporządzenia 2023/1114,
   - krąg podmiotów, których dotyczą środki pozostające w dyspozycji Komisji tj. nakazanie wstrzymania rozpoczęcia rozpowszechniania materiałów marketingowych lub przerwania ich rozpowszechniania na okres maksymalny 30 dni roboczych, zakazania rozpowszechniania materiałów marketingowych lub udostępniania określonych informacji pochodzących z tych materiałów w szczególności w razie nieusunięcia wskazanych przez KNF nieprawidłowości, a także możliwość publikacji na koszt podmiotu nadzorowanego informacji o niezgodnym z prawem rozpowszechnianiu informacji pochodzących z materiałów marketingowych ze wskazaniem na czym polega naruszenie.

   W ust. 2 w odniesieniu do zakazu udostępniania określonych informacji pochodzących z materiałów marketingowych albo dalszego ich udostępniania w projekcie zaproponowano model wielokrotnego stosowania wymienionych środków nadzorczych.

73) **Art. 94** określa jakie środki nadzorcze ustawa przyznaje Komisji, stosownie do art. 94 rozporządzenia 2023/1114, który przyznaje organowi nadzoru zgodnie z prawem krajowym szereg uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych w przypadku naruszenia przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów art. 64 ust. 8 lub art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów określonych aktów delegowanych wydanych na podstawie tego rozporządzenia. Przepis również odnosi się do naruszenia przepisu art. 6 ust. 4 zdanie pierwsze projektu ustawy. Ust. 1 pkt 1 odnosi się do zakazu świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy (stosownie do art. 94 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2023/1114, przy czym w projekcie ustawy ograniczono okres tego zawieszenia do 12 miesięcy, stanowi to tym samym łagodniejszy środek nadzorczy, niż przewidziany w rozporządzeniu 2023/1114, gdyż art. 94 ust. 1 lit. c tego rozporządzenia nie określa maksymalnego okresu zakazu). Pkt 2 dotyczy nakazu wobec wspomnianych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wstrzymania świadczenia określonych usług w zakresie kryptoaktywów na maksymalnie 30 dni roboczych (art. 94 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114), natomiast w pkt 3 określono możliwość opublikowania na koszt tego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów informacji o niezgodnym z prawem działaniu w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów (art. 94 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2023/1114). Środki te zgodnie z ust. 2 i 4 mogą podlegać miarkowaniu oraz być wielokrotnie stosowane. Jednocześnie ust. 3 wskazuje, że w sytuacji, gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów nie wykona w wyznaczonym terminie zalecenia, o którym mowa w ust. 2 ma zastosowanie przepis ust. 1.
74) **Art. 95** analogicznie do przepisów poprzedzających, wyposaża Komisję w środek umożliwiający zakazanie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącemu platformę obrotu kryptoaktywami obrotu wskazanymi przez KNF kryptoaktywami na określony czas nie dłuższy niż 12 miesięcy (zgodnie z art. 94 ust. 1 lit o rozporządzenia

2023/1114), w przypadku naruszenia przepisów art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5 lub art. 76 ust. 16 tego rozporządzenia albo w razie powzięcia przez KNF uzasadnionego podejrzenia naruszenia ww. przepisów albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić.

75) **Art. 96** ustanawia środki, które Komisja może przedsięwziąć, gdy jest to konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami lub gdy świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami byłoby szkodliwe dla interesów klientów, w szczególności posiadaczy detalicznych, albo gdy obrót kryptoaktywami zagraża w sposób istotny bezpieczeństwu obrotu lub powoduje naruszenie interesów posiadaczy kryptoaktywów. Przepis ten służy zapewnieniu stosowania art. 94 ust. 1 lit. f i t rozporządzenia 2023/1114, który uzależnia użycie środków w nim określonych od wystąpienia odpowiednio przesłanki „szkodliwości świadczenia usług dla interesów klientów, w szczególności posiadaczy detalicznych" lub „szkodliwości obrotu dla interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych". Przesłanki te zostały rozszerzone w przepisie krajowym o przesłanki „bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami" (ust. 1 pkt 1) i „bezpieczeństwa obrotu" rozumianego w sposób szeroki (ust. 1 pkt 2). Należy wskazać, że posłużenie się znanym z rynku kapitałowego pojęciem „bezpieczeństwa obrotu" spełnia warunki spójności i jasności przepisów i systemu prawa, oddając jednocześnie cel regulacji. Ponadto posłużenie się dodatkową przesłanką jest dopuszczalne na podstawie art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, który zezwala państwom członkowskim na przyjęcie w prawie krajowym dodatkowych uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych w celu realizacji obowiązków spoczywających na właściwych organach na mocy tytułów II–VI rozporządzenia 2023/1114. Należy zauważyć, że wystąpienie stanu szkodliwości dla interesów klientów dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami lub interesów posiadaczy kryptoaktywów wiązać się będzie często z równoczesnym powstaniem stanu zagrożenia bezpieczeństwa obrotu w ogólności lub bezpieczeństwa obrotu na danej platformie obrotu kryptoaktywami. Komisja w swoim żądaniu dotyczącym wstrzymania wprowadzenia określonych kryptoaktywów do obrotu lub rozpoczęcia obrotu wskazanymi kryptoaktywami (uprawnienie przyznane na podstawie art. 94 ust. 1 lit. v rozporządzenia 2023/1114) wskazuje okres obowiązywania wstrzymania, który jest nie dłuższy niż 30 dni. W przypadku zawieszenia obrotu wskazanymi kryptoaktywami Komisja może wskazać termin obowiązywania zawieszenia. Jeśli tego nie uczyni, zawieszenie obowiązuje do momentu uchylenia decyzji zawierającej żądanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, w przypadku gdy po jej wydaniu Komisja stwierdzi, że nie zachodzą przesłanki, o których mowa w tym przepisie. Termin obowiązywania zawieszenia zgodnie z ust. 2 może zostać przedłużony w przypadku uzasadnionych obaw, że w dniu jego upływu będą nadal zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu kryptoaktywami, który zawiesił lub wykluczył kryptoaktywa z obrotu, ma obowiązek poinformowania o tej czynności Komisję oraz podania tej informacji do publicznej wiadomości. Natomiast KNF zobowiązano zgodnie z ust. 3 do podania do publicznej wiadomości informacji o wystąpieniu z żądaniem wstrzymania wprowadzenia określonych kryptoaktywów do

obrotu lub rozpoczęcia obrotu wskazanymi kryptoaktywami lub zawieszenia obrotu wskazanymi kryptoaktywami lub wykluczenia z obrotu wskazanych kryptoaktywów oraz o przyczynach, które je uzasadniają.

76) Zgodnie z **art. 96** Komisja, w przypadku gdy wpływ wywierany przez akcjonariuszy lub udziałowców, którzy posiadają znaczne pakiety akcji lub udziałów w dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, może być niekorzystny dla prawidłowego i ostrożnego zarządzania tym dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, może podjąć, w drodze decyzji, odpowiednie środki nadzorcze w celu przeciwdziałania tym ryzykom. Zgodnie z niniejszym przepisem tymi środkami może być nakazanie zaprzestania wywierania takiego wpływu, przy czym Komisja wskazuje termin oraz zakres podjęcia stosownych czynności, lub nałożenie zakazu wykonywania prawa głosu przez akcjonariusza lub udziałowca z posiadanych akcji lub udziałów dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Komisja dokonując oceny, czy zachodzi przesłanka do tego zakazu będzie odpowiednio stosowała przepisy art. art. 84 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2023/1114. W ust. 3 wskazuje się, że w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wykonywanie przez akcjonariusza lub udziałowca prawa głosu ze wszystkich posiadanych akcji lub udziałów dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów jest bezskuteczne. Ponadto zgodnie z ust. 4 uchwała walnego zgromadzenia lub zgromadzenia wspólników dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów uznawana jest za nieważną, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z udziałów lub akcji, w stosunku do których Komisja wydała na podstawie niniejszego przepisu decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu, chyba że uchwała spełnia wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały będzie przysługiwało również Komisji. Dodatkowo przepis wskazuje, że przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. − Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio. Przepis ust. 6 precyzuje, że w przypadku zakazu wykonywania prawa głosu przez udziałowca lub akcjonariusza z posiadanych udziałów lub akcji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, Komisja może nakazać zbycie udziałów lub akcji w wyznaczonym terminie. Ust. 7 wskazuje jakie będą konsekwencje w przypadku niezastosowania się do decyzji Komisji, o której mowa w ust. 6. Art. 68 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114 dotyczy wpływu wywieranego również przez udziałowców. Zgodnie z ust. 8 przepisów ust. 1–7 nie stosuje się do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114. Ust. 9 wskazuje, że decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

77) **Art. 97** służy rozszerzeniu środków nadzorczych na podstawie art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, który zezwala na przyjęcie dodatkowych uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych w prawie krajowym, celem realizacji obowiązków spoczywających na nich na mocy tytułów II–VI tego rozporządzenia. Projektowany przepis urzeczywistnia zasadę transparentności uprawniając Komisję do podawania do publicznej wiadomości istotnych informacji, które mogą mieć wpływ na ocenę kryptoaktywów będących przedmiotem oferty publicznej, już dopuszczonych do obrotu albo na funkcjonowanie rynku kryptoaktywów, aby zapewnić ochronę interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych, lub na sprawne działanie tego rynku, przez zamieszczenie tych informacji na stronie internetowej Komisji. Celem niniejszego przepisu jest ochrona klientów i zapewnienie

prawidłowego funkcjonowania rynku, co jest zgodne z art. 94 ust. 1 lit. s rozporządzenia 2023/1114. Zauważyć należy, że KNF może wydać podmiotowi nadzorowanemu lub trzeciemu, któremu dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zlecił wykonywanie czynności związanych z usługą w zakresie kryptoaktywów na zasadach określonych w art. 73 rozporządzenia 2023/1114, zalecenie opublikowania przez nich informacji na ich stronach internetowych, które mogą wpłynąć na ocenę wcześniej wspomnianych elementów (ust. 1). Dodatkowo Komisja określa również zakres tych informacji i okres, przez który będą dostępne na tych stronach internetowych.

78) **Art. 98**, który służy zapewnieniu stosowania art. 94 ust. 3 lit. h rozporządzenia 2023/1114, wyposaża KNF w uprawnienia do prostowania fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji podanych do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie tego sprostowania na swojej stronie internetowej albo zobowiązania podmiotów nadzorowanych lub innych osób, które opublikowały i rozpowszechniły fałszywe, tudzież wprowadzające w błąd informacje do niezwłocznego sprostowania tych informacji i podania tego sprostowania do publicznej wiadomości. Wskazany został minimalny okres, w którym sprostowanie będzie dostępne na stronie internetowej Komisji (rok od dnia jego udostępnienia). Podanie do publicznej wiadomości ww. sprostowania będzie następowało za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ustawy o ofercie publicznej. Koszt podania sprostowania do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej będzie ponosił podmiot nadzorowany, który opublikował lub rozpowszechnił fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje. Środki te służą zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów oraz rzetelnego informowania opinii publicznej o jego funkcjonowaniu.

79) **Art. 99** przyznaje Komisji środek nadzorczy polegający na możliwości nakazania posiadaczom kryptoaktywów ograniczenia rozmiaru otwartych pozycji w kryptoaktywach. Dotyczy to również ekspozycji na kryptoaktywa. Zastosowanie projektowanego środka będzie możliwe wyłącznie w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku. Wprowadzenie tego uprawnienia jest podyktowane potrzebą zapewnienia organom właściwym państw członkowskich odpowiednich uprawnień zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. z rozporządzenia 2023/1114.

80) **Art. 100** w ust. 1 wskazuje się możliwość w przypadku naruszenia przepisów art. 36 ust. 1 lub 2 nakazania przez Komisję zbycia udziałów lub akcji w wyznaczonym terminie. Ust. 2 określa, że w przypadku niezbycia udziałów lub akcji w terminie wyznaczonym zgodnie z ust. 1, Komisja może nałożyć na udziałowca lub akcjonariusza emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie udzielone emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Ust. 3 określa, że w przypadku niezapłacenia w terminie ww. kary pieniężnej, Komisja może nakazać emitentowi tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którego udziałowcem lub akcjonariuszem jest podmiot, na który została nałożona ta kara, przekazanie na poczet niezapłaconej kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę wszelkich płatności dokonywanych przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów na rzecz tego udziałowca lub akcjonariusza, w kwocie odpowiadającej tej karze wraz z odsetkami za zwłokę.

81) **Art. 101** stanowi, że w przypadku niedokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 29 ust. 1 projektu ustawy lub powiadomienia, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lub art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł. Należy wskazać, że art. 41 ust. 8 oraz 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114 nadają organowi właściwemu możliwość wyznaczenia maksymalnego terminu na sfinalizowanie planowanego nabycia odpowiednio emitenta tokenów powiązanych z aktywami lud dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepis ten stanowi skorzystanie z uprawnienia przewidzianego w art. 94 ust. 1 lit. v rozporządzenia 2023/1114, które upoważnia organ właściwy do zastosowania dowolnego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby podmiot objęty nadzorem przestrzegał przepisów tego rozporządzenia, włączenie z żądaniem zaprzestania wszelkich praktyk lub postępowania, które organ właściwy uznaje za sprzeczne z tym rozporządzeniem. Przepis ust. 2 wskazuje, że kara ta może również zostać nałożona w przypadku nabycia lub objęcia udziałów lub akcji w przypadku wyrażenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 41 ust. 6 lub art. 83 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114. Ponadto Komisja będzie miała prawo również nałożyć ww. karę w przypadku nabycia lub objęcia udziałów lub akcji przed upływem terminu, o którym mowa w art. 41 ust. 4 lub art. 83 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, lub okresu zawieszenia, o którym mowa w art. 41 ust. 5 lub art. 83 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, jak również w przypadku nabycia lub objęcia udziałów lub akcji po upływie wyznaczonego przez Komisję terminie na to nabycie lub objęcie zgodnie art. 41 ust. 8 lub art. 83 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z ust. 3 Komisja może nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, na osobę fizyczną działającą w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej w przypadkach, o których mowa w ust. 1. Ust. 4 umożliwia Komisji nakazanie ogłoszenia rozstrzygnięcia w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt strony postępowania.
82) **Art. 102** uprawnia KNF do nałożenia sankcji administracyjnych. Przepis ten wymienia kary pieniężne w wysokościach odpowiednio 5 000 000 zł (dotyczą oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów oraz dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów) oraz 2 500 000 zł (dotyczą osób fizycznych) nakładane w przypadku niewykonania albo nienależytego wykonania określonych w ustawie obowiązków powiązanych ze środkami nadzoru. Są to nie tylko nienależyte wykonywanie i niewykonywanie obowiązków ustawowych, ale także obowiązków wynikających bezpośrednio z uprzednio nałożonych przez KNF nakazów, a także zakazów. Adresatami niniejszego przepisu są oferujący, emitenci tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegające się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów i dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Przepisy opisujące środki nadzorcze wskazują podmioty, na które możliwe jest nałożenie określonej sankcji lub kary. Przepis również gwarantuje możliwość nałożenia kary administracyjnej w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem obowiązku nałożonego uprzednio przez KNF w ramach zastosowanych środków nadzoru. Do takich środków należy środek określony w art. 100 ustawy, zgodnie z jego brzmieniem KNF może nakazać posiadaczowi kryptoaktywa ograniczenie otwartych pozycji w kryptoaktywach lub ekspozycji na nie, jeżeli będzie to niezbędne do zagwarantowania prawidłowego funkcjonowania rynku kryptoaktywów, jak również obrotu na tym rynku. KNF powinien mieć tak jak w innych przypadkach wymienionych

w art. 95 możliwość nałożenia kary pieniężnej także i w tym przypadku. Przepis wzoruje się na przepisie art. 176g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, który odnosi się do podobnego obowiązku z art. 32e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepis określa górną granicę wysokości kary pieniężnej. Organ może nałożyć karę w niższej wysokości, nie może ona jednak być wyższa niż odpowiednio 5 000 000 i 2 500 000 zł. Możliwe jest zatem miarkowanie przez KNF kary, o której mowa w tym artykule, po zapoznaniu się z konkretnym stanem faktycznym, określeniu wagi oraz stopnia naruszenia. Dyrektywy wymiaru kary pieniężnej można odnaleźć w art. 189d KPA. Pozostałe przepisy niniejszego rozdziału wynikają głównie z art. 111 rozporządzenia 2023/1114, który zezwala na przyznanie właściwym organom uprawnień do stosowania odpowiednich kar administracyjnych i innych środków administracyjnych w związku z naruszeniami określonymi w tym przepisie rozporządzenia.

83) **Art. 103** określa wysokość kar pieniężnych, które KNF może nakładać na podmioty nadzorowane w przypadku naruszenia przez nie przepisów art. 23 ust. 1, 3 lub 6 projektowanej ustawy lub obowiązku przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w tych przepisach, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9 projektowanej ustawy lub przepisów art. 6–12, art. 14, art. 17, art. 19, art. 22, art. 23, art. 25, art. 27-40, art. 46–47, art. 49–51, lub art. 53 i art. 55 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych na podstawie art. 6 ust. 12, art. 17 ust. 8, art. 19 ust. 10 i 11, art. 22 ust. 6, art. 31 ust. 5, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 5, lub art. 51 ust. 10 i 15 tego rozporządzenia lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 11, art. 19 ust. 10 lub art. 22 ust. 7 tego rozporządzenia lub niewykonania zalecenia, o którym mowa w art. 86. Zalecenia, o których mowa w art. 86 projektu ustawy, dotyczą m.in. rozpatrywania skarg, polityki, procedury i metodologii zapobiegania konfliktom interesów, wymogów w zakresie funduszy własnych, rezerwy aktywów, instrumentów finansowych, które można uznać za instrumenty wysoce płynne i instrumenty o minimalnym ryzyku rynkowym i kredytowym oraz minimalnym ryzyku koncentracji, w jakie może inwestować emitent tokenów. Podobnie jak w przypadku większości zaleceń wydawanych przez KNF wobec podmiotów nadzorowanych rynku finansowego, dotyczą one obowiązku poprawy zarzadzania danym obszarem, osiągnięcia celu opisanego normą ostrożnościową, a nie wykonania jednej, konkretnie wskazanej czynności prawnej albo faktycznej. Zalecenia wskazują obszar wymagający poprawy, czyli cel jaki należy osiągnąć, jakim jest zgodność z normą ostrożnościową. Podmiot nadzorowany może osiągnąć ten cel na różne prawnie dopuszczalne sposoby (w przypadku normy koncentracji zaangażowania może np. zdynamizować działalność w jednym obszarze, albo ograniczyć ją w innym).

Przepis ten stanowi wykonanie art. 111 (Kary administracyjne i inne środki administracyjne) rozporządzenia 2023/1114, który umożliwia nadanie organowi właściwemu uprawnienia do nakładania administracyjnych kar pieniężnych i innych środków administracyjnych (w tym np. zaleceń) na nadzorowane podmioty. Niezależnie od nałożenia kary pieniężnej na oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub osobę ubiegającą się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów za naruszenie przepisów rozporządzenia 2023/1114 Komisja może również nakazać podmiotowi, który dopuścił się danego naruszenia lub nie wykonał zalecenia, zaprzestanie tego naruszenia i niepodejmowanie tego działania w

przyszłości, lub wykonanie tego zalecenia, nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie lub niewykonanie zalecenia karę pieniężną do określonej wysokości oraz, w przypadku gdy naruszenie to ma charakter poważny, wystąpić z wnioskiem o odwołanie ze składu organu zarządzającego osoby odpowiedzialnej za stwierdzone naruszenie. Wskazać należy, że użycie terminu „poważnego charakteru" jest tożsame z użyciem tego terminu w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, gdzie została wprowadzona analogiczna terminologia. Nakaz zaprzestania określonego działania wprowadza gradację ingerencji KNF w swobodę działalności gospodarczej przedsiębiorcy. Co do zasady, to przedsiębiorca powinien samodzielnie podjąć takie działania, które pozwolą trwale osiągnąć stan zgodności z normą prawa. Władcza ingerencja organu nadzoru nakazująca zaprzestanie, lub podjęcie określonego działania, będzie mieć miejsce dopiero kiedy przedsiębiorca nie podejmie skutecznych działań. Kolejnym krokiem może być zastosowanie sankcji. Nadanie Komisji powyższych uprawnień do stosowania odpowiednich kar i środków administracyjnych stanowi wykonanie przepisów art. 111 ust. 2 lit. b oraz d, ust. 5 lit. b oraz e rozporządzenia 2023/1114. Ust. 3 stanowi, że w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty uniknięte w wyniku tego naruszenia lub niewykonania zalecenia, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 2 może być nałożona do wysokości dwukrotności tej kwoty. Ust. 4 określa co stanowi całkowity roczny przychód w przypadku gdy podmiot nadzorowany jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe. Wysokość maksymalnej wysokości kar pieniężnych wynika odpowiednio z przepisów art. 111 ust. 2 lit. d oraz ust. 3 lit. a, b d rozporządzenia 2023/1114. Ust. 5 precyzuje, że Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b–d oraz g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami, może nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1 i ust. 2

84) **Art. 105** ust. 1 określa środki, jakie Komisja może zastosować w przypadku naruszenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów przepisów art. 6 ust. 4, art. 23 ust. 2, 3 lub 6 projektowanej ustawy lub obowiązku przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w tych przepisach, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 9, przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 4, art. 14 projektowanej ustawy lub przepisów art. 22 ust. 3, art. 40 ust. 2, art. 64 ust. 8 i art. 65–82 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 66 ust. 6, art. 68 ust. 10, art. 71 ust. 5, art. 72 ust. 5, art. 76 ust. 16, tego rozporządzenia lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 7 tego rozporządzenia. Na tej podstawie, zgodnie z przepisami art. 111 rozporządzenia 2023/1114, Komisja może nałożyć karę pieniężną zarówno na osobę odpowiedzialną za zaistniałe naruszenie, jak i dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów. Ust. 2 natomiast określa, że w przypadku naruszenia przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów ww. przepisów, Komisja, niezależnie od zastosowania kary pieniężnej, o której mowa w tym przepisie może zastosować inne odpowiednie środki tj. może zakazać świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów (w przypadku instytucji kredytowej, centralnego depozytu papierów wartościowych, firmy inwestycyjnej, uczestnika rynku, instytucji pieniądza elektronicznego, spółki zarządzającej UCITS lub zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym,

którym zezwolono na świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów). Zgodnie z ust. 3 w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty uniknięte w wyniku wskazanego w tym artykule naruszenia, kara pieniężna może być nałożona do wysokości dwukrotności tej kwoty. Ponadto określa się co stanowi całkowity roczny przychód w przypadku, gdy podmiot nadzorowany jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od jednostki dominującej, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe. Ust. 5 z kolei doprecyzowuje jakich dodatkowych środków może użyć Komisja w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1 tego artykułu. Tymi środkami są: nakaz zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszenia i niepodejmowania tych działań w przyszłości wobec dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, zakaz pełnienia funkcji członka zarządu lub rady dyrektorów lub funkcji kierowniczych u dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok wobec osoby odpowiedzialnej za naruszenie, zakaz pełnienia funkcji członka zarządu lub rady dyrektorów lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów przez okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat wobec osoby odpowiedzialnej za naruszenie – w przypadku gdy doszło do ponownego naruszenia, oraz wystąpienie z wnioskiem o odwołanie członka zarządu lub rady dyrektorów odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, w przypadku gdy te naruszenia mają charakter poważny. Ust. 6 uwzględnia sankcjonowanie niewykonania lub nienależytego wykonania przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami obowiązków nałożonych przez KNF na podstawie art. 96 ust. 1 ustawy. Ust. 7 precyzuje, że Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. d–g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia, może nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1 i 5.

85) **Art. 106** wskazuje, że w przypadku gdy emitent kryptoaktywów, oferujący lub osoba ubiegająca się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 88 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2023/1114 lub w przepisach aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 88 ust. 4 rozporządzenia, lub wykonuje je nienależycie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej kwoty 4 456 800 zł na osobę odpowiedzialną za zaistniałe naruszenie w przypadku osób fizycznych, oraz w przypadku osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej do wysokości 11 142 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu tego emitenta, oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 11 142 000 zł. Maksymalna wysokość tych kar pieniężnych została ustalona na podstawie art. 111 ust. 5 lit. i-j rozporządzenia 2023/1114. Ponadto wskazuje się, że w przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty uniknięte w wyniku wskazanego w tym artykule naruszenia, kara pieniężna może być nałożona do wysokości trzykrotności tej kwoty oraz określa się co stanowi całkowity roczny przychód w przypadku, gdy emitent kryptoaktywów, oferujący lub osoba ubiegająca się o dopuszczenie do obrotu jest jednostką dominującą albo jednostką zależną od tej jednostki dominującej. Przepis ten obejmuje wykonywanie nadzoru w zakresie ujawniania i zapobiegania nadużyciom na rynku kryptoaktywów. Zasadne jest objęcie tym przepisem wszystkich emitentów (także kryptoaktywów innych niż tokeny

powiązane z aktywami lub tokeny będące pieniądzem elektronicznym). W przypadku tych emitentów możliwe jest, że będą to również osoby fizyczne, co wynika m.in. z definicji pojęcia emitenta na gruncie rozporządzenia MiCA. Również i tacy emitenci będą mieli obowiązki w zakresie informacji poufnych (podawanie do publicznej wiadomości), o których mowa w art. 88 ust. 1–3 rozporządzenia MiCA. Konieczne jest zatem objęcie tych osób przepisem sankcyjnym. W związku z tym doprecyzowano zakres podmiotowy przepisu. W przypadku deliktów stanowiących naruszenie art. 88 rozporządzenia MiCA, prawodawca europejski ustalił maksymalną kwotę kar pieniężnych na równowartość co najmniej 1 000 000 euro w przypadku osób fizycznych i 2 500 000 euro w przypadku osób prawnych (art. 111 ust. 5 lit. i oraz lit. j w związku z ust. 1 lit. e rozporządzenia MiCA). Wyższa sankcja powinna objąć nie tylko osoby prawne, ale również jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. W związku z tym, że art. 88 rozporządzenia MiCA przewiduje wydanie rozporządzenia wykonawczego, zasadne jest, celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, objęcie przepisem sankcyjnym również naruszenia przepisów tego aktu, dotyczącego podania informacji poufnej do publicznej wiadomości oraz opóźniania jej podawania. Przepisy dotyczące informacji poufnej mają zasadnicze znaczenie dla transparentności wobec uczestników rynku. Uzupełnienie zapewni pełną możliwość skutecznego sankcjonowania naruszeń związanych z obowiązkami wynikającymi z wymienionych przepisów.

86) **Art. 107** nadaje Komisji uprawnienie do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który narusza zakazy w zakresie wykorzystywania i bezprawnego ujawniania informacji poufnych oraz manipulacji na rynku, o których mowa w art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1 lub art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, do wysokości 22 284 000 zł – na podmiot, który dopuścił się naruszenia, będący osobą fizyczną, natomiast w przypadku podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej do wysokości 66 852 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 15% całkowitego rocznego przychodu podmiotu, który dopuścił się naruszenia, według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 66 852 000 zł, zgodnie z art. 111 ust. 5 lit. i tego rozporządzenia. W przypadku, gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty uniknięte w wyniku wskazanego w tym artykule naruszenia, kara pieniężna może być nałożona do wysokości trzykrotności tej kwoty. W przypadku deliktów dotyczących wskazanych przepisów rozporządzenia MiCA, prawodawca europejski ustalił maksymalną kwotę sankcji na równowartość co najmniej 5 000 000 euro w przypadku osób fizycznych i 15 000 000 euro w przypadku osób prawnych, co zostało odzwierciedlone w brzmieniu omawianego przepisu (art. 111 ust. 5 lit. i oraz lit. j w związku z ust. 1 lit. e rozporządzenia MiCA). Wyższa sankcja powinna dotyczyć nie tylko osób prawnych, ale również jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej.

87) **Art. 108** określa środki, jakie może podjąć Komisja w przypadku naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, lub w przepisach aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 92 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, tj. w zakresie zapobiegania i wykrywania nadużyć na rynku kryptoaktywów. Zgodnie z art. 111 ust. 5 tego rozporządzenia państwa członkowskie są zobowiązane do nadania organom właściwym uprawnień do nakładania

administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie m.in. wskazanych wyżej obowiązków. Ust. 1 projektowanego artykułu nadaje Komisji uprawnienie do nałożenia kary pieniężnej do wysokości 22 284 000 zł na osobę zawodowo pośredniczącą w zawieraniu transakcji lub realizującą transakcje związane z kryptoaktywami będącą osobą fizyczną, natomiast w przypadku osoby zawodowo pośredniczącej w zawieraniu transakcji lub realizującej transakcje związane z kryptoaktywami będącej osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej do wysokości 66 852 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 15% całkowitego rocznego przychodu osoby zawodowo pośredniczącej w zawieraniu transakcji lub realizującej transakcje związane z kryptoaktywami według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza 66 852 000 zł. Maksymalna wysokość tych kar została wyznaczona zgodnie z art. 111 ust. 5 lit. j rozporządzenia 2023/1114. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej w wyniku naruszenia, kara pieniężna może być nałożona do wysokości dwukrotności tej kwoty. Ust. 3 wskazuje, że w przypadku wskazanych w tym przepisie naruszeń Komisja może również zakazać świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów (w przypadku instytucji kredytowej, centralnego depozytu papierów wartościowych, firmy inwestycyjnej, uczestnika rynku, instytucji pieniądza elektronicznego, spółki zarządzającej UCITS lub zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym, którym zezwolono na świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów) lub nakazać osobie odpowiedzialnej za naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem tego naruszenia i niepodejmowanie takich działań w przyszłości. Przepis ten wdraża przepis art. 111 ust. 5 lit. d rozporządzenia 2023/1114. Ust. 4 określa co stanowi całkowity roczny przychód w przypadku, gdy osoba zawodowo pośrednicząca w zawieraniu transakcji lub realizująca transakcje związane z kryptoaktywami jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo jednostką zależną od jednostki dominującej. Art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 dotyczy osób zawodowo pośredniczących w zawieraniu transakcji lub realizujących transakcje związane z kryptoaktywami. Stąd konieczność doprecyzowania zakresu podmiotowego przepisu ustawy w kontekście zróżnicowanej wysokości kar. W przypadku deliktu stanowiącego naruszenie art. 92 ust. 1 rozporządzenia MiCA, prawodawca europejski ustalił maksymalną wysokość sankcji na równowartość co najmniej 5 000 000 euro w przypadku osób fizycznych i 15 000 000 euro w przypadku osób prawnych (por. art. 111 ust. 5 lit. i oraz lit. j w związku z ust. 1 lit. e rozporządzenia 2023/1114). Sankcje pieniężne należy zatem zróżnicować w zależności czy osoba zawodowo pośrednicząca w zawieraniu transakcji lub realizująca transakcje związane z kryptoaktywami jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. Wyższa sankcja powinna dotyczyć nie tylko osób prawnych, ale również jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. W związku z tym, że wskazany przepis przewiduje wydanie rozporządzenia delegowanego, zasadne jest, celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, uwzględnienie w przepisie sankcyjnym naruszenia również tego aktu, regulującego rozwiązania, systemy i procedury służące wykonaniu nałożonego przez art. 92 rozporządzenia MiCA obowiązku. Zapewni to pełną możliwość skutecznego sankcjonowania naruszeń związanych z obowiązkami wynikającymi z wymienionych przepisów. Ust. 5 precyzuje, że Komisja w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. d–

g rozporządzenia 2023/1114, jeżeli uzasadnia to charakter naruszenia, może nałożyć środki i sankcje, o których mowa w ust. 1 i ust. 3 pkt 2.

88) **Art. 109** określa dodatkowe środki jakie Komisja może stosować w przypadku naruszeń przepisów związanych z podawaniem informacji poufnych do publicznej wiadomości, zakazem manipulacji na rynku oraz zapobieganiem nadużyciom na rynku i ich wykrywaniem, tj. art. 88 ust. 1–3, art. 89 ust. 2 lub 3, art. 90 ust. 1, art. 91 ust. 1 lub art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 88 ust. 4 lub przepisów aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 92 ust. 2 tego rozporządzenia. Środki te obejmują nakaz wobec podmiotu, który dopuścił się naruszenia, wydania korzyści osiągniętej lub wyrównanie straty uniknięte j w wyniku naruszenia, o ile możliwe jest ich ustalenie, zakaz wobec osoby odpowiedzialnej za naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub rady dyrektorów lub funkcji kierowniczych w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok, a w przypadku gdy doszło do ponownego naruszenia ww. przepisów przez okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 15 lat, zakaz wobec członków zarządu lub rady dyrektorów dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub innych osób odpowiedzialnych za naruszenie, zawierania transakcji na własny rachunek, których przedmiotem są kryptoaktywa przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok oraz nakaz osobom odpowiedzialnym za naruszenia zaprzestanie działań skutkujących powstaniem tych naruszeń i niepodejmowanie takich działań w przyszłości. Nadanie Komisji powyższych uprawnień do stosowania odpowiednich sankcji i środków nadzorczych stanowi wykonanie przepisów art. 111 ust. 5 lit. g oraz ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą przyznać właściwym organom dodatkowe uprawnienia. W związku z tym, że przepisy art. 88 i 92 rozporządzenia 2023/1114 przewidują wydanie odpowiednio rozporządzenia wykonawczego i rozporządzenia delegowanego, zasadne jest celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, objęcie przepisem sankcyjnym naruszenia również przepisów tych aktów. Akt delegowany wydany na podstawie art. 92 rozporządzenia 2023/1114 będzie regulował rozwiązania, systemy i procedury służące wykonaniu nałożonego przez art. 92 rozporządzenia 2023/1114 obowiązku. Przepisy aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 88 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114 będą z kolei dotyczyć podania informacji poufnej do publicznej wiadomości oraz opóźniania jej podawania. Przepisy dotyczące informacji poufnej mają zasadnicze znaczenie dla transparentności wobec uczestników rynku. Takie rozwiązanie zapewni pełną możliwość skutecznego sankcjonowania naruszeń związanych z obowiązkami wynikającymi z wymienionych przepisów. Dodatkowo przepisy rozporządzenia MiCA w zakresie zakazu pełnienia funkcji przewidują, że ten zakaz ma obowiązywać w podmiotach będących dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów, co nie powinno być rozumiane jako zakaz pełnienia funkcji u tego konkretnego dostawcy, w którym ta osoba aktualnie pełni funkcję.

89) **Art. 110** przyznaje Komisji kompetencje w postaci możliwości nałożenia, w drodze decyzji, kary pieniężnej na podmiot, który naruszył zakaz lub ograniczenia, o których mowa w art. 103, art. 104 lub art. 105 rozporządzenia 2023/1114, tj. przepisach dotyczących uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (dalej: ESMA) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego do tymczasowej interwencji oraz interwencji produktowej organów właściwych. Górna granica tej kary pieniężnej została ustalona na kwotę 20 000 000 zł albo kwotę

stanowiącą równowartość 10 % całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli kwota stanowiąca tę równowartość przekracza kwotę 20 000 000 zł. Przepis określa również co jest uznawane za całkowity roczny przychód w przypadku, gdy podmiot jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub jednostką zależną od jednostki dominującej.

90) **Art. 111** precyzuje, że Komisja, określając rodzaj i poziom kary administracyjnej lub innych środków administracyjnych, o których mowa w art. 97 ust. 7, art. 101 ust. 2 oraz art. 102–110, uwzględnia okoliczności określone w art. 111 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

91) **Art. 112– 116** okreslają szczegóły dotyczące obliczania wysokości kar nakładanych w ramach środków nadzorczych i tryb ich nakładania.

92) **Art. 117–127** tworzą rozdział zawierający przepisy karne. Przepisy te regulują odpowiedzialność karną za popełnienie wymienionych czynów, ze wskazaniem kar w postaci grzywny, kary ograniczenia wolności oraz kary pozbawienia wolności przy jednoczesnej możliwości ich łącznego zastosowania. Odpowiedzialność karna została wprowadzona w odniesieniu do najpoważniejszych naruszeń. Podejście to, jak i sama surowość przewidzianych kar są zbieżne z podejściem wynikającym z innych ustaw regulujących funkcjonowanie rynku finansowego, gdzie za podobne lub tożsame naruszenia przewidziano odpowiedzialność karną z zastosowaniem tych samych kar oraz możliwość ich łącznego zastosowania. Surowość kar uzależniona jest od stopnia przewinienia oraz pozostaje w ścisłym związku z rodzajem czynu poddanego kryminalizacji. Przyjęte rozwiązania mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu, w tym przede wszystkim klientów i inwestorów, i mają służyć prewencji ogólnej. Stąd relatywnie duża surowość kar, przy czym jest to maksymalne zagrożenie, a ich ewentualne wymierzenie nastąpi na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. 2025 r. poz. 383, z późn. zm.) określających zasady wymiaru kary. Z uwagi na niebagatelną wartość obrotu kryptoaktywami i rosnącą popularność kryptoaktywów wśród inwestorów w Polsce, a z drugiej strony ze względu na fakt, że rynek ten dopiero zostaje objęty nadzorem, a inwestowanie w kryptoaktywa wiąże się ze znacznym ryzykiem, brak jest podstaw do zastosowania odmiennych rozwiązań od znanych już z innych obszarów rynku finansowego, w tym przede wszystkim rynku kapitałowego. Rynek kryptoaktywów przejawia również wiele podobieństw do rynku kapitałowego w tych regulowanych obszarach, w których przewidziano zastosowanie odpowiedzialności karnej (np. w obszarze oferowania kryptoaktywów). W żadnym przypadku nie przewidziano odpowiedzialności karnej i administracyjnej za te same czyny, respektując w pełni zasadę *ne bis in idem*. Przypadki odpowiedzialności karnej ograniczono do kilku najistotniejszych naruszeń. Wszystkie czyny muszą zostać popełnione z winy umyślnej.

Art. 117 stanowi, że za dokonywanie oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem lub ubieganie się o dopuszczenie takiego kryptoaktywa do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 sporządzenia, zgłoszenia Komisji lub opublikowania dokumentu informacyjnego dotyczącego tego kryptoaktywa, podlega się grzywnie do 10 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do 2 lat, albo obu tym karom łącznie. Tej samej karze podlega również ten, kto dokonuje oferty publicznej tokenów powiązanych z aktywami lub ubiega się o ich dopuszczenie do obrotu bez wymaganego

przepisami rozporządzenia 2023/1114 zezwolenia lub bez sporządzenia, zgłoszenia Komisji do zatwierdzenia lub bez opublikowania zatwierdzonego dokumentu informacyjnego dotyczącego tych tokenów lub bez złożenia Komisji powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114. Tej samej karze podlega również ten, kto dokonuje oferty publicznej tokenów będących e-pieniądzem lub ubiega się o ich dopuszczenie do obrotu bez wymaganego przepisami rozporządzenia 2023/1114 zezwolenia lub bez sporządzenia, zgłoszenia Komisji lub opublikowania dokumentu informacyjnego dotyczącego tych tokenów. Ponadto tej samej karze podlega ten, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1–3, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. W przypadku mniejszej wagi, jego sprawca podlega mniejszej grzywnie. Podobne przepisy znajdują się w ustawie o ofercie publicznej. Dotyczą one nieprzekazania suplementu do dokumentów informacyjnych dotyczących papierów wartościowych, który dotyczy zaistnienia znaczących czynników mogących wpływać na ocenę papierów wartościowych objętych tym dokumentem. W przypadku kryptoaktywów informacja o zaistnieniu takich czynników powinna być uwzględniana w nowej, zmienionej wersji dokumentu informacyjnego. Niezależnie od tych różnic w obydwu przypadkach chronione jest podobne dobro prawne, a penalizacji podlega umyślne zatajenie przed inwestorami znaczących okoliczności mogących wpływać na ocenę przez nich oferowanego papieru wartościowego lub kryptoaktywa.

Art. 118 wprowadza kary w przypadku osób, które na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udostępniają co najmniej 150 osobom lub nieoznaczonemu adresatowi materiały marketingowe dotyczące oferty publicznej kryptoaktywa innego niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem, jeśli zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114. Przepis ten nie stanowi ograniczenia zasady terytorialności, reguluje natomiast sytuację, w której podmiot wykonując na terytorium RP działalność transgraniczną, podlegający nadzorowi KNF, formalnie spełnia warunek wyrażony w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114, jednak poprzez udostepnienie materiałów marketingowych dotyczących swojej oferty, dopuszcza się w praktyce obejścia tego wymogu. Sformułowanie „na terytorium jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej" służy uniknięciu wątpliwości, że wskazany limit dla udostępnianych materiałów marketingowych oferty kryptoaktywów dotyczy sytuacji, w których dochodzi do udostępniania ich na terenie przykładowo w sumie trzech państw członkowskich (limit na każde państwo członkowskie). Tej samej karze podlega również ten, kto dopuszcza się wyżej określonego czynu działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Analogicznie do poprzedniego przepisu, w przypadku mniejszej wagi, jego sprawca podlega niższej grzywnie. Podobna sankcja karna znajduje się w art. 99 ust. 2 ustawy o ofercie publicznej. Wskazany przepis dotyczy dokonywania oferty publicznej papierów wartościowych oraz stanowi, że karze podlega również ten, kto na terytorium jednego państwa członkowskiego udostępnia 150 osobom lub większej liczbie osób, lub nieoznaczonemu adresatowi reklamę oferty publicznej. Na wzór przepisów ustawy o ofercie publicznej, przestępstwa przewidziane w tym przepisie mają charakter publicznoskargowy i są ścigane z urzędu przez właściwe organy ścigania. Ściganie tych przestępstw nie wymaga więc wniosku lub zgody (zawiadomienia) określonej osoby, a w szczególności wniosku pokrzywdzonego. Organem ścigania właściwym miejscowo

do wszczęcia i prowadzenia postępowania karnego w zakresie tych przestępstw jest organ, którego siedziba znajduje się w miejscu ich popełnienia, tj. w miejscu, w którym (z którego) sprawca proponował nabycie kryptoaktywów (zgodnie z art. 6 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny).

Art. 119 stanowi, że grzywnie w wysokości do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie, podlega ten kto, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, wbrew obowiązkowi, nie dokonuje zmiany opublikowanego dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywów, nie przekazuje Komisji zmienionego dokumentu informacyjnego lub nie publikuje takiego dokumentu informacyjnego. Analogiczna sankcja karna znajduje się w art. 103 ustawy o ofercie publicznej. Dotyczy on nieprzekazania suplementu do dokumentów informacyjnych dotyczących papierów wartościowych, który dotyczy zaistnienia znaczących czynników mogących wpływać na ocenę papierów wartościowych objętych tym dokumentem. W przypadku kryptoaktywów informacja o zaistnieniu takich czynników powinna być uwzględniana w nowej, zmienionej wersji dokumentu informacyjnego. Niezależnie od tych różnic w obydwu przypadkach chronione jest podobne dobro prawne, a penalizacji podlega umyślne zatajenie przed inwestorami znaczących okoliczności mogących wpływać na ocenę przez nich oferowanego papieru wartościowego lub kryptoaktywa.

Art. 120 stanowi, że osoba odpowiedzialna za informacje zawarte w dokumencie informacyjnym dotyczącym tokenów powiązanych z aktywami lub w dokumencie informacyjnym dotyczącym tokenów będących e-pieniądzem, która podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w istotny sposób wpływające na treść informacji, podlega grzywnie w wysokości do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie. Tej samej karze podlega ten, kto będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w zmienionym dokumencie informacyjnym, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, które w istotny sposób wpływają na wycenę kryptoaktywów oraz ten, kto dopuszcza się ww. czynów, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Ponadto w przypadku mniejszej wagi, jego sprawca podlega grzywnie do 1 000 000 zł. Analogiczna sankcja karna znajduje się w art. 100 ustawy o ofercie publicznej. Oba przypadki penalizują dezinformację w odniesieniu do treści dokumentu będącego podstawą oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych czy to oferty kryptoaktywa lub jego dopuszczenia do obrotu na platformie obrotu prowadzonej przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów.

Art. 121 stanowi, że kto prowadzi działalność związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w art. 59 lub art. 60 rozporządzenia 2023/1114, nie będąc do tego uprawnionym, podlega grzywnie w wysokości do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 5, albo obu tym karom łącznie. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się ww. czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Analogiczna sankcja karna znajduje się w art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 122 stanowi, że sankcjom karnym w postaci grzywny do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie podlega ten, kto, będąc obowiązanym do zachowania tajemnicy zawodowej, o której mowa w art. 17

projektowanej ustawy, ujawnia lub wykorzystuje informację stanowiącą taką tajemnicę. Analogicznie do wcześniejszych przepisów tożsamym karom podlega ten, kto dopuszcza się ww. czynów, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Podobne przepisy znajdują się w innych ustawach sektorowych rynku finansowego, np. w art. 179 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Penalizacja złamania obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej jest niezbędna, z uwagi na istotę informacji objętych tą tajemnicą oraz potencjalne niepożądane skutki, jakie ujawnienie lub wykorzystanie takich informacji może powodować.

Zgodnie z **art. 123** kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa w firmie (nazwie), nazwie handlowej, reklamie, informacji reklamowej lub do określenia wykonywanej przez siebie działalności gospodarczej określeń wskazujących, że jest dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów lub określeń mogących wprowadzać w tym względzie w błąd klientów, inwestorów lub uczestników rynku, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się ww. czynów, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Podobne przepisy znajdują się w innych ustawach sektorowych rynku finansowego. Usankcjonowanie wskazanego czynu jest zasadne, gdyż używanie nazwy oraz stosowanie określeń wskazujących, że dany podmiot jest dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów może wprowadzać w błąd uczestników rynku finansowego, co może prowadzić do negatywnych dla nich skutków, jak np. utrata zainwestowanych środków w instytucji nienadzorowanej.

Art. 124 stanowi, że karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 podlega kto nie udziela informacji lub wyjaśnień, a także nie sporządza lub nie przekazuje kopii dokumentów i innych nośników informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lub 2, lub 3 projektu ustawy lub wykonuje te obowiązki nienależycie. Należy wskazać, że niewykonanie obowiązku, o którym mowa w tym przepisie projektu ustawy, będzie polegało na nieudzieleniu wymaganych informacji lub wyjaśnień w ogóle lub niesporządzeniu lub nieprzekazaniu kopii dokumentów i innych nośników informacji. Natomiast nienależyte wykonanie obowiązku, o którym mowa w ww. przepisie, może polegać na wypełnieniu go w sposób niepełny, nieprawidłowy, obstrukcyjny, nieterminowy, np. przekazanie tylko części żądanych dokumentów, przekazanie ich ze znacznym opóźnieniem mimo braku obiektywnych przeszkód do przekazania ich niezwłocznie. Jest to przepis, który stanowi środek pozwalający zapewnić skuteczne sprawowanie nadzoru. Podobne przepisy znane są już na gruncie innych ustaw sektorowych (np. art. 102 ustawy o ofercie publicznej penalizujący podobny czyn wynikający z podobnych obowiązków, jak te z art. 16 ust. 1 – por. 68 ustawy o ofercie publicznej − i przewidujący takie same kary). Utrudnianie lub udaremnianie przeprowadzenia czynności w postępowaniu wyjaśniającym jest penalizowane z kolei przez art. 20a ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, w którym to przepisie przewidziano dokładnie takie same kary. Przestępstwa te są przestępstwami umyślnymi, do ich zaistnienia konieczne jest wykazanie winy umyślnej sprawcy, a więc odpowiedzialność karna nie będzie dotyczyć braku współpracy z organem nadzoru wynikającej z obiektywnych przyczyn np. z niemożności przedstawienia dokumentów i nośników informacji lub udzielenia wyjaśnień z powodów losowych.

Art. 125 stanowi, że grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie podlega osoba, która działając w imieniu lub interesie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, nie dopełnia obowiązku dokonania blokady, o której mowa w art. 63 ust. 1, lub przedłużenia blokady lub wstrzymania transakcji, o których mowa w art. 63 ust. 6. Wprowadzenie ww. kary podyktowane jest istotą dokonania blokady, która ma na celu zapobieżenie manipulacji lub usiłowaniu manipulacji na rynku kryptoaktywów lub wykorzystaniu informacji poufnej.

Art. 126 stanowi, że grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 podlega ten, kto utrudnia lub udaremnia Komisji przeprowadzenie kontroli. Ust. 2 stanowi, że tej same karze podlega ten, kto dopuszcza się ww. czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Zgodnie z **art. 127** karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny podlega kto, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1 projektowanej ustawy, nie przechowuje na trwałym nośniku dokumentacji związanej z prowadzeniem działalności związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, oraz wbrew nakazowi, o którym mowa w art. 6 ust. 4 projektowanej ustawy nie dokonuje przeniesienia na innego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami, jak również wbrew obowiązkowi, nie wydaje dokumentów, o których mowa w art. 6 ust. 5 projektowanej ustawy. Podobny przepis funkcjonuje już w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi (art. 184 ust. 2). Z uwagi na możliwe problemy interpretacyjne co do charakteru czynów opisanych w art. 127 projektowanej ustawy, proponuje się przepis wskazujący, że orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 127, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860, z późn. zm.).

93) **Art. 128–155** zawierają zmiany aktów prawnych, które są konieczne do zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia 2023/1114 oraz niniejszej ustawy. Zmiany przewidziano w:

1. ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, z późn. zm.);
2. ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, z późn. zm.);
3. ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Policji”;
4. ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r., z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Straży Granicznej”;
5. ustawie z dnia z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą PIT”;
6. ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą CIT”;
7. ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, z późn. zm.);

8. ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529);
9. ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, z późn. zm.);
10. ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38, z późn. zm.);
11. ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 191);
12. ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2026 r. poz. 618);
13. ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 159);
14. ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902, z późn. zm.);
15. ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822 z późn. zm.);
16. ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 60, z późn. zm.);
17. ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161, z późn. zm.);
18. ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.);
19. ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 712, z późn. zm.);
20. ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640, z późn. zm.);
21. ustawie z dnia z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 595);
22. ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623);
23. ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 1796, z późn. zm.);
24. ustawie z dnia 15 maja 2015 r. − Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2026 r. poz. 533);
25. ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, z późn. zm.);
26. ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.);
27. ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1891, z późn zm.);
28. ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644, z późn. zm.).

132) **Art. 130, art. 131, art. 135, art. 140, art. 141, art. 145, i art. 152** wprowadzają zmiany odpowiednio w ustawie o Policji, ustawie o Straży Granicznej, ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Odpowiednikiem tego rodzaju regulacji, tj. w zakresie tajemnicy zawodowej, jest art. 20 ustawy o Policji, art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, art. 40b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz art. 127a ust. ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Wobec powyższego zasadne jest, aby art. 20 i 21 projektu obejmował również obowiązek określony w analogicznych przepisach regulujących działalność Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Krajowej Administracji Skarbowej (KAS).

133) **Art. 128** wprowadza zmiany w art. 829 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, które stanowią wyłączenie spod egzekucji środków pieniężnych klienta, powierzonych dłużnikowi będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, w związku ze świadczeniem przez tego dłużnika usług w zakresie kryptoaktywów, środków pieniężnych klienta, powierzonych dłużnikowi będącemu dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia MiCA, kryptoaktywów klienta przechowywanych przez dłużnika będącego dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów na rachunku kryptoaktywów tego dłużnika w związku ze świadczeniem przez niego usług w zakresie kryptoaktywów, a także aktywów stanowiących rezerwę aktywów, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia MiCA.

134) **Art. 129** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji analogiczne do zmian proponowanych w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

135) **Art. 130 i art. 131** wprowadzają kolejno zmiany w ustawie o Policji i w ustawie o Straży Granicznej poprzez dodanie Straży Granicznej i Policji do katalogu podmiotów uprawnionych do otrzymywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa art. 17 projektowanej ustawy. Należy wskazać, że zarówno art. 20 ustawy o Policji, jak i art. 10c ustawy o Straży Granicznej przewidują dwa tryby uzyskiwania przez te formacje informacji stanowiących tajemnicę zawodową. Pierwszy z nich został uregulowany odpowiednio w art. 20 ust. 3 i 5 ustawy o Policji oraz w art. 10c ust. 1 i 3 ustawy o Straży Granicznej. Zgodnie z tymi przepisami, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom, o których mowa odpowiednio w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji oraz w art. 9e ust. 1 ustawy o Straży Granicznej, lub ich wykrycia, ustalenia ich sprawców, uzyskania i utrwalenia dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z tych przestępstw albo ich równowartości, Policja lub Straż Graniczna mogą korzystać z

informacji stanowiących tajemnicę zawodową. Informacje i dane, o których mowa odpowiednio w art. 20 ust. 3 ustawy o Policji i art. 10c ust. 1 ustawy o Straży Granicznej, udostępnia się nieodpłatnie na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji (CBŚP), Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Policji (BSWP), Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości (CBZC) albo komendanta wojewódzkiego Policji (zgodnie z ustawą o Policji) oraz Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej (BSWSG) albo komendanta oddziału Straży Granicznej (zgodnie z ustawą o Straży Granicznej) przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskującego organu. Odmienny tryb uzyskiwania tych informacji przez Policję i Straż Graniczną określają odpowiednio art. 20 ust. 5a ustawy o Policji oraz art. 10c ust. 4 ustawy o Straży Granicznej. Na podstawie ww. przepisów informacje i dane, o których mowa w art. 20 ust. 3 ustawy o Policji oraz art. 10c ust. 1 ustawy o Straży Granicznej udostępnia się nieodpłatnie, w formie pisemnej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na wniosek odpowiednio w Policji − Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, Komendanta CBZC albo komendanta wojewódzkiego Policji lub upoważnionych przez nich pisemnie funkcjonariuszy lub w przypadku Straży Granicznej − Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta BSWSG albo komendanta oddziału Straży Granicznej lub upoważnionych przez nich pisemnie funkcjonariuszy. Podkreślenia wymaga jednak, że wskazane powyżej tryby różnicuje zakres informacji możliwych do uzyskania przez Policję oraz Straż Graniczną. O ile w pierwszym trybie jest to całokształt informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o tyle w drugim opisanym trybie jest to jedynie wycinek tych informacji, wskazany indywidualnie w odniesieniu do każdej z tajemnic zawodowych. Dodatkowo należy zauważyć, że projektowana ustawa przewiduje możliwość dostępu przez Policję do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 projektu, nie tylko w trybie wskazanym w art. 20 ust. 3 ustawy o Policji. Biorąc pod uwagę regulacje w tym zakresie odnoszące się do tajemnic zawodowych określonych w innych przepisach, celowe jest umożliwienie Policji i Straży Granicznej dostępu do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o których mowa w art. 17 projektu, również w trybie określonym w art. 20 ust. 5a ustawy o Policji (i analogicznie art. 10c ust. 4 ustawy o Straży Granicznej). Takie rozwiązanie umożliwi szybszą wymianę informacji z podmiotami, o których mowa w art. 20 ust. 1 projektowanej ustawy, w zakresie pozwalającym na ustalenie danych identyfikujących stronę umowy lub innej czynności prawnej, o których mowa w projektowanej ustawie. Zauważyć również należy, że zakresy informacji wskazanych w zaproponowanych art. 20 ust. 5a pkt 11 ustawy o Policji i art. 10c ust. 4 pkt 11 ustawy o Straży Granicznej nie obejmują całości informacji objętych tajemnicą zawodową, o której mowa w art. 17 projektowanej ustawy (przepis ten stanowi, że tajemnica zawodowa obejmuje informacje dotyczące chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, uzyskane przez osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1 tej ustawy, w związku z czynnościami służbowymi podejmowanymi przez nie w ramach stosunku pracy, zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, a także informacje uzyskane przez te osoby w związku z innymi czynnościami podejmowanymi w ramach działalności prowadzonej na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114, objętej nadzorem Komisji lub właściwego organu nadzoru w innym

państwie członkowskim Unii Europejskiej, jak również informacje dotyczące czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, w szczególności dane identyfikujące stronę umowy lub innej czynności prawnej, treść umowy lub przedmiot innej czynności prawnej oraz dane o sytuacji majątkowej strony umowy, w tym liczbę i oznaczenie przechowywanych kryptoaktywów, oznaczenie rejestru pozycji odpowiadających prawom do kryptoaktywów oraz wartość środków w rejestrze i na rachunkach pieniężnych służących do obsługi transakcji). W związku z tym w art. 130 projektu ustawy zawarto zmianę art. 20 ust. 5a ustawy o Policji. Analogiczną zmianę przewidziano w ustawie o Straży Granicznej. Pozwoli to na zapewnienie możliwości skorzystania przez Policję i Straż Graniczną z obu trybów uzyskiwania informacji stanowiących tajemnicę zawodową. W trybie wskazanym w art. 20 ust. 3 ustawy o Policji oraz art. 10c ust. 1 ustawy o Straży Granicznej możliwy byłby dostęp do całokształtu informacji stanowiących tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 17 projektowanej ustawy, natomiast w trybie określonym w art. 20 ust. 5a ustawy o Policji i art. 10c ust. 4 ustawy o Straży Granicznej – do pewnego wycinka tych informacji, a więc informacji dotyczących ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna, a także podmiot nieposiadający osobowości prawnej jest stroną umowy lub innej czynności prawnej, o której mowa w projektowanej ustawie. Takie rozwiązanie będzie też spójne z dotychczasowymi regulacjami dotyczącymi dostępu Policji i Straży Granicznej do informacji stanowiących tajemnicę zawodową.

136) **Art. 132** oraz **art. 133** wprowadzają zmiany odpowiednio do ustawy PIT oraz ustawy CIT. Z uwagi na treść art. 155 pkt 3 lit. b projektu ustawy, który dokonuje zmiany w art. 2 ust. 2 pkt 26 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu poprzez wykreślenie definicji „waluty wirtualnej" (do której odsyła bezpośrednio przepis art. 5a pkt 33a ustawy PIT oraz art. 4a pkt 22a ustawy CIT) oraz zastąpienie jej definicją „kryptoaktywa", która jest dużo szerszym pojęciem. Powyższej zmiany dokonano poprzez wprowadzenie do wskazanych przepisów definicji waluty wirtualnej, która została przeniesiona z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w dotychczasowym brzmieniu. Ponadto w art. 5a ustawy PIT dodano pkt 33aa oraz w art. 4a ustawy CIT dodano pkt 22c, w których wprowadzono definicję „podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi", przez które rozumie się podmioty prowadzące działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług w zakresie: wymiany pomiędzy walutami i środkami płatniczymi, wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi, pośrednictwa w tej wymianie oraz prowadzenia w formie elektronicznej zbioru danych identyfikacyjnych zapewniających osobom uprawnionym możliwość korzystania z jednostek walut wirtualnych, w tym przeprowadzania transakcji ich wymiany. Zmiany te mają na celu kontynuację zasad opodatkowania przychodów z odpłatnego zbycia walut wirtualnych w zakresie przedmiotowym obowiązującym przed zmianami dokonanymi projektowaną ustawą. Zarówno w ustawie PIT, jak i ustawie CIT przychody z wymiany waluty wirtualnej na prawny środek płatniczy, towar, usługę lub prawo majątkowe inne niż waluta wirtualna lub z regulowania innych zobowiązań walutę wirtualną uważa się za przychody z kapitałów pieniężnych, z wyjątkiem podatników prowadzących działalność w zakresie obrotu walutami wirtualnymi. W przypadku kryptoaktywów, które nie są walutą wirtualną opodatkowanie podatkiem dochodowym odbywać się będzie na dotychczasowych zasadach opodatkowania.

Wprowadzone do ustawy PIT i ustawy CIT zmiany mają na celu zachowanie status quo istniejących regulacji, z uwzględnieniem stanu prawnego powstałego w wyniku zmienianych przepisów odrębnych ustaw, w tym ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Z definicji pieniądza elektronicznego wyodrębniono tokeny będące e-pieniądzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114 pod warunkiem, że podatnik lub spółka niebędąca osobą prawną, w której podatnik jest wspólnikiem, dla celów prowadzenia ksiąg rachunkowych, zgodnie z przepisami o rachunkowości, a także sporządzenia wyniku finansowego netto, nie kwalifikuje tego tokena jako pieniądza elektronicznego lub instrumentu finansowego w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Wskazany warunek ma istotne znaczenie dla podatników w przypadku prowadzenia przez podmiot ksiąg rachunkowych lub sporządzania wyniku finansowego netto. Tokeny będące e-pieniądzem, co do zasady utrzymywać będą stabilną wartość dzięki powiązaniu z tylko jedną walutą urzędową, która jest wyemitowana przez bank centralny lub inny organ kształtujący politykę pieniężną. Takie kryptoaktywa pełnią funkcję bardzo podobną do tej, jaką pełni pieniądz elektroniczny (zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz. Urz. UE L 267/7 z 10.10.2009 r., str. 7−17). Unijny ustawodawca w rozporządzeniu MiCA, co do zasady, zdecydował się na objęcie regulacją i nadzorem kryptowalut będących stablecoinami zabezpieczonymi walutą tradycyjną, z uwagi z jednej strony na potencjalny wpływ takich aktywów na stabilność finansową państw członkowskich, z drugiej na zapewnienie ich lepszego wykorzystywania do ustabilizowania cen najbardziej popularnych kryptowalut niebędących stablecoinem. Z uwagi na dostosowawczy charakter przedmiotowych zmian mogą one wejść w życie w trakcie roku, gdyż nie zmieniają zasad opodatkowania podatkiem PIT i CIT.

137) **Art. 134** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zakresie informacji dodatkowej, do której sporządzenia zobowiązany będzie dostawca usług w zakresie kryptoaktywów. Zgodnie z wprowadzaną zmianą w art. 48 zmienianej ustawy dostawca ten jest zobowiązany do wykazania w tej informacji również wartości przychodów z tytułu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów. Uwzględniono również zmianę w art. 64 ust. 1 ww. ustawy poprzez dodanie pkt 2c uwzględniającego podmioty działające na podstawie projektowanej ustawy. Natomiast do art. 81 zmienianej ustawy wprowadza się upoważnienie do wydania przez ministra do spraw finansów publicznych rozporządzenia w zakresie doprecyzowania kwestii opłat za nadzór na rynku kryptoaktywów, w szczególności dookreślenie że wpłata na pokrycie kosztów nadzoru dotyczy jedynie działalności związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.

138) **Art. 136** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks postępowania karnego. Zmiana art. 236b ww. ustawy polega na dodaniu kryptoaktywa do katalogu rzeczy i przedmiotów. Dzięki proponowanej zmianie możliwe będzie ich objęcie postanowieniem w przedmiocie dowodów rzeczowych, czego rezultatem będzie m.in. objęcie kryptoaktywów obowiązkiem ich wydania na żądanie sądu lub prokuratora, a w wypadkach niecierpiących zwłoki – także na żądanie Policji lub innego uprawnionego organu, w przypadku gdy te kryptoaktywa stanowić będą dowód w

sprawie lub będą podlegać zajęciu w celu zabezpieczenia kar majątkowych, środków karnych o charakterze majątkowym, przepadku, środków kompensacyjnych albo roszczeń o naprawienie szkody.

139) **Art. 137** wprowadza zmiany do ustawy – Prawo bankowe. W pkt 1 lit. a zmienia się zakres czynności bankowych poprzez zmianę art. 5 ust. 2 pkt 3, który zawęża się do świadczenia usług płatniczych, natomiast w kwestii wydawania pieniądza elektronicznego dodaje się pkt 3a **(**pkt 1 lit. b projektu**)**, który odnosi się również do emisji tokenów będących e-pieniądzem, zdefiniowanym w art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114. W pkt 1 lit. c projektu ustawy rozszerza się katalog czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 2 wykonywanych przez banki poprzez dodanie pkt 14, dotyczącego emisji tokenów powiązanych z aktywami zdefiniowanych w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2023/1114 oraz pkt 15 dotyczącego świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów zdefiniowanych w art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 2023/1114. Stosownie do zaproponowanej zmiany w art. 19 projektu ustawy, możliwość wymiany informacji w celach antyfraudowych i AML ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa działalności prowadzonej przez podmioty nadzorowane, a w szerszym kontekście bezpieczeństwa całego rynku finansowego i obrotu gospodarczego w Rzeczypospolitej Polskiej. Z tego względu należy dodać dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do art. 106d zmienianej w tym artykule ustawy (pkt 2). Tym samym podmioty te będą uprawnione do wymiany informacji na podstawie tego przepisu. Przepis ten odnosi się do szerokiego katalogu podmiotów rynku finansowego, które mogą wymieniać między sobą informacje w celach zapobiegania przestępstwom oraz zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Włączenie dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do systemu wymiany tego rodzaju informacji ma istotne znaczenie także ze względu na dokonywanie transakcji związanych z kryptoaktywami z wykorzystaniem środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych. Uwzględniając potrzebę zapewnienia możliwości współpracy, w tym wymiany informacji, w szczególności pomiędzy bankami a dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów w celach antyfraudowych i AML, tym bardziej zasadne wydaje się dodanie dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do katalogu podmiotów z art. 106d ww. ustawy. W przeciwnym razie dostawcy ci mogą napotykać na przeszkody natury prawnej w podejmowaniu działań służących m.in. zagwarantowaniu bezpieczeństwa ich klientów, którzy mogą padać ofiarą przestępstw związanych z kryptoaktywami.

140) **Art. 138** projektowana zmiana w ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych obejmuje zwolnienie z podatku od czynności cywilnoprawnych sprzedaży i zamiany kryptoaktywów w rozumieniu rozporządzenia 2023/1114. Konieczność wprowadzenia przedmiotowej zmiany w przepisach ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych wynika ze zmian wprowadzanych art. 155 projektu ustawy, obejmujących nowelizację przepisów ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu przez usunięcie definicji waluty wirtualnej, do której wprost odsyła art. 9 pkt 1a ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych. Zwolnienie walut wirtualnych z podatku od czynności cywilnoprawnych weszło w życie z dniem 1 lipca 2020 r. Ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu jako jedyny akt prawny rangi ustawowej, posługiwała się definicją walut wirtualnych, z tego też względu do niej odniesiono się w przepisach ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych. W związku

z wprowadzeniem rozporządzenia 2023/1114, które zawiera definicję kryptoaktywów i jako wiążący akt ustawodawczy Unii Europejskiej (UE) jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich UE, przy określaniu zakresu zwolnienia z PCC możliwe jest oparcie się na definicji wynikającej wprost z jego przepisów.

141) **Art. 139** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających. Modyfikacja art. 6 ust. 1 zmienianej ustawy ma na celu jednolite traktowanie zrzeszonych banków spółdzielczych i banków w formie spółki akcyjnej w odniesieniu do wydawania pieniądza elektronicznego oraz emisji tokenów będących e-pieniądzem, z uwagi na fakt, że brak jest przesłanek o charakterze systemowym uzasadniających ich odmienne traktowanie.

142) **Art. 142** wprowadza zmiany do art. 16 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Uzasadnienie do objęcia wskazanych przestępstw z ustawy również ww. ustawą dotyczącą karnej odpowiedzialności podmiotów zbiorowych wynika z analogicznego obejmowania nimi w aktualnym stanie prawnym również przestępstw związanych z obrotem papierami wartościowymi. Wskazane przepisy art. 117 i art. 121–123 ustawy to analogiczne przestępstwa, jak wymienione w ww. ustawie o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych art. 99 i art. 100 ustawy o ofercie publicznej oraz art. 178, art. 178a i art. 179 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

143) **Art. 143** przewiduje zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi poprzez dodanie w tej ustawie art. 45 ust. 2b, który uprawnia towarzystwo funduszy inwestycyjnych do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia 2023/1114 na zasadach określonych w tym rozporządzeniu. Pkt 1 wprowadza skrót dla rozporządzenia 2023/1114, do którego odwołują się pozostałe zmieniane przepisy. Pkt 3 wprowadza zmiany do art. 145 w ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi polegające na dodaniu projektowanego pkt 8, który ma na celu umożliwienie zamkniętym funduszom inwestycyjnym nabywanie do swojego portfela inwestycyjnego oferowanych publicznie lub dopuszczonych do obrotu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem. Zmiany w ust. 3 tego przepisu są wynikową zaproponowanych zmian w ust. 1, w którym dodaje się oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem wyemitowane przez jeden podmiot do katalogu czynności, odnośnie do których wierzytelności wobec tego podmiotu i udziały w tym podmiocie nie mogą stanowić, z zastrzeżeniem ust. 4, łącznie więcej niż 20 % wartości aktywów funduszu. Ponadto dodaje się ust. 3a wskazujący, że oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu ww. aktywa nie mogą stanowić więcej niż 20% wartości aktywów funduszu inwestycyjnego zamkniętego, jednocześnie wyemitowane przez jeden podmiot oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem nie mogą stanowić więcej niż 10% wartości aktywów funduszu. Przepis ten ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa inwestorów. Zmiana art. 145 ust. 7 tej ustawy ma na celu doprecyzowanie, że w 20% limicie waluty obcej jednego państwa lub euro względem wartości aktywów danego funduszu inwestycyjnego uwzględnia się również wartość tokenów powiązanych z walutami obcymi lub euro. Zmiana ta pozwoli

towarzystwom funduszy inwestycyjnych na poszerzenie oferty w zakresie oferowanych na krajowym rynku funduszy inwestycyjnych oraz na dalszą dywersyfikację portfela inwestycyjnego tych funduszy. Zauważenia wymaga, że fundusze inwestycyjne zamknięte, co do zasady, są produktami kierowanymi do inwestorów profesjonalnych, natomiast rozporządzenie 2023/1114 ustanawia jednolite wymogi dotyczące oferty publicznej i dopuszczania do obrotu na platformie obrotu wcześniej wymienionych kryptoaktywów, a także wymogi w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Jak wskazano w motywach przedmiotowego rozporządzenia wprowadzone ramy prawne powinny służyć wspieraniu innowacji i uczciwej konkurencji, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony posiadaczy detalicznych i integralności rynków kryptoaktywów. Dodatkowym argumentem dla poszerzenia możliwości inwestycyjnych krajowych zamkniętych funduszy inwestycyjnych może być fakt, że rozporządzenie 2023/1114 umożliwia towarzystwom funduszy inwestycyjnych świadczenie dodatkowych usług w zakresie kryptoaktywów, np. zarządzanie portfelem kryptoaktywów. Skoro zatem ustawodawca unijny umożliwił towarzystwom funduszy inwestycyjnych świadczenie takich usług bezpośrednio na rzecz ich klientów, zasadnym wydaje się, aby te podmioty mogły również zarządzać zamkniętymi funduszami inwestycyjnymi, które w swoim portfelu posiadają kryptoaktywa. Podkreślenia przy tym wymaga, że w projektowanym przepisie fundusze inwestycyjne zamknięte będą mogły nabywać wyłącznie kryptoaktywa oferowane publicznie lub dopuszczone do obrotu na zasadach określonych w rozporządzeniu 2023/1114. W art. 145 dodaje się również ust. 10, który precyzuje sytuację, w której fundusz inwestycyjny zamknięty zamierza dokonywać lokat, m.in. określając warunki jakie powinien spełniać jego statut. Pkt 4 wprowadza zmiany w art. 154 ust. 1 ww. ustawy określając, że przy stosowaniu limitów inwestycyjnych, o których mowa w art. 145 ust. 3, 3a, 4 lub 7 tej ustawy, fundusz inwestycyjny zamknięty jest obowiązany uwzględniać wartość również oferowanych publicznie lub dopuszczonych do obrotu tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem.

144) **Art. 144** wprowadza zmianę do art. 17 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Zmiana ma na celu uregulowanie przeznaczenia i rozdysponowania wpływów z wpłat, o których mowa w art. 81 projektowanej ustawy. Wykonanie powyższego wymaga zmiany art. 17 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, który określa zasady pokrywania kosztów działalności UKNF. Dodany w tym przepisie ust. 8a określa, że w przypadku gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów jest zobowiązany do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustalanych na podstawie średniej wartości przychodów, wartości tych przychodów nie wlicza się do przychodów stanowiących podstawę ustalenia wysokości rocznej wpłaty, o której mowa w art. 81 projektowanej ustawy.

145) **W art. 145** proponuje się dokonanie zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. W pkt 1 projektu ustawy rozszerza się słowniczek pojęć używanych w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi poprzez dodanie w art. 3 tej ustawy pkt 4zg, który odnosi się do rozporządzenia 2023/1114. W pkt 2 wprowadza zmianę w art. 21 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, która uprawnia spółkę prowadzącą rynek regulowany do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu. Analogiczna regulacja (pkt 3) została przewidziana dla Krajowego Depozytu, który na podstawie dodawanego w art. 48 ust. 5aa ustawy o obrocie

instrumentami finansowymi, będzie miał możliwość świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 60 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu. Proponuje się wprowadzenie zmiany, która umożliwi świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów przez bank również w ramach biura maklerskiego banku. W związku z dodaniem art. 112b w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, konieczna jest również zmiana w art. 111 ust. 5 oraz art. 111a ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, tak aby bank również w ramach prowadzonej działalności maklerskiej banku mógł świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów.

146) **Art. 147** wprowadza zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym. W pkt 1 tego przepisu rozszerza się zakres nadzoru nad rynkiem finansowym o nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia 2023/1114 oraz przepisami projektowanej ustawy. Proponowany pkt 2 rozszerza katalog przestępstw, w przypadku których Przewodniczącemu Komisji przysługuje status pokrzywdzonego, przez dodanie w art. 6 w ust. 2 w pkt 1 ww. ustawy przestępstw określonych w przepisach projektowanej ustawy. W pkt 3 upoważnia się Komisję do podania do publicznej wiadomości informacji o złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, o którym mowa w art. 117–126 projektu ustawy. W pkt 4 wprowadza się kolejny wyjątek, wskazując, że upoważnienie przez Komisję jej Przewodniczącego, Zastępców Przewodniczącego oraz pracowników UKNF do podejmowania działań w zakresie właściwości Komisji nie może dotyczyć nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów w sprawach udzielania zezwoleń, o których mowa w art. 16 i 59 rozporządzenia 2023/1114, a także cofania tych zezwoleń na podstawie odpowiednio art. 24 i 64 tego rozporządzenia, nakładania kar pieniężnych, wpisu do Rejestru domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia 2023/1114, o którym mowa w art. 69 projektu ustawy, i wykreślania z tego rejestru, zakazu świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 105 ust. 2 i art. 108 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy– w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, występowania z wnioskiem o odwołanie osoby wchodzącej w skład organu zarządzającego odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, nakazu, o którym mowa w art. 100 projektu ustawy.

147) **Art. 148** wprowadza zmiany w ustawie z dnia z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Zmiana ta polega na doprecyzowaniu oraz wyłączeniu emisji tokenów będących e-pieniądzem z zakresu działalności dopuszczalnej dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Doprecyzowanie to wynika z braku podstaw rozszerzenia zakresu dozwolonej dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych działalności o emisję ww. tokenów. Rozporządzenie 2023/1114 dopuszcza świadczenie tej działalności jedynie przez instytucje kredytowe i instytucje pieniądza elektronicznego.

148) **Art. 149** wprowadza zmianę do ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych zezwalającą instytucjom pieniądza elektronicznego na emisję tokenów będących e-pieniądzem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2023/1114 (art. 132a ust. 1 zmienianej ustawy) oraz świadczenie usług przechowywania kryptoaktywów i administrowania nimi w imieniu klientów oraz usługi transferu kryptoaktywów w imieniu klientów w odniesieniu do tokenów będących e-pieniądzem, które emituje (art. 132j ust. 1 zmienianej ustawy), przy zastrzeżeniu, że instytucja ta przekaże Komisji odpowiednie informacje przed rozpoczęciem świadczenia tych usług.

149) **Art. 150** wprowadza zmiany w ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. Zmiana art. 4 ust. 2 ww. ustawy na celu dodanie do wyłączenia z zakresu ww. ustawy umów dotyczących usług w zakresie kryptoaktywów Dodatkowo zmieniony przepis wskazuje, że przepisów ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta nie stosuje się do całości czynności z zakresu obrotu instrumentami finansowymi, a nie tylko do obrotu w zakresie jednostek uczestnictwa i certyfikatów inwestycyjnych, na co wskazywało dotychczasowe brzmienie przepisu. Modyfikacja w tym drugim przypadku ma na celu dostosowanie stanu prawnego do realiów rynkowych związanych z zakresem obrotu instrumentami finansowymi. Brak jest bowiem jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia w aktualnym stanie rozwoju rynku, aby wyłączenie z zakresu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta określone w art. 4 ust. 2 tej ustawy odnosiło się tylko do części usług związanych wyłącznie z transakcjami na rynku funduszy inwestycyjnych, a więc do wycinka usług i transakcji mających miejsce na rynku kapitałowym. Pominięcie całego szerokiego spektrum pozostałych czynności, których przedmiotem są instrumenty finansowe, w tym „tradycyjne" papiery wartościowe, a więc czynności związanych z ich obrotem jest błędem ustawodawczym. Błąd ten powinien zostać naprawiony, ponieważ mając na względzie zakres transakcji na rynku kapitałowym nie ma ratio legis, aby wyłączenie spod zakresu zmienianej ustawy obejmowało tylko inwestycje w Fundusz Inwestycyjny Otwarty (FIO), Specjalistyczny Fundusz Inwestycyjny Otwarty (SFIO) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (FIZ). Intencje w ww. zakresie potwierdza cały wskazany w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta zakres wyłączenia w odniesieniu do pozostałych sektorów rynku finansowego. Wyłączeniem zostały objęte w całości czynności bankowe, umowy kredytu konsumenckiego, czynności ubezpieczeniowe oraz usługi płatnicze. W odniesieniu do ww. sektorów rynku finansowego nie zawarto żadnych dodatkowych ograniczeń – nie wyłączono spod zakresu art. 4 ust. 2 żadnych specyficznych czynności związanych z tymi usługami. Postąpiono więc odmiennie niż w odniesieniu do rynku kapitałowego i taka odmienność nie znajduje uzasadnienia. Rozszerzenie wyłączenia na całe spektrum czynności związanych usługami finansowymi związanymi z aktywnością inwestycyjną pozostaje w zgodzie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12/06/2014, str. 349), która to dyrektywa w załączniku I w sposób o wiele szerszy niż w zmienianym art. 4 ust. 2 ww. ustawy, wskazuje na usługi, działalność i instrumenty finansowe nią objęte. Art. 2 pkt 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 340 z 22.11.2011, str. 64–68, z późn. zm.) definiuje z kolei pojęcie usługi finansowej jako każdą usługę o charakterze bankowym, kredytowym, ubezpieczeniowym, emerytalnym, inwestycyjnym lub płatniczym, co w przypadku usług o charakterze inwestycyjnym należy rozumieć szeroko, a więc przez pryzmat wspomnianego załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rad2004/39/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE, który nie ogranicza się tylko do inwestycji w fundusze inwestycyjne otwarte i zamknięte. Dyrektywa

Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady została w polskim porządku prawnym zaimplementowana poprzez zmienianą ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta.

150) **Art. 151** wprowadza zmianę w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. − Prawo restrukturyzacyjne. Zmiana ta polega na rozszerzeniu zawartego w art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej, katalogu podmiotów, do których nie stosuje się przepisów tej ustawy. Działalność dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wiąże się z sytuacjami, kiedy zarówno środki pieniężne klientów, jak i kryptoaktywa należące do klientów będą przechowywane na rachunku bankowym lub portfelu kryptoaktywów, których posiadaczem jest dostawca usług w zakresie kryptoaktywów. Wówczas w przypadku objęcia dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów postępowaniem restrukturyzacyjnym roszczenia klientów tego dostawcy będą podlegały zasadom tego postępowania, nie będą mogli oni zatem odzyskać swoich środków i aktywów, ich poziom może podlegać redukcjom, jak również kwestia ich odzyskania będzie się odwlekać w czasie. Należy także podkreślić, że w takiej sytuacji działania naprawcze wdrażane przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów odbywałyby się z użyciem w ogromnym stopniu środków i aktywów należących do jego klientów. Jest to sytuacja, która pozostaje w sprzeczności z zasadami ochrony klientów wynikającymi z rozporządzenia 2024/1114, których środki pieniężne i kryptoaktywa nie mogą ulegać przepadkowi z powodu trudnej sytuacji finansowej dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Ponadto należy zwrócić uwagę, że dostawca usług w zakresie kryptoaktywów nie powinien podlegać przepisom ustawy z dnia 15 maja 2015 r. − Prawo restrukturyzacyjne także z powodu obowiązku spełniania wymogów kapitałowych określonych w rozporządzeniu 20244/1114 – dostawca objęty postępowaniem restrukturyzacyjnym w sposób oczywisty przez dłuższy czas nie byłby w stanie wypełniać wymogów adekwatności kapitałowej. Objęcie tych podmiotów przepisami ustawy z dnia 15 maja 2015 r. − Prawo restrukturyzacyjne stałoby zatem w sprzeczności z zapewnieniem bezpieczeństwa systemu finansowego oraz celami nadzoru wynikającymi z rozporządzenia 2024/1114. Przepis wprowadza wyłączenie z zakresu przedmiotowej ustawy również emitentów tokenów powiązanych z aktywami. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami mają obowiązek ustanowić i stale utrzymywać rezerwę aktywów uwzględniając określone ryzyko związane z tymi aktywami i ryzyko płynności związane z możliwością żądania przez posiadaczy wykupu tokenów. Zgodnie z 36 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 rezerwa aktywów jest prawnie oddzielona od majątku emitenta, jak również od rezerwy aktywów ustanowionej dla innych tokenów powiązanych z aktywami, w interesie posiadaczy tokenów powiązanych z aktywami zgodnie z prawem właściwym, tak by wierzyciele emitentów nie mogli zaspokajać swoich roszczeń z rezerwy aktywów, w szczególności w przypadku niewypłacalności. Emitenci tokenów powiązanych z aktywami mają zapewnić także, aby rezerwa aktywów była operacyjnie oddzielona od ich majątku.

151) **Art. 152** wprowadza zmiany art. 2 w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej. Projektowane zmiany mają na celu rozszerzenie zakresu pojęcia klienta podmiotu rynku finansowego oraz podmiotu rynku finansowego o odpowiednio

posiadacza tokenów powiązanych z aktywami nabytych od emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu i klienta w rozumieniu rozporządzenia 2023/1114 oraz dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów i emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu. Zmiany obejmują również wprowadzenie skrótu dla rozporządzenia 2023/1114. Obecnie co do zasady podmiotami rynku finansowego objętymi właściwością Rzecznika Finansowego są instytucje prowadzące działalność nadzorowaną przez KNF, w tym m.in. podmioty wskazane w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2023/1114, takie jak m.in. banki, firmy inwestycyjne, instytucje pieniądza elektronicznego, a więc podmioty, które będą mogły świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów po przeprowadzeniu procedury notyfikacyjnej opisanej w art. 60 rozporządzenia 2023/1114. Objęcie wszystkich podmiotów świadczących usługi w zakresie kryptoaktywów (a więc również wskazanych w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114) przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej jest uzasadnione z uwagi na konieczność zapewnienia jednolitego poziomu ochrony osób fizycznych korzystających z tego typu usług. Brak uwzględnienia takiej zmiany spowodowałby utrudnienie klientom dochodzenia praw w obszarze ochrony konsumenckiej. Należy zauważyć, że KNF nie posiada tego rodzaju kompetencji w odniesieniu do podmiotów nadzorowanych, a tego typu kompetencje znajdują się we właściwości Rzecznika Finansowego. W związku z tym rozszerza się katalog klientów i podmiotów rynku finansowego zawarty w art. 2 ww. ustawy. Dodatkowo – analogicznie jak w przypadku KNF – zapewnia się przepisy dotyczące finansowania zwiększonych wydatków Rzecznika Finansowego związanych z przyznaniem nowych kompetencji. Ponadto ze względu na odrębną systematykę ww. ustawy, zasadne jest umieszczenie całości regulacji na poziomie ustawowym bez przenoszenia części zagadnień do uregulowania w akcie wykonawczym.

152) **Art. 154** wprowadza zmiany do ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym. Skala działalności emitentów znaczących tokenów powiązanych z aktywami uzasadnia uznanie ich za jednostki zainteresowania publicznego i stosowanie wobec nich przepisów dotyczących takich jednostek.

153) **Art. 155** wprowadza zmiany w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finasowaniu terroryzmu, które mają charakter dostosowujący i są związane przede wszystkim z wejściem w życie rozporządzenia 2023/1113.

Rozporządzenie to przewiduje zmiany w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73., z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2015/849”. Nie przewiduje się innych zmian umożliwiających stosowanie rozporządzenia 2023/1113.

Rozporządzenie 2023/1114 wprowadza nowy system prowadzenia i regulowania działalności w zakresie kryptoaktywów. Co powoduje m.in. to, że bezprzedmiotowe

stają się regulacje objęte rozdziałem 11a u.o.p.p.p.f.t. w zakresie działalności dotyczącej walut wirtualnych, jako wprowadzające niepotrzebne, równoległe ograniczenia dotyczące tej samej materii. Natomiast ścisłe konsekwencje powyższego nowego systemu dla problematyki AML przewiduje art. 38 rozporządzenia 2023/1113 – jest to wcześniej wspomniana nowelizacja dyrektywy 2015/849 – m.in. dodająca do zakresu pojęcia instytucji finansowych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, a poprzez to rozciągając pojęcie instytucji obowiązanych na ww. dostawców. Dodatkowo przewiduje się szczególne okoliczności stosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa względem dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Z powyższego wynika, że nowy system prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów pośrednio dotyka zmian w zakresie instytucji obowiązanych i środków bezpieczeństwa finansowego.

Ponadto celem rozporządzenia 2023/1113 jest dostosowanie przepisów prawa UE do wymogów wynikających ze znowelizowanego standardu FATF (rekomendacja 16) poprzez objecie zasadą tzw. „travel rule" oprócz transferów środków pieniężnych również transferów kryptoaktywów. Ze względu na wysokie ryzyko wykorzystania transferów kryptoaktywów do prania pieniędzy, finansowania terroryzmu, ale również innej działalności o charakterze przestępczym oraz omijania przepisów ustanawiających środki ograniczające o charakterze finansowym, a także ze względu na łączność przedmiotową przepisów rozporządzenia 2023/1113 z materią regulowaną przepisami rozporządzenia 2023/1114 Rada UE oraz Parlament UE zadecydowały o wyłączaniu rozporządzenia 2023/1113 z procesu legislacyjnego pakietu AML/CFT i skorelowaniu jego wejścia w życie z wejściem w życie rozporządzenia MiCA.

W tym celu konieczne stało się przyjęcie wcześniej wspomnianych przepisów nowelizujących aktualnie obowiązującą dyrektywę 2015/849. W związku z powyższym, zasadniczym celem projektowanych zmian u.o.p.p.p.f.t. jest dostosowanie przepisów krajowych z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu do wymogów wynikających z przepisów rozporządzenia MiCA, których podstawowym celem jest horyzontalne uregulowanie unijnego rynku kryptoaktywów.

I. Art. 155 pkt 1 i 2

W tym zakresie przewidziano zmiany techniczne i legislacyjne. Znowelizowany zostanie odnośnik do ustawy, tak aby objął odesłanie do rozporządzenia 2023/1113 w miejsce odesłania do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz. Urz. UE L 141 z 5.6.2015, str. 1). Nowelizuje się również art. 1 dotyczący zakresu przedmiotowego ustawy, w związku z projektowanym usunięciem przepisów dotyczących działalności w zakresie walut wirtualnych.

II. Art. 155 pkt 3

Rozporządzenie 2023/1113 przede wszystkim formalnie uchyla z katalogu podmiotów zobowiązanych (do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego) przedsiębiorców zajmujących się m.in. wymianą walut wirtualnych. Nie oznacza to jednak, że ci przedsiębiorcy zostaną wykluczeni ze stosowania obowiązków AML. Jednocześnie bowiem do katalogu instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 u.o.p.p.p.f.t. wprowadzana jest właściwa kategoria podmiotów obejmująca tego rodzaju działalność, tj. „dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów". Obejmuje ona wszystkie rodzaje działalności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia

2023/1114, z wyjątkiem doradztwa w zakresie kryptoaktywów. Taki katalog podmiotów został ściśle zdefiniowany przez prawo europejskie i nie może być zmieniany poprzez prawo krajowe, w szczególności nie jest dopuszczalne zawężenie tego katalogu. Rozporządzenie 2023/1113 przewiduje również zmiany w zakresie definicji relacji korespondenckich, jak również – co ma związek z ww. zmianą w katalogu instytucji obowiązanych – nową definicję pojęcia „kryptoaktywa" oraz zdefiniowanie pojęcia „adresu niehostowanego". Zostało to uwzględnione na gruncie nowelizowanej u.o.p.p.p.f.t. Zatem w nowelizowanej ustawie „dostawca usług w zakresie kryptoaktywów" oraz samo pojęcie „kryptoaktywa" zastępują funkcjonujące do tej pory pojęcia „przedsiębiorcy zajmującego się kryptoaktywami" (art. 2 ust. 1 pkt 12) oraz pojęcie „waluty wirtualnej" (m.in. art. 2 ust. 2 pkt 26, ale również w innych przepisach szczegółowych: w zakresie definicji rachunku, wartości majątkowych oraz przypadków stosowania środków bezpieczeństwa finansowego). Dodano również definicje „adresu niehostowanego". Jest to rozwiązanie techniczne stosowane w przypadku korzystania z kryptoaktywów. Adres niehostowany to adres rozproszonego rejestru niepowiązany ani z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, ani z podmiotem niemającym siedziby na terytorium Unii Europejskiej i świadczącym usługi podobne do usług świadczonych przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów. Zmiana definicji relacji korespondenckich ma na celu dostosowanie brzmienia u.o.p.p.p.f.t. do nowej definicji zawartej w dyrektywie, w zakresie w jakim dotychczasowa definicja nie obejmowała transakcji związanych z kryptoaktywami.

III. Art. 155 pkt 4

Zmiana ta ma charakter dostosowawczy i obejmuje nazwę aktu prawa europejskiego, który będzie obowiązywał w przedmiotowej materii (przewiduje się zamianę odesłania do rozporządzenia 2015/847 przez wskazanie rozporządzenia 2023/1113).

IV. Art. 155 pkt 5

Konsekwentnie znowelizowano art. 35 ust. 1 pkt 2 lit. c u.p.p.p.f.t., tak żeby każda instytucja obowiązana zobligowana była do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego nie tylko w przypadku transakcji obejmującej walutę wirtualną, ale każde kryptoaktywo o wartości 1000 euro lub większej. Dodatkowo wprowadza się zmianę uzupełniającą ten przepis tak, żeby obejmował wiele powiązanych ze sobą transakcji. Brak takiego rozwiązania w przypadku kryptoaktywów byłby przeoczeniem, ponieważ obowiązuje już w przypadku transakcji innego rodzaju.

V. Art. 155 pkt 6

Proponuje się zmianę art. 39 ust. 3 u.p.p.p.f.t. Przedmiotowa zmiana ma na celu uzupełnienie zakresu instytucji obowiązanych, do których następuje odesłanie w tym przepisie, o dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (art. 2 ust. 1 pkt 12). Na skutek zmian wprowadzonych przez rozporządzenie 2023/1113 do dyrektywy 2015/849 dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zostali objęci analogicznymi regulacjami jak instytucje finansowe.

Ponadto rozszerzony zostanie zakres rachunków, które mogą korzystać z udogodnień przewidzianych w tym przepisie. W obecnie obowiązującym brzmieniu tego przepisu zastosowano rozwiązanie polegające na wskazaniu jedynie trzech rodzajów rachunków, tj. rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych oraz rachunku zbiorczego. Jednocześnie stwierdzić należy, że możliwość skorzystania z rozwiązań objętych ust. 3 przewidziana jest przez dyrektywę 2015/849 dla wszystkich instytucji obowiązanych, bez rozróżnienia ze względu na rodzaj prowadzonego rachunku. Stanowi o tym art. 14

ust. 1 i 3 dyrektywy 2015/849, zgodnie z którym państwa członkowskie wymagają m.in. aby weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego odbywała się przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przed przeprowadzeniem transakcji (...). Natomiast art. 14 ust. 3 dyrektywy 2015/849 wprowadza regułę, zgodnie z którą w drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na otworzenie rachunku w instytucji kredytowej lub finansowej (…) pod warunkiem że istnieją odpowiednie zabezpieczenia zapewniające, by transakcje nie były przeprowadzane przez klienta lub w jego imieniu dopóki nie zostaną w pełni spełnione wymogi należytej staranności (…).Zatem w konsekwencji, zgodnie z dyrektywą 2015/849, należy odesłać w przepisie do ogólnego rozumienia pojęcia „rachunku" na gruncie u.o.p.p.p.f.t.

Rachunkiem w rozumieniu u.o.p.p.p.f.t. jest:

a) rachunek płatniczy w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
b) rachunek bankowy i rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej niebędące rachunkami płatniczymi,
c) rachunek papierów wartościowych i rachunek zbiorczy oraz służący do ich obsługi rachunek pieniężny, w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
d) rejestr uczestników funduszu lub ewidencję uczestników funduszu inwestycyjnego zamkniętego,
e) prowadzony w formie elektronicznej zbiór danych identyfikacyjnych zapewniających osobom uprawnionym możliwość korzystania z jednostek walut wirtualnych, w tym przeprowadzania transakcji ich wymiany,
rachunek derywatów w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Na skutek tego działania zakresem przepisu zostanie objęta każda instytucja finansowa, o ile prowadzi rachunek w rozumieniu u.o.p.p.p.f.t., co też zakłada ww. przepis dyrektywy 2015/849. Powyższe jest również uzasadnione tym, że obecnie obowiązujące odesłanie (katalog podmiotów) obejmuje każdą instytucję finansową w rozumieniu u.o.p.p.p.f.t. Nie jest zatem prawidłowe odsyłanie do wszystkich rodzajów instytucji finansowych przy jednoczesnym odesłaniu do jedynie trzech rodzajów rachunków.

VI. Art. 155 pkt 7 i 10

W konsekwencji zmian w dyrektywie 2015/849 dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów traktowani są na jej gruncie − w wielu aspektach − tak jak instytucje finansowe. Dlatego uzasadniona jest zmiana części odesłań do art. 2 ust. 1 pkt 1−5, 7−11, 24 i 25 zawartych w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finasowaniu terroryzmu (w przypadkach gdy do tego odesłania − obrazującego listę instytucji finansowych − należy dodać dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, bo przepis dotyczy funkcji, które ten dostawca realizuje) poprzez rozszerzenie o art. 2 ust. 1 pkt 12. Samo przedmiotowe odesłanie obejmuje przede wszystkim podmioty kwalifikujące się jako instytucje finansowe na gruncie dyrektywy. Zmiany w ustawie korespondują z odpowiednimi przepisami tejże dyrektywy, tam gdzie odnosi się ona do „instytucji finansowej": art. 44c ust. 1 i 2 u.p.p.p.f.t. – art. 18a ust. 3 lit. e dyrektywy 2015/849, art. 45 ust. 2 u.p.p.p.f.t. – art. 24 dyrektywy 2015/849, art. 150 ust. 3 u.p.p.p.f.t. – art. 59 ust. 3 dyrektywy 2015/849 oraz art. 152 ust. 7 – art. 62 dyrektywy 2015/849.

Analogiczne rozszerzenie odesłania proponuje się w art. 54 ust. 2 pkt 4 u.p.p.p.f.t.

VII. Art. 155 pkt 8

Art. 45 ust. 3 oraz 4 zostają wprowadzone ze względu na potrzebę dostosowania polskiego porządku prawnego do art. 19b dodanego do dyrektywy 2015/849 przez art. 38 rozporządzenia 2023/1113. Dwa wyżej wymienione ustępy dotyczą przede wszystkim obowiązku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego przez instytucje obowiązane będące instytucją korespondentem w zakresie relacji z instytucją respondentem, co dotyczyć będzie sytuacji, kiedy przedmiotem transferu jest kryptoaktywo. Natomiast sam ust. 4 dotyczy sposobu wykorzystania pozyskanych informacji do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz zapewnienia aktualności odpowiednich informacji, a także wyraźnie wprowadza stosowny obowiązek rejestracji, w pewnych sytuacjach, decyzji o zakończeniu relacji korespondenckich.

VIII. Art. 155 pkt 9

Natomiast art. 19a, który również jest dodawany przez art. 38 rozporządzenia 2023/1113 do dyrektywy AML skutkuje potrzebą wprowadzenia odpowiednich zmian do prawa krajowego w związku z koniecznością regulowania kwestii transferu kryptoaktywów do adresów niehostowanych. W tym zakresie projektuje się dodanie nowej jednostki redakcyjnej do ustawy, tj. art. 45a. Przewidziane przez to unormowanie kwestie dotyczą w szczególności środków stosowanych dodatkowo obok środków bezpieczeństwa finansowego. Są to kwestie wymagające osobnego unormowania ze względu na to, że adres niehostowany to adres niepowiązany z dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów. Jako taki stanowi zatem szczególnie istotne zagadnienie do unormowania w kontekście efektywnego stosowania zasad związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Dlatego też prawodawca europejski, a w ślad za nim prawodawca krajowy przewidują stosowne rozwiązania prawne, uwzględniające specyficzny charakter takiego rozwiązania technicznego.

IX. Art. 155 pkt 11–16

W związku ze zmianami przepisów rozdziału 11a u.o.p.p.p.f.t. odnoszącymi się do uchylenia przepisów dotyczących rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, proponowana zmiana stanowi doprecyzowanie przepisów związanych z funkcjonowaniem rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów m.in. w zakresie:

- uszczegółowienia wniosku o wpis do rejestru o podanie adresu przedsiębiorcy zgodnego z adresem wskazanym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub w Krajowym Rejestrze Sądowym;
- rozszerzenia obowiązku informowania organu rejestrowego o istotnych zmianach dotyczących przedsiębiorcy wpisanego do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów, w tym informacji o aktualnej liście wspólników, zmianie adresu i siedziby spółki.

Nadmienić należy, że zgodnie z § 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 25 października 2021 r. w sprawie wyznaczenia organu Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego do prowadzenia rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów (Dz. U. poz. 1968) do zadań Dyrektora Izby Administracji Skarbowej jako organu właściwego w sprawie rejestru należy prowadzenie akt rejestrowych przedsiębiorcy wpisanego do rejestru. Posiadanie przez organ prowadzący rejestr działalności na rzecz spółek lub trustów danych w zakresie m.in. aktualnej: listy wspólników, beneficjenta rzeczywistego, sposobu reprezentacji oraz osób uprawnionych do reprezentowania spółki jest

niezwykle istotne z uwagi na warunki jakie musi spełniać przedsiębiorca wpisany do rejestru działalności regulowanej.
Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu przedsiębiorcy, którzy świadczą usługi na rzecz spółek lub trustów oraz podmioty prowadzące działalność w obszarze walut wirtualnych są instytucjami obowiązanymi, a podjęcie przez nie działalności w wyżej wymienionym zakresie wymaga uzyskania wpisu do odpowiedniego rejestru działalności regulowanej prowadzonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Tak, więc powyższa działalność jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.) i może być wykonywana tylko po uzyskaniu wpisu do odpowiedniego rejestru działalności regulowanej. Na podstawie delegacji ustawowych, minister właściwy do spraw finansów publicznych upoważnił Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach do prowadzenia rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych. Wpis do rejestru działalności regulowanej jest jedną z form reglamentacji działalności gospodarczej, najmniej ingerującą w wolność podejmowania działalności gospodarczej w Polsce. Ta forma reglamentacji charakteryzuje się tym, że na etapie wpisu do rejestru działalności regulowanej organ prowadzący rejestr nie bada, czy przedsiębiorca rzeczywiście spełnia warunki materialne do podjęcia i wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem do rejestru. Przedsiębiorca uzyskuje wpis do rejestru działalności regulowanej na podstawie: wniosku o wpis, oświadczenia o spełnianiu określonych przepisami prawa warunków do wykonywania działalności gospodarczej oraz ewentualnie dostarczeniu innych oświadczeń wymaganych przepisami prawa. Wniosek wraz z oświadczeniami stanowi podstawę wpisu do rejestru działalności regulowanej, zaś sam wpis stanowi czynność materialno-techniczną. Przewidziany mechanizm postępowania przy wpisie do rejestru działalności regulowanej wiąże się z ryzykiem podania przez przedsiębiorcę nieprawdziwych danych, co do spełniania warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem. Tak więc wpisu do tego rejestru nie należy mylić na przykład z „procesem licencyjnym", którego efektem jest udzielenie licencji tradycyjnym instytucjom finansowym, po przeprowadzeniu odpowiedniego postępowania przez właściwy organ nadzoru jakim jest KNF. Oznacza to, że w obecnie obowiązującym stanie prawnym, brak jest rozwiązań prawnych regulujących szeroko rozumianą ochronę osób trzecich, w tym inwestorów. Co prawda, w art. 43 ust. 7 z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawodawca przewidział mechanizmy mające zapobiegać nadużyciom, do których należą: kontrola działalności regulowanej, nałożony na przedsiębiorcę obowiązek archiwizacji dokumentów niezbędnych do wykazania spełniania warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności regulowanej oraz sankcję karną grożącą za złożenie przez przedsiębiorcę niezgodnego ze stanem faktycznym oświadczenia, że spełnia warunki wymagane do wykonywania danej działalności regulowanej. Jednakże w tym przypadku kontrola spełniania przez przedsiębiorców ustawowych warunków prowadzenia takiej działalności jest kontrolą następczą, czyli mającą miejsce już w toku prowadzenia działalności gospodarczej, co w konsekwencji może narazić potencjalnych inwestorów na niepowetowane straty. Po niespełna 3 latach funkcjonowania rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz działalności w zakresie walut wirtualnych zdefiniowany został problem występowania w nim podmiotów gospodarczych, które nie wykonują swoich obowiązków

wynikających z przepisów prawa handlowego, prawa przedsiębiorcy czy też ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Figurowanie w rejestrach działalności regulowanej prowadzonych przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach podmiotów, które nie wykonują nałożonych na nich obowiązków wynikających z ww. ustaw osłabia wiarygodność i rzetelność ujawnianych w rejestrze danych, który jako rejestr publiczny korzysta z szeregu domniemań mających na celu ochronę interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich. Wzmocnienie pewności obrotu gospodarczego i wiarygodności danych zawartych w rejestrze działalności regulowanej wymaga wprowadzenia do systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu regulacji wzorowanej na przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, które umożliwiają sądom rejestrowym wydanie orzeczenia o wykreśleniu podmiotu z KRS. Nie jest do zaakceptowania utrzymywanie stanu, w którym w rejestrze działalności na rzecz spółek lub trustów oraz działalności w zakresie walut wirtualnych wpisane byłyby podmioty, które jak wynika z danych zawartych w aktach rejestrowych KRS (lub uzyskanych w toku prowadzonego postępowania) nie posiadają: organu uprawnionego do reprezentacji, aktualnego adresu siedziby podmiotu, adresów zamieszkania członków zarządu. W takim przypadku istnieje wysokie prawdopodobieństwo wykorzystywania tego rodzaju spółek do prania pieniędzy czy też finansowania terroryzmu. Aby jednak właściwy do spraw rejestrów organ KAS mógł wykreślić taki podmiot z rejestru, musi mieć możliwość działania z urzędu również w sytuacji, gdy podmiot nie ma właściwej reprezentacji. W przeciwnym wypadku, gdy poweźmie on wiadomość, że wpisany do rejestru adres lub skład zarządu jest nieaktualny nie będzie on mógł przeprowadzić skutecznego postępowania administracyjnego zmierzającego do wykreślenia takiego przedsiębiorcy z rejestru. W tym miejscu podkreślić należy, że postępowania zmierzające do wykreślenia z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów oraz działalności w zakresie walut wirtualnych będzie dotyczyć właśnie takich podmiotów, które nie posiadają ani władz, ani organów, a często kierowana do nich korespondencja zwracana jest z adnotacją „podmiot wyprowadził się” lub „pod wskazanym adresem adresat nieznany”. Przyjęcie takiego rozwiązania znacznie usprawni proces wykreślania takich podmiotów, a jednocześnie zmniejszy koszty tych postępowań. Przyjęcie odmiennego rozwiązania powodowałoby konieczność wnioskowania do sądu rejestrowego o ustanowienie kuratora, mimo że wiadomo, że w większości przypadków sytuacja prawna podmiotów nie ulegnie zmianie. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że brak jakichkolwiek sankcji administracyjnych nakładanych w związku z wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej nie wpływa na prawidłowe wykonywanie przez nich ustawowych obowiązków wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Należy mieć na uwadze, że przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia usług na rzecz spółek lub trustów są jednocześnie instytucjami obowiązanymi w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.

X. Art. 155 pkt 17

W zakresie projektowanego art. 129k ust. 2. Kwestie doręczeń nie zostały uregulowane w ustawie AML. Dotychczasowe doświadczenia organów KAS prowadzących postępowania administracyjne w oparciu o przepisy ustawy AML, wskazują na wysoką nieskuteczność. W związku z tym uwzględnienie w ustawie AML odrębnych

uregulowań dotyczących fikcji doręczeń spowoduje większą skuteczność organów administracji publicznej. Obecnie obowiązujące regulacje w zakresie doręczeń zamieszczone w KPA nie regulują w pełni sytuacji, gdy siedziba osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej nie istnieje lub z innego powodu nie jest możliwa do ustalenia. Problem ten jest szczególnie widoczny w przypadku wszczynania i prowadzenia postępowań dotyczących wykonywania przez instytucje obowiązane obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Brak możliwości ustalenia adresu tych podmiotów może utrudniać, a niekiedy uniemożliwiać podejmowanie wobec nich skutecznych czynności na skutek utrzymywania w odpowiednich rejestrach, w tym w Krajowym Rejestrze Sądowym, nieaktualnych danych dotyczących adresu siedziby. W celu poprawy skuteczności działania organów KAS wyznaczonych do wykonywania zadań ministra właściwego do spraw finansów publicznych określonych w ustawie AML, proponuje się wprowadzenie konstrukcji doręczenia pism osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej przez wykreowanie tzw. wtórnego adresata pisma oraz wykorzystanie fikcji prawnej doręczenia. Projektowane zasady będą miały zastosowanie jedynie w przypadkach, gdy adres ich siedziby nie istnieje, został wykreślony z rejestru lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności. Co prawda obecnie obowiązujące przepisy KPA przewidują doręczenia zastępcze w rozdziale 8, jednak obowiązuje zasada, że każde pismo kierowane do spółki (m.in. decyzja, postanowienie, pisma w toku postępowania) powinno zostać jej doręczone w lokalu siedziby do rąk osoby uprawnionej (art. 45 zdanie 1 KPA). Zgodnie z art. 45 zdanie drugie KPA przepis art. 44 KPA stosuje się odpowiednio. W związku z tym w razie niemożności doręczenia spółce pisma w sposób opisany powyżej, doręczyciel (z reguły jest nim operator pocztowy) obowiązany jest przechować pismo przez 14 dni w placówce pocztowej (art. 44 § 1 pkt 1 KPA stosowany odpowiednio) oraz pozostawić adresatowi, czyli spółce, zawiadomienie z informacją o możliwości jego odbioru w placówce pocztowej w terminie 7 dni, licząc od daty pozostawienia zawiadomienia. Samo zawiadomienie zaś doręczyciel powinien umieścić w skrzynce pocztowej spółki lub gdy nie jest to możliwe, na drzwiach lokalu siedziby spółki lub w widocznym miejscu przy wejściu na teren, do którego spółka ma wyłączny tytuł prawny (art. 44 § 2 KPA stosowany odpowiednio). Jeśli zaś spółka nie podejmie przesyłki w terminie, doręczyciel zobowiązany jest pozostawić powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki, przy czym termin odbioru określa się wówczas jako nie dłuższy niż 14 dni od daty pierwszego zawiadomienia (art. 44 § 3 KPA). Gdy spółka nie podejmie pisma po drugim zawiadomieniu, doręczenie pisma będzie uznane za dokonane z upływem czternastego dnia od daty pozostawienia przez pocztę pierwszego zawiadomienia o przesyłce (art. 44 § 4 KPA), co innymi słowy oznaczać będzie przyjęcie w postępowaniu administracyjnym tzw. fikcji doręczenia. Należy podkreślić jednak, że ww. fikcja doręczenia odnosi się wyłącznie bezpośrednio do adresata pisma. W postanowieniu z dnia 8 stycznia 2015 r. sygn. akt II GSK 2769/14 NSA podkreślił przesłanki dopuszczalności fikcji doręczenia: „Zgodnie z art. 40 § 1 Kpa pisma doręcza się stronie. Zatem pismo skierowane do osoby prawnej zawierające decyzję dotyczącą spółki z o.o. powinno być skierowane do tej spółki, a nie do członka zarządu spółki. Zgodnie z art. 45 Kpa jednostkom organizacyjnym, a w tej grupie mieszczą się także osoby prawne, do których należą spółki z o.o., pisma doręcza się w lokalu ich siedziby do rąk osób

uprawnionych do odbioru pism. Zatem pismo skierowane do spółki z o.o. powinno być doręczone na adres spółki.”.
W związku z tym, w celu podniesienia skuteczności działania organów administracji publicznej, dodatkowo, wprowadza się możliwość doręczenia pisma osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata, będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, także wtedy, gdy reprezentacja ma charakter łączny z innymi osobami, gdy podany przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej adres jej siedziby nie istnieje, adres został wykreślony z rejestru lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności.
Adresy osób fizycznych upoważnionych do reprezentowania ww. podmiotów są dostępne w rejestrach, w tym w Krajowym Rejestrze Sądowym lub mogą być znane organowi administracji publicznej z urzędu. W przypadku gdy organ administracji publicznej nie będzie w stanie ustalić adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania osoby prawnej czy też jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, tj. podjęte czynności w postaci sprawdzenia treści wpisów do odpowiednich rejestrów nie pozwoliły na ustalenie ww. danych, a inny aktualny adres tej osoby fizycznej nie jest znany organowi, to w takiej sytuacji pismo pozostawia się w aktach sprawy wraz z odpowiednią adnotacją pracownika organu o poczynionych ustaleniach, a datę sporządzenia tej adnotacji uznaje się za datę doręczenia pisma tej osobie fizycznej. Dodatkowo doprecyzowany zostanie sposób ustalania dnia, z którym uznaje się skutek doręczenia, tj. z dniem sporządzenia przez organ administracji publicznej adnotacji o niemożności ustalenia adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata. Należy również wskazać, że do doręczeń pism osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata zastosowanie będą miały ogólne przepisy KPA dotyczące doręczeń, np. art. 42 KPA. Nadmienić należy, że tożsame rozwiązanie zostało uregulowane w art. 151a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. − Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622) i w obecnym brzmieniu obowiązuje od 2016 r.
W zakresie projektowanego brzmienia art. 129k ust. 3. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że brak jakichkolwiek sankcji administracyjnych nakładanych w związku z wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej nie wpływa na prawidłowe wykonywanie przez niego ustawowych obowiązków wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Należy mieć na uwadze, że przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia usług na rzecz spółek lub trustów są jednocześnie instytucjami obowiązanymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu. Taki podmiot, który zostanie wykreślony z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów będzie mógł uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu stanie się ostateczna. Ograniczenie prowadzenia działalności będące skutkiem tego wykreślenia (3 lata) jest proporcjonalne do stwierdzonego naruszenia, np. w przypadku nałożenia przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej kary administracyjnej lub nagminnego braku współpracy z organem nadzoru. Nie jest sytuacją dopuszczalną kiedy podmiot, który został wykreślony z rejestru warunkującego prowadzenie działalności gospodarczej uzyska ponowny wpis w bardzo krótkim czasie np. w terminie kilku miesięcy od wykreślenia. W innych przypadkach przepisy prawna

przewidują o wiele surowsze rozwiązania wprowadzające zakaz prowadzenia działalności gospodarczej.

XI. Art. 155 pkt 18

Uchyla się również część przepisów rozdziału 11a u.o.p.p.p.f.t. w zakresie, w jakim przewidują one prowadzenie rejestru działalności regulowanej dotyczącego przedsiębiorców zajmujących się m.in. wymianą walut wirtualnych. W konsekwencji zmieni się przepis określający zakres ustawy (art.1) i wprowadzone zostaną dalsze konsekwentne zmiany legislacyjne, takie jak np. zmiana nazwy rozdziału 11a. Dotychczas przepisy te zapewniały implementację art. 47 ust. 1 dyrektywy 2015/849 do polskiego porządku prawnego, która zawiera regulację zobowiązującą państwo członkowskie do zobowiązania m.in. przedsiębiorców zajmujących się wymianą walut wirtualnych do rejestracji.

XII. Art. 155 pkt 19

Zmiana brzmienia art. 129y u.o.p.p.p.f.t. jest zmianą wynikową związaną z uchyleniem przepisów dotyczących rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.

XIII. Art. 155 pkt 20

Dostosowuje się katalog kar administracyjnych. Pierwsze sześć punktów nowelizowanego przepisu art. 148 u.o.p.p.p.f.t. odpowiada dotychczasowemu brzmieniu tej regulacji (zmieniono odesłanie z art. 14 i art. 16 rozporządzenia 2015/847 na odesłania do art. 24 i art. 26 rozporządzenia 2023/113, tak aby odpowiadał przepisom rozporządzenia 2023/1113). Natomiast nowe sankcje − przewidziane w dalszych punktach art. 148 u.p.p.p.f.t. − odpowiadają nowym obowiązkom informacyjnym w zakresie kryptoaktywów.

XIV. Art. 155 pkt 21

W związku z likwidacją rejestru uchyla się przepis przewidujący karalność prowadzenia działalności w zakresie walut wirtualnych bez wpisu do rejestru.

154) **Art. 156.** Banki zamierzające prowadzić lub kontynuować działalność w zakresie emisji tokenów będących e-pieniądzem, po dniu wejścia w życie ustawy powinny zostać zobowiązane do dostosowania swoich statutów do przepisów ustawy– Prawo bankowe w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą. W tym celu w przepisach przejściowych wyznacza się bankom termin na takie dostosowanie. Zarówno z ustawy– Prawo bankowe, jak i z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE wynika, że banki czy instytucje kredytowe mogą prowadzić działalność w zakresie określonym w zezwoleniu właściwych władz nadzorczych wydawanym na podstawie przepisów dotyczących zapewnienia ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem. Wprowadzenie uregulowanej szczególnymi przepisami formy pieniądza elektronicznego wymaga traktowania jej jako nowego, dodatkowego rodzaju działalności, wymagającego uwzględnienia go w licencji bankowej, po ostrożnościowej ocenie i akceptacji organu nadzoru. W polskim prawie bankowym uwzględnienie takie i akceptacja odbywają się poprzez stosowną zmianę statutu banku poddaną procedurze zezwolenia KNF, o której mowa w art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe.

155) **Art. 158** zawiera przepis przejściowy dla krajowych instytucji pieniądza elektronicznego zamierzających prowadzić lub kontynuować działalność w zakresie

emisji tokenów będących e-pieniądzem, które w związku ze stosowaniem przepisów rozporządzenia 2023/1114 oraz wejściem w życie projektowanej ustawy powinny zostać zobowiązane do zmiany zezwolenia, o którym mowa w art. 132a ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą. W tym celu w przepisach przejściowych wprowadza się dla tych podmiotów obowiązek zmiany zezwolenia w zakresie usług, do świadczenia których będą uprawnione, oraz określa się termin na jej dokonanie. Wprowadzenie uregulowanej szczególnymi przepisami formy pieniądza elektronicznego wymaga traktowania jej jako nowego, dodatkowego rodzaju działalności, wymagającego uwzględnienia w zezwoleniu na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji pieniądza elektronicznego, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego przez organ nadzoru.

156) **Art. 159 i art. 160** – Zaproponowane przepisy mają charakter przejściowy i regulują sytuację podmiotów wpisanych do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów w kontekście zmienionych warunków wpisu do tego rejestru w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Przepis art. 160 dotyczy uzupełnienia braków w zakresie warunków prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju. Wynikają one z wprowadzenia przez projektowaną ustawę nowych wymagań dla przedsiębiorcy. Natomiast proponowany termin 30 dni na spełnienie określonych warunków wynika z analizy innych obowiązujących w tej materii regulacji. Przede wszystkim sąd rejestrowy dokonuje wpisu do KRS w terminie do 7 dni (art. 20a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979, z późn. zm.), w przypadku wniosków dotyczących spółek których umowy zostały zawarte przy wykorzystaniu wzorca umowy udostępnionego w systemie teleinformatycznym jest to jeden dzień (art. 20a ust.2 ww. ustawy). W przypadku CEiDG wpis następuje jeszcze szybciej, bo już następnego dnia roboczego (art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2026 r. poz. 30, z późn. zm.). W związku z powyższym termin 30 dni należy uznać za wystarczający dla uzupełnienia odpowiednich wpisów.

157) **Art. 160** stanowi, że podmioty świadczące w dniu 29 grudnia 2024 r. usługi w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu rozporządzenia 2023/1114, niebędące działalnością w zakresie walut wirtualnych zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 155 projektu ustawy, będą mogły świadczyć dalej te usługi na dotychczasowych zasadach do dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a tego rozporządzenia, albo odmowy udzielenia tego zezwolenia. Przepis wskazuje również maksymalny okres świadczenia tych usług na dotychczasowych warunkach, tj. przez 4 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy (pkt 1). Pkt 2 reguluje przypadek, w którym podmioty, o których mowa w tym przepisie, przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy wystąpiły do UKNF z kompletnym wnioskiem o wydanie ww. zezwolenia i otrzymały powiadomienie, o którym mowa w art. 63 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114. Podmioty te będą mogły w dalszym ciągu świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów do momentu uzyskania przez nie zezwolenia albo odmowy udzielenia tego zezwolenia, również po upływie terminu, o którym mowa w pkt 1, nie dłużej jednak niż przez 9 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Należy jednak wskazać, że działalność ta będzie mogła być prowadzona nie dłużej niż

do dnia 30 czerwca 2026 r. z uwagi na przewidziany graniczny termin na prowadzenie tego typu działalności określony w art. 143 rozporządzenia 2023/1114.

158) W **art. 161** zaproponowano przepisy przejściowe dotyczące rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych oraz podmiotów do niego wpisanych. Planowane jest rozszerzenie przesłanek wykreślenia z rejestru podmiotów do niego wpisanych. Projektowane przesłanki wykreślenia z rejestru dopełniają funkcjonowanie rejestru poprzez umożliwienie organowi prowadzącemu rejestr wykreślanie z rejestrów tych podmiotów, co do których nie ma możliwości sprawdzenia wypełniania warunków wpisu do rejestru czy zgodności ich działania z przepisami u.o.p.p.p.f.t. W konsekwencji ograniczone zostanie ryzyko (istniejące na gruncie obecnie obowiązujących przepisów) dla uczestników rynku, związane z faktem, że uzyskanie wpisu do rejestru jest stosunkowo proste, a jednocześnie warunki wykreślenia podmiotu z rejestru są bardzo ograniczone. To powoduje, że podmioty wpisują się do rejestrów, natomiast organy administracji publicznej mają relatywnie mały wpływ na te podmioty. Instytucje obowiązane wpisane do rejestrów działają w obszarze wysokiego ryzyka prania pieniędzy (vide: Krajowa ocena ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu z 2023 r.). Jednocześnie w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz minimalizowaniu tego ryzyka, Generalny Inspektor Informacji Finansowej podejmuje próby uzyskania informacji od podmiotów wpisanych do rejestrów. Brak udzielania odpowiedzi na żądania informacji zostaje wprowadzony jako warunek wykreślenia rejestru, co pozwoli częściowo ograniczyć ryzyko związane z funkcjonowaniem podmiotów wpisanych do rejestru. Podobnie brak współpracy podmiotu wpisanego do rejestru, w przypadku kontroli spełniania warunków wpisu, będzie warunkiem wykreślenia z rejestru, co doprowadzi do większej efektywności działań organu prowadzącego rejestr. W efekcie wprowadzonych zmian podmioty wpisane na dzień wejścia w życie projektowanej ustawy do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych będą uprawnione do prowadzenia działalności do czasu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, lecz nie dłużej niż przez 4 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy (art. 163 ust. 1 pkt 1). Jednak w przypadku wykreślenia podmiotu z listy podmiotów uprawnionych do czasowego prowadzenia działalności w zakresie walut wirtualnych podmiot ten utraci także to czasowe prawo do prowadzenia działalności w tym obszarze. Przepis art. 163 ust. 1 pkt 2 reguluje przypadek, w którym podmioty, o których mowa w tym przepisie, przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpią do UKNF z kompletnym wnioskiem o wydanie ww. zezwolenia i otrzymają powiadomienie, o którym mowa w art. 63 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114. Podmioty te będą mogły kontynuować działalność na dotychczasowych zasadach do momentu uzyskania przez nie zezwolenia albo odmowy udzielenia tego zezwolenia, nie dłużej jednak niż przez 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Należy wskazać, że działalność ta będzie mogła być prowadzona nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2026 r. z uwagi na przewidziany graniczny termin na prowadzenie tego typu działalności określony w art. 143 rozporządzenia 2023/1114. Dotychczasowe zasady prowadzenia działalności to zasady określające ramy prowadzenie regulowanej działalności gospodarczej w przedmiotowym zakresie, dotyczące jej podejmowania oraz zakończenia. Prowadzenie działalności zgodnie z dotychczasowymi zasadami nie zwalnia przedsiębiorcy z innych obowiązków nałożonych z mocy prawa. Ust. 4 przesądza, że działalność wskazana w tym przepisie jest nadal działalnością regulowaną

w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Ust. 5 odnosi się do kontroli wykonywania przez podmioty, o których mowa w ust. 1, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Ust. 6 wskazuje, że do postępowań administracyjnych w zakresie wykreślenia podmiotu z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych stosuje się odpowiednio art. 129k ust. 2 u.o.p.p.p.f.t., w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą. Ust. 7 dotyczy przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2 tego przepisu, w którym to stosuje się przepisy u.o.p.p.p.f.t., w zakresie organu właściwego w sprawach rejestru oraz organu wyznaczonego na podstawie art. 129x u.o.p.p.p.f.t.. Natomiast ust. 8 zobowiązuje Generalnego Inspektora Informacji Finansowej do udostępnienia Komisji informacji dotyczących dwukrotnego niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 76 u.o.p.p.p.f.t., przez podmiot, o którym mowa w ust. 1.

159) **Art. 161** nakłada na Komisję obowiązek niezwłocznego informowania organu właściwego w sprawach rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, albo o odmowie jego udzielenia podmiotowi wpisanemu do tego rejestru, a także o przekazaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 63 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114, w przypadku, o którym mowa w art. 163 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy. W pierwszym wskazanym przypadku, organ właściwy w sprawach rejestru zobowiązany jest do niezwłocznego wykreślenia tego podmiotu z ww. rejestru, natomiast w drugim przypadku wykreśla podmiot, jeżeli podmiot ten przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy nie złoży kompletnego wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, i nie otrzyma powiadomienia, o którym mowa w art. 63 ust. 4 rozporządzenia 2023/1114.

160) **Art. 162 i art. 163**

Powyższe przepisy odnoszą się do potrzeby zagwarantowania ciągłości prowadzonych kontroli oraz postępowań administracyjnych w sprawie nakładania kar administracyjnych, które nie zostały zakończone przed zakończeniem okresu przejściowego.

Istotne znaczenie ma przepis przewidziany w art. 165 projektowanej ustawy. Dotyczy on kontroli zarówno właściwego wykonywania obowiązków wynikających z przepisów u.o.p.p.p.f.t., o czym stanowi projektowany pkt 1, ale również kontroli prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Ma on znaczenie na dwóch płaszczyznach. Po pierwsze umożliwia prowadzenie działań kontrolnych (które częstokroć mają szeroki zakres i wymagają podjęcia działań przygotowawczych) także po upływie okresu przejściowego przewidzianego dla podmiotów wpisanych do rejestru walut wirtualnych, w przypadkach gdy potrzebne jest ich kontynuowanie. A także odnosi się zarówno do działań podejmowanych na podstawie u.o.p.p.p.f.t., jak również ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, które przewiduje kontrolowanie przesłanek działalności. W konsekwencji zapewniona jest szczelność systemu kontroli i karania zarówno w okresie przejściowym (na mocy tego przepisu), jak i po jego upływie na mocy innych przepisów projektowanej ustawy.

161) **Art. 164** stanowi, że rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych zostanie zlikwidowany z dniem następującym po upływie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, co jest konsekwencją wprowadzenia nowego systemu prowadzenia i regulowania działalności w zakresie kryptoaktywów przez przepisy rozporządzenia 2023/1114, co w efekcie powoduje m.in. to, że istnienie rejestru

działalności w zakresie walut wirtualnych staje się bezprzedmiotowe. Istnienie tego rejestru wprowadzałoby niepotrzebne równoległe ograniczenia dotyczące tej samej materii. Dodatkowo ust. 2 reguluje, że dane dotyczące podmiotu wykonującego działalność w zakresie walut wirtualnych, będące zawartością ww. rejestru przechowywane są przez organ przez okres 5 lat od dnia wykreślenia tego podmiotu z rejestru albo od dnia likwidacji tego rejestru.

162) **Art. 165** przewiduje utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 12 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej, nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wejście w życie ustawy wymaga wydania 7 rozporządzeń.

W pierwszym proponowanym rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowego sposobu postępowania z dokumentami związanymi z usługami w zakresie kryptoaktywów oraz ofertą publiczną, co stanowi realizację upoważnienia ustawowego mającego na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu i ochrony interesów klientów. Regulacje te powinny precyzować, że utworzenie dokumentu polega na zapisaniu sekwencji danych na elektronicznym nośniku informacji. Utrwalenie dokumentu musi natomiast gwarantować możliwość sprawdzenia jego integralności, weryfikacji podpisu elektronicznego oraz odczytania wszystkich zawartych w nim informacji przez cały okres przechowywania.

W zakresie przekazywania dokumentów przepisy powinny wskazywać na możliwość dokonania tego poprzez elektroniczną transmisję lub fizyczne przekazanie nośnika, pod warunkiem zachowania integralności przekazywanych danych. Przepisy wykonawcze powinny również określać rygorystyczne zasady przechowywania dokumentów, wymagając zachowania oryginału oraz co najmniej jednej kopii w sposób zapewniający ich bezpieczeństwo i umożliwiający ustalenie daty utrwalenia. Niezbędne jest wprowadzenie mechanizmu monitorowania trwałości nośników; jeżeli gwarantowana trwałość nośnika jest krótsza niż wymagany okres przechowywania, dokumenty powinny zostać przeniesione na nowy nośnik, a stary zmodyfikowany tak, aby uniemożliwić odtworzenie danych. Po upływie wymaganego okresu przechowywania dokumenty muszą zostać usunięte w sposób nieodwracalny.

Ponadto, w aktach tych powinno się znaleźć zobowiązanie podmiotów do stosowania środków bezpieczeństwa o powszechnie uznanej skuteczności, które zapewnią ciągły dostęp do dokumentów wyłącznie osobom uprawnionym oraz ochronę przed przypadkowym lub nieuprawnionym zniszczeniem. Zabezpieczenie to powinno opierać się na systematycznej analizie zagrożeń, opracowaniu procedur dostępu oraz bieżącej kontroli stosowanych rozwiązań organizacyjnych i techniczno-informatycznych.

W drugim rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowych wymagań dotyczących wiedzy i kompetencji, jakie muszą spełniać osoby fizyczne udzielające klientom porad lub informacji w imieniu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Regulacje te powinny precyzować, że pracownicy ci, zwani pracownikami autoryzowanymi, muszą wykazać się znajomością m.in. cech i ryzyka kryptoaktywów, kosztów i opłat, zasad wyceny, funkcjonowania rynków finansowych oraz przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Przepisy muszą nakładać na dostawcę usług obowiązek

weryfikacji tych kwalifikacji oraz niedopuszczania do samodzielnego działania osób, które nie dostarczyły odpowiednich dokumentów potwierdzających ich przygotowanie merytoryczne.

Należy również uregulować zasady postępowania z osobami nieposiadającymi jeszcze wymaganych kompetencji, dopuszczając możliwość wykonywania przez nie czynności wyłącznie pod nadzorem autoryzowanego pracownika. Czas trwania takiej pracy pod nadzorem powinien być ściśle określony – nie krótszy niż 12 miesięcy i łącznie nieprzekraczający 4 lat – a zakres nadzoru dostosowany do charakteru wykonywanych zadań. W aktach wykonawczych powinno się także znaleźć zobowiązanie dostawców do przyjęcia polityki szkoleniowej, określającej m.in. środki finansowe na ten cel oraz procedury kierowania pracowników na szkolenia wewnętrzne lub zewnętrzne, kończące się uzyskaniem certyfikatu.

Ponadto przepisy powinny wprowadzać wymóg ciągłego doskonalenia zawodowego pracowników oraz przeprowadzania przez dostawcę, nie rzadziej niż raz w roku, przeglądu ich wiedzy i kompetencji w celu dostosowania ich do zmieniających się regulacji prawnych i warunków rynkowych. Jednocześnie zasadne jest wskazanie wyłączeń z tych wymogów dla osób wykonujących wyłącznie czynności techniczne lub administracyjne, takie jak dystrybucja materiałów promocyjnych czy przekazywanie ogólnych informacji o dostępie do dokumentów, bez bezpośredniego doradztwa w zakresie inwestycji.

W trzecim rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie trybu i szczegółowych warunków postępowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w związku z zabezpieczaniem wierzytelności na tych aktywach. Regulacje te powinny precyzować procedury ustanawiania zabezpieczeń w formie blokady na rachunku kryptoaktywów, zastawu (w tym zastawu rejestrowego) oraz zabezpieczeń finansowych. Przepisy muszą nakładać na dostawcę obowiązek blokowania określonej liczby kryptoaktywów na podstawie dyspozycji klienta oraz powstrzymywania się od wykonywania zleceń ich zbycia lub transferu w okresie trwania zabezpieczenia, chyba że zachodzą ściśle określone wyjątki.

W odniesieniu do zastawu, akty wykonawcze powinny regulować kwestie przekazywania pożytków oraz postępowania w przypadku spełnienia świadczenia przez dłużnika, w tym obowiązek blokady uzyskanych środków pieniężnych do czasu wykonania uprawnień stron. Należy również szczegółowo określić sposoby zaspokojenia wierzyciela, obejmujące m.in. sprzedaż kryptoaktywów w drodze przetargu publicznego, przejęcie ich na własność w trybie ustawy o zastawie rejestrowym czy realizację w trybie egzekucji sądowej.

W zakresie zabezpieczeń finansowych przepisy powinny uwzględniać specyfikę blokady finansowej oraz przeniesienia tytułu do kryptoaktywów, regulując jednocześnie prawo dłużnika do zastępowania przedmiotu zabezpieczenia oraz prawo wierzyciela do użycia kryptoaktywów (rehypotekacji). Konieczne jest także określenie mechanizmów realizacji zabezpieczenia poprzez sprzedaż, kompensatę (netting) lub przejęcie przedmiotu zabezpieczenia na własność, a także warunków znoszenia blokad po wygaśnięciu zobowiązania lub upływie terminu umowy.

W czwartym rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie trybu i warunków postępowania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, obejmujące szczegółowe zasady promowania usług, kontaktów z klientami, zawierania transakcji oraz ich rozrachunku. Regulacje te powinny precyzować wymogi stawiane regulaminom świadczenia usług, nakazując określenie w nich m.in. zasad wnoszenia opłat, zakresu odpowiedzialności dostawcy

oraz procedur postępowania w przypadku wystąpienia konfliktów interesów, o których klient musi zostać poinformowany przed zawarciem umowy. Należy wprowadzić rygorystyczne wytyczne dotyczące informacji marketingowych i edukacyjnych kierowanych do klientów, wymagając, aby były one rzetelne, jasne i zawierały wyraźne ostrzeżenia o ryzykach, a także ściśle regulując sposób prezentowania wyników historycznych i prognoz przyszłych zysków.

W zakresie obsługi zleceń przepisy powinny wskazywać niezbędne elementy zlecenia, zasady jego weryfikacji i potwierdzania przyjęcia, a także zobowiązywać dostawców do wdrożenia i przeglądu polityki wykonywania zleceń, która ma na celu uzyskanie dla klienta możliwie najlepszego wyniku. Akty wykonawcze muszą również odnosić się do specyfiki usług doradztwa, nakazując wyraźne rozróżnienie między doradztwem niezależnym a zależnym, oraz usług zarządzania portfelem, wymagając ustalenia obiektywnych metod oceny wyników i informowania o strategiach inwestycyjnych.

Ponadto, w aktach tych powinno się znaleźć określenie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych prowadzenia działalności, w tym obowiązku archiwizowania dokumentów i danych o transakcjach na trwałych nośnikach w sposób zabezpieczony przed nieuprawnionym dostępem. Niezbędne jest uregulowanie zasad bezpieczeństwa aktywów klientów poprzez nakaz ich wyraźnego wyodrębnienia od majątku dostawcy, zakaz wykorzystywania ich na rachunek własny dostawcy oraz wymóg regularnej weryfikacji zgodności stanów rachunków kryptoaktywów i środków pieniężnych.

W piątym rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowego zakresu, formy i terminów przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego informacji i dokumentów przez emitentów tokenów powiązanych z aktywami, emitentów tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Regulacje te powinny precyzować obowiązki raportowe podmiotów, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, w tym wymóg przekazywania raportów bieżących o istotnych zdarzeniach mających wpływ na działalność, takich jak zmiany danych we wnioskach o zezwolenie, naruszenia wymogów kapitałowych czy złożenie wniosku o upadłość. Przepisy muszą również regulować kwestie przekazywania okresowych sprawozdań finansowych (rocznych, półrocznych i kwartalnych) oraz wyników przeglądów i audytów, z uwzględnieniem specyfiki różnych kategorii podmiotów, takich jak banki krajowe czy krajowe instytucje płatnicze.

W zakresie emitentów tokenów powiązanych z aktywami i e-pieniądzem, akty wykonawcze powinny nakładać obowiązek raportowania o wielkości emisji, wartości rezerw aktywów oraz wynikach testów warunków skrajnych, a także o przypadkach niezrealizowania prawa wykupu tokenów przez posiadaczy. Dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów przepisy powinny określać wymogi raportowania o skali prowadzonej działalności, w tym o wartości obrotów, liczbie klientów, strukturze przechowywanych aktywów oraz o wszelkich naruszeniach wymogów ostrożnościowych i operacyjnych.

Ponadto, w aktach tych powinno się znaleźć uregulowanie zasad przekazywania informacji poufnych oraz powiadomień o opóźnieniu ich ujawnienia przez emitentów kryptoaktywów, oferujących i osoby ubiegające się o dopuszczenie do obrotu. Należy również określić wzory sprawozdań dotyczących m.in. działalności operacyjnej, skarg klientów, incydentów teleinformatycznych, konfliktów interesów oraz struktury organizacyjnej podmiotów

nadzorowanych, zapewniając Komisji Nadzoru Finansowego dostęp do danych niezbędnych do sprawowania efektywnego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

W aktach wykonawczych do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowych zasad rachunkowości dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, dla których jedyną wpłatą na pokrycie kosztów nadzoru jest wpłata wnoszona na podstawie ustawy o rynku kryptoaktywów. Regulacje te powinny precyzować sposób ujmowania w księgach rachunkowych operacji dotyczących usług w tym sektorze, w tym wyraźne rozdzielenie w aktywach bilansu środków pieniężnych i kryptoaktywów należących do klientów od majątku własnego dostawcy. Kryptoaktywa nabyte w imieniu własnym powinny być wykazywane jako "przeznaczone do obrotu", a momentem ich ujęcia w księgach powinien być dzień zawarcia transakcji.

Należy uregulować metody wyceny aktywów i pasywów, nakazując wycenę kryptoaktywów (zarówno własnych, jak i klientów) na dzień bilansowy według wartości rynkowej lub godziwej, a w przypadku tokenów będących e-pieniądzem – według wartości nominalnej przeliczonej po kursie NBP. Różnice z wyceny powinny być odpowiednio zaliczane do przychodów lub kosztów (w przypadku aktywów własnych) albo wpływać na wartość zobowiązań wobec klientów. Wycena rozchodu kryptoaktywów powinna odbywać się zgodnie z metodami określonymi w ustawie o rachunkowości (np. FIFO, średnia ważona).

Ponadto w aktach tych powinno się znaleźć określenie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych (jednostkowych i skonsolidowanych), które muszą obejmować m.in. bilans, rachunek zysków i strat, zestawienie zmian w kapitale własnym, rachunek przepływów pieniężnych oraz informację dodatkową zawierającą dane o spełnianiu wymogów adekwatności kapitałowej. Przepisy powinny również nakładać obowiązek dołączania sprawozdania z działalności, zawierającego ocenę sytuacji majątkowej, opis czynników ryzyka i zagrożeń oraz przewidywany rozwój podmiotu. Wzory sprawozdań powinny szczegółowo wyodrębniać pozycje specyficzne dla rynku kryptoaktywów, takie jak przychody z poszczególnych rodzajów tokenów czy zobowiązania wobec klientów z tytułu przechowywanych aktywów.

W szóstym rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie szczegółowych zasad rachunkowości dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, dla których jedyną wpłatą na pokrycie kosztów nadzoru jest wpłata wnoszona na podstawie ustawy o rynku kryptoaktywów. Regulacje te powinny precyzować sposób ujmowania w księgach rachunkowych operacji dotyczących usług w tym sektorze, w tym wyraźne rozdzielenie w aktywach bilansu środków pieniężnych i kryptoaktywów należących do klientów od majątku własnego dostawcy. Kryptoaktywa nabyte w imieniu własnym powinny być wykazywane jako "przeznaczone do obrotu", a momentem ich ujęcia w księgach powinien być dzień zawarcia transakcji.

Należy uregulować metody wyceny aktywów i pasywów, nakazując wycenę kryptoaktywów (zarówno własnych, jak i klientów) na dzień bilansowy według wartości rynkowej lub godziwej, a w przypadku tokenów będących e-pieniądzem – według wartości nominalnej przeliczonej po kursie NBP. Różnice z wyceny powinny być odpowiednio zaliczane do przychodów lub kosztów (w przypadku aktywów własnych) albo wpływać na wartość zobowiązań wobec klientów. Wycena rozchodu kryptoaktywów powinna odbywać się zgodnie z metodami określonymi w ustawie o rachunkowości (np. FIFO, średnia ważona).

Ponadto w aktach tych powinno się znaleźć określenie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych (jednostkowych i skonsolidowanych), które muszą obejmować m.in. bilans, rachunek zysków i strat, zestawienie zmian w kapitale własnym, rachunek przepływów pieniężnych oraz informację dodatkową zawierającą dane o spełnianiu wymogów adekwatności kapitałowej. Przepisy powinny również nakładać obowiązek dołączania sprawozdania z działalności, zawierającego ocenę sytuacji majątkowej, opis czynników ryzyka i zagrożeń oraz przewidywany rozwój podmiotu. Wzory sprawozdań powinny szczegółowo wyodrębniać pozycje specyficzne dla rynku kryptoaktywów, takie jak przychody z poszczególnych rodzajów tokenów czy zobowiązania wobec klientów z tytułu przechowywanych aktywów.

W ostatnim rozporządzeniu do projektu ustawy powinno się znaleźć określenie wysokości i terminów uiszczania opłat jednorazowych oraz rocznych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Regulacje te powinny ustalać wysokość opłaty za udzielenie zezwolenia oraz opłaty za udzielenie informacji, o których mowa w ustawie, na poziomie równowartości w złotych 4500 euro. Termin uiszczania tych opłat, a także opłat za zatwierdzenie lub wnoszonych na wezwanie, powinien wynosić 14 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, takiego jak udzielenie zezwolenia, zatwierdzenie czy doręczenie wezwania.

Przepisy powinny precyzować algorytm obliczania łącznych kosztów nadzoru do pokrycia w danym roku, uwzględniający planowane i wykonane koszty oraz pobrane opłaty z lat poprzednich, a także dokonywać podziału tych kosztów pomiędzy grupę dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz grupę emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem. Wysokość rocznej wpłaty dla dostawców usług powinna być wyliczana na podstawie średniej wartości przychodów z ostatnich trzech lat, przy czym stawka nie może przekroczyć 0,4%, a minimalna wysokość wpłaty nie może być niższa niż równowartość 500 euro. Z kolei dla emitentów podstawa wyliczenia powinna opierać się na średniej wartości zobowiązań z tytułu wyemitowanych tokenów, ze stawką maksymalną 0,1% i tożsamym progiem minimalnym 500 euro.

Ponadto w aktach tych powinno się znaleźć zobowiązanie Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego do publikowania wysokości stawek i kosztów nadzoru do dnia 31 października każdego roku. Termin uiszczenia rocznych wpłat przez podmioty nadzorowane powinien zostać ustalony na dzień 30 listopada danego roku, natomiast termin przekazania deklaracji o wysokości należnej wpłaty nie powinien przekraczać 3 dni od upływu terminu płatności.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (z wyjątkiem art. 70, który wejdzie w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia) i zawiera stosowne przepisy przejściowe i dostosowujące. *Vacatio legis* jest zgodne z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Skutki Społeczne - projektowana ustawa będzie oddziaływać przede wszystkim na grupę inwestorów i konsumentów uczestniczących w rynku kryptoaktywów, a także szerzej na rodziny, obywateli i gospodarstwa domowe, których interesy ekonomiczne wymagają ochrony przed ryzykiem związanym z inwestowaniem na dotychczas nieuregulowanym rynku. Nie

sposób dokładnie określić liczbę osób, ale najbardziej wiarygodne szacunki mówią o 3 milionach Polaków inwestujących w kryptoaktywa. Regulacja wpłynie również na funkcjonowanie grup zawodowych i podmiotów gospodarczych, w tym 4948 biegłych rewidentów oraz przedsiębiorców wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, których liczbę w ocenie skutków regulacji ustawy rządowej (druk 1424) określono na 1261. Ponadto przewiduje się, że o zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będzie ubiegać się kilkanaście podmiotów, co oszacowano na podstawie ankiet przeprowadzonych przez Urząd KNF.

Skutki gospodarcze - przedmiotowa regulacja przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności, dzięki umożliwieniu nowym podmiotom wchodzącym na rynek budowy infrastruktury rynkowej opartej na DLT na potrzeby obrotu tokenami o cechach papierów wartościowych lub ich rozrachunku, która to infrastruktura w perspektywie średnio- i długoterminowej mogłaby stanowić konkurencję dla istniejącej infrastruktury.

Rynek kryptoaktywów do tej pory nie był obszarem nadzorowanym. W związku z tym, uregulowanie tego rynku spowoduje objęcie nadzorem podmiotów, które do tej nie były nadzorowane, tym samym prowadząc do zwiększenia liczby procedur lub zwiększenia liczby dokumentów. Konsekwencją objęcia nadzorem rynku kryptoaktywów będzie nałożenie na podmioty działające na tym rynku określonych obowiązków sprawozdawczych, informacyjnych, technicznych, ostrożnościowych i organizacyjnych. KNF, jako wyznaczony organ właściwy w zakresie sprawowania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, będzie wykonywał swoje zadania w oparciu o analizę nadzorczą obejmującą działania licencyjne, analityczne i kontrolne.

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt wpłynie na przedsiębiorców, ponieważ obecnie (według danych zawartych w ocenie skutków regulacji ustawy rządowej) w rejestrze działalności w zakresie walut wirtualnych figuruje 1261 przedsiębiorców, a znaczna część z nich to osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Regulacja wymusi na tych podmiotach dostosowanie się do nowych, surowszych wymogów organizacyjnych, kapitałowych i technicznych, co wiąże się z kosztami adaptacyjnymi uzależnionymi od skali działalności. Jednocześnie przewiduje się pozytywny wpływ na konkurencyjność poprzez umożliwienie nowym podmiotom (w tym startupom technologicznym) budowy infrastruktury opartej na technologii DLT i transgraniczne świadczenie usług w całej UE po uzyskaniu zezwolenia.

Projekt jest zgodny z Prawem przedsiębiorców, zachowując status działalności w zakresie kryptoaktywów jako działalności regulowanej, jednak zmieniając formę jej reglamentacji na system zezwoleń (licencji) wydawanych przez KNF, co jest uzasadnione ważnym interesem publicznym, jakim jest bezpieczeństwo rynku finansowego i ochrona inwestorów. W okresie przejściowym działalność gospodarcza polegająca na świadczeniu usług w zakresie walut

wirtualnych, wykonywana przez podmioty dotychczas wpisane do rejestru, nadal będzie traktowana jako działalność regulowana w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców. Nowe przepisy wprowadzają mechanizmy kontroli i nadzoru (w tym możliwość kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy), które są spójne z wymogami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)
projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o rynku kryptoaktywów

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Pan poseł Adam Gomoła

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Podstawowym problemem jest brak kompleksowych ram prawnych i nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów w Polsce, co wymusza implementację unijnych rozporządzeń MiCA (2023/1113 i 2023/1114). Obecnie większość kryptoaktywów znajduje się poza regulacjami sektora finansowego, co naraża inwestorów na oszustwa, brak ochrony konsumenckiej oraz ryzyko prania pieniędzy. Skala globalnego rynku jest znacząca, gdyż w I kwartale 2024 r. jego kapitalizacja wynosiła od 2,3 do 3 bilionów USD, przy czym dzienne wolumeny transakcyjne sięgały nawet 160 miliardów USD. W Polsce brak jest precyzyjnych danych o wielkości rynku z uwagi na brak nadzoru, jednak przewiduje się, że o licencję dostawcy usług ubiegać się będzie kilkanaście podmiotów. Istotnym problemem jest nieskuteczność obecnego rejestru walut wirtualnych, w którym funkcjonują „spółki widma" bez ujawnionych reprezentantów, co uniemożliwia skuteczną kontrolę. Dynamika rynku rośnie, co potwierdza fakt, że tylko w I kwartale 2024 r. złożono aż 222 wnioski o wpis do tego rejestru. Brak przepisów powoduje, że działalność związana z nieuregulowanymi kryptoaktywami odbywa się w warunkach wysokiej niepewności prawnej. Rosnąca popularność stablecoinów może rodzić wyzwania dla stabilności finansowej i suwerenności monetarnej państwa, co wymaga odpowiedniej reakcji legislacyjnej. Obecny system reglamentacji działalności gospodarczej oparty na prostym wpisie do rejestru jest niewystarczający i nie pozwala na weryfikację rzeczywistych warunków prowadzenia biznesu. Regulacja ma na celu wyeliminowanie tych luk prawnych oraz zapewnienie bezpieczeństwa i integralności obrotu cyfrowego w Polsce.

Projekt ustawy wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy do sprawowania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów i egzekwowania rozporządzenia MiCA. KNF otrzyma szereg narzędzi władczych, w tym prawo do wpisywania domen internetowych naruszających prawo do rejestru blokowanych stron oraz możliwość nakładania wysokich kar finansowych. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (CASP) oraz emitenci tokenów będą zobowiązani do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności oraz spełniania wymogów ostrożnościowych. Wprowadzona zostanie odpowiedzialność karna i administracyjna za naruszenia, w tym za manipulacje na rynku oraz prowadzenie działalności bez wymaganego zezwolenia. Ustawa nowelizuje również przepisy AML, dostosowując je do obsługi transferów kryptoaktywów i likwidując dotychczasowy, nieskuteczny rejestr walut wirtualnych. Wprowadzone zostaną mechanizmy umożliwiające składanie oświadczeń woli w postaci elektronicznej, co usprawni obrót i dostosuje prawo do specyfiki rynku cyfrowego. Koszty nadzoru będą pokrywane z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane, co zapewni finansowanie działań UKNF bez obciążania budżetu państwa. Projekt przewiduje także "miękkie" środki nadzorcze w postaci zaleceń, które nie podlegają rygorom KPA, ale dyscyplinują rynek. Przewidziano mechanizmy współpracy międzynarodowej z organami nadzoru innych państw UE w celu skutecznej kontroli transgranicznej działalności podmiotów kryptoaktywowych. Całość zmian ma

na celu stworzenie bezpiecznego, transparentnego i stabilnego środowiska dla rozwoju rynku kryptoaktywów przy jednoczesnej ochronie inwestorów.

Pozostawienie obecnego stanu prawnego oznaczałoby brak wykonania wiążących przepisów unijnych, co naraziłoby Polskę na konsekwencje prawne ze strony Unii Europejskiej. Rynek kryptoaktywów pozostałby strefą nieuregulowaną, pozbawioną skutecznego nadzoru, co drastycznie zwiększałoby ryzyko dla inwestorów i konsumentów. Bez nowych przepisów KNF nie posiadałaby instrumentów prawnych do walki z nieuczciwymi podmiotami ani możliwości blokowania stron internetowych służących do oszustw finansowych. Obecny rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych nadal funkcjonowałby w sposób ułomny, umożliwiając działanie firmom ukrywającym swoich właścicieli przed kontrolą skarbową. Brak regulacji sprzyjałby dalszemu wykorzystywaniu kryptoaktywów do celów przestępczych, w tym do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Utrzymanie status quo hamowałoby rozwój innowacyjnego rynku finansowego w Polsce z powodu niepewności regulacyjnej dla uczciwych przedsiębiorców. Inwestorzy nie mieliby gwarancji rzetelności informacji publikowanych w dokumentach ofertowych tokenów, co sprzyjałoby nadużyciom rynkowym. Brak zmian uniemożliwiłby również skuteczną wymianę informacji o zagrożeniach z innymi organami nadzoru w Europie. Ostatecznie, brak interwencji państwa mógłby doprowadzić do poważnych strat finansowych obywateli i utraty zaufania do rynku finansowego. Niemożliwe stałoby się weryfikowanie stabilności finansowej podmiotów rynku kryptoaktywów, co groziłoby niekontrolowanymi bankructwami wpływającymi na otoczenie gospodarcze. Potencjalni emitenci i dostawcy usług innowacyjnych wybraliby jurysdykcje innych państw członkowskich, co osłabiłoby konkurencyjność polskiej gospodarki cyfrowej. Posiadacze kryptoaktywów pozbawieni byliby mechanizmów ochrony swoich aktywów w przypadku upadłości lub likwidacji usługodawcy, tracąc bezpowrotnie zainwestowane środki. Brak przepisów karnych za specyficzne przestępstwa rynkowe, takie jak manipulacja kursem kryptoaktywów, pozostawiłby sprawców takich czynów całkowicie bezkarnymi. Ponadto, brak wdrożenia mechanizmów blokowania domen pozwoliłby na swobodne funkcjonowanie witryn phishingowych, które wyłudzają dane i środki od nieświadomych użytkowników.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- **Nie**

Ustawa jest de facto wykonaniem dwóch podstawowych postanowień rozporządzenia MiCA – uznania kryptoaktywów za część rynku finansowego oraz wskazania organu nadzoru. Zawarte w projekcie przepisy odnoszą się wprost do rozwiązań znanych pozostałych części rynku finansowego takich jak rynek giełdowy czy bankowy. Wskazanie KNF jako organu nadzoru w rozumieniu MiCA było jedynym możliwym wyborem w myśl uznania kryptoaktywów za część rynku finansowego oraz przy braku jakiejkolwiek innej instytucji o choćby zbliżonych kompetencjach do realizacji wskazanych w MiCA zadań.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa fundamentalnie zmienia stan prawny rynku kryptoaktywów w Polsce, który obecnie – poza wymogami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy – pozostaje nieuregulowany i pozbawiony dedykowanego organu nadzorczego. W miejsce dotychczasowego, opartego na wpisie do rejestru modelu, który w praktyce uniemożliwiał skuteczną weryfikację podmiotów (np. ze względu na brak ujawnionej reprezentacji spółek), wprowadza się system zezwoleń i ścisłego nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego. KNF zyska nowe kompetencje, w tym prawo do nakładania kar finansowych, cofania zezwoleń oraz prowadzenia Rejestru domen internetowych służących do działalności niezgodnej z prawem. Projekt zachowuje spójność systemową z dotychczasowymi regulacjami, wprowadzając niezbędne zmiany definicyjne w ustawie AML oraz wzorując mechanizmy sankcyjne i środki nadzorcze (np. zalecenia) na rozwiązaniach funkcjonujących już w ustawach o ofercie publicznej czy obrocie instrumentami finansowymi.

Regulacja jest bezpośrednim wynikiem implementacji prawa Unii Europejskiej, w szczególności rozporządzeń 2023/1113 oraz 2023/1114 (MiCA), i ma na celu zapewnienie stosowania przewidzianych tam instrumentów ochrony rynku, takich jak blokowanie stron internetowych w trybie art. 94 rozporządzenia MiCA. W zakresie zgodności z Konstytucją i ochrony praw jednostki, projekt w pełni respektuje zasadę *ne bis in idem*, gwarantując, że za ten sam czyn nie będzie stosowana jednocześnie odpowiedzialność karna i administracyjna. Zapewniono również sądową kontrolę decyzji nadzorczych, umożliwiając podmiotom wniesienie sprzeciwu od wpisu do Rejestru domen, a następnie skargi do sądu administracyjnego, przy czym procedura ta została przyspieszona (14-dniowy termin rozpatrzenia sprzeciwu), aby zminimalizować ryzyko negatywnych skutków gospodarczych.

Proponowany termin wejścia w życie ustawy oraz kształt przepisów przejściowych zostały skonstruowane tak, aby płynnie przeprowadzić rynek z dotychczasowego reżimu rejestrowego do pełnego modelu licencyjnego, minimalizując ryzyko szoków regulacyjnych. Kluczowym punktem granicznym w tym procesie był dzień 1 lipca 2025 roku, od którego organ zaprzestał dokonywania nowych wpisów do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, co w praktyce zamknęło dostęp do rynku dla nowych podmiotów chcących działać na starych, mniej rygorystycznych zasadach. Dla podmiotów, które uzyskały wpis przed tą datą, przewidziano okres ochronny (tzw. grandfathering), który pozwala im na kontynuowanie działalności na dotychczasowych zasadach, jednak nie dłużej niż do 1 lipca 2026 r., kiedy to stare uprawnienia ostatecznie wygasną w konsekwencji zapisów MiCA. Aby zapewnić ciągłość biznesową i uniknąć luki operacyjnej po tej dacie, przepisy dostosowujące precyzyjnie określają ramy czasowe, w których funkcjonujące podmioty muszą złożyć wniosek o nowe zezwolenie do Komisji Nadzoru Finansowego. Harmonogram ten został zaprojektowany z uwzględnieniem czasu niezbędnego dla KNF na merytoryczną ocenę wniosków i wydanie decyzji przed nadejściem terminu granicznego w 2026 roku, co gwarantuje, że rzetelnie działające firmy nie utracą płynności operacyjnej w oczekiwaniu na zakończenie procedury administracyjnej.

Projekt ustawy nie wprowadza nowych krajowych przepisów technicznych podlegających notyfikacji, lecz służy stosowaniu bezpośrednio obowiązujących aktów prawnych Unii Europejskiej.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (z wyjątkiem art. 70, który wejdzie w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia) i zawiera stosowne przepisy przejściowe i dostosowujące. Vacatio legis jest zgodne z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa będzie oddziaływać przede wszystkim na grupę inwestorów i konsumentów uczestniczących w rynku kryptoaktywów, a także szerzej na rodziny, obywateli i gospodarstwa domowe, których interesy ekonomiczne wymagają ochrony przed ryzykiem związanym z inwestowaniem na dotychczas nieuregulowanym rynku. Nie sposób dokładnie określić liczbę osób, ale najbardziej wiarygodne szacunki mówią o 3 milionach Polaków inwestujących w kryptoaktywa. Regulacja wpłynie również na funkcjonowanie grup zawodowych i podmiotów gospodarczych, w tym 4948 biegłych rewidentów oraz przedsiębiorców wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, których liczbę w ocenie skutków regulacji ustawy rządowej (druk 1424) określono na 1261. Ponadto przewiduje się, że o zezwolenie na prowadzenie działalności jako dostawcy usług w

zakresie kryptoaktywów będzie ubiegać się kilkanaście podmiotów, co oszacowano na podstawie ankiet przeprowadzonych przez Urząd KNF.

Wpływ projektu na wskazane grupy w ujęciu niemierzalnym polega na zwiększeniu bezpieczeństwa transakcji oraz ochrony klientów. Kluczowym elementem ochrony społecznej jest także zapobieganie ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów dzięki mechanizmom blokowania domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy. Podstawową korzyścią społeczną będzie zatem ograniczenie strat finansowych ponoszonych przez obywateli i gospodarstwa domowe na skutek inwestycji na rynku kryptoaktywów, co powinno przełożyć się na wzrost zaufania do tego rynku i zwiększenie zainteresowania finansowaniem pozabankowym.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Nie przewiduje się wpływu na duże przedsiębiorstwa.

Przedmiotowa regulacja przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności, dzięki umożliwieniu nowym podmiotom wchodzącym na rynek budowy infrastruktury rynkowej opartej na DLT na potrzeby obrotu tokenami o cechach papierów wartościowych lub ich rozrachunku, która to infrastruktura w perspektywie średnio- i długoterminowej mogłaby stanowić konkurencję dla istniejącej infrastruktury.

Wejście w życie projektowanej ustawy co do zasady nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Niemniej pośrednio przyczyni się do ograniczenia strat ponoszonych na skutek inwestycji na nieuregulowanym dotąd rynku kryptoaktywów.

Wejście w życie projektowanej ustawy zwiększy bezpieczeństwo transakcji dokonywanych na rynku kryptoaktywów z udziałem inwestorów, w tym konsumentów. Rozporządzenie 2023/1114 wprowadza rozwiązania chroniące klientów (których liczbę oszacowano w poprzednim punkcie) dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (kilkanaście podmiotów ubiegających się o licencję według ankiet UKNF) ustanawiając szereg wymogów, w szczególności w zakresie świadczenia doradztwa w zakresie kryptoaktywów poprzez konieczność przeprowadzania oceny wiedzy i kompetencji klienta, jak również obowiązek wykonywania zleceń zgodnie z najlepszym interesem klientów, a także wyodrębniania środków pieniężnych klientów przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. W związku z powyższym dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będą musieli wdrożyć w swojej działalności nowe rozwiązania służące przede wszystkim zwiększeniu ochrony klientów. Pozytywny wpływ na bezpieczeństwo inwestorów powinien przełożyć się na zwiększenie zainteresowania finansowaniem poza bankowym.

Konsekwencją stosowania rozporządzenia 2023/1114 oraz wejścia w życie projektowanej ustawy będzie objęcie nadzorem działalności na rynku kryptoaktywów. Działalność na tym rynku będzie reglamentowana i będzie się wiązała z należytym przygotowaniem organizacyjnym, technicznym i ostrożnościowym, a wszystkie podmioty chcące działać w tym sektorze rynku finansowego będą musiały posiadać odpowiednie zezwolenie, jak również spełniać określone wymogi, w tym ostrożnościowe. Jednocześnie uzyskanie zezwolenia w zakresie działalności na rynku kryptoaktywów pozwoli tym podmiotom na zwiększenie skali prowadzonej działalności poprzez możliwość transgranicznego świadczenia usług na terytorium wszystkich państw UE. Projekt ustawy określa również zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz dookreśla, jakie informacje w zakresie podmiotu odpowiedzialnego powinien zawierać dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa i zmieniony dokument informacyjny dotyczący kryptoaktywa. Na podstawie rozporządzenia 2023/1114 dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będą także zobowiązani do spełnienia minimalnych wymogów kapitałowych i ostrożnościowych. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, jak również emitenci tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem będą w konsekwencji zobowiązani do wdrożenia w swojej działalności szeregu wymogów, których koszty będą zależne od skali ich działalności, a także poziomu zainteresowania ich usługami oraz emitowanymi kryptoaktywami ze strony inwestorów. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można przy tym wskazać, że działalność związaną z emisją i świadczeniem usług w zakresie tokenów powiązanych z aktywami, tokenów będących e-pieniądzem lub tokenów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub będące e-pieniądzem rozpoczną podmioty dotychczas nienadzorowane. Skala działalności tych podmiotów (która obecnie nie jest znana) będzie determinowała przy tym skalę kosztów dostosowawczych obejmującą chociażby: stworzenie nowych komórek organizacyjnych, utworzenie

stosownej infrastruktury informatycznej oraz wdrożenie rozwiązań pozwalających na wypełnienie wymogów ostrożnościowych. W szczególności dotyczyć to będzie podmiotów podlegających licencjonowaniu lub mogących prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie kryptoaktywów lub emisji tokenów na podstawie powiadomienia organu. Podobne koszty adaptacyjne, niemożliwe na tym etapie do oszacowania z powodów wskazanych powyżej, będą musiały ponieść podmioty obecnie już nadzorowane, które zechcą podjąć nową aktywność na rynku kryptoaktywów, czy to poprzez świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów jako dostawca takich usług, czy też poprzez emisję w drodze oferty publicznej tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem. W przypadku emitentów tokenów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub będące e-pieniądzem podjęcie działalności polegającej na emisji takich tokenów w drodze ich publicznej oferty lub ubiegania się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu wiązać się będzie na podstawie rozporządzenia 2023/1114 m. in. z przygotowaniem stosownego dokumentu informacyjnego oraz wykonywaniem obowiązków informacyjnych, które będą również wymagać odpowiednich działań dostosowawczych. W związku z tymi aktywnościami tacy emitenci będą podlegać nadzorowi KNF. W przypadku wszystkich wymienionych grup podmiotów nadzorowanych w związku z rozporządzeniem 2023/1114 oraz ustawą, działalność na rynku kryptoaktywów będzie wiązać się z obciążeniami z tytułu kosztów nadzoru. Wysokość tych obciążeń będzie natomiast zdeterminowana zakresem i skalą podjętej działalności.

Rynek kryptoaktywów do tej pory nie był obszarem nadzorowanym. W związku z tym, uregulowanie tego rynku spowoduje objęcie nadzorem podmiotów, które do tej nie były nadzorowane, tym samym prowadząc do zwiększenia liczby procedur lub zwiększenia liczby dokumentów. Konsekwencją objęcia nadzorem rynku kryptoaktywów będzie nałożenie na podmioty działające na tym rynku określonych obowiązków sprawozdawczych, informacyjnych, technicznych, ostrożnościowych i organizacyjnych. KNF, jako wyznaczony organ właściwy w zakresie sprawowania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, będzie wykonywał swoje zadania w oparciu o analizę nadzorczą obejmującą działania licencyjne, analityczne i kontrolne.

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływ projektowanych zmian będzie się wiązał ze wzrostem kosztów działania UKNF związanych z zadaniami wykonywanymi w ramach nadzoru KNF nad rynkiem kryptoaktywów. Wysokość tych kosztów na obecnym etapie jest niemożliwa do oszacowania z uwagi na brak szczegółowych danych o liczbie podmiotów i skali ich działalności po wejściu w życie ustawy. Brak możliwości oszacowania kosztów związany jest także z modelem działalności podmiotów z branży kryptoaktywów, w szczególności transgranicznym charakterem ich usług. Obecny brak nadzoru powoduje, że projektodawca nie dysponuje nie tylko miarodajnymi informacjami o obecnym stanie tego rynku, ale i informacjami co do zamierzonej skali prowadzenia działalności, zarówno przez podmioty prowadzące obecnie tę działalność, jak i podmioty zainteresowane podjęciem takiej działalności po wejściu projektowanej ustawy w życie. Ze względu na brak wiarygodnych źródeł danych nie jest zatem możliwe oszacowanie rzeczywistych kosztów nadzoru, które będą pokrywane przez podmioty objęte nadzorem. Do kosztów nadzoru, które będą na stale ponoszone i będą zwiększać ogólne koszty działania UKNF, należy zaliczyć koszty związane z zatrudnieniem personelu niezbędnego do realizacji nowo wprowadzanych zadań nadzorczych, a także stale ponoszone koszty utrzymania infrastruktury informatyczno–technicznej pozwalającej na sprawowanie ciągłego i efektywnego nadzoru w obszarze rynku kryptoaktywów.

Należy zaznaczyć, że projektowana ustawa nie determinuje wysokości przyszłych obciążeń dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz emitentów kryptoaktywów, w szczególności tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem. Wyznacza jedynie granice tych obciążeń, natomiast rzeczywiste obciążenia będą odpowiadały rzeczywistym kosztom nadzoru ukształtowanym po wejściu w życie projektowanej ustawy, z uwzględnieniem ustawowo określonych granic maksymalnych obciążeń.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

- **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- **Tak**

Projektodawca wskazuje, że wprowadzenie nowych przepisów jest niezbędne i podyktowane koniecznością wdrożenia wiążącego prawa Unii Europejskiej, tj. rozporządzeń 2023/1113 i 2023/1114 (MiCA). Osiągnięcie celu za pomocą innych środków niż legislacyjne nie jest możliwe, ponieważ obecny stan prawny, w którym brak jest ogólnych ram regulacyjnych dla rynku kryptoaktywów, naraża posiadaczy tych aktywów na ryzyko i stwarza zagrożenie nadużyciami oraz przestępstwami finansowymi. Dotychczasowy model reglamentacji oparty na wpisie do rejestru działalności regulowanej (prowadzonego przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach) okazał się niewystarczający, gdyż organ rejestrowy nie bada na etapie wpisu rzeczywistego spełniania warunków materialnych, co rodzi ryzyko podawania nieprawdziwych danych i funkcjonowania podmiotów niespełniających wymogów (np. brak organów reprezentacji). Utrzymanie status quo (brak interwencji legislacyjnej) uniemożliwiłoby skuteczną ochronę inwestorów oraz wykonanie zobowiązań unijnych, dlatego konieczne jest przejście na model licencjonowany pod nadzorem KNF. W przypadku nieprzyjęcia przepisów projektu ustawy dalsza działalność gospodarcza w zakresie regulowanym MiCA nie będzie możliwa.

Projekt wpłynie na tę grupę, ponieważ obecnie (według danych zawartych w ocenie skutków regulacji ustawy rządowej) w rejestrze działalności w zakresie walut wirtualnych figuruje 1261 przedsiębiorców, a znaczna część z nich to osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Regulacja wymusi na tych podmiotach dostosowanie się do nowych, surowszych wymogów organizacyjnych, kapitałowych i technicznych, co wiąże się z kosztami adaptacyjnymi uzależnionymi od skali działalności. Jednocześnie przewiduje się pozytywny wpływ na konkurencyjność poprzez umożliwienie nowym podmiotom (w tym startupom technologicznym) budowy infrastruktury opartej na technologii DLT i transgraniczne świadczenie usług w całej UE po uzyskaniu zezwolenia.

Projekt jest zgodny z Prawem przedsiębiorców, zachowując status działalności w zakresie kryptoaktywów jako działalności regulowanej, jednak zmieniając formę jej reglamentacji na system zezwoleń (licencji) wydawanych przez KNF, co jest uzasadnione ważnym interesem publicznym, jakim jest bezpieczeństwo rynku finansowego i ochrona inwestorów. W okresie przejściowym działalność gospodarcza polegająca na świadczeniu usług w zakresie walut wirtualnych, wykonywana przez podmioty dotychczas wpisane do rejestru, nadal będzie traktowana jako działalność regulowana w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców. Nowe przepisy wprowadzają mechanizmy kontroli i nadzoru (w tym możliwość kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy), które są spójne z wymogami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- **Tak**

Jedynym elementem łagodzącym dla mniejszych podmiotów jest proporcjonalność opłat nadzorczych. Projekt przewiduje, że wysokość rocznej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru będzie uzależniona od przychodów (w przypadku dostawców usług - max 0,4% średniej przychodów prowizyjnych) lub zobowiązań (w przypadku emitentów), co w naturalny sposób obciąży mniej podmioty o mniejszej skali działalności. Projekt ten wyróżnia się na tle pozostałych implementacji przepisów MiCA w krajach UE, gdzie bardzo często opłaty nadzorcze nakładano ryczałtowo, faworyzując duże podmioty o większej skali działalności.

Konieczność pełnego wdrożenia prawa UE wymaga stosowania rozporządzeń unijnych (MiCA i TFR), które nakładają jednolite wymogi ostrożnościowe, organizacyjne i informacyjne na wszystkie podmioty rynku, niezależnie od ich wielkości. Wyłączenie MŚP z tych wymogów naruszyłoby prawo unijne i podważyło spójność nadzoru.

Istotny jest także charakter ryzyka. Rynek kryptoaktywów wiąże się z wysokim ryzykiem dla klientów (ryzyko utraty środków, oszustwa, pranie pieniędzy). Skuteczna ochrona inwestorów wymaga, aby każdy dostawca usług – nawet mały – spełniał standardy bezpieczeństwa, kapitałowe i raportowe. Zastosowanie ulg dla MŚP mogłoby stworzyć luki w systemie bezpieczeństwa.

Przejście z modelu rejestrowego (gdzie weryfikacja była minimalna) na model licencyjny pod nadzorem KNF z definicji wiąże się ze wzrostem wymogów dokumentowych (wnioski o zezwolenie, raportowanie, kontrole). Jest to jednak celowe działanie ustawodawcy mające na celu wyeliminowanie z rynku podmiotów niespełniających standardów profesjonalnych (np. "spółek widm").

Ponadto utrzymanie jednolitych wymogów dla wszystkich uczestników rynku (level playing field) jest kluczowe dla zapewnienia uczciwej konkurencji, zgodności z MiCA i zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu, gdzie mniejsze podmioty mogłyby być wykorzystywane do omijania przepisów.

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- **Nie**

KANCELARIA SEJMU
BIURO EKSPERTYZ I OCENY SKUTKÓW REGULACJI

Warszawa, 30 czerwca 2026 r.

BEOS-WPEiM-1557/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-III.020.203.9.2026
Data wpływu 30. 06. 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Gomoła)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2026 r. poz. 573) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy określa: 1) szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, w tym kwestie związane z zachowaniem tajemnicy zawodowej, przechowywaniem dokumentacji oraz wydawaniem zezwoleń; 2) zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa; 3) organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów (art. 1 projektu).

Zgodnie z przypisem 1. do tytułu projektu ustawa ma służyć stosowaniu rozporządzenia (UE) 2023/1114 oraz rozporządzenia (UE) 2023/1113[1]. Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „KNF", będzie organem właściwym w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji i obowiązków wynikających z tego rozporządzenia (art. 56 projektu). KNF będzie sprawowała nadzór nad oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Środki nadzorcze oraz zasady sprawowania

[1] Zob. pkt 2 niniejszej opinii.

nadzoru określono w rozdziale 7 projektu. Nadzór będzie również obejmował ujawnianie nadużyć na rynku kryptoaktywów i zapobieganie im. W szczególności KNF będzie mogła nakazać wstrzymanie oferty publicznej kryptoaktywów lub przerwanie jej przebiegu na określony czas, a także zakazać rozpoczęcia oferty publicznej lub dopuszczenia kryptoaktywów do obrotu. KNF oraz jej upoważniony przedstawiciel będą przekazywać właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych niż Polska państw członkowskich UE oraz otrzymywać od tych organów informacje niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu 2023/1114, lub do zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających i kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru (art. 60 projektu).

Projekt określa zakres tajemnicy zawodowej w odniesieniu do informacji dotyczących chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, oraz zasady udostępniania informacji objętych tajemnicą zawodową (rozdział 2 projektu).

W rozdziale 3 projektu określono obowiązki informacyjne emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Podmioty te będą zobowiązane do przekazywania KNF informacji dotyczących prowadzonej działalności, sytuacji finansowej oraz zdarzeń mogących mieć wpływ na ich działalność. KNF będzie również uprawniona do żądania dodatkowych informacji i dokumentów niezbędnych do należytego wykonywania nadzoru.

Projekt reguluje postępowania dotyczące planu naprawy, planu wykupu oraz planu uporządkowanej likwidacji działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114, a także stosowania środków wczesnej interwencji (rozdziały 4 i 5 projektu).

Projekt przewiduje odpowiedzialność karną za przestępstwa popełniane m.in. w związku z emisją tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, lub świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Za popełnienie określonych czynów będzie groziła grzywna, kara ograniczenia wolności lub kara pozbawienia wolności (rozdział 8 projektu).

Projekt przewiduje zmiany w 28 ustawach, które mają służyć zapewnieniu stosowania rozporządzeń 2023/1114 i 2023/1113 oraz dostosowaniu krajowego porządku prawnego do projektowanej regulacji (rozdział 9 projektu).

Projekt zawiera przepisy przejściowe (rozdział 10).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 70, który ma wejść w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia (art. 166 projektu).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać w szczególności następujące akty prawa Unii Europejskiej:

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (wersja przekształcona) [2], zwane dalej „rozporządzeniem 2023/1113";
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937[3], zwane dalej „rozporządzeniem 2023/1114" lub „rozporządzeniem MiCA".

Rozporządzenie 2023/1114 określa zharmonizowane ramy prawne dla rynków kryptoaktywów w celu wprowadzenia szczegółowych przepisów dotyczących kryptoaktywów i związanych z nimi usług i oraz działalności, które nie są jeszcze objęte unijnymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi usług finansowych. Ramy te mają przede wszystkim służyć wspieraniu innowacji i uczciwej konkurencji, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony posiadaczy detalicznych i integralności rynków kryptoaktywów w Unii Europejskiej (motyw 6). Rozporządzenie ustanawia jednolite wymogi dotyczące oferty publicznej i dopuszczania do obrotu na platformie obrotu kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące e-pieniądzem, tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem, a także wymogi w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (art. 1).

Rozporządzenie 2023/1114 ustanawia wymogi dotyczące udzielania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Co do zasady[4], podmiot może świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, jeżeli uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 63 rozporządzenia albo jest podmiotem uprawnionym do świadczenia takich usług na podstawie art. 60 rozporządzenia. Zezwolenie udzielone dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów jest ważne w całej Unii i uprawnia go do świadczenia usług określonych w tym zezwoleniu.

Rozporządzenie 2023/1114 nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia co najmniej jednego właściwego organu odpowiedzialnego za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w tym rozporządzeniu. Właściwym organom należy zapewnić określone w rozporządzeniu 2023/1114 uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe, obejmujące w szczególności

---

[2] Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj.

[3] Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/2024-01-09.

[4] Wyjątki od wymogu uzyskania zezwolenia przewidują w szczególności art. 61 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, dotyczący świadczenia usługi z wyłącznej inicjatywy klienta przez firmę z państwa trzeciego, oraz art. 143 ust. 3 tego rozporządzenia, dotyczący okresu przejściowego.

pozyskiwanie informacji, prowadzenie kontroli, stosowanie środków nadzorczych oraz nakładanie kar i innych środków administracyjnych. Rozporządzenie określa również zadania Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz zasady ich współpracy z właściwymi organami państw członkowskich.

Rozporządzenie 2023/1113 określa przepisy dotyczące informacji o płatnikach i odbiorcach, które towarzyszą transferom środków pieniężnych w dowolnej walucie, oraz informacji o inicjatorach i beneficjentach, które towarzyszą transferom kryptoaktywów, w celu zapobiegania przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wykrywania tych przypadków i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, w sytuacji gdy co najmniej jeden z dostawców usług płatniczych lub dostawców usług w zakresie kryptoaktywów biorących udział w danym transferze środków pieniężnych lub transferze kryptoaktywów ma siedzibę w Unii lub, w stosownych przypadkach, ma siedzibę statutową w Unii. W rozporządzeniu ustanowiono również wymogi dotyczące wewnętrznych polityk, procedur i mechanizmów kontroli w celu zapewnienia wdrożenia środków ograniczających.

Państwa członkowskie są obowiązane do ustanowienia przepisów określających kary i środki administracyjne mające zastosowanie do naruszeń przepisów rozporządzenia oraz podejmowania wszelkich koniecznych działań zapewniających ich wykonanie. Właściwe organy publikują bez zbędnej zwłoki informacje o nałożonych karach i środkach administracyjnych, z uwzględnieniem przewidzianych w prawie UE przypadków odstąpienia od publikacji, jej odroczenia lub opublikowania informacji w sposób anonimowy [5]. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczne mechanizmy sprzyjające zgłaszaniu właściwym organom naruszeń rozporządzenia.

Rozporządzenia 2023/1113 i 2023/1114 stosuje się od dnia 30 grudnia 2024 r., z zastrzeżeniem wcześniejszych terminów stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2023/1114[6].

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Rozporządzenia 2023/1113 i 2023/1114 wiążą w całości i są bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Ustawodawca krajowy może przyjąć przepisy służące zapewnieniu stosowania tych

---

[5] Art. 30 rozporządzenia 2023/1113 w związku z art. 60 ust. 1-3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 5.6.2015, s. 73, ze zm., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/2024-12-30).

[6] Zgodnie z art. 149 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2023/1114 przepisy jego tytułów III i IV stosuje się od dnia 30 czerwca 2024 r., a przepisy wymienione w art. 149 ust. 4 – od dnia 29 czerwca 2023 r.

rozporządzeń, w szczególności wyznaczyć właściwy organ, określić krajowe procedury, ustanowić sankcje oraz uregulować kwestie wyraźnie pozostawione prawu krajowemu. Przepisy krajowe nie mogą zmieniać treści bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia, ustanawiać dodatkowych warunków korzystania z przyznanych w nim uprawnień ani zastępować przewidzianych w nim procedur innymi procedurami krajowymi. Jak wynika z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), niedopuszczalne jest przyjmowanie krajowych środków, które uzależniałyby stosowanie rozporządzenia od jego recepcji do prawa krajowego lub mogłyby wywoływać wątpliwości co do unijnego charakteru i skutków prawnych jego przepisów[7].

W tym kontekście wyznaczenie KNF jako właściwego organu, określenie krajowych zasad prowadzenia postępowań administracyjnych, wykonywania kontroli, zachowania tajemnicy zawodowej oraz nakładania kar i innych środków administracyjnych mieści się co do zasady w zakresie kompetencji państwa członkowskiego. Niektóre rozwiązania szczegółowe projektu wykraczają jednak poza uregulowanie kwestii organizacyjnych i proceduralnych lub modyfikują rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu 2023/1114[8].

3.2. Artykuł 2 pkt 31 projektu definiuje zagranicznego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów jako dostawcę, który uzyskał zezwolenie wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego UE. Również w innych przepisach projektu odniesienia do państw członkowskich i właściwych organów ograniczono do państw członkowskich UE i ich właściwych organów.

Rozporządzenie 2023/1114 zostało włączone do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym[9], zwanego dalej „Porozumieniem EOG", decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 41/2025[10]. Decyzja ta weszła w życie 24 czerwca 2025 r., w związku z czym od tego dnia rozporządzenie 2023/1114 stanowi część Porozumienia EOG i obowiązuje w jego ramach z uwzględnieniem

---

[7] Wyrok TSUE z 10 października 1973 r., *Fratelli Variola S.p.A. przeciwko Amministrazione italiana delle Finanze*, 34/73, EU:C:1973:101, pkt 10-11.

[8] Opiniowany poselski projekt ustawy jest zasadniczo tożsamy z rządowym projektem ustawy o rynku kryptoaktywów (druk nr 2064), który został przedłożony Sejmowi 10 grudnia 2025 r. https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/0/4E9044D2268D926AC1258D5C00646702/%24File/2064.pdf. Poselski projekt ustawy nie zawiera następujących przepisów zawartych w rządowym projekcie ustawy: 1) art. 142 projektu dotyczącego zmiany ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1131); 2) art. 150 pkt 1 i 4 projektu dotyczących odpowiednio zmiany art. 74 ust. 2 oraz dodania ust. 1a w art. 150 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623); 3) art. 158 projektu stanowiącego przepis przejściowy. W dołączonej do rządowego projektu ustawy opinii Ministra Spraw Zagranicznych projekt ustawy uznano za zgodny z prawem Unii Europejskiej.

[9] Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz. Urz. WE L 1 z 3.1.1994, s. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 11, t. 52, s. 3).

[10] Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 41/2025 z dnia 20 lutego 2025 r. zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG [2025/765] (Dz. Urz. UE L, 2025/765 z 8.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/765/oj).

dostosowań określonych w tej decyzji[11].

Zgodnie z art. 1 pkt 1 lit. a tej decyzji do celów Porozumienia EOG pojęcia „państwo członkowskie" i „właściwe organy", użyte w rozporządzeniu 2023/1114, należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w tym rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA i ich właściwe organy[12].

Ograniczenie definicji zagranicznego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów do dostawców posiadających zezwolenie wydane przez organ państwa członkowskiego UE pomija zatem dostawców posiadających zezwolenie wydane przez właściwy organ Islandii, Liechtensteinu albo Norwegii. Art. 2 pkt 31 projektu oraz inne przepisy, w których odniesienia do państw członkowskich i właściwych organów ograniczono do państw członkowskich UE i ich organów, nie uwzględniają rozszerzonego znaczenia tych pojęć wynikającego z Porozumienia EOG. W tym zakresie przepisy projektu są niezgodne z Porozumieniem EOG w brzmieniu wynikającym z decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 41/2025.

3.3. Artykuł 6 ust. 5 projektu przewiduje możliwość nakazania przez KNF przeniesienia na innego dostawcę praw i obowiązków wynikających z umów zawartych z klientami, po uzyskaniu zgody dostawcy przejmującego oraz klientów. W przypadkach określonych w art. 6 ust. 7 i 8 projektu KNF nakazuje przeniesienie kryptoaktywów, środków pieniężnych oraz dokumentów i informacji związanych z prowadzeniem rachunków kryptoaktywów do wybranego przez KNF dostawcy, mimo braku zgody klientów. Przepisy te nie wymagają również uzyskania zgody dostawcy albo dostawców, do których mają zostać przeniesione aktywa, środki pieniężne i dokumentacja.

Art. 94 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2023/1114 przewiduje możliwość nałożenia obowiązku przeniesienia istniejących umów do innego dostawcy w przypadku cofnięcia zezwolenia, z zastrzeżeniem zgody klientów oraz dostawcy przejmującego te umowy. Art. 75 ust. 1 tego rozporządzenia wymaga natomiast, aby dostawca zapewniający przechowywanie kryptoaktywów i administrowanie nimi w imieniu klientów zawarł z każdym klientem umowę określającą jego obowiązki i zakres odpowiedzialności.

W uzasadnieniu projektu wskazano, że rozwiązania przewidziane w art. 6 ust. 7 i 8 projektu[13] mają rozwiązać praktyczny problem pozostawania aktywów klientów u dostawcy, którego zezwolenie wygasło albo zostało cofnięte. Wnioskodawcy podkreślają, że przepisy te dotyczą przeniesienia aktywów, a nie praw i obowiązków wynikających z umów. Brak wymogu uzyskania zgody

---

[11] Zob. EFTA, EEA-Lex, Factsheet – 32023R1114, wskazujący dzień 24 czerwca 2025 r. jako datę wejścia w życie decyzji, https://www.efta.int/eea-lex/32023r1114?utm_source=chatgpt.com.

[12] W Porozumieniu EOG oraz w aktach przyjmowanych na jego podstawie określenie „Państwa EFTA" oznacza Islandię, Liechtenstein i Norwegię i nie obejmuje Szwajcarii, która należy do EFTA, lecz nie jest stroną Porozumienia EOG.

[13] Uzasadnienie projektu ustawy, pkt 6, s. 8. W uzasadnieniu wskazano art. 6 ust. 6 i 7 projektu, jednak opisane w tym miejscu rozwiązania odpowiadają art. 6 ust. 7 i 8 projektu.

dostawcy przejmującego lub klientów uzasadniają trudnościami albo niemożnością jej uzyskania, potrzebą ochrony interesów klientów, przymusowym charakterem środka oraz tym, że art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 ustanawia jedynie minimalny katalog uprawnień właściwych organów.

Rozróżnienie między przeniesieniem umów a przeniesieniem aktywów oznacza, że art. 94 ust. 1 lit. g rozporządzenia 2023/1114 nie stanowi bezpośredniego wzorca oceny art. 6 ust. 7 i 8 projektu. Minimalny charakter katalogu uprawnień właściwych organów nie zwalnia jednak dodatkowego środka krajowego z obowiązku zgodności z pozostałymi przepisami tego rozporządzenia.

W konsekwencji art. 6 ust. 7 i 8 projektu budzą wątpliwości co do zgodności z art. 75 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, ponieważ mogą prowadzić do powierzenia wybranemu dostawcy przechowywania aktywów klienta bez jego zgody, nie określając przy tym, w jaki sposób zostanie spełniony wymóg zawarcia umowy między dostawcą przejmującym a klientem.

3.4. Artykuł 14 projektu fakultatywnie upoważnia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, m.in. trybu i warunków postępowania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w zakresie promocji, kontaktów z klientami, zawierania transakcji, świadczenia usług i dokonywania rozrachunku, a także szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych prowadzenia działalności.

Z uzasadnienia projektu wynika, że upoważnienie ma umożliwić zarówno przyjęcie regulacji krajowej w razie nieopublikowania regulacyjnych standardów technicznych przewidzianych w rozporządzeniu 2023/1114 przed wejściem w życie ustawy, jak i dalsze doprecyzowanie wymagań dotyczących działalności dostawców, w szczególności w celu ochrony klientów[14]. Argument dotyczący konieczności zastąpienia nieopublikowanych standardów rozwiązaniem krajowym w istotnej części utracił aktualność, ponieważ przed wniesieniem projektu zostały opublikowane akty delegowane określające m.in. wymagania dotyczące prowadzenia przez dostawców dokumentacji usług, działań, zleceń i transakcji.

Rozporządzenie 2023/1114 określa jednolite wymagania dotyczące prowadzenia działalności przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz upoważnia Komisję Europejską do przyjmowania aktów delegowanych zawierających regulacyjne standardy techniczne i aktów wykonawczych ustanawiających regulacyjne i wykonawcze standardy techniczne opracowywane w formie projektów przez EUNB albo ESMA[15]. Brak przyjęcia albo opóźnienie

[14] Uzasadnienie projektu ustawy, pkt 14, s. 11-12.

[15] Zob. np. art. 68 ust. 10 akapit trzeci i art. 76 ust. 16 akapit trzeci rozporządzenia 2023/1114 oraz wydane na ich podstawie odpowiednio rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/1140 z dnia 27 lutego 2025 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ewidencjonowania wszystkich usług w zakresie kryptoaktywów, a także realizowanych w tym zakresie działań, zleceń i transakcji (Dz.

w przyjęciu takiego aktu nie powodują powstania po stronie państwa członkowskiego kompetencji do zastąpienia go przepisami krajowymi w materii objętej harmonizacją.

Państwo członkowskie może przyjąć przepisy niezbędne do zapewnienia stosowania rozporządzenia jedynie w zakresie, w którym rozporządzenie pozostawia swobodę regulacyjną prawu krajowemu albo wymaga podjęcia działań na poziomie krajowym. Przepisy te nie mogą jednak ustanawiać dodatkowych warunków świadczenia usług ani zastępować lub modyfikować wymagań, które zostały określone w rozporządzeniu albo mają zostać ustanowione w aktach prawa Unii.

Zakres upoważnienia zawartego w art. 14 projektu jest szeroki i nie rozgranicza kwestii pozostawionych prawu krajowemu od materii uregulowanej w rozporządzeniu 2023/1114 lub zastrzeżonej dla aktów delegowanych i wykonawczych Komisji. Samo uzasadnienie projektu wskazuje, że rozporządzenie wydane na podstawie art. 14 miałoby służyć m.in. uszczegółowieniu kwestii uregulowanych w art. 67, art. 70 i art. 75 rozporządzenia 2023/1114 [16]. Artykuł 14 projektu jest zatem niezgodny z rozporządzeniem 2023/1114 w zakresie, w jakim umożliwia ustanowienie krajowych wymagań zastępujących, uzupełniających lub modyfikujących wymagania określone w tym rozporządzeniu lub wydanych na jego podstawie aktach prawa Unii.

3.5. Artykuł 40 ust. 1 projektu przewiduje, że KNF zatwierdza, w drodze decyzji, plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania. Jeżeli plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, koniecznych do zapewnienia jego właściwego wdrożenia, KNF wzywa emitenta do zmiany planu w terminie 40 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Terminu tego nie wlicza się do sześciomiesięcznego terminu na zatwierdzenie planu, a na wniosek emitenta KNF może go przedłużyć o miesiąc. Jeżeli zmieniony plan nadal nie spełnia tych wymagań, KNF odmawia, w drodze decyzji, jego zatwierdzenia. W decyzji tej KNF wyznacza termin, nie dłuższy niż miesiąc, na przedstawienie nowego planu oraz wskazuje obszary działalności emitenta wymagające uwzględnienia w tym planie. Nowy plan podlega

---

Urz. UE L, 2025/1140, 10.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1140/oj) oraz rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2025/416 z dnia 29 listopada 2024 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść i format zapisów w arkuszu zleceń dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy prowadzą platformę obrotu kryptoaktywami (Dz. Urz. UE L, 2025/416, 14.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/416/oj), a także art. 60 ust. 14 akapit trzeci rozporządzenia 2023/1114 i wydane na jego podstawie rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/304 z dnia 31 października 2024 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 w odniesieniu do standardowych formularzy, wzorów i procedur na potrzeby powiadamiania przez niektóre podmioty finansowe o ich zamiarze świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów (Dz. Urz. UE L, 2025/304, 20.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/304/oj).

[16] Uzasadnienie projektu ustawy, pkt 14, s. 12.

zatwierdzeniu w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania (art. 40 ust. 2-5 projektu). Analogiczny mechanizm przewidziano w art. 45 projektu w odniesieniu do planu wykupu, przy czym zarówno plan wykupu, jak i nowy plan wykupu podlegają zatwierdzeniu w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania.

Rozwiązania te nie odpowiadają art. 46 ust. 2 i art. 47 ust. 3 w związku z art. 55 akapit pierwszy rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z tymi przepisami emitent zgłasza właściwemu organowi plan naprawy lub plan wykupu, a właściwy organ, jeżeli uzna to za konieczne dla zapewnienia właściwego wdrożenia planu, wymaga jego zmiany. O decyzji wymagającej zmiany planu organ powiadamia emitenta w terminie 40 dni roboczych od dnia zgłoszenia planu. Emitent wykonuje tę decyzję w terminie 40 dni roboczych od dnia powiadomienia o niej. Rozporządzenie 2023/1114 nie przewiduje zatwierdzania planu przez właściwy organ ani wydawania decyzji odmawiającej jego zatwierdzenia.

Z uzasadnienia projektu wynika, że ustanowienie procedury zatwierdzania planów ma służyć zapewnieniu efektywnego stosowania art. 46 i art. 47 rozporządzenia 2023/1114. Wnioskodawcy wskazują na ryzyko trudności w skutecznym stosowaniu tych przepisów bez dodatkowych regulacji krajowych oraz uznają za zasadne doprecyzowanie procedury zatwierdzania planów, przy wykorzystaniu rozwiązań przyjętych w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi[17].

Cel polegający na zapewnieniu efektywnego stosowania rozporządzenia 2023/1114 może uzasadniać ustanowienie krajowych przepisów proceduralnych dotyczących wydawania i wykonywania decyzji wymagającej zmiany planu. Nie uzasadnia jednak zastąpienia przewidzianego w rozporządzeniu mechanizmu zgłoszenia planu postępowaniem w sprawie jego zatwierdzenia, wprowadzenia nieprzewidzianej w rozporządzeniu decyzji o odmowie zatwierdzenia lub określenia terminów działania właściwego organu odmiennych od ustanowionych w rozporządzeniu.

Artykuły 40 i 45 projektu zastępują zatem przewidziany w rozporządzeniu 2023/1114 obowiązek zgłoszenia planu procedurą jego zatwierdzania, ustanawiają nieprzewidziane w rozporządzeniu decyzje o zatwierdzeniu planu i odmowie jego zatwierdzenia oraz określają terminy działania organu odmienne od terminów ustanowionych w tym rozporządzeniu. Rozwiązania te nie stanowią wyłącznie uregulowania krajowych kwestii proceduralnych, lecz modyfikują mechanizm nadzorczy wynikający bezpośrednio z rozporządzenia 2023/1114. Artykuły 40 i 45 projektu są w tym zakresie niezgodne odpowiednio z art. 46 ust. 2 i art. 47 ust. 3 w związku z art. 55 akapit pierwszy rozporządzenia 2023/1114.

3.6. Zgodnie z art. 51 projektu dostawca usług w zakresie kryptoaktywów sporządza i przekazuje KNF plan, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia

[17] Dz. U. z 2024 r. poz. 722, ze zm. Zob. uzasadnienie projektu, pkt 42, s. 21-23.

2023/1114, w terminie 6 miesięcy od dnia udzielenia zezwolenia – w przypadku dostawcy, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a tego rozporządzenia, albo od dnia rozpoczęcia świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów – w przypadku dostawcy, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia.

Artykuł 74 rozporządzenia 2023/1114 stanowi, że dostawcy świadczący usługi, o których mowa w art. 75-79 tego rozporządzenia, dysponują planem odpowiednim do wsparcia uporządkowanej likwidacji ich działalności, obejmującym ciągłość lub przywrócenie krytycznych operacji. Plan ma wykazywać zdolność dostawcy do przeprowadzenia uporządkowanej likwidacji bez narażania klientów na nadmierne straty ekonomiczne. Z brzmienia tego przepisu, który wiąże obowiązek dysponowania planem ze świadczeniem wskazanych usług, wynika, że plan powinien być przygotowany najpóźniej w chwili rozpoczęcia ich świadczenia. W odniesieniu do dostawców ubiegających się o zezwolenie wniosek ten znajduje dodatkowe potwierdzenie w art. 63 ust. 9 i ust. 10 lit. d rozporządzenia2023/1114, które wymagają dokonania przed udzieleniem zezwolenia oceny zgodności wnioskodawcy z wymogami tytułu V, obejmującego również art. 74.

Z uzasadnienia projektu wynika, że art. 51 ma zapewnić skuteczne stosowanie art. 74 rozporządzenia 2023/1114. Wnioskodawcy uzasadniają odmienne określenie początku biegu sześciomiesięcznego terminu rozróżnieniem dwóch kategorii dostawców wskazanych w art. 59 ust. 1 lit. a i b tego rozporządzenia. Argumentacja ta wyjaśnia sposób obliczania terminu, nie odnosi się jednak do zgodności samego terminu z obowiązkiem wynikającym z art. 74 rozporządzenia[18].

Artykuł 51 projektu jest niezgodny z art. 74 rozporządzenia 2023/1114. Po pierwsze, ustanawia obowiązek sporządzenia i przekazania planu w odniesieniu do wszystkich dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, podczas gdy art. 74 rozporządzenia obejmuje jedynie dostawców świadczących usługi wymienione w art. 75-79. Po drugie, sześciomiesięczny termin na sporządzenie planu dopuszcza jego przygotowanie po rozpoczęciu świadczenia tych usług. Dotyczy to bezpośrednio dostawców, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. b rozporządzenia, w przypadku których termin ten jest liczony od dnia rozpoczęcia świadczenia usług. W odniesieniu do dostawców, o których mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia, art. 51 projektu również nie zapewnia, aby plan został sporządzony przed rozpoczęciem świadczenia usług, ponieważ termin jest liczony od dnia udzielenia zezwolenia. Określenie w prawie krajowym terminu przekazania planu KNF nie może prowadzić do rozszerzenia zakresu obowiązku wynikającego z art. 74 rozporządzenia ani do odroczenia jego wykonania poza chwilę rozpoczęcia świadczenia usług objętych tym przepisem.

3.7. Artykuły 66-76 projektu ustanawiają Rejestr domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy

[18] Uzasadnienie projektu, pkt 43, s. 23-24.

rozporządzenia 2023/1114, zwany dalej „Rejestrem". Wpis domeny do Rejestru powoduje obowiązek uniemożliwienia dostępu do strony internetowej oraz przekierowania połączeń. Na żądanie KNF może ponadto prowadzić do usunięcia lub wyłączenia interfejsu internetowego, ograniczenia dostępu do tego interfejsu lub usunięcia określonych treści, a także usunięcia nazwy domeny i jej rejestracji na rzecz KNF.

Środki te odpowiadają rodzajowo uprawnieniom określonym w art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z tym przepisem środki dotyczące treści, interfejsów internetowych oraz nazw domen mogą być stosowane w celu zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, jeżeli nie istnieją inne skuteczne środki prowadzące do zaprzestania naruszenia.

Artykuł 67 pkt 2 projektu uzależnia wpis domeny do Rejestru od spełnienia obu tych przesłanek. Przesłanek tych nie zamieszczono natomiast w art. 67 pkt 1, dotyczącym prowadzenia działalności bez wymaganego zezwolenia albo innego uprawnienia. W takim przypadku wpis do Rejestru następuje niezwłocznie po złożeniu przez KNF zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz zamieszczeniu informacji o tym zawiadomieniu na wyodrębnionej stronie internetowej KNF pod nazwą „Lista ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego" (art. 69 projektu w związku z art. 6b ust. 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym[19]).

W uzasadnieniu projektu przyjęto, że każde prowadzenie działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego zezwolenia powoduje istotne ryzyko wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów oraz że w takim przypadku KNF nie dysponuje innym skutecznym środkiem prowadzącym do zaprzestania naruszenia. Wnioskodawcy uznają zatem, że również art. 67 pkt 1 uwzględnia przesłanki określone w art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114[20].

Argumentacja ta nie usuwa zastrzeżeń dotyczących art. 67 pkt 1 projektu. Przesłanki określone w art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia wymagają oceny, czy w konkretnym przypadku istnieje ryzyko wyrządzenia poważnych szkód oraz czy nie jest dostępny inny skuteczny środek prowadzący do zaprzestania naruszenia. Ogólne założenie, że przesłanki te są spełnione w każdym przypadku działalności prowadzonej bez zezwolenia, nie zapewnia przeprowadzenia indywidualnej oceny ich spełnienia, w tym konieczności zastosowania danego środka. Złożenie zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa i zamieszczenie informacji na Liście ostrzeżeń publicznych KNF nie zastępują takiej oceny.

Uprawnienie do nakazania natychmiastowego zaprzestania działalności bez zezwolenia, przewidziane w art. 94 ust. 1 lit. h rozporządzenia 2023/1114, nie zwalnia z obowiązku stosowania szczególnych przesłanek określonych w art. 94

[19] Dz. U. z 2025 poz. 640, ze zm.

[20] Uzasadnienie projektu ustawy, pkt 49, s. 30.

ust. 1 lit. aa, jeżeli organ stosuje środki określone w tym przepisie.

Art. 67 pkt 1 w związku z art. 69 i art.70 projektu jest zatem niezgodny z art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114 w zakresie, w jakim pozwala na zastosowanie środków określonych w art. 70 projektu bez indywidualnej oceny, czy istnieje ryzyko wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów lub posiadaczy kryptoaktywów oraz czy nie istnieje inny skuteczny środek prowadzący do zaprzestania naruszenia.

3.8. Artykuł 77 ust. 2 projektu przewiduje, że przekazanie KNF przez właściwy organ innego państwa członkowskiego UE, który udzielił zezwolenia zagranicznemu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, informacji dotyczących działalności tego dostawcy, jaka ma być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4 500 euro. Opłatę wnosi zagraniczny dostawca. Zgodnie z art. 77 ust. 3 projektu dostawca nie ponosi opłaty, jeżeli na zasadzie wzajemności polscy dostawcy nie są obciążani tego rodzaju opłatą w państwie jego siedziby.

Artykuł 59 ust. 7 rozporządzenia 2023/1114 stanowi, że dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów zezwala się na świadczenie tych usług w całej Unii w ramach swobody przedsiębiorczości, w tym za pośrednictwem oddziału, albo w ramach swobody świadczenia usług. Artykuł 65 tego rozporządzenia ustanawia procedurę przekazywania informacji dotyczących planowanego świadczenia usług w innym państwie członkowskim. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje te informacje pojedynczemu punktowi kontaktowemu przyjmującego państwa członkowskiego, ESMA oraz EUNB. Dostawca może rozpocząć świadczenie usług z dniem otrzymania powiadomienia o przekazaniu informacji lub najpóźniej od piętnastego dnia kalendarzowego od dnia ich przedłożenia właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego. Procedura ta nie przewiduje nałożenia na dostawcę opłaty w związku z przekazaniem informacji pojedynczemu punktowi kontaktowemu przyjmującego państwa członkowskiego ani uzależnienia rozpoczęcia świadczenia usług od wniesienia takiej opłaty.

Artykuł 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) zakazuje ograniczeń swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, w tym ograniczeń w tworzeniu oddziałów. Zgodnie z art. 56 TfUE zakazane są ograniczenia swobody świadczenia usług wewnątrz Unii w odniesieniu do usługodawców mających przedsiębiorstwo w państwie członkowskim innym niż państwo odbiorcy świadczenia. Zakazy wynikające z tych przepisów obejmują nie tylko środki dyskryminujące, lecz także środki krajowe, które mogą utrudniać korzystanie z tych swobód lub czynić je mniej atrakcyjnym. Ograniczenia tych swobód muszą być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, odpowiednie do zapewnienia realizacji zamierzonego celu i nie mogą wykraczać

poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia[21].

Z art. 77 ust. 4 projektu oraz jego uzasadnienia wynika, że opłata przewidziana w art. 77 ust. 2 ma służyć pokryciu kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. W uzasadnieniu omówiono również zwolnienie oparte na zasadzie wzajemności, ale nie wyjaśniono związku wysokości opłaty z kosztami czynności wykonywanych przez KNF w związku z transgranicznym świadczeniem usług przez danego dostawcę ani przyczyn uzależnienia zwolnienia od pobierania analogicznej opłaty od polskich dostawców w innym państwie członkowskim[22].

Opłata przewidziana w art. 77 ust. 2 projektu byłaby nakładana wyłącznie na dostawców mających siedzibę w innym państwie członkowskim w związku z zamiarem prowadzenia przez nich działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W zależności od sposobu prowadzenia działalności opłata stanowiłaby ograniczenie swobody przedsiębiorczości albo swobody świadczenia usług, ponieważ zwiększałaby koszt dostępu do rynku polskiego i czyniłaby korzystanie z tych swobód mniej atrakcyjnym. Przeznaczenie wpływów na finansowanie nadzoru nie usuwa zastrzeżeń wynikających z jego szczególnego zastosowania do zagranicznych dostawców. Nawet przy założeniu, że finansowanie nadzoru służy realizacji celu leżącego w interesie publicznym, uzasadnienie projektu nie wykazuje, że sposób ustalenia wysokości opłaty pozostaje w odpowiednim związku z kosztami czynności wykonywanych przez KNF w związku z transgranicznym świadczeniem usług przez danego dostawcę ani, że obciążenie to nie wykracza poza to, co jest konieczne do pokrycia tych kosztów.

Z kolei zwolnienie przewidziane w art. 77 ust. 3 projektu zależy od państwa siedziby dostawcy, a nie od kosztów czynności wykonywanych przez KNF. Korzystanie ze swobód rynku wewnętrznego wynikających z prawa UE nie może być uzależnione od wzajemnego traktowania polskich dostawców przez inne państwo członkowskie.

Art. 77 ust. 2 projektu jest zatem niezgodny z art. 59 ust. 7 w związku z art. 65 rozporządzenia 2023/1114 oraz odpowiednio z art. 49 lub art. 56 TfUE, zależnie od sposobu prowadzenia działalności, ponieważ ustanawia szczególne obciążenie finansowe związane z korzystaniem z uprawnienia do transgranicznego świadczenia usług. Art. 77 ust. 3 projektu jest niezgodny odpowiednio z art. 49 lub art. 56 TfUE, ponieważ uzależnia zwolnienie z tego obciążenia od zasady wzajemności.

3.9. Projekt dotyczy m.in. emisji i wykupu tokenów będących e-pieniądzem, działalności instytucji kredytowych i instytucji pieniądza elektronicznego, środków pieniężnych powierzanych przez klientów oraz

---

[21] Wyrok TSUE z 30 listopada 1995 r., *Reinhard Gebhard przeciwko Consiglio dell'Ordine degli Avvocati e Procuratori di Milano*, C-55/94, EU:C:1995:411, Zb. Orz. 1995, s. I-4165, pkt 25-27 i 37; wyrok TSUE z 25 lipca 1991 r., *Manfred Säger przeciwko Dennemeyer & Co. Ltd*, C-76/90, EU:C:1991:331, Zb. Orz. 1991, s. I-4221, pkt 12 i 15.

[22] Uzasadnienie projektu ustawy, pkt 58, s. 34-35.

zagadnień związanych z systemami płatności i rozrachunku. Zgodnie z art. 48 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 tokeny będące e-pieniądzem uznaje się za pieniądz elektroniczny. Art. 57 projektu powierza ponadto Prezesowi Narodowego Banku Polskiego wydawanie opinii w przypadkach określonych w rozporządzeniu 2023/1114.

W uzasadnieniu projektu wskazano, że regulacja ta jest konieczna ze względu na powierzenie Prezesowi NBP zadania polegającego na wydawaniu opinii w odniesieniu do tokenów będących e-pieniądzem denominowanych w złotych, w tym w postępowaniu dotyczącym sklasyfikowania takich tokenów jako znaczących[23]. Uzasadnienie potwierdza zatem, że projekt bezpośrednio reguluje zadania Prezesa NBP jako organu krajowego banku centralnego oraz kwestie dotyczące środków płatniczych.

Zgodnie z art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 TfUE oraz decyzją Rady 98/415/WE[24] władze państw członkowskich zasięgają opinii EBC w sprawie każdego projektu przepisu prawnego należącego do zakresu jego kompetencji, w szczególności dotyczącego środków płatności, krajowych banków centralnych oraz systemów płatności i rozrachunku, a także zasad mających zastosowanie do instytucji finansowych, o ile zasady te wywierają istotny wpływ na stabilność instytucji finansowych i rynków. Z wyjaśnień EBC wynika, że konsultacja jest wymagana również wtedy, gdy projekt jedynie marginalnie dotyczy dziedzin należących do kompetencji EBC. Marginalny charakter tego związku nie zwalnia organu krajowego z obowiązku przeprowadzenia konsultacji, przy czym po otrzymaniu wniosku EBC może zdecydować o niewydaniu opinii[25].

Projekt podlega zatem obowiązkowi konsultacji z EBC. Obowiązku tego nie wyłącza sama okoliczność, że ustawa ma służyć stosowaniu rozporządzenia 2023/1114. Zgodnie z wyjaśnieniami EBC konsultacja może nie być wymagana w odniesieniu do przepisów krajowych, których wyłącznym celem jest wykonanie lub zapewnienie stosowania rozporządzenia Unii, pod warunkiem że przepisy te nie oddziałują na dziedziny należące do kompetencji EBC w sposób odmienny od samego rozporządzenia. Wyłączenie to nie ma jednak zastosowania, jeżeli ustawodawca krajowy korzysta z pozostawionego mu zakresu swobody w sposób istotnie dotyczący kompetencji EBC, w szczególności przez powierzenie krajowemu bankowi centralnemu nowego zadania lub istotną zmianę

---

[23] Uzasadnienie projektu ustawy, pkt 46, s. 25.

[24] Decyzja Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 3.7.1998, s. 42; Dz. Urz. WE Polskie wydanie specjalne rozdz. 1, t. 1, s. 446, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/415/oj).

[25] Zob. *Guide to consultation of the European Central Bank by national authorities regarding draft legislative provisions*, EBC, 2025, pkt 1 s. 4-5 oraz pkt. 3.3, s. 13, https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/ecb.consultationguide202505.en.pdf. W przewodniku wskazano ponadto, że w przypadku projektu wniesionego przez członka parlamentu krajowego obowiązek konsultacji z EBC spoczywa na parlamencie, który powinien, zgodnie ze swoim regulaminem, zapewnić przedłożenie projektu EBC do uprzedniego zaopiniowania – zob. tamże, pkt 3.1.2, s. 10.

zadania już wykonywanego[26]. W niniejszym przypadku projekt nie ogranicza się do technicznego powtórzenia przepisów prawa Unii, lecz określa zadania opiniodawcze Prezesa NBP oraz sposób wykonywania na poziomie krajowym funkcji przewidzianych w rozporządzeniu 2023/1114, a także ustanawia szczegółowe rozwiązania dotyczące instytucji finansowych, środków pieniężnych powierzanych przez klientów i rynku kryptoaktywów. Nie można zatem uznać, że projekt jest objęty wskazanym wyłączeniem od obowiązku konsultacji.

Z przekazanej dokumentacji nie wynika, aby projekt został przedłożony EBC do zaopiniowania. Uchwalenie projektu bez uprzedniego zasięgnięcia opinii EBC na etapie umożliwiającym jej uwzględnienie w toku postępowania ustawodawczego stanowiłoby naruszenie obowiązku proceduralnego wynikającego z art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 TFUE oraz decyzji Rady 98/415/WE.

4. Konkluzja

4.1. Poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

4.2. Art. 2 pkt 31 projektu oraz inne przepisy, w których pojęcia państwa członkowskiego i właściwego organu ograniczono do państw członkowskich UE i ich organów, są niezgodne z Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym w brzmieniu wynikającym z decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 41/2025.

4.3. Art. 6 ust. 7 i 8 projektu budzi wątpliwości co do zgodności z art. 75 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, ponieważ nie zapewnia zawarcia umowy między klientem a dostawcą przejmującym przed powierzeniem mu przechowywania kryptoaktywów klienta.

4.4. Art. 14 projektu jest niezgodny z rozporządzeniem 2023/1114 w zakresie, w jakim upoważnia do ustanowienia w rozporządzeniu wymagań zastępujących, uzupełniających lub modyfikujących wymagania określone w rozporządzeniu 2023/1114 lub w wydanych na jego podstawie aktach prawa Unii.

4.5. Art. 40 i art. 45 projektu są niezgodne odpowiednio z art. 46 ust. 2 i art. 47 ust. 3 w związku z art. 55 akapit pierwszy rozporządzenia 2023/1114 w zakresie, w jakim zastępują przewidziany w tym rozporządzeniu obowiązek zgłoszenia planów naprawy i wykupu procedurą ich zatwierdzania oraz określają odmienne terminy działania właściwego organu.

4.6. Art. 51 projektu jest niezgodny z art. 74 rozporządzenia 2023/1114 w zakresie, w jakim obejmuje obowiązkiem sporządzenia planu uporządkowanej likwidacji wszystkich dostawców usług w zakresie kryptoaktywów i dopuszcza jego sporządzenie po rozpoczęciu świadczenia usług.

4.7. Art. 67 pkt 1 w związku z art. 69 i art. 70 projektu jest niezgodny

[26] Zob. tamże, pkt 3.4, s. 17-19.

z art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114 w zakresie, w jakim pozwala na zastosowanie środków dotyczących treści, interfejsów internetowych i nazw domen bez indywidualnej oceny ryzyka wyrządzenia poważnych szkód oraz braku innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia.

4.8. Art. 77 ust. 2 projektu jest niezgodny z art. 59 ust. 7 w związku z art. 65 rozporządzenia 2023/1114 oraz odpowiednio z art. 49 lub art. 56 TfUE w zakresie, w jakim ustanawia szczególne obciążenie finansowe związane z transgranicznym świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Art. 77 ust. 3 projektu jest niezgodny odpowiednio z art. 49 albo art. 56 TFUE w zakresie, w jakim uzależnia zwolnienie z tego obciążenia od zasady wzajemności.

4.9. Projekt ustawy wymaga zasięgnięcia opinii Europejskiego Banku Centralnego w trybie art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 TFUE oraz decyzji Rady 98/415/WE.

Autor:
Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
KANCELARIA SEJMU
BIURO EKSPERTYZ I OCENY SKUTKÓW REGULACJI

Warszawa, 30 czerwca 2026 r.

BEOS-WPEiM-1558/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-III.020.203.10.2026
Data wpływu 30. 06. 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Gomoła) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy określa: 1) szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, w tym kwestie związane z zachowaniem tajemnicy zawodowej, przechowywaniem dokumentacji oraz wydawaniem zezwoleń; 2) zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa; 3) organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów (art. 1 projektu).

Zgodnie z przypisem 1. do tytułu projektu ustawa ma służyć stosowaniu rozporządzenia (UE) 2023/1114 oraz rozporządzenia (UE) 2023/1113[1]. Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „KNF", będzie organem właściwym w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji i obowiązków wynikających z tego rozporządzenia (art. 56 projektu). KNF będzie sprawowała nadzór nad oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Środki nadzorcze oraz zasady sprawowania nadzoru określono w rozdziale 7 projektu. Nadzór będzie również obejmował ujawnianie nadużyć na rynku kryptoaktywów i zapobieganie im. W szczególności

[1] Zob. pkt 2 niniejszej opinii.

KNF będzie mogła nakazać wstrzymanie oferty publicznej kryptoaktywów lub przerwanie jej przebiegu na określony czas, a także zakazać rozpoczęcia oferty publicznej lub dopuszczenia kryptoaktywów do obrotu. KNF oraz jej upoważniony przedstawiciel będą przekazywać właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych niż Polska państw członkowskich UE oraz otrzymywać od tych organów informacje niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu 2023/1114, lub do zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających i kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru (art. 60 projektu).

Projekt określa zakres tajemnicy zawodowej w odniesieniu do informacji dotyczących chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, oraz zasady udostępniania informacji objętych tajemnicą zawodową (rozdział 2 projektu).

W rozdziale 3 projektu określono obowiązki informacyjne emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Podmioty te będą zobowiązane do przekazywania KNF informacji dotyczących prowadzonej działalności, sytuacji finansowej oraz zdarzeń mogących mieć wpływ na ich działalność. KNF będzie również uprawniona do żądania dodatkowych informacji i dokumentów niezbędnych do należytego wykonywania nadzoru.

Projekt reguluje postępowania dotyczące planu naprawy, planu wykupu oraz planu uporządkowanej likwidacji działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114, a także stosowania środków wczesnej interwencji (rozdziały 4 i 5 projektu).

Projekt przewiduje odpowiedzialność karną za przestępstwa popełniane m.in. w związku z emisją tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, lub świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Za popełnienie określonych czynów będzie groziła grzywna, kara ograniczenia wolności lub kara pozbawienia wolności (rozdział 8 projektu).

Projekt przewiduje zmiany w 28 ustawach, które mają służyć zapewnieniu stosowania rozporządzeń 2023/1114 i 2023/1113 oraz dostosowaniu krajowego porządku prawnego do projektowanej regulacji (rozdział 9 projektu).

Projekt zawiera przepisy przejściowe (rozdział 10).

Proponowana ustawa zawiera przepisy służące stosowaniu rozporządzenia 2023/1113 oraz rozporządzenia (UE) 2023/1114, w szczególności art. 56 projektu, wyznaczający KNF jako właściwy organ, art. 60 projektu, określający zasady współpracy i wymiany informacji z właściwymi organami innych państw członkowskich, przepisy rozdziałów 2-5 i 7 projektu, regulujące tajemnicę zawodową, obowiązki informacyjne, postępowania dotyczące planów naprawy, wykupu i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie nadzoru, a także

przepisy rozdziału 8 projektu ustanawiające odpowiedzialność karną za naruszenia związane z rynkiem kryptoaktywów[2].

Poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów **może być uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:
Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

[2] Projekt ustawy został oceniony jako objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej, zawierającym jednak przepisy niezgodne z tym prawem. Zob. opinia w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej (BEOS-WPEiM-1557/26).

Polska 2050
Klub Parlamentarny

Klub Parlamentarny Polska 2050
ul. Wiejska 4/6/8
00-489 Warszawa
tel. 226942912
e-mail: kp-polska2050@kluby.sejm.pl
REGON:526953069
NIP: 7011174948

Warszawa, dn. 31.07.2026 r.

Przedstawiciel Wnioskodawców
Poseł na Sejm RP

RPW/26475/2026-1P
EZD RP KS
(GMS-WSU)
Data rejestracji: 2026-07-31
Data wpływu: 2026-07-31

Pani
Monika Wielichowska
Wicemarszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałkini,

w odpowiedzi na pismo z dnia 7 lipca br. odnośnie uzasadnienia projektu ustawy o rynku kryptoaktywów, przedstawiam uzupełniony fragment uzasadnienia.

Z wyrazami szacunku

Adam Gomoła

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SP-III.020.203.21.2026
Data wpływu 31.07.2026

Projekt ustawy reguluje podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej w zakresie kryptoaktywów, wobec czego podlega analizie, o której mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Podstawowym celem projektu jest zapewnienie stosowania rozporządzenia 2023/1114 (MiCA) oraz rozporządzenia 2023/1113, w tym wyznaczenie organu właściwego oraz wyposażenie go w instrumenty nadzorcze. W zakresie, w jakim projekt ustanawia reżim zezwoleń dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz emitentów tokenów powiązanych z aktywami, osiągnięcie celu za pomocą innych środków niż legislacyjne nie jest możliwe.

Obowiązujące na terenie UE rozporządzenie 2023/1113 wprowadza zmiany w prowadzeniu działalności gospodarczej przez zastąpienie modelu rejestrowego modelem zezwoleń oraz przez wprowadzenie środków nadzorczych o charakterze władczym. Ograniczenia te znajdują uzasadnienie w ważnym interesie publicznym, jakim jest bezpieczeństwo rynku finansowego, ochrona inwestorów i posiadaczy detalicznych oraz przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Ustawodawca krajowy nie mógł zastosować środka mniej dotkliwego bez naruszenia prawa Unii Europejskiej.

Wpływ na mikro, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt oddziałuje na przedsiębiorców obecnie wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, wśród których znaczną część stanowią osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą oraz podmioty z sektora MŚP. Regulacja wymusza na tych podmiotach dostosowanie się do nowych wymogów organizacyjnych, kapitałowych, technicznych i informacyjnych, ale jednocześnie daje im możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu rozporządzenia 2023/1113, której nie ma w obecnie obowiązujących przepisach.

Projektodawca nie przewidział zwolnień ani uproszczeń dla MŚP, ponieważ jednolite wymogi ostrożnościowe, organizacyjne i informacyjne wynikają wprost z rozporządzeń 2023/1114 i 2023/1113 i są nakładane niezależnie od wielkości podmiotu.

Projekt zachowuje status działalności w zakresie kryptoaktywów jako działalności regulowanej w rozumieniu Prawa przedsiębiorców. Wprowadzone ograniczenia znajdują uzasadnienie w ważnym interesie publicznym, są proporcjonalne do zakładanych celów i pozostają zgodne z zasadami wyrażonymi w Prawie przedsiębiorców.

KANCELARIA SEJMU
BIURO EKSPERTYZ I OCENY SKUTKÓW REGULACJI

BEOS-1569/26

Warszawa, 14 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów (przed nadaniem numeru druku)[1]

Na podstawie art. 34 ust. 9a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2026 r. poz. 573) sporządza się następującą opinię:

I. Problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy

Z uzasadnienia projektu ustawy i deklarowanych skutków regulacji (DSR) wynika, że Wnioskodawcy wskazali na brak kompleksowych ram prawnych i skutecznego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów w Polsce. W ich ocenie znaczna część działalności związanej z kryptoaktywami pozostaje poza regulacjami sektora finansowego, co powoduje niepewność prawną, ogranicza ochronę inwestorów i konsumentów oraz zwiększa ryzyko oszustw, prania pieniędzy i innych nadużyć finansowych.

Za szczególny przejaw tego problemu Wnioskodawcy uznają niewystarczającą skuteczność dotychczasowego systemu opartego na wpisie do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych. Wpis jest dokonywany bez uprzedniego zbadania rzeczywistego spełniania przez przedsiębiorcę materialnych warunków prowadzenia działalności, natomiast kontrola może nastąpić dopiero po jej rozpoczęciu. W rejestrze mogą zatem pozostawać podmioty nieposiadające organu uprawnionego do reprezentacji lub aktualnego adresu siedziby, co utrudnia wykonywanie kontroli, prowadzenie postępowań oraz skuteczne przeciwdziałanie naruszeniom.

[1] Projekt ustawy znajduje się w wykazie projektów wniesionych, którym nie został nadany jeszcze numer druku sejmowego. Numer w wykazie: RPW/20876/2026. Przedstawiciel Wnioskodawców: poseł Adam Gomoła.

Wnioskodawcy wskazują ponadto, że brak nadzoru utrudnia ustalenie rzeczywistej skali krajowego rynku kryptoaktywów, podczas gdy rynek ten rozwija się dynamicznie, a rosnąca popularność tokenów stabilnych może wiązać się z ryzykiem dla stabilności finansowej i suwerenności monetarnej państwa. Problemem jest również brak krajowych regulacji niezbędnych do zapewnienia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów (dalej: rozporządzenie MiCA albo rozporządzenie 2023/1114)[2] i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów (dalej: rozporządzenie ToFR albo rozporządzenie 2023/1113)[3] oraz funkcjonowania krajowego rynku kryptoaktywów w ustanowionych przez te rozporządzenia ramach prawnych.

II. Rozwiązanie rekomendowane przez Wnioskodawców

Projekt określa: 1) szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, w tym kwestie związane z zachowaniem tajemnicy zawodowej, przechowywaniem dokumentacji oraz wydawaniem zezwoleń; 2) zasady odpowiedzialności cywilnej w związku z dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa oraz zmienionym dokumentem informacyjnym dotyczącym kryptoaktywa; 3) organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów (art. 1 projektu).

Zgodnie z przypisem 1. do tytułu projektu ustawa ma służyć stosowaniu rozporządzenia 2023/1114 oraz rozporządzenia 2023/1113. Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) będzie organem właściwym w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji i obowiązków wynikających z tego rozporządzenia (art. 56 projektu). KNF będzie sprawowała nadzór nad oferującymi, osobami ubiegającymi się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, emitentami tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Środki nadzorcze oraz zasady sprawowania nadzoru określono w rozdziale 7 projektu. Nadzór będzie obejmował również ujawnianie nadużyć na rynku kryptoaktywów i zapobieganie im. W szczególności KNF będzie mogła nakazać wstrzymanie oferty publicznej kryptoaktywów lub przerwanie jej przebiegu na określony czas, a także zakazać rozpoczęcia oferty publicznej lub dopuszczenia kryptoaktywów do obrotu. KNF oraz

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/2024-01-09 [wszystkie źródła internetowe cytowane w niniejszej opinii zostały sprawdzone 14 IX 2026 r.].

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (wersja przekształcona), Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj.

jej upoważniony przedstawiciel będą przekazywać właściwym organom nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów z innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich UE oraz otrzymywać od tych organów informacje niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych w rozporządzeniu 2023/1114, lub do zapewnienia prawidłowego toku postępowań sądowych, administracyjnych, karnych, wyjaśniających i kontrolnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru (art. 60 projektu).

Projekt określa zakres tajemnicy zawodowej w odniesieniu do informacji dotyczących chronionych prawem interesów podmiotów, na rzecz których są świadczone usługi w zakresie kryptoaktywów, oraz zasady udostępniania informacji objętych tajemnicą zawodową (rozdział 2 projektu).

W rozdziale 3 projektu określono obowiązki informacyjne emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Podmioty te będą zobowiązane do przekazywania KNF informacji dotyczących prowadzonej działalności, sytuacji finansowej oraz zdarzeń mogących mieć wpływ na ich działalność. KNF będzie również uprawniona do żądania dodatkowych informacji i dokumentów niezbędnych do należytego wykonywania nadzoru.

Projekt reguluje postępowania dotyczące planu naprawy, planu wykupu oraz planu uporządkowanej likwidacji działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 74 rozporządzenia 2023/1114, a także stosowania środków wczesnej interwencji (rozdziały 4 i 5 projektu).

Projekt przewiduje odpowiedzialność karną za przestępstwa popełniane m.in. w związku z emisją tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, lub świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów. Za popełnienie określonych czynów będzie groziła grzywna, kara ograniczenia wolności lub kara pozbawienia wolności (rozdział 8 projektu).

Projekt przewiduje zmiany w 28 ustawach, które mają służyć zapewnieniu stosowania rozporządzeń 2023/1114 i 2023/1113 oraz dostosowaniu krajowego porządku prawnego do projektowanej regulacji (rozdział 9 projektu).

Projekt zawiera przepisy przejściowe (rozdział 10).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 70, który ma wejść w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia (art. 166 projektu).

III. Inne rozwiązania rozważane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy nie rozważali rozwiązań alternatywnych. W DSR stwierdzono, że projektowana ustawa stanowi wykonanie dwóch podstawowych założeń rozporządzenia 2023/1114: uznania kryptoaktywów za część rynku finansowego oraz wyznaczenia właściwego organu nadzoru. Projektowane regulacje oparto na rozwiązaniach funkcjonujących w innych częściach rynku finansowego, w szczególności na rynku kapitałowym i bankowym. W ocenie Wnioskodawców

wyznaczenie KNF jako właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2023/1114 było jedynym możliwym rozwiązaniem ze względu na zaliczenie kryptoaktywów do rynku finansowego oraz brak innej instytucji posiadającej kompetencje zbliżone do kompetencji niezbędnych do wykonywania zadań określonych w tym rozporządzeniu.

IV. Rozwiązania przyjmowane w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE

W poszczególnych państwach członkowskich UE przyjęto przepisy umożliwiające stosowanie rozporządzenia 2023/1114 i rozporządzenia 2023/1113, w tym uznające kryptoaktywa za część rynku finansowego oraz wskazujące organy nadzoru. W wielu państwach UE przyjęto odrębne ustawy regulujące rynek kryptoaktywów (np. Chorwacja, Czechy, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Słowacja, Szwecja, Węgry), jednak w części państw przepisy umożliwiające stosowanie regulacji UE w zakresie kryptoaktywów zawarto w ustawach sektorowych dotyczących rynku finansowego – w szczególności przepisach regulujących działalność instytucji finansowych, nadzór finansowy, przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu – a także w przepisach określających kompetencje krajowych organów nadzoru (np. Dania, Francja, Hiszpania). W niektórych państwach obowiązują rozwiązania pośrednie, oparte na odrębnych aktach wykonawczych do unijnych przepisów z równoczesnymi nowelizacjami istniejących ustaw sektorowych rynku finansowego (Belgia, Niemcy, Włochy).

W zakresie organizacji nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów można wyróżnić dwa podstawowe modele[4]. Pierwszy to model scentralizowany, w którym jeden organ pełni funkcję organu właściwego w rozumieniu rozporządzenia MiCA. Takie rozwiązanie występuje m.in. w Austrii, Danii, Estonii, Finlandii, Niemczech i Szwecji, gdzie zadania te powierzono organom nadzoru finansowego, oraz w Czechach, na Litwie, Łotwie i Węgrzech, gdzie funkcję organu właściwego pełnią banki centralne wykonujące jednocześnie zadania z zakresu nadzoru finansowego. Model dualny – nadzór podzielony pomiędzy dwa organy, zazwyczaj bank centralny oraz instytucję nadzoru nad rynkiem finansowym – występuje m.in. w Bułgarii, Francji, Hiszpanii, Holandii, Słowenii, Włoszech. Wybór modelu zależy zasadniczo od krajowej organizacji nadzoru nad rynkiem finansowym.

Opłaty administracyjne i nadzorcze związane ze stosowaniem rozporządzenia MiCA są w państwach UE zróżnicowane zarówno pod względem wysokości, jak i konstrukcji. Przykładowo w Czechach przewidziano opłaty za złożenie wniosku o zezwolenie w wysokości 20 000 koron czeskich (ok. 826 euro[5]) w przypadku

[4] *List of competent authorities designated under Article 93 of Regulation (EU) 2023/1114 on Markets in Crypto-Assets Regulation (MiCA)*, European Securities and Markets Authority, https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2024-12/List_of_Competent_Authorities_notified_to_ESMA_under_MiCA.pdf.

[5] Według kursu referencyjnego Europejskiego Banku Centralnego na dzień 2 VII 2026.

wniosku dotyczącego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (*Crypto-Asset Service Provider*, CASP) oraz 50 000 koron czeskich (ok. 2 065 euro) w przypadku wniosku dotyczącego emitenta tokenów powiązanych z aktywami[6]. W Holandii koszt rozpatrzenia wniosku o zezwolenie dla CASP zależy od rzeczywistego nakładu pracy organu i wynosi 200 euro za godzinę, maksymalnie 100 000 euro; dodatkowo pobierane są opłaty za ocenę reputacji oraz odpowiedniości członków organu zarządzającego[7]. We Włoszech obowiązuje opłata nakładana na CASP w chwili składania wniosku o uzyskanie zezwolenia w wysokości 20 000 euro. Ponadto, system opłat związanych z rynkiem kryptoaktywów obejmuje opłaty jednorazowe związane z procedurami administracyjnymi, jak i rozbudowany system rocznych składek nadzorczych[8].

Państwa członkowskie UE stosują odmienne modele wykonywania uprawnień ingerencyjnych. Przykładowo, w zakresie blokowania stron internetowych, we Włoszech organ nadzoru finansowego (*Commissione Nazionale per le Società e la Borsa*) jest uprawniony do blokowania stron internetowych pośredników finansowych dopuszczających się nadużyć (w tym na rynku kryptowalut)[9]. We Francji natomiast w określonych przypadkach zastosowanie środka blokującego dostęp do nielegalnej oferty wymaga wystąpienia przez przewodniczącego Urzędu ds. Rynków Finansowych (*Autorité des marchés financiers*, AMF) do sądu. Zgodnie z art. L.621-13-5 kodeksu monetarnego i finansowego[10], przewodniczący AMF może wystąpić do sądu o zastosowanie środków wobec dostawców usług internetowych w celu uniemożliwienia dostępu do strony oferującej nieautoryzowane usługi finansowe, w tym o usunięcie domeny lub jej przeniesienie na rzecz właściwego organu.

W zakresie sankcji część państw członkowskich, obok administracyjnych kar pieniężnych, przewidziała również odpowiedzialność karną za najpoważniejsze naruszenia przepisów dotyczących rynku kryptoaktywów. W Holandii wybrane naruszenia MiCA zostały objęte reżimem ustawy o przestępstwach gospodarczych[11] (pozbawienie wolności do 6 lat albo kara grzywny). W Niemczech świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego zezwolenia może skutkować karą

---

[6] *Zákon č. 634/2004 Sb. Zákon o správních poplatcích*, tekst w j. czeskim: https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-634#f5768875; *Licencing of Crypto-Asset Providers in Czechia*, CEE Legal Matters, https://ceelegalmatters.com/jsk/29004-licencing-of-crypto-asset-providers-in-czechia.

[7] Informacje na stronie internetowej Holenderskiego Urzędu ds. Rynków Finansowych, https://www.afm.nl/en/sector/cryptopartijen/vereisten-en-vergunningen/kosten.

[8] *Resolution No. 23799 of 17/12/2025. Determination of the contribution due for the 2026 financial year, pursuant to art. 40 of Law no. 724/1994*, tekst w j. angielskim: https://www.consob.it/documents/d/asset-library-1912910/d23799_en-1.

[9] Informacje ze strony internetowej CONSOB, https://www.consob.it/web/consob-and-its-activities/-/consob-warning-of-2025-12-15-blackout-websites-.

[10] *Code monétaire et financier*, https://www.legifrance.gouv.fr/codes/texte_lc/LEGITEXT000006072026/.

[11] *Wet op de economische delicten*, tekst w j. Holenderskim: https://wetten.overheid.nl/BWBR0002063/2026-01-01.

pozbawienia wolności do 5 lat albo karą grzywny[12]. We Włoszech, zgodnie z dekretem legislacyjnym w sprawie dostosowania przepisów krajowych do MiCA[13], świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów bez zezwolenia CASP lub emisja tokenów pieniądza elektronicznego z naruszeniem wymogów dotyczących pokrycia w środkach rezerwowych podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 4 lat oraz karze grzywny.

Kontrola decyzji organów nadzoru odbywa się najczęściej w ramach ogólnego modelu postępowania administracyjnego i sądowo-administracyjnego. W części państw, np. w Holandii, na Litwie i w Niemczech, kontrola decyzji organów nadzoru odbywa się zasadniczo na podstawie ogólnych przepisów właściwych dla kontroli decyzji administracyjnych. W Danii skargi na decyzje organu nadzoru finansowego rozpatruje Rada Odwoławcza ds. Gospodarczych, której decyzje mogą być następnie zaskarżane do sądu[14]. W Irlandii funkcjonuje wyspecjalizowany trybunał odwoławczy do spraw usług finansowych, rozpoznający odwołania od określonych decyzji irlandzkiego banku centralnego, również w zakresie wykonywania przez ten bank funkcji organu nadzoru nad rynkiem finansowym[15].

V. Skutki prawne projektowanej ustawy

1.

Projekt pozostaje w zasadniczej części zbliżony do wcześniejszych regulacji dotyczących rynku kryptoaktywów, w szczególności do ustaw z 7 listopada 2025 r.[16] i 18 grudnia 2025 r.[17], którym Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej odmówił podpisania, oraz do poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów przed nadaniem numeru druku, objętego opinią Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji z 27 stycznia 2026 r., BEOS-2726/25. Nie oznacza to jednak całkowitej zgodności tych tekstów. Projekt pomija część wcześniejszych rozwiązań oraz zawiera przesunięcia redakcyjne.

Projekt określa szczegółowe zasady prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów, organizację i zasady wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Nadzór obejmuje oferujących, osoby ubiegające się o dopuszczenie

---

[12] *Gesetz zur Aufsicht über Märkte für Kryptowerte (Kryptomärkteaufsichtsgesetz - KMAG)*, BGBl. 2024 I Nr. 438, S. 2 ze zm., tekst w j. niemieckim: https://www.gesetze-im-internet.de/kmag/BJNR1B60B0024.html.

[13] *Decreto legislativo 5 settembre 2024, n. 129. Adeguamento della normativa nazionale al regolamento (UE) 2023/1114 del Parlamento europeo e del Consiglio, del 31 maggio 2023, relativo ai mercati delle cripto-attività e che modifica i regolamenti (UE) n. 1093/2010 e (UE) n. 1095/2010 e le direttive 2013/36/UE e (UE) 2019/1937*, GU n.215 del 13-09-2024, tekst w j. włoskim: https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legislativo:2024-09-05;129.

[14] Informacje ze strony internetowej Duńskiego Urzędu ds. Organów Odwoławczych (Nævnenes Hus), https://naevneneshus.dk/naevnsoversigt/erhvervsankenaevnet/erhvervsankennaevnets-kompetence/, https://naevneneshus.dk/naevnsoversigt/erhvervsankenaevnet/vejledning/.

[15] Strona internetowa Irlandzkiego Trybunału Odwoławczego do spraw Usług Finansowych, https://www.ifsat.ie/.

[16] Projektu tej ustawy dotyczy druk sejmowy nr 1424.

[17] Projektu tej ustawy dotyczy druk sejmowy nr 2064.

kryptoaktywów do obrotu, emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, jak również ujawnianie nadużyć na tym rynku i przeciwdziałanie im. W tym zakresie projekt służy zapewnieniu stosowania rozporządzenia MiCA.

Projekt tworzy krajowe podstawy instytucjonalne, kompetencyjne i proceduralne wykonywania rozporządzenia MiCA, określa sankcje za naruszenie obowiązków oraz doprecyzowuje, w niezbędnym zakresie, obowiązki podmiotów prowadzących działalność i świadczących usługi w obszarze kryptoaktywów. Przyjęcie ustawy realizującej te cele jest konieczne. Art. 93 rozporządzenia MiCA nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia właściwych organów odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w tym rozporządzeniu, a art. 94 rozporządzenia MiCA wymaga wyposażenia tych organów w kompetencje nadzorcze i dochodzeniowe.

Projekt wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego jako właściwy organ w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia MiCA, co kierunkowo nie budzi zastrzeżeń. Określone kompetencje nadzorcze przyznano również Przewodniczącemu KNF, w tym uprawnienie do wystąpienia do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z pisemnym żądaniem blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego na okres nie dłuższy niż 96 godzin (art. 63 ust. 1 projektu).

Projekt reguluje również publicznoprawne obowiązki dostawców usług płatniczych oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów związane z transferami środków pieniężnych i kryptoaktywów, ukierunkowane na przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. W tym zakresie projekt dostosowuje prawo polskie do rozporządzenia ToFR. Cel ten realizuje przede wszystkim nowelizacja ustawy z 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (dalej: ustawa AML), przewidziana w art. 155 projektu.

Rozporządzenie ToFR wprowadza tzw. zasadę podróży, nakładającą na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów obowiązek gromadzenia i udostępniania danych dotyczących stron transakcji w celu umożliwienia śledzenia przepływów finansowych. Projekt aktualizuje w ustawie AML przepisy dotyczące wykonywania zadań związanych z rozporządzeniem ToFR, wprowadza system kar i środków administracyjnych za naruszenia tego rozporządzenia oraz dostosowuje terminologię ustaw krajowych. W szczególności zastępuje w ustawie AML pojęcie „walut wirtualnych” pojęciem „kryptoaktywów”, dodaje definicje odwołujące się do rozporządzeń MiCA i ToFR oraz obejmuje dostawców usług w zakresie kryptoaktywów statusem instytucji obowiązanych. Projekt rozszerza zatem zakres reglamentacji publicznoprawnej, lecz zasadniczo w zakresie wynikającym z prawa Unii Europejskiej.

Ponadto projekt nowelizuje szereg ustaw, w tym ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe[18] oraz ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych[19], aby zapewnić spójność regulacji rynku kryptoaktywów z istniejącym

[18] Dz. U. z 1997 r. Nr 140, poz. 939, ze zm.
[19] Dz. U. z 2011 r. Nr 199, poz. 1175, ze zm.

systemem finansowym oraz umożliwić tradycyjnym instytucjom finansowym prowadzenie działalności w obszarze kryptoaktywów. W Prawie bankowym wyraźnie wskazano, że czynnościami bankowymi są emisja tokenów powiązanych z aktywami oraz świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu rozporządzenia MiCA (art. 137 projektu). Z kolei zmiana ustawy o usługach płatniczych powiązuje wydawanie pieniądza elektronicznego z emisją tokenów będących e-pieniądzem oraz umożliwia krajowym instytucjom pieniądza elektronicznego świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów na zasadach określonych w rozporządzeniu MiCA (art. 149 projektu).

Projekt zakłada przejście od dotychczasowego modelu rejestrowego działalności w zakresie walut wirtualnych, ujętego w regulacjach ustawy AML, do modelu bardziej restrykcyjnego opartego na zezwoleniu wydawanym na podstawie przepisów rozporządzenia MiCA. Podmioty wpisane w dniu wejścia w życie ustawy do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych mogą, na zasadach określonych w art. 160 ust. 1 projektu, kontynuować działalność na dotychczasowych zasadach do dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 lit. a rozporządzenia MiCA, albo do dnia odmowy udzielenia tego zezwolenia, nie dłużej jednak niż do 1 lipca 2026 r. Rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych ma zostać zlikwidowany 2 lipca 2026 r. (art. 164 ust. 1 projektu).

Przepisy projektu koncentrują się na problematyce publicznoprawnej. Występują w nim także regulacje o znaczeniu prywatnoprawnym, czego przykładem są przepisy dotyczące czynności związanych z ustanowieniem zabezpieczenia wierzytelności na kryptoaktywach (art. 11 projektu). Mają one jednak charakter punktowy i nie zmieniają publicznoprawnego profilu projektowanej ustawy. Może natomiast budzić wątpliwości, czy obejmowanie ustawą o rynku kryptoaktywów zagadnień prywatnoprawnych jest celowe, ponieważ definicja kryptoaktywa przyjęta w rozporządzeniu MiCA jest szeroka (art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia MiCA), a kryptoaktywa nie stanowią jednolitej kategorii prawa prywatnego.

Projektowana regulacja jest potrzebna, ponieważ tworzy krajową infrastrukturę prawną dla stosowania rozporządzeń MiCA i ToFR oraz integruje kryptoaktywa z istniejącym systemem finansowym w Polsce przez zmiany w ustawach regulujących tradycyjny rynek finansowy, mechanizmy nadzorcze oraz wybrane procedury sądowe i administracyjne. Znaczenie projektu należy oceniać z uwzględnieniem faktu, że rozporządzenie MiCA już obowiązuje. Co do zasady stosuje się je od 30 grudnia 2024 r., natomiast przepisy dotyczące tokenów powiązanych z aktywami oraz tokenów będących e-pieniądzem stosuje się od 30 czerwca 2024 r. (art. 149 ust. 2 i 3 rozporządzenia MiCA). Nie chodzi przy tym o „wdrożenie" MiCA w znaczeniu właściwym dla dyrektyw unijnych, lecz o stworzenie krajowych warunków skutecznego stosowania bezpośrednio stosowanego rozporządzenia unijnego.

Brak krajowej ustawy wykonawczej w stosunku do rozporządzenia MiCA doprowadził do luki instytucjonalnej. Obowiązki wynikające z rozporządzenia MiCA formalnie obowiązują, natomiast w Polsce nie funkcjonuje krajowy mechanizm

udzielania zezwoleń dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów ani pełny system wykonywania nadzoru przez właściwy organ krajowy. Przedsiębiorcy zamierzający prowadzić działalność z Polski nie mogą więc uzyskać krajowego zezwolenia na świadczenie usług związanych z kryptoaktywami (zezwolenia CASP), mimo że zezwolenie to stało się warunkiem prowadzenia działalności w reżimie unijnym. Skutkiem jest odpływ działalności w zakresie kryptoaktywów poza Polskę, ponieważ podmioty, które uzyskają zezwolenie w innym państwie członkowskim, mogą nadal świadczyć usługi na rzecz klientów w Polsce w ramach jednolitego rynku UE[20]. Z tej perspektywy projekt jest potrzebny nie tylko jako wykonanie obowiązków wynikających z prawa UE, lecz także jako instrument zapewnienia możliwości prowadzenia działalności z siedzibą w Polsce, pod nadzorem polskiego organu.

Rozporządzenie MiCA przewiduje warunki przejścia do nowego reżimu regulacyjnego. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczyli usługi zgodnie z prawem krajowym przed 30 grudnia 2024 r., mogą kontynuować działalność na dotychczasowych zasadach do 1 lipca 2026 r. albo do dnia udzielenia lub odmowy udzielenia zezwolenia zgodnie z art. 63 rozporządzenia MiCA, zależnie od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej (art. 143 ust. 3 rozporządzenia MiCA). Po tej dacie wpis do dotychczasowego krajowego rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych nie będzie wystarczający do prowadzenia działalności objętej reżimem MiCA[21].

W wymiarze językowym i legislacyjnym projekt jest trudny w odbiorze. Wynika to częściowo z jego wykonawczego charakteru oraz konieczności zapewnienia stosowania rozbudowanych rozporządzeń unijnych MiCA i ToFR, a także dostosowania do nich licznych ustaw krajowych. Nie zmienia to jednak faktu, że projekt cechuje znaczna objętość, wysoki stopień szczegółowości i częste posługiwanie się odesłaniami do prawa Unii Europejskiej, ustaw sektorowych oraz przepisów proceduralnych. Dotyczy to m.in. przepisów o dokumentach elektronicznych, wymogach wobec personelu dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, regulaminie świadczenia usług, planach naprawy i wykupu, rejestrze domen internetowych, obowiązkach przedsiębiorców telekomunikacyjnych, dostawców usług hostingowych, rejestrów domen i rejestratorów domen oraz

[20] K. Witwicka-Jurek, *Rynek kryptoaktywów przegrywa z polityką. „Nie znam firmy, która nie stara się o zagraniczną licencję”*, serwis XYZ.pl, 12 III 2026 r., https://xyz.pl/rynek-kryptoaktywow-przegrywa-z-polityka-nie-znam-firmy-ktora-nie-stara-sie-o-zagraniczna-licencje/.

[21] Zob. komunikat Komisji Nadzoru Finansowego z 23 VI 2026 r. pt. Informacja dot. zakończenia okresu przejściowego dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczyli swoje usługi zgodnie z obowiązującym prawem krajowym przed 30 grudnia 2024 roku, dostępny na stronie: https://www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=98874&p_id=18, z którego wynika, że 23 VI 2026 r. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) wydał komunikat przedstawiający oczekiwania wobec nieautoryzowanych podmiotów, które nie uzyskały zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Oczekiwania ESMA koncentrują się na zakończeniu działalności w zakresie kryptoaktywów, tj. tzw. wind down, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony inwestorów w związku z końcem okresu przejściowego. Komunikat ESMA jest dostępny na stronie: https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/2026-06/ESMA75-113276571-1710_Public_Statement_MiCA_transitional_period_ends.pdf.

przepisach sankcyjnych. Tak ukształtowana regulacja zwiększa ryzyko trudności w ustaleniu zakresu obowiązków bez równoległej analizy wielu aktów prawnych.

Należy przy tym odróżnić niezbędną określoność przepisów krajowych wykonujących prawo UE od nadmiernego rozbudowania regulacji. Rozporządzenia unijne nie podlegają transpozycji tak jak dyrektywy i co do zasady nie powinny być powtarzane w ustawie krajowej, jeżeli ich przepisy są wystarczająco precyzyjne i bezwarunkowe. Z tej perspektywy część rozwiązań projektu może sprawiać wrażenie zbędnego powtórzenia prawa unijnego. Dotyczy to m.in. rozbudowanego słownika ustawowego (art. 2 projektu), przepisów o wymogach wiedzy i kompetencji osób udzielających klientom informacji o kryptoaktywach (art. 4 projektu), procedur zakończenia działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, przymusowego przeniesienia aktywów, środków pieniężnych i dokumentacji klientów, zatwierdzania planów naprawy, planów wykupu i planów ograniczenia emisji tokenów (art. 40-42 oraz art. 51-53 projektu). Ustawa krajowa powinna przede wszystkim wskazywać organy właściwe i wprowadzać niezbędne rozwiązania organizacyjne, określać kompetencje nadzorcze i procedury, przewidywać sankcje. W tym zakresie projekt odpowiada na rzeczywistą potrzebę regulacyjną.

Zjawisko nadmiernego wykonywania prawa UE w porządku krajowym określa się mianem gold-platingu. W przypadku kryptoaktywów może ono mieć istotne konsekwencje ekonomiczne. Zbyt rozbudowane lub nadmiernie restrykcyjne przepisy krajowe mogą skłaniać przedsiębiorców do wyboru reżimu nadzorczego innego państwa członkowskiego, a w konsekwencji osłabiać konkurencyjność polskiego rynku. Rozporządzenie MiCA przewiduje bowiem mechanizm jednolitego zezwolenia unijnego, umożliwiającego świadczenie usług w całej Unii na podstawie zezwolenia uzyskanego w jednym państwie członkowskim (art. 59 ust. 7 rozporządzenia MiCA).

Ostatecznie można stwierdzić, że rozbudowanie projektu jest w znacznej mierze konsekwencją zakresu regulacji unijnych i konieczności dostosowania wielu ustaw krajowych. Również w konsultacjach społecznych dostrzeżono, że projekt jest zasadniczo zgodny z architekturą rozporządzenia MiCA i obejmuje kluczowe obszary: zasady prowadzenia działalności przez CASP, nadzór KNF, odpowiedzialność, wymogi organizacyjne i licencyjne[22]. Nie usuwa to jednak wątpliwości, czy zachowano właściwą równowagę między kompletnością regulacji a jej zwięzłością, przejrzystością i proporcjonalnością. Kazuistyczność nie zawsze eliminuje ryzyko niejasności i praktycznych trudności w stosowaniu ustawy przez przedsiębiorców, organy nadzoru i sądy.

Warto podkreślić, że zasada proporcjonalności wymaga, aby projektowane regulacje nie ingerowały nadmiernie w wolność działalności gospodarczej oraz prawa majątkowe. Prowadzenie działalności związanej z kryptoaktywami jest legalne i podlega ochronie wynikającej z art. 20 i art. 22 Konstytucji. Ograniczenia tej działalności mogą być wprowadzane wyłącznie ustawą, ze względu na ważny interes publiczny i z zachowaniem art. 31 ust. 3 Konstytucji. W zakresie, w jakim

[22] ID ankiety 177273.

z kryptoaktywami wiążą się prawa majątkowe, ograniczenia w dysponowaniu nimi należy oceniać także z perspektywy art. 64 Konstytucji. Szczególnej kontroli wymagają więc rozwiązania przyznające organom nadzoru szerokie kompetencje ingerujące w prawa jednostki, zwłaszcza blokada rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, wstrzymanie transakcji oraz środki dotyczące rejestru domen internetowych.

Najpoważniejsze zastrzeżenia budzą przepisy dotyczące blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego oraz wstrzymania transakcji. Projekt przewiduje, że w razie uzasadnionego podejrzenia naruszenia wskazanych przepisów rozporządzenia MiCA Przewodniczący KNF może wystąpić do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów z pisemnym żądaniem dokonania blokady rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego na okres nie dłuższy niż 96 godzin. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa obrotu na platformie obrotu kryptoaktywami albo zagrożony jest interes posiadaczy kryptoaktywów, Przewodniczący KNF może żądać przedłużenia blokady albo wstrzymania określonej transakcji na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy (art. 63 projektu). Środki te ingerują w możliwość dysponowania kryptoaktywami lub środkami pieniężnymi, a więc w prawa majątkowe jednostki oraz swobodę dokonywania transakcji handlowych. Wątpliwości budzi niejasność co do dopuszczalności długotrwałego utrzymywania blokady na podstawie żądania organu administracji oraz relacja między terminem 6-miesięcznym a regulacją, zgodnie z którą blokada albo wstrzymanie transakcji ustaje dopiero z chwilą wydania decyzji przez KNF (art. 64 ust. 2 projektu).

Podobne instrumenty występują w prawie rynku kapitałowego. Zgodnie z art. 39 ustawy z 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym[23] Przewodniczący KNF lub jego zastępca może żądać blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 96 godzin. Dalsze utrzymywanie blokady albo wstrzymania transakcji zostało jednak powiązane z postępowaniem karnym i postanowieniem prokuratora podlegającym kontroli sądu. W omawianym projekcie dalsze trwanie blokady rachunku albo wstrzymania transakcji poddano kontroli sądu administracyjnego, która ma charakter legalnościowy i może nie zapewniać takiego poziomu ochrony jak kontrola sądu karnego nad postanowieniem prokuratora. Projekt nie przewiduje też wprost, że wstrzymanie wykonania, uchylenie albo stwierdzenie bezskuteczności żądania przez sąd administracyjny skutkuje niezwłocznym ustaniem środka.

Projekt przewiduje utworzenie rejestru domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia MiCA (art. 66 projektu). Do rejestru wpisuje się domenę wykorzystywaną do prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego zezwolenia albo innego uprawnienia wynikającego z rozporządzenia MiCA, a także domenę wykorzystywaną do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia MiCA w inny sposób, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia ryzyku wyrządzenia poważnych szkód klientom lub posiadaczom

[23] Dz. U. z 2024 r. poz. 1161, ze zm.

kryptoaktywów i brak jest innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia przepisów rozporządzenia MiCA (art. 67 pkt 1 i 2 projektu). Środki te znajdują podstawę w art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia MiCA, ale warunki ich stosowania powinny zostać określone bardziej precyzyjnie, ponieważ poważnie ingerują w działalność podmiotu prowadzącego stronę oraz w sytuację podmiotów trzecich, w tym dostawców usług hostingowych, rejestrów domen, rejestratorów domen i przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Zakres ingerencji państwa w strony internetowe podmiotów zajmujących się kryptoaktywami wydaje się szerszy niż w przypadku podmiotów prowadzących nielegalne gry hazardowe[24]. Wyłączenie interfejsu internetowego przez dostawcę usług hostingowych pozbawia dostępu do strony nie tylko użytkowników końcowych, lecz także właściciela domeny lub podmiot prowadzący stronę. Może to uniemożliwić usunięcie naruszeń albo dostosowanie treści strony do wymogów prawa.

Projekt przewiduje sprzeciw od wpisu do rejestru wyłącznie w przypadku, o którym mowa w art. 67 pkt 2 projektu, oraz sprzeciw od wykreślenia domeny internetowej z rejestru tylko w sytuacji określonej w art. 70 ust. 3 pkt 2 projektu (zob. art. 72 projektu, w którym jest odesłanie do art. 70 ust. 4). Jednocześnie konstrukcja tych przepisów opiera się na odesłaniach piętrowych, co jest rozwiązaniem niepożądanym w świetle § 157 Zasad techniki prawodawczej[25]. Ma to szczególne znaczenie w przepisach dotyczących środków nadzorczych, sankcji oraz ingerencji w prawa majątkowe, w których standard określoności powinien być podwyższony. Jeżeli środek zaskarżenia nie obejmuje wszystkich dolegliwych czynności dotyczących domen internetowych i interfejsów internetowych, może dojść do ograniczenia prawa do sądu.

Zastrzeżenia budzą również odstępstwa od ogólnych gwarancji postępowania administracyjnego oraz nadawanie rozstrzygnięciom organu nadzoru natychmiastowej wykonalności. Projekt przewiduje, że w postępowaniach dotyczących nakazu wdrożenia planu naprawy oraz planu wykupu KNF może odstąpić od stosowania art. 10 § 1 k.p.a., jeżeli zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić albo znacznie utrudnić osiągnięcie celów wynikających z rozporządzenia MiCA (art. 85 ust. 1 oraz art. 87 ust. 1 projektu). Liczne decyzje w sprawach wskazanych w projekcie podlegają automatycznemu natychmiastowemu wykonaniu (art. 85 ust. 2, art. 87 ust. 2, art. 96 ust. 1 i 9, art. 114 ust. 2 projektu).

Rozwiązania te mogą być uzasadnione potrzebą efektywnego nadzoru, jednak odstępstwa od mechanizmów zawartych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego[26] (dalej: k.p.a.) powinny być traktowane wyjątkowo. Artykuł 10 § 2 k.p.a. przewiduje bowiem możliwość odstąpienia od zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, jeżeli załatwienie sprawy nie cierpi

[24] Zob. art. 15f ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, Dz. U. z 2025 r. poz. 595.
[25] Zał. do rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", Dz. U. z 2026 r. poz. 300.
[26] Dz. U. z 2025 r. poz. 1691.

zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo grożącą niepowetowaną szkodę materialną. Artykuł 108 § 1 k.p.a. pozwala nadać decyzji rygor natychmiastowej wykonalności w razie wystąpienia ustawowo określonych przesłanek. W uzasadnieniu projektu zasadne byłoby wskazanie, dlaczego w danych kategoriach spraw konieczne jest automatyczne odstępstwo od ogólnych mechanizmów proceduralnych.

Dalsze zastrzeżenia dotyczą zmian w reżimie działalności na rzecz spółek lub trustów, uregulowanej w ustawie AML, które prowadzą do wzmocnienia reglamentacji działalności gospodarczej. Przykładowo projekt zmienia art. 129b ust. 1 ustawy AML w ten sposób, że wykonywanie działalności na rzecz spółek lub trustów zostaje powiązane z wpisem osoby fizycznej do CEIDG albo wpisem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej do rejestru przedsiębiorców KRS (art. 155 pkt 13 projektu). Skoro działalność ta już obecnie ma charakter działalności regulowanej, a jej wykonywanie zakłada prowadzenie działalności gospodarczej, powstaje pytanie, czy dodatkowe wyeksponowanie wymogu wpisu do CEIDG albo KRS ma samodzielną wartość normatywną. Wątpliwość jest tym silniejsza, że niespełnienie tego warunku przez podmiot wpisany do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów skutkuje wykreśleniem z rejestru (art. 157 ust. 1 projektu).

Wątpliwości budzi także rozszerzenie przesłanek obligatoryjnego wykreślenia podmiotu z rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów. Projekt przewiduje zmianę art. 129k ust. 1 pkt 3 ustawy AML (art. 155 pkt 17 projektu) i możliwość wykreślenia z rejestru m.in. w razie stwierdzenia niespełniania warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności, dwukrotnego braku odpowiedzi na żądanie związane z kontrolą, odmowy przyjęcia albo niepodjęcia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli oraz określonych braków w KRS. Regulacja ta jest restrykcyjna i częściowo niejasna. Nie określa dostatecznie, jakiego rodzaju żądanie związane z kontrolą ma uruchamiać tak daleko idącą sankcję ani czy wykreślenie powinno następować niezależnie od wagi naruszenia i możliwości jego usunięcia. Chodzi przy tym nie o działalność w zakresie kryptoaktywów, lecz o przedsiębiorców świadczących usługi polegające m.in. na sporządzaniu deklaracji, prowadzeniu ksiąg podatkowych oraz udzielaniu porad, opinii lub wyjaśnień z zakresu prawa podatkowego lub celnego (zob. art. 2 pkt 16 ustawy AML). Tak daleko idąca reglamentacja wymaga szczególnego uzasadnienia, zwłaszcza że podmiot wykreślony na podstawie niektórych przesłanek będzie mógł uzyskać ponowny wpis dopiero po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu stała się ostateczna (zob. propozycja art. 129k ust. 4 ustawy AML). Skutek taki powinien być zastrzeżony dla naruszeń poważnych, uporczywych albo nieusuniętych mimo wezwania organu.

Kolejne zastrzeżenia dotyczą możliwej nadmiarowości niektórych przepisów projektu względem bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia MiCA. Przykładowo art. 4 projektu, dotyczący udzielania klientom lub potencjalnym klientom porad i informacji o usługach w zakresie kryptoaktywów oraz o kryptoaktywach będących ich przedmiotem, może być oceniany jako nadmiernie

rozbudowany w świetle art. 81 rozporządzenia MiCA. Uzasadnione jest uregulowanie w prawie krajowym kwestii pozostawionych państwom członkowskim, w szczególności wynikających z art. 81 ust. 7 MiCA, ale szczegółowość art. 4 projektu może budzić wątpliwości. Podobnie art. 86 ust. 1 projektu, przewidujący możliwość nakazania przez KNF wdrożenia planu wykupu, należy oceniać w świetle art. 47 ust. 1 rozporządzenia MiCA, który sam określa przypadki wdrożenia takiego planu. Wątpliwość nie polega na tym, że ustawa krajowa nie może ustanowić procedury wydania nakazu, lecz na tym, że regulacja krajowa nie powinna powtarzać norm rozporządzenia unijnego bez dodania niezbędnego elementu proceduralnego, a z rozporządzenia unijnego mogą bezpośrednio wynikać kompetencje organu krajowego. Wrażenie zbędności dają także art. 111 projektu, który odsyła do okoliczności określonych w art. 112 ust. 1 rozporządzenia MiCA przy nakładaniu sankcji i środków, i art. 113 ust. 1 projektu, który odsyła do zasad publikacji informacji o decyzjach określonych w art. 114 rozporządzenia MiCA.

Część zastrzeżeń ma charakter redakcyjny lub systemowy. Artykuł 3 projektu przewiduje, że dokumenty związane z czynnościami dotyczącymi usług w zakresie kryptoaktywów mogą być sporządzane w postaci elektronicznej, a oświadczenia woli złożone w tej postaci spełniają wymóg formy pisemnej. W zakresie równoważności kwalifikowanej postaci elektronicznej i formy pisemnej należy jednak uwzględnić już obowiązujące regulacje Kodeksu cywilnego oraz rozporządzenia eIDAS[27]. Nie należy tworzyć wrażenia ustanawiania odrębnej ogólnej regulacji formy elektronicznej dla rynku kryptoaktywów.

Odnotować też można drobniejsze uchybienia redakcyjne. Artykuł 31 ust. 2 pkt 1 projektu może sugerować, że obowiązek złożenia powiadomienia dotyczy każdego zastawnika i użytkownika udziału albo akcji uprawnionego do wykonywania prawa głosu, a nie tylko sytuacji, w której wykonywanie prawa głosu prowadzi do osiągnięcia relewantnych progów albo statusu. Projekt często posługuje się formułą „stosuje się odpowiednio", m.in. w art. 31 ust. 4, art. 38 ust. 2, art. 63 ust. 7, art. 160 ust. 5 i art. 160 ust. 6. Jest to dopuszczalna technika legislacyjna, ale powinna być stosowana ostrożnie. W orzecznictwie utrwalono stanowisko, że odpowiednie stosowanie przepisu może oznaczać jego zastosowanie wprost, zastosowanie z modyfikacjami albo odmowę zastosowania[28]. Takie rozumienie tego rodzaju odesłania przenosi na organ stosujący prawo ciężar ustalenia, który z tych wariantów jest właściwy. Należy zatem używać tej formuły dopiero wtedy, gdy w drodze wykładni systemowej i funkcjonalnej nie da się jednoznacznie określić sposobu zastosowania przepisu, do którego następuje odesłanie.

[27] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE, Dz. Urz. UE L z 2014 r. Nr 257, s. 73, ze zm. Zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia zasadniczo podpisowi elektronicznemu nie można odmówić skutku prawnego tylko dlatego, że ma postać elektroniczną albo nie spełnia wymogów podpisu kwalifikowanego, zaś kwalifikowany podpis elektroniczny ma skutek prawny równoważny podpisowi własnoręcznemu.

[28] Uchwała SN z 18 XII 2001 r., sygn. akt III ZP 25/01, OSNP 2002, nr 13, poz. 301; wyrok NSA z 13 XII 2021 r., sygn. akt II GSK 318/21, LEX nr 3273083.

Podsumowując, zasadnicze zastrzeżenia wobec aktualnego projektu nie dotyczą samej potrzeby przyjęcia ustawy ani konieczności zapewnienia stosowania rozporządzeń MiCA i ToFR, lecz sposobu ukształtowania środków nadzorczych i sankcyjnych. Jest potrzeba wzmocnienia w projekcie gwarancji proceduralnych przysługujących jednostce. Ma to doniosłe znaczenie, ponieważ projekt przyznaje organom nadzoru bardzo szerokie kompetencje ingerujące w sferę praw podmiotowych. Im dalej idą środki nadzorcze i sankcyjne oraz im większy jest ich potencjalny wpływ na prawa majątkowe, możliwość prowadzenia działalności gospodarczej i funkcjonowanie podmiotów na rynku, tym większego znaczenia nabierają wymogi określoności przepisów, proporcjonalności środków, skutecznej ochrony sądowej oraz zapewnienia stronie rzeczywistego udziału w postępowaniu.

Projekt jest również przedmiotem opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu w zakresie zgodności z prawem Unii Europejskiej[29]. W konkluzji wskazano, że projekt jest objęty zakresem regulacji prawa UE oraz zgłoszono następujące zastrzeżenia:

- art. 2 pkt 31 projektu oraz inne przepisy, w których pojęcia państwa członkowskiego i właściwego organu ograniczono do państw członkowskich UE i ich organów, są niezgodne z Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym w brzmieniu wynikającym z decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 41/2025;
- art. 6 ust. 7 i 8 projektu budzi wątpliwości co do zgodności z art. 75 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, ponieważ nie zapewnia zawarcia umowy między klientem a dostawcą przejmującym przed powierzeniem mu przechowywania kryptoaktywów klienta;
- art. 14 projektu jest niezgodny z rozporządzeniem 2023/1114 w zakresie, w jakim upoważnia do ustanowienia w rozporządzeniu wymagań zastępujących, uzupełniających lub modyfikujących wymagania określone w rozporządzeniu 2023/1114 lub w wydanych na jego podstawie aktach prawa Unii;
- art. 40 i art. 45 projektu są niezgodne odpowiednio z art. 46 ust. 2 i art. 47 ust. 3 w związku z art. 55 akapit pierwszy rozporządzenia 2023/1114 w zakresie, w jakim zastępują przewidziany w tym rozporządzeniu obowiązek zgłoszenia planów naprawy i wykupu procedurą ich zatwierdzania oraz określają odmienne terminy działania właściwego organu;
- art. 51 projektu jest niezgodny z art. 74 rozporządzenia 2023/1114 w zakresie, w jakim obejmuje obowiązkiem sporządzenia planu uporządkowanej likwidacji wszystkich dostawców usług w zakresie kryptoaktywów i dopuszcza jego sporządzenie po rozpoczęciu świadczenia usług;

[29] *Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów, przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Gomoła*, opinia BEOS z 30 VI 2026 r., BEOS-WPEiM-1557/26.

- art. 67 pkt 1 w związku z art. 69 i art. 70 projektu jest niezgodny z art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114 w zakresie, w jakim pozwala na zastosowanie środków dotyczących treści, interfejsów internetowych i nazw domen bez indywidualnej oceny ryzyka wyrządzenia poważnych szkód oraz braku innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia;
- art. 77 ust. 2 projektu jest niezgodny z art. 59 ust. 7 w związku z art. 65 rozporządzenia 2023/1114 oraz odpowiednio z art. 49 lub art. 56 TfUE w zakresie, w jakim ustanawia szczególne obciążenie finansowe związane z transgranicznym świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów; art. 77 ust. 3 projektu jest niezgodny odpowiednio z art. 49 albo art. 56 TFUE w zakresie, w jakim uzależnia zwolnienie z tego obciążenia od zasady wzajemności.
- projekt wymaga zasięgnięcia opinii Europejskiego Banku Centralnego w trybie art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 TFUE oraz decyzji Rady 98/415/WE.

Projekt jest także przedmiotem odrębnej opinii dotyczącej tego, czy stanowi projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu[30]. W konkluzji tej opinii stwierdzono, że projekt może zostać uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

2.

Opiniowany projekt dotyka wielu zagadnień unormowanych w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), w szczególności w art. 6 (prawo do sądu), art. 8 (prawo do ochrony życia prywatnego), art. 10 (wolność wypowiedzi), art. 13 (prawo do skutecznego środka prawnego) oraz w art. 1 (ochrona mienia) Protokołu Dodatkowego Nr 1 do EKPC.

Orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC) pozostawia państwom bardzo szeroki margines oceny przy stanowieniu regulacji dotyczących polityki gospodarczej i społecznej.

Projekt przewiduje daleko idącą ingerencję w sferę praw majątkowych objętych ochroną art. 1 Protokołu Dodatkowego Nr 1 do EKPC, a także bardzo szerokie uprawnienia nadzorcze wobec przedsiębiorców prowadzących działalność w dziedzinie kryptoaktywów. Orzecznictwo ETPC przypomina m.in., że „aby ingerencja [w prawa majątkowe] była zgodna z prawem, muszą jej towarzyszyć wystarczające gwarancje proceduralne chroniące przed arbitralnością, w tym możliwość skutecznego zakwestionowania danego środka” (wyrok z 19 listopada 2020 r. w sprawie *Project-Trade D.O.O. p. Chorwacji,* 1920/14, par. 82). Organy władzy publicznej, przy stosowaniu projektowanych przepisów, będą musiały uwzględniać orzecznictwo ETPC wyznaczające granice ingerencji w prawa

[30] *Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów, przedstawiciel wnioskodawców: poseł Adam Gomoła, jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu*, opinia BEOS z 30 VI 2026 r., BEOS-WPEiM-1558/26.

majątkowe, a w szczególności zapewnić poszanowanie zasady proporcjonalności, tak aby zminimalizować ryzyko naruszenia EKPC.

Na gruncie art. 8 EKPC, ETPC sformułował następujące standardy dotyczące kontroli przeprowadzonych u przedsiębiorców: „(…) oceniając legalność ingerencji, a w szczególności określoność prawa krajowego, Trybunał bierze pod uwagę zarówno brzmienie prawa, jak i sposób jego zastosowania i interpretacji przez organy krajowe. (…). Aby prawo krajowe spełniało te wymogi, musi zapewniać pewien stopień ochrony prawnej przed arbitralną ingerencją władz publicznych w prawa chronione Konwencją. (…) W związku z tym prawo musi wystarczająco jasno wskazywać zakres (…) swobody przyznanej właściwym organom oraz sposób jej wykonywania. Stopień precyzji wymagany od przepisów krajowych – które w żadnym wypadku nie mogą przewidzieć każdej ewentualności – zależy w znacznym stopniu od treści danego aktu normatywnego, dziedziny, którą ma on objąć, a także liczby i statusu adresatów (…).

Trybunał stwierdził, że gwarancje te mają mniej rygorystyczne zastosowanie w przypadku kontroli podatkowych w siedzibie podatnika, biorąc pod uwagę sposób, w jaki takie kontrole uzupełniają obowiązek podatnika dotyczący dostarczania dokładnych informacji (…) oraz potrzebę efektywności na wczesnych etapach postępowania podatkowego (…). Trybunał stwierdził, że w przypadku gdy prawo krajowe nie wymaga uprzedniej zgody sądowej, brak ten można zrekompensować innymi skutecznymi i odpowiednimi zabezpieczeniami przed nadużyciami, takimi jak procedura składania skarg, podlegająca kontroli sądowej (…)” (wyrok z 6 lutego 2025 r. w sprawie *Italgomme Pneumatici S.R.L. i in. p. Włochom*, 36617/18 7525/19 19452/19, par. 96-101; zob. też wyrok z 2 października 2014 r. w sprawie *Delta Pekárny p. Czechom*, 97/11).

Projekt przewiduje bardzo szerokie uprawnienia w zakresie nadzoru i kontroli nad przedsiębiorcami prowadzącymi działalność w dziedzinie kryptoaktywów. W szczególności, w świetle art. 7 ust. 3 projektu, w związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru upoważniony przedstawiciel Komisji Nadzoru Finansowego ma prawo wstępu do siedziby i lokalu oraz wglądu do przechowywanych dokumentów. Uprawnienia nadzorcze i kontrolne wobec przedsiębiorców, przewidziane w projekcie, mogą budzić wątpliwości z punktu widzenia przedstawionych wyżej standardów, sformułowanych w orzecznictwie ETPC, dotyczących prawa do ochrony życia prywatnego (art. 8 EKPC).

W świetle orzecznictwa ETPC, art. 6 EKPC wymaga – w przypadku sporów dotyczących praw cywilnych (w rozumieniu EKPC) – zapewnienia dostępu do sądu wyposażonego w „pełną jurysdykcję”, tj. kompetencję do rozstrzygania wszystkich spornych kwestii faktycznych i prawnych.

Projekt przewiduje w szerokim zakresie nakładanie kar administracyjnych oraz wydawanie innych rozstrzygnięć dotykających praw cywilnych (w rozumieniu EKPC), w trybie unormowanym w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego. W tych przypadkach istnieje możliwość wniesienia skargi do sądów administracyjnych. Sądy administracyjne muszą interpretować i stosować

przepisy ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi zgodnie ze standardami konwencyjnymi, tak aby zagwarantować dostęp do sądu oraz efektywną kontrolę sądową kwestionowanych rozstrzygnięć, obejmującą także ustalenia faktyczne dokonywane przez organy administracji publicznej.

VI. Skutki społeczne projektowanej ustawy

A. Podmioty, na które wpływa projekt

Projekt będzie wywierał wpływ na następujące podmioty:

1. osoby inwestujące w Polsce w krypoaktywa – szacunki dotyczące liczby tych osób wahają się od 1,2 mln do 5,5 mln osób [31], najbardziej prawdopodobna wydaje się liczba 1,2-1,7 mln osób[32];
2. Narodowy Bank Polski;
3. Komisja Nadzoru Finansowego;
4. Generalny Inspektor Informacji Finansowej;
5. Rzecznik Finansowy;
6. banki: 25 banków komercyjnych, 488 banków spółdzielczych[33];
7. spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe: 17 podmiotów[34];
8. krajowe instytucje pieniądza elektronicznego: 1 podmiot[35];
9. krajowe instytucje płatnicze: 54 podmioty[36];
10. małe instytucje płatnicze: 154 podmioty[37];
11. firmy inwestycyjne, w tym domy maklerskie i biura maklerskie: 27 podmiotów[38];
12. podmioty infrastruktury rynku kapitałowego (spółki prowadzące rynek regulowany i instytucje powiązane): GPW S. A., TGE S. A., BondSpot S. A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S. A., KDPW CCP S. A.[39];

---

[31] Opracowanie na podstawie: K. Łukasik, J. Witczak, Polski Instytut Ekonomiczny, *Popularność kryptowalut w Polsce*, Warszawa 2023, https://pie.net.pl/wp-content/uploads/2023/09/PIE-Raport_kryptowaluty_2023.pdf, R. Kowalski, *Bitcoin i aktywa krypto w Polsce*, Towarzystwo Ekonomistów Polskich, https://tep.org.pl/bitcoin-i-aktywa-krypto-w-polsce-tog-31-2025/.

[32] Raport PKO Banku Polskiego i Maison&Partners, *Portret Finansowy Polaków. Raport z badania ilościowego,* maj 2025 r., https://businessinsider.ocdn.eu/static/portretFinansowyPolakow2025.pdf#dlapi_npa=0&dlapi_aid=7446f5517abc26cad067b0ea158010dc&dlapi_lu=20240927113223316710724 4, s. 30.

[33] Bankowy Fundusz Gwarancyjny, *Podmioty objęte gwarancjami*, https://bfg.pl/gwarantowanie-depozytow/podmioty-objete-gwarancjami/.

[34] Ibidem.

[35] Obecnie w rejestrze figuruje wyłącznie Stabillon spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (d. Billon Solutions spółka z ograniczoną odpowiedzialnością); https://www.knf.gov.pl/podmioty/podmioty_rynku_uslug_platniczych/rejestr_krajowych_instytucji_pieniadza_elektronicznego.

[36] https://e-rup.knf.gov.pl/?type=PSD_PI.

[37] System ERUP KNF v 2.0 podaje 288 podmiotów, z czego 134 o statusie „wykreślone”: https://e-rup.knf.gov.pl/?type=PSD_EPI@MIP.

[38] https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/Firmy_inwestycyjne_i_Agenci_firm_inwestycyjnych/domy_maklerskie.

[39] https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/Podmioty_infrastruktury_rynku_kapitalowego.

13. towarzystwa funduszy inwestycyjnych: 64 podmioty[40];
14. Izba Administracji Skarbowej w Katowicach[41];
15. przedsiębiorcy wpisani do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych: 1 123 podmiotów[42];
16. Polska Agencja Nadzoru Audytowego;
17. firmy audytorskie: 1 151[43];
18. biegli rewidenci: 2 568 osób[44];
19. sądy administracyjne: 17, w tym Naczelny Sąd Administracyjny i 16 Wojewódzkich Sądów Administracyjnych;
20. sądy powszechne: 377 (w tym: 317 sądów rejonowych, 47 sądów okręgowych, 11 sądów apelacyjnych)[45];
21. podmioty świadczące usługę bezgotówkowej wymiany walut (tzw. kantory internetowe).

Ponadto, z uwagi na wspomniane w pkt. II opinii zmiany w licznych innych ustawach (rozdział 9 projektu), projekt będzie w ograniczonym stopniu oddziaływał także na:

22. Centralne Biuro Antykorupcyjne;
23. Policję;
24. Straż Graniczną;
25. Żandarmerię Wojskową;
26. Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
27. Agencję Wywiadu;
28. ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
29. Fundusz Edukacji Finansowej;
30. Krajową Administrację Skarbową.

Ustalenie dokładnej liczby osób inwestujących w Polsce w kryptowaluty jest niezwykle trudne. W 2023 r. Polski Instytut Ekonomiczny (PIE) podał, za raportem Triple A, liczbę 1,1 mln osób w Polsce posiadających kryptowaluty. Nowszy

[40] KNF, *Wykaz towarzystw i funduszy inwestycyjnych*, https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_rynku_kapitalowego/Fundusze_Inwestycyjne/TFI_i_FI.
[41] Ze względu na prowadzenie rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych.
[42] Rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych na dzień 6 maja 2026 r. zawiera 1 841 wpisów, w tym 718 podmiotów wykreślonych, https://www.gov.pl/web/ias-katowice/rejestr-dzialalnosci-w-zakresie-walut-wirtualnych.
[43] Rejestr prowadzony przez Polską Agencję Nadzoru Audytowego, https://strefa.pana.gov.pl/wyszukiwarka/.
[44] Liczba biegłych rewidentów deklarujących wobec Polskiej Izby Biegłych Rewidentów wykonywanie zawodu, z ogólnej liczby 4 873 zarejestrowanych biegłych rewidentów (na dzień 31 grudnia 2025 r) – Polska Agencja Nadzoru Audytowego, *Sprawozdanie z monitorowania rynku usług świadczonych przez biegłych rewidentów i firmy audytorskie za 2025 r.,* https://pana.gov.pl/wp-content/uploads/2026/06/Sprawozdanie-z-monitorowania-rynku-bieglych-rewidentow-i-firm-audytorskich-za-2025_r.pdf, s. 8-9.
[45] Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz zakresu rozpoznawanych przez nie spraw (Dz. U. z 2025 r. poz. 925).

(z 2024 r.) raport Triple A podaje już liczbę 1,2 mln posiadaczy kryptoaktywów w naszym kraju[46]. Jednocześnie inne źródła podają daleko wyższe liczby – raport badanie ankietowe PIE wspomina o tym, że 11,7% Polaków zadeklarowało posiadanie kryptowalut[47]. Najwyższą wartość podaje natomiast UCE Group Ltd.[48]

B. Wpływ na społeczeństwo

Jak wspomniano wyżej, precyzyjne określenie skali oddziaływania projektu na społeczeństwo jest niezwykle trudne, z uwagi na brak możliwości jednoznacznego ustalenia ile osób posiada kryptoaktywa w Polsce. Wynikające z badań wartości są znacząco od siebie różne. Za najbardziej wiarygodne można jednak uznać wyniki badań PKO Banku Polskiego i Maison&Partners[49], a to z uwagi na największą próbę (ponad 12 tysięcy osób) i opisany mechanizm jej ważenia oraz niedawną realizację badania (w pierwszym kwartale 2025 r.). Wyniki tych badań wskazują na to, że spośród 79% dorosłych Polaków deklarujących posiadanie oszczędności 7% deklaruje inwestowanie „w alternatywne formy inwestowania (np. kryptowaluty, start-upy itp.)"[50]. Spośród wszystkich dorosłych Polaków (których jest ok. 30,7 mln[51]) 5,5% zadeklarowało, że wybiera inwestycje alternatywne – zapewne częściej łatwo dostępne krypowaluty niż udziały w startupach[52].

Co jednak istotne, posiadane przez Polaków oszczędności zgromadzone w kryptoaktywach są stosunkowo niewielkie. Ich mediana wynosi jedynie 1 000 złotych, do tego „37 proc. [posiadaczy kryptowalut] deklaruje, że stanowiły one mniej niż 1 proc. wszystkich posiadanych aktywów finansowych. Dla 90 proc. posiadaczy kryptowaluty nie stanowiły więcej niż 25 proc. aktywów finansowych"[53]. Pokazuje to, że dla ponad 1/3 inwestujących w kryptoaktywa stanowiły one znikomą część ich oszczędności. Jedynie bardzo niewielka część (10%) już i tak nielicznej grupy osób inwestujących w kryptoaktywa lokowała w nich istotną część swojego majątku.

Polacy posiadający kryptowaluty odróżniają się podejściem do państwa i prawa od ogółu społeczeństwa. W mniejszym stopniu reprezentują postawę propaństwową, co przejawia się m.in. niższym zaufaniem do instytucji państwowych, częstszym wyrażaniem opinii, że „podatki w Polsce są zbyt wysokie" oraz częstym deklarowaniem przekonania o nadmiernej roli państwa i sektora bankowego w kontrolowaniu przepływu pieniędzy. Ze względu na antyregulacyjne poglądy

[46] Triple A, *Digital Currency Ownership Data*, https://www.triple-a.io/cryptocurrency-ownership-data#report.
[47] K. Łukasik, J. Witczak, Polski Instytut Ekonomiczny, *Popularność kryptowalut*…, op.cit., s. 4.
[48] Zespół Prasowy UCE, *Raport rynkowy. Już prawie co piąty dorosły Polak inwestuje w kryptowaluty*, https://uce-pl.com/news/co-piaty-dorosly-polak-inwestuje-w-kryptowaluty.
[49] *Raport PKO Banku Polskiego i Maison & Partners…,* op. cit.
[50] Ibidem, s. 32.
[51] Główny Urząd Statystyczny, *Struktura Ludności, Zbiór tablic: Stan i struktura ludności według wieku w latach 1989-2024*, https://stat.gov.pl/download/gfx/portalinformacyjny/pl/defaultaktualnosci/5468/16/1/1/tablica_1.xls.
[52] Nabywanie udziałów w spółkach, które nie są publicznie notowane jest trudno dostępnym sposobem inwestowania. Badanie uwzględniało akcje oraz fundusze inwestycyjne jako oddzielną kategorię.
[53] K. Łukasik, J. Witczak, Polski Instytut Ekonomiczny, *Popularność kryptowalut*…, op. cit., s. 37.

części inwestujących w kryptowaluty wejście w życie opiniowanego projektu może dodatkowo pogłębiać postawy niskiego zaufania do władz publicznych.

Co ciekawe w tym kontekście, Polacy nabywając kryptowaluty korzystają przede wszystkim ze scentralizowanych pośredników, którzy są jednocześnie bankami czy innymi zarejestrowanymi (i nadzorowanymi) instytucjami finansowymi. Bardzo rzadko sięgają natomiast po bezpośrednie nabywanie czy tzw. „wykopywanie" (ang. *mining*) kryptoaktywów[54]. Ponieważ większość Polaków używa instytucji finansowych do zakupu kryptoaktywów, umocowanie tej gałęzi w sektorze finansowym i poddanie nadzorowi finansowemu powinno zwiększyć zaufanie do kryptoaktywów, a w rezultacie sprzyjać popularyzacji tej formy tezauryzacji i inwestowania. Jednocześnie u części osób nabywających kryptoaktywa bez pośrednictwa instytucji (i sprzeciwiających się regulowaniu tej dziedziny) zmiana prawa może zmniejszyć zaufanie do państwa.

Omawiając skutki społeczne uregulowania kwestii kryptowalut warto nadmienić, że środki te mogą być wykorzystywane do prania brudnych pieniędzy czy finansowania przestępczości (często zorganizowanej): „rozpowszechnienie się aktywów opartych na *blockchain* zwiększa możliwości prania pieniędzy, jak i tworzy nowe, bezpieczniejsze dla przestępców metody zdobywania kapitału"[55]. Skala powiązanej z kryptoaktywami przestępczości jest trudna do ustalenia (jak zwykle w przypadku nielegalnych działań). Zapobieganie tym niepożądanym zjawiskom społecznym poprzez regulowanie rynku kryptoaktywów może być bardzo trudne, także ze względu na to, że techniczna struktura niektórych kryptowalut sprawia, że wprowadzanie dodatkowych regulacji nie będzie znacząco ograniczać możliwości ich wykorzystywania w związku z działalnością przestępczą[56]. Pomimo tego, zasadnym jest postulat „nadążania" ustawodawstwa i innych działań władz publicznych za nowymi zjawiskami z obszaru kryptoaktywów. Jak sugerują eksperci: „Jednym z rozwiązań tego problemu mogłoby być zwiększenie reżimu regulacyjnego oraz szerzenie wiedzy o cyberprzestępczości wśród pracowników instytucji finansowych odpowiedzialnych za przeciwdziałanie praniu pieniędzy"[57]. W przypadku wejścia w życie opiniowanego projektu wywoła on konieczność dostosowania działania licznych instytucji do nowego reżimu regulacyjnego, a w konsekwencji wyszkolenia pracowników instytucji wymienionych w podpunkcie A.

Zagadnienie kryptoaktywów ma rosnące znaczenie dla polskiego społeczeństwa, co można dostrzec zarówno na płaszczyźnie samego ich nabywania, jak również dyskursu medialnego dotyczącego kryptowalut i prób ich

[54] K. Łukasik, J. Witczak, Polski Instytut Ekonomiczny, *Popularność kryptowalut*…, op. cit., s. 38-39.
[55] J. Wróblewski, C. B. Martysz, *Kryptowaluty a finansowanie przestępczości i pranie pieniędzy*, „Studia i prace Kolegium Zarządzania i Finansów", Zeszyt Naukowy 193/2023, s. 220.
[56] „Wymuszenie (na przykład poprzez regulacje ustawowe lub też zapisy umowne) powiązania tożsamości cyfrowej kont kryptowalutowych z tożsamością deklarowanych posiadaczy niewiele wnosi jako przeciwdziałanie niepożądanym zjawiskom w obrocie kryptowalutami." – zob. M. Kutyłowski, E. Lewańska, P. Błaśkiewicz, *Kryptowaluty wybrane kluczowe aspekty*, Raport przygotowany na zlecenie Fundacji Warszawski Instytut Bankowości, Warszawa, kwiecień 2023, s. 40.
[57] J. Wróblewski, C. B. Martysz, *Kryptowaluty a finansowanie przestępczości…,* op. cit., s. 220.

regulowania. Widoczne nasilenie przekazów medialnych miało związek z aferą Zondacrypto, jednak już wcześniej o kryptowalutach pisały zarówno główne ogólnopolskie gazety i portale[58], jak również te o charakterze branżowym[59]. Nie bez znaczenia dla natężenia medialnych przekazów pozostaje istotna, tożsamościowa rola kryptoaktywów dla części osób w nie inwestujących (w szczególności dla młodych mężczyzn)[60].

Ilość doniesień medialnych wynikała po części z faktu, że w ostatnich miesiącach kryptoaktywa były przedmiotem kolejnych projektów ustaw: trzech rządowych, prezydenckiego oraz czterech poselskich[61] (które były opiniowane przez BEOS [62]). Niniejsza opinia dotyczy kolejnego, piątego poselskiego (a łącznie dziewiątego) projektu dot. rynku kryptoaktywów. Tak duża liczba projektów, nawet pomimo braku ich wejścia w życie, może wywoływać stan niepewności regulacyjnej. Zjawisko to jest negatywnie oceniane w literaturze, z uwagi na niekorzystne skutki społeczne: „ogromna podaż aktów prawnych wywołuje brak stabilności i nieprzewidywalność prawa. Nie tylko nie sprzyja to budowaniu zaufania do prawa, ani nie pozwala przedsiębiorcom na znalezienie w prawie oparcia, ale też zwiększa w sposób oczywisty ryzyko popełniania błędów, wymusza nieustanne śledzenie zmian w prawie i pociąga za sobą duże koszty bycia na bieżąco z kolejnymi, często niespójnymi ze sobą regulacjami”[63]. Dodatkowym skutkiem społecznym jest w takim przypadku spadek zaufania do instytucji publicznych i państwa[64]. Znalazło to swoje

---

[58] M.in. M. Baczyński, *Dlaczego Karol Nawrocki zawetował ustawę o kryptowalutach? "Jedna rzecz budzi wątpliwości"*, https://wiadomosci.onet.pl/tylko-w-onecie/dlaczego-karol-nawrocki-zawetowal-ustawe-o-kryptowalutach-jedno-budzi-watpliwosci/7y9q7le, czy TVN24, *Kryptowaluty w politycznym klinczu. Sejm wrócił do zawetowanej ustawy*, https://tvn24.pl/biznes/prawo/kryptowaluty-w-politycznym-klinczu-sejm-wrocil-do-zawetowanej-ustawy-st8807063.

[59] Ł. Zalewski, *Co dalej z kryptoaktywami. Burza w Sejmie. Prawnicy tłumaczą skutki, na chłodno*, https://businessinsider.com.pl/prawo/kryptoaktywa-polska-opoznia-wdrozenie-eksperci-ostrzegaja-i-tlumacza-skutki/pb4phjw, P. Gospodarczyk, *Sejm zagłosował ws. kryptoaktywów. Prezydent już raz zawetował ten projekt*, https://www.money.pl/gospodarka/sejm-zaglosowal-ws-kryptoaktywow-prezydent-juz-raz-zawetowal-ten-projekt-7233730214214144a.html.

[60] Zob. D. Cassino, *Bitcoin Bros: Masculinity, Cryptocurrency, and the Future of Men*, 2026.

[61] Nr druków sejmowych: projekty rządowe – 1424, 2064, 2529, projekt prezydencki – 2528, projekty poselskie – 2363, 2527, 2530.

[62] Opinia w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów, BEOS-2726/25, 547/26, 925/26 https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/0/4B551997E6595E64C1258DBE00498AEF/%24File/2363.pdf, 221-262, https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/0/2241A92069351267C1258DF5005476E5/%24File/2530-002.pdf, https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/0/9CA0A23B3066F2F2C1258DF500541575/%24File/2527-008.pdf.

[63] G. Skąpska, *Rządy prawa a gospodarka: uwagi socjologa prawa*, „Przegląd Socjologiczny” 3(65), 2016, s. 35, https://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmeta1.element.desklight-01049314-c68d-4fda-9a9f-e0e5708890e7?q=bwmeta1.element.desklight-2f2fcbe3-272a-447f-8a7d-7a651aa7cd30;1&qt=CHILDREN-STATELESS.

[64] Zaufanie Polaków do publicznych instytucji należy do jednych z niższych w krajach OECD (https://www.oecd.org/en/data/indicators/trust-in-government.html?oecdcontrol-0ad85c6bab-var1=CZE%7CDNK%7CEST%7CFIN%7CFRA%7CDEU%7CGRC%7CHUN%7CISL%7CIRL%7CITA%7CLVA%7CLTU%7CLUX%7CNLD%7CNZL%7CNOR%7CPOL%7CPRT%7CSVK%7CSVN%7CESP%7CSWE%7CCHE%7CGBR%7CBEL%7CAUT), zatem zasadnym jest rekomendować ostrożność w działaniach, które mogłyby je dodatkowo nadwyrężać. Z perspektywy legitymizacji sposób

odzwierciedlenie w części komentarzy złożonych w ramach konsultacji społecznych opiniowanego projektu[65].

Należy również zauważyć, że przedłużający się stan niepewności regulacyjnej, prowadzący do wspomnianego wyżej utrudnienia w prowadzeniu działalności gospodarczej, ma swój widoczny skutek w przypadku branży kryptowalut[66]. Tylko w bieżącym roku z rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych wykreślone zostało ponad sto siedemdziesiąt podmiotów[67], a od 30 grudnia 2024 r. nie są dokonywane nowe wpisy w tym rejestrze[68].

C. Konsultacje społeczne

W toku przeprowadzonych konsultacji społecznych projektu złożono 2 ankiety i zamieszczono 23 komentarze (w tym 20 o identycznej treści). Pomimo tak niewielkiej liczby komentarzy zawarte zostały w nich ciekawe uwagi dot. oddziaływania projektu. Przedstawiciel ECNG Digital Sp. z o.o.[69] zwrócił uwagę, że: „[r]egulacja w praktyce obejmie szeroki krąg uczestników rynku finansowego i technologicznego, w tym podmioty świadczące usługi technologiczne, dostawców infrastruktury ICT, podmioty powiązane kapitałowo, operatorów płatności, banki prowadzące rachunki powiernicze, firmy audytorskie, kancelarie prawne oraz podmioty świadczące usługi outsourcingowe dla CASP. Ustawa będzie również wpływać na klientów detalicznych i instytucjonalnych, którzy korzystają z usług krypto, a także na podmioty nadzorowane w innych sektorach, które będą musiały dostosować swoje procesy do nowych obowiązków wynikających z MiCA i TFR”[70].

Zainteresowanie konsultacjami społecznymi tego projektu należy ocenić jako bardzo niskie, co może dziwić w sytuacji licznych przekazów medialnych dotyczących tego zagadnienia, oraz faktu, że tematyka kryptoaktywów dotyczy raczej osób młodych i ponadprzeciętnie biegłych w stosowaniu narzędzi on-line. Należy jednakże wziąć pod uwagę, że obywatele mieli możliwość zamieszczania komentarzy jedynie przez pięć dni (od 19 do 23 czerwca). Przyspieszenie prac legislacyjnych nad ustawą może tłumaczyć tak niskie zainteresowanie konsultacjami. Warto przy tym zaznaczyć, że w ostatnich dniach konsultacji cieszą się one największym zainteresowaniem, więc ich skrócenie będzie znacząco wypływać na obniżenie liczby złożonych komentarzy.

---

podejmowania decyzji może mieć równie doniosłe znaczenie co ostateczna decyzja. Koncepcje sprawiedliwości proceduralnej w podejmowaniu decyzji kładą nacisk na jasność procesu podejmowania decyzji, co ma kluczowe znaczenie dla ich legitymizacji (niezależnie od ich treści i ostatecznego kształtu przyjętego rozstrzygnięcia)..

[65] ID ankiet: 172804, 172718.

[66] Zob. T. Ciechoński, *Przepisy o kryptoaktywach – ochrona klienta, obowiązki dla firm*, https://www.prawo.pl/biznes/projekt-ustawy-o-kryptoaktywach-i-rozporzadzenie-mica,532147.html.

[67] *Rejestr działalności w zakresie walut wirtualnych*…, op.cit.

[68] Izba Administracji Skarbowej w Katowicach, *Komunikat dotyczący rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych*, https://www.gov.pl/web/ias-katowice/komunikat-dotyczacy-rejestru-dzialalnosci-w-zakresie-walut-wirtualnych.

[69] Podmiot wpisany do Rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, nr w rejestrze: RDWW-1529.

[70] ID ankiety: 177273.

Niskie zainteresowanie konsultacjami może też częściowo tłumaczyć wspominana wyżej duża liczba projektów ustaw dotyczących kwestii kryptoaktywów. Można założyć, że część komentujących zdążyła już wyrazić swoje stanowisko w poprzednio konsultowanych projektach.

VII. Skutki gospodarcze projektowanej ustawy

Wnioskodawcy w DSR w obszarze skutków gospodarczych wskazują, że objęcie rynku kryptoaktywów proponowanymi ramami prawnymi wygeneruje następujące skutki: projektowana regulacja nie przewiduje wpływu na duże przedsiębiorstwa, natomiast przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności poprzez umożliwienie nowym podmiotom budowy infrastruktury rynkowej opartej na DLT[71]. Regulacja zwiększy bezpieczeństwo konsumentów, ograniczając pośrednio straty ponoszone na skutek inwestycji na nieuregulowanym dotąd rynku kryptoaktywów. Potencjalnie zwiększy też bezpieczeństwo transakcji z udziałem inwestorów i konsumentów poprzez nałożenie na dostawców usług wymogów w zakresie oceny wiedzy klienta, ochrony jego interesów oraz wyodrębniania jego środków pieniężnych. Konsekwencją wdrożenia przepisów będzie również objęcie nadzorem działalności podmiotów na rynku kryptoaktywów, co pozwoli jednocześnie podmiotom na transgraniczne świadczenie usług na terytorium UE. Podmioty dotychczas nienadzorowane oraz podmioty już nadzorowane poniosą niemożliwe na tym etapie do oszacowania koszty dostosowawcze i adaptacyjne, których ostateczna skala będzie zdeterminowana zakresem podjętej działalności oraz kosztami nadzoru.

Proponowany projekt wygeneruje także szereg skutków gospodarczych innych niż te wymienione w DSR, których analizę należy przeprowadzić w celu zasygnalizowania pozytywnych i negatywnych scenariuszy związanych z jej wpływem na rynek kryptoaktywów[72].

Projektowana regulacja nakłada na uczestników rynku kryptoaktywów rozbudowany system obowiązków informacyjnych (OI), które należy traktować jako stałe koszty transakcyjne prowadzenia działalności, ponoszone niezależnie od jej wyników finansowych.

Emitenci tokenów powiązanych z aktywami (ART) oraz tokenów będących e-pieniądzem (EMT), dla których Polska jest macierzystym państwem członkowskim, będą zobowiązani do przekazywania KNF szeregu informacji o prowadzonej działalności, sytuacji finansowej, zdarzeniach mogących mieć wpływ na emisję,

[71] DLT odnosi się do procesów i powiązanych technologii, które umożliwiają węzłom sieci bezpieczne proponowanie, walidowanie i zapisywanie zmian stanu rejestru zsynchronizowanego pomiędzy węzłami sieci, a w kontekście płatności, rozliczeń i rozrachunku DLT umożliwia podmiotom, dzięki ustalonym procedurom i protokołom, przeprowadzanie transakcji bez konieczności polegania na centralnym organie utrzymującym jedną "złotą kopię" rejestru za: *Distributed ledger technology in payment, clearing and settlement. An analytical framework*, https://www.bis.org/cpmi/publ/d157.pdf.

[72] Projektowana regulacja spotkała się z niewielkim zainteresowaniem w toku konsultacji publicznych, co wynika z przyczyn omówionych w części dotyczącej skutków społecznych.

a także informacje o wartości wyemitowanych tokenów i wielkości rezerwy aktywów (art. 23 ust. 1). Analogiczny obowiązek raportowania o działalności i sytuacji finansowej spoczywać będzie na dostawcach usług w zakresie kryptoaktywów (CASP) (art. 23 ust. 2). Wszystkie te informacje muszą być rzetelne, jasne i niewprowadzające w błąd, a w przypadkach wymagających potwierdzenia – uzupełnione stosownymi dokumentami (art. 23 ust. 5-6). Przekazywanie odbywać się będzie wyłącznie drogą elektroniczną, w formacie danych narzuconym przez system teleinformatyczny KNF (art. 23 ust. 7), co generuje koszt dostosowania infrastruktury IT do wymagań technicznych organu[73].

Wskazane obowiązki informacyjne stanowią koszty transakcyjne prowadzenia działalności na rynku kryptoaktywów, które, obok bezpośrednich kosztów dostosowawczych i kapitałowych, składają się na łączne obciążenie podmiotów zaangażowanych na tym rynku i jako takie należy zidentyfikować je w ocenie skutków gospodarczych projektowanej regulacji[74].

Dodatkowym źródłem kosztów po stronie emitentów tokenów powiązanych z aktywami oraz tokenów będących e-pieniądzem jest obowiązek sporządzenia, przedłożenia KNF i cyklicznej aktualizacji odrębnych planów operacyjnych: planu naprawy zatwierdzonego przez Komisję w drodze decyzji i aktualizowanego w określonych warunkach (art. 40-44), planu wykupu uruchamianego w przypadku upadłości lub likwidacji i podlegającego analogicznemu reżimowi zatwierdzeń i aktualizacji (art. 45-50), oraz w przypadku dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów planu uporządkowanej likwidacji określonego w art. 74 rozporządzenia MiCA (art. 51). Każdy z tych planów generuje po stronie podmiotów koszty prawne, doradcze i organizacyjne.

W ocenie skutków gospodarczych projektowanej regulacji istotną rolę odgrywa całościowy system nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, w ramach którego kluczową funkcję będzie pełnić KNF jako organ właściwy wyznaczony do sprawowania nadzoru licencyjnego, analitycznego i kontrolnego nad wszystkimi uczestnikami tego rynku.

W szczególności KNF ma prowadzić jawny rejestr domen internetowych wykorzystywanych do prowadzenia działalności naruszającej przepisy rozporządzenia MiCA, obejmujący zarówno podmioty działające bez wymaganego zezwolenia, jak i podmioty naruszające przepisy MiCA w inny sposób grożący poważną szkodą dla klientów (art. 66-67). Po dokonaniu wpisu przedsiębiorca telekomunikacyjny będzie obowiązany zablokować dostęp do domeny i przekierować użytkowników na stronę prowadzoną przez KNF w terminie 48 godzin (art. 70). W przypadku wpisu dokonanego na podstawie art. 67 pkt 2 analizowanego projektu określonym podmiotom będzie przysługiwał sprzeciw, który

[73] Oprócz tego analizowana ustawa wprowadza szereg innych OI w zakresie raportowania np. w zależności od wielkości emisji tokenów (art. 24 ust. 1-2); OI związane z planem ograniczenia emisji (art. 25-27), a także OI związane ze zmianami w strukturze własnościowej emitentów ART lub CASP (art. 29-37).

[74] Zob. G. Ferrarini, A. Ottolia, *Corporate Disclosure as a Transaction Cost: The Case of SMEs*, "European Review of Contract Law" 2013, vol. 9(4).

KNF rozpatrzy w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia, a po ustaniu podstaw wpisu dostęp do domeny ma być przywracany w terminie 2 dni roboczych (art. 71 i 74).

Z punktu widzenia oceny skutków gospodarczych rejestr stanowi jeden z najdotkliwszych instrumentów nadzorczych. Wpisanie domeny na listę będzie skutkowało natychmiastowym odcięciem podmiotu od klientów i przychodów, utratą reputacji rynkowej oraz faktycznym zawieszeniem działalności gospodarczej na czas trwania wpisu, co czyni ten mechanizm środkiem o wysoce dotkliwych skutkach ekonomicznych[75].

Wymienione możliwości kontroli i narzędzia nadzorcze będące w dyspozycji KNF mogą skutecznie ograniczyć ryzyko oszustw, manipulacji rynkowych oraz swobodę funkcjonowania nierzetelnych podmiotów oferujących kryptoaktywa. Ten złożony i wielowarstwowy system narzędzi może działać jak mechanizm selekcji rynkowej, eliminujący z rynku kryptoaktywów podmioty nieuczciwe, słabo skapitalizowane albo działające wyłącznie na arbitrażu regulacyjnym, czyli wykorzystujące luki między porządkami prawnymi lub różnice w intensywności nadzoru w celu obniżenia kosztów działalności kosztem bezpieczeństwa klientów[76]. Dla konsumenta oznacza to potencjalnie mniejsze ryzyko inwestycyjne, mniejsze prawdopodobieństwo utraty zainwestowanych środków oraz wyższy poziom zaufania do nadzorowanego sektora, co w perspektywie średnioterminowej może przyczynić się do wzrostu głębokości i płynności polskiego rynku kryptoaktywów[77].

Jednak szerokie kompetencje nadzorcze przyznane KNF mogą w istotny sposób wpłynąć na wzrost nakładów finansowych związanych z bieżącym funkcjonowaniem przedsiębiorstw. Podmioty nadzorowane zostaną obarczone koniecznością finansowania procedur z zakresu zgodności regulacyjnej, profesjonalnej obsługi prawnej, szkoleniowej, technologicznej oraz systematycznego raportowania[78]. Dodatkowe obciążenia obejmą także sporządzanie dokumentacji informacyjnej, poddawanie się procesom audytowym, a także utrzymywanie stałej komunikacji z organem nadzorczym. Powyższe uwarunkowania mogą okazać się bardziej dotkliwe dla małych i średnich przedsiębiorstw, startupów, podmiotów wywodzących się ze środowiska

[75] Koszty reputacyjne stanowią poważne obciążenie dla przedsiębiorstw, niekiedy wielokrotnie przewyższając otrzymane kary finansowe, za: J. Armous, C. Mayer, A. Polo, *Regulatory Sanctions and Reputational Damage in Financial Markets*, „Journal of Financial and Quantitative Analysis" 2017, nr 52(4).

[76] Por. R. Kurek, *Arbitraż nadzorczy na rynku usług finansowych – identyfikacja zjawiska*, „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego We Wrocławiu", 2014, s. 132–139.

[77] Charakterystyka rynku kryptoaktywów z perspektywy konsumenta: W. Mincewicz, *Użytkownicy kryptowalut w Polsce – wybrane charakterystyki*, „Acta Universitatis Lodziensis. Folia Sociologica" 2024, nr 91, s. 47–67; zob. także: „*Obawiam się scenariusza, w którym kryptowaluty trafiają pod strzechy". Szef KNF nie zamierza ułatwiać życia spekulantom*, https://www.forbes.pl/finanse/kryptowaluty-w-polsce-obawiam-sie-scenariusza-w-ktorym-kryptowaluty-trafiaja-pod/thern5s, K. Łukasik, J. Witczak, *Popularność kryptowalut w Polsce*, Polski Instytut Ekonomiczny, Warszawa 2023.

[78] GW Regulatory Studies Center, *Regulatory Compliance Burdens: Literature Review and Synthesis*, https://regulatorystudies.columbian.gwu.edu/sites/g/files/zaxdzs4751/files/2022-10/regulatory_compliance_burdens_litreview_synthesis_finalweb.pdf.

akademickiego oraz podmiotów o charakterze stricte innowacyjnym, które zazwyczaj nie posiadają rozbudowanych wewnętrznych struktur compliance. W konsekwencji projektowane regulacje mogą pełnić funkcję bariery wejścia na rynek. Choć ich formalnym celem jest zapewnienie ochrony obrotu gospodarczego, w praktyce mogą one prowadzić w pewnym zakresie do uprzywilejowania największych uczestników rynku dysponujących odpowiednimi zasobami do obsługi restrykcyjnych wymogów regulacyjnych[79].

Wymagania związane z nadzorem nad rynkiem kryptoaktywów oraz ich bezpośredni wpływ na wysokość kosztów transakcyjnych po stronie przedsiębiorców są determinowane przede wszystkim przez zakres niepewności co do praktyki stosowania narzędzi owego nadzoru. W przypadku, gdy decyzje KNF będą wydawane w sposób relatywnie sprawny, proporcjonalny oraz poparte rzetelnym uzasadnieniem merytorycznym, ostateczny efekt rynkowy może mieć charakter pozytywny i stabilizujący.

Kolejnym ważnym czynnikiem warunkującym aktywność podmiotów na rynku kryptoaktywów jest konieczność ponoszenia określonych opłat. Opłaty te można podzielić na dwie główne kategorie, obejmujące jednorazowe należności za konkretne czynności urzędowe oraz opłaty roczne przeznaczone na pokrycie kosztów nadzoru sprawowanego przez KNF.

W zakresie opłat jednorazowych udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako emitent ART lub CASP będzie wiązało się z opłatą do 4500 euro, tyle samo ma kosztować przeprowadzenie oceny przy nabyciu znacznego pakietu udziałów; zatwierdzenie dokumentu informacyjnego to koszt 3000 euro, jego zmiany 1000 euro, a samo zgłoszenie dokumentu informacyjnego to koszt 1000 euro (art. 77 ust. 1, pkt 3).

W zakresie kosztów stałych dostawcy usług (CASP) będą wnosić roczną wpłatę obliczaną jako nie więcej niż 0,4% średnich przychodów ogółem z ostatnich 3 lat, przy minimalnym progu 500 euro (art. 78 pkt 1). Z kolei emitenci tokenów powiązanych z aktywami oraz tokenów będących e-pieniądzem mają uiszczać roczną opłatę wyliczaną jako iloczyn średniej arytmetycznej sum zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów (liczonej na koniec każdego dnia z ostatnich 12 miesięcy) oraz stawki nieprzekraczającej 0,1%. Dla tej grupy minimalna wpłata również ma wynosić równowartość 500 euro (art. 79. pkt 1).

Do efektów I rzędu wprowadzonych opłat można zaliczyć: podwyższenie progu wejścia na licencjonowany rynek kryptoaktywów, co uderzy przede wszystkim w mniejsze przedsiębiorstwa, startupy oraz projekty znajdujące się na wczesnym etapie rozwoju. Jednostkowe opłaty licencyjne mogą nie stanowić bariery dla dużych

[79] Synteza wyników około 25 badań empirycznych dotyczących ekonomicznych skutków obciążeń regulacyjnych wskazuje, że ograniczanie zbędnych kosztów regulacyjnych, bez naruszania celów regulacji, jest w literaturze wiązane ze wzrostem PKB, większą liczbą nowych podmiotów wchodzących na rynek oraz poprawą produktywności, GW Regulatory Studies Center, *Regulatory Compliance Burdens: Literature Review and Synthesis*, https://regulatorystudies.columbian.gwu.edu/sites/g/files/zaxdzs4751/files/2022-10/regulatory_compliance_burdens_litreview_synthesis_finalweb.pdf.

podmiotów finansowych, jednak koszty pośrednie, obsługa prawna, systemy teleinformatyczne, obligatoryjne audyty, szkolenia pracowników i bieżąca obsługa kontroli KNF, tworzą łącznie istotne obciążenie kapitałowe. Efekty II rzędu są bardziej niepewne i wymagają monitorowania po wejściu ustawy w życie. Z jednej strony system opłat może pełnić funkcję mechanizmu selekcyjnego, eliminującego podmioty niedostatecznie skapitalizowane lub zorientowane na krótkotrwałą obecność w obrocie, co podniesie standardy bezpieczeństwa klientów i uwiarygodni sektor. Z drugiej strony może to prowadzić do ograniczenia liczby nowych podmiotów wchodzących na rynek oraz uprzywilejowania większych graczy dysponujących rozbudowanymi działami compliance[80].

Z kolei skutki gospodarcze wynikające z reżimów odpowiedzialności karnej i cywilnej mają charakter efektów II rzędu, bowiem oddziałują nie poprzez bezpośrednie obciążenia finansowe, lecz poprzez zmianę bodźców i zachowań decyzyjnych uczestników rynku. Zaproponowany reżim odpowiedzialności karnej obejmuje szeroki katalog czynów zagrożonych sankcjami od kary grzywny aż po karę pozbawienia wolności. Uzupełnia go reżim odpowiedzialności cywilnej. Tak skonstruowany system tworzy silne bodźce do eliminacji z rynku podmiotów nieuczciwych i niedostatecznie przygotowanych, redukując asymetrię informacyjną między emitentem, dostawcą usług a inwestorem. Jednocześnie rozległy katalog czynów zabronionych może generować efekt mrożący, skłaniając do ostrożności decyzyjnej w warunkach niepewności prawnej, co w krótkim terminie może hamować aktywność operacyjną nadzorowanych podmiotów[81].

Zgodnie z analizowanym projektem ustawy porady dotyczące kryptoaktywów oraz powiązanych z nimi usług mogą być udzielane wyłącznie przez osoby fizyczne powiązane z dostawcą usług stosunkiem pracy, umową zlecenia lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze, posiadające wiedzę i kompetencje w zakresie rynku finansowego niezbędne do wykonywania powierzonych zadań (art. 4 ust. 1).

Efekty I rzędu tej regulacji mają charakter bezpośrednich kosztów dostosowawczych. Dostawca usług jest zobowiązany do ustanowienia i wdrożenia polityki szkoleń zatwierdzonej przez organ zarządzający, zapewnienia utrzymywania kompetencji przez personel wykwalifikowany oraz nadzorowania i finansowania szkoleń personelu nieposiadającego wymaganych kwalifikacji (art. 4 ust. 4-5). Generuje to po stronie CASP wymierne, stałe koszty szkoleniowe i organizacyjne, niezależne od skali działalności.

Efekty II rzędu są bardziej złożone i działają w przeciwstawnych kierunkach. Po stronie pozytywnej wymóg posiadania udokumentowanych kompetencji ogranicza asymetrię informacyjną między doradcą a klientem i eliminuje z rynku

[80] J. Bennett, S. Estrin, *Regulatory Barriers and Entry into a New Competitive Industry*, „Review of Development Economics" 2013, vol. 17, nr 4, s. 685-698; R. Magg, W. Kurz, K. Stromeyer, *Financial and Operational Impacts of Regulatory Compliance on the Austrian Securities Industry*, "Journal of Next-Generation Research 5.0" 2025, nr 1(5).

[81] Por. J. Quinn, *Director Liability and Reckless Trading: The Criminal Law as a Tool of Corporate Governance*, "Corporate Governance: Search for the Advanced Practices" 2019.

osoby działające bez przygotowania zawodowego. Internalizacja ryzyka polegająca na tym, że za błędy osoby nieposiadającej kompetencji odpowiedzialność ponosi nadzorująca ją osoba wykwalifikowana (art. 4 ust. 3) zmusza podmioty nadzorowane do aktywnego zarządzania jakością świadczonych usług. Po stronie negatywnej rygorystyczne wymogi szkoleniowe i nadzorcze generują koszty zgodności regulacyjnej, które dostawcy usług prawdopodobnie przeniosą na użytkowników końcowych w formie wyższych prowizji i opłat. W dłuższej perspektywie może to prowadzić do koncentracji rynkowej, na rynku pozostaną podmioty zdolne do ponoszenia kosztów compliance.

VIII. Skutki projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych

Rozpatrywany projekt może wywoływać skutki finansowe dla budżetu państwa oraz sektora finansów publicznych głównie o charakterze długoterminowym, na obecnym etapie procedowania skutki te są jednak trudne do oszacowania. Projekt nie powinien z kolei mieć bezpośredniego wpływu na budżety samorządów terytorialnych.

Należy zwrócić uwagę, iż Wnioskodawcy przewidują przede wszystkim dwa rodzaje sankcji finansowych za nieprzestrzeganie zapisanych w projekcie regulacji. Sankcje te mogą być nakładane przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) w ramach uprawnień nadzorczych i procedury administracyjnej, ale także przez sądy w zakresie proponowanych przepisów karnych i możliwej do nałożenia grzywny finansowej.

W przypadku kar pieniężnych KNF będzie mógł nakładać kary w wysokości od 500 000 zł do 22 284 000 zł i więcej w zależności od przychodów wskazanych podmiotów, m. in:

- za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków wynikających z ustawy lub nałożonych zaleceń KNF w wysokości 5 000 000 zł – wobec podmiotów oferujących kryptoaktywa, emitentów tokenów powiązanych z aktywami, emitentów e-pieniądza, dostawców usług krypto, 2 500 000 zł – wobec osób fizycznych odpowiedzialnych za powyższe naruszenie,
- za naruszenia wysokiego ryzyka lub obowiązków MiCA[82] dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do 22 284 000 zł lub 5% rocznego przychodu, zaś dla osób odpowiedzialnych za powyższe naruszenie do 3 119 700 zł,
- za niewykonanie obowiązków informacyjnych zgodnych z MiCA do 11 142 000 zł lub 2% rocznego przychodu dla osób prawnych, do 4 456 800 zł dla osób fizycznych,
- za utrudnianie rozpoczęcia lub prowadzenia kontroli przez KNF do 20 000 000 zł,

[82] Obowiązki wynikające z unijnego rozporządzenia MiCA.

- za brak zgłoszeń zmian udziałowych (za niewykonanie obowiązku zbycia udziałów/akcji w terminie) do 1 000 000 zł.

Ze względu na proponowane relatywnie wysokie kwoty przedmiotowych kar pieniężnych należy zatem zwrócić uwagę na możliwe w kolejnych latach znaczne zwiększenie przychodów Funduszu Edukacji Finansowej, który stanowi fundusz celowy wchodzący w skład sektora finansów publicznych i znajduje się w dyspozycji ministra do spraw finansów publicznych. Zgodnie bowiem z art. 43g ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej [83], przychodami Funduszu są wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego. Obecnie jednak nie ma możliwości oszacowania konkretnych kwot tych przychodów z tytułu proponowanych regulacji.

W związku z propozycją Wnioskodawców, oprócz kar o charakterze administracyjnym, w projekcie przewiduje się także odpowiedzialność karną za przestępstwa, za popełnienie których możliwe będzie wymierzenie kary grzywny. Jej wysokość będzie uzależniona od stopnia przewinienia oraz będzie pozostawać w ścisłym związku z rodzajem czynu poddanego kryminalizacji. Grzywny te mogą zatem w przyszłości stanowić dochód budżetu państwa. Podobnie jednak jak wyżej, obecnie nie ma możliwości oszacowania konkretnych kwot dochodów z tego tytułu.

Należy też dodać, iż proponowane w projekcie zmiany podatkowe w zakresie podatków dochodowych i podatku od czynności cywilnoprawnych nie powinny wywoływać zmian finansowych dotyczących poziomu dochodów budżetowych.

Z kolei po stronie wydatków budżetowych należy wskazać, iż proponowane rozwiązania nie powinny wywoływać skutków finansowych dla budżetu państwa. W tym zakresie należy bowiem zaznaczyć, iż proponowane zwiększenie zadań administracyjnych KNF powinno zostać pokryte z przychodów przewidywanych przez Wnioskodawców, w tym w szczególności:

- rocznych wpłat dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, jak i emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów, będących e-pieniądzem (opłata w wysokości nie mniejszej niż równowartość w złotych kwoty 500 euro),
- jednorazowych opłat m.in. za wydanie zezwoleń, zgłoszenie i zatwierdzenia dokumentów informacyjnych, ocenę powiadomień od zagranicznych regulatorów (równowartość w złotych kwoty od 1000 do 4500 euro).

Nie przewiduje się jednak dodatkowych źródeł finansowania możliwego zwiększenia zadań administracyjnych Rzecznika Finansowego oraz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (wskazanego organu przymusowej restrukturyzacji). W związku z powyższym koszty tych zadań powinny być pokryte z przychodów pozyskiwanych ze składek i opłat wpłacanych przez ustawowo wyznaczone podmioty rynkowe. Obecnie jednak trudno jest określić wysokość ewentualnego obciążenia finansowego w tym zakresie.

[83] Dz. U. z 2026 r. poz. 823.

Osoby uczestniczące w konsultacjach społecznych nie wypowiadały się odnośnie do skutków finansowych projektu.

IX. Inne skutki projektowanej ustawy

Nie zidentyfikowano innych skutków wejścia w życie projektowanej ustawy.

X. Zmiana obciążeń administracyjnych

Projekt znacząco rozszerza obciążenia administracyjne przedsiębiorców oraz zakres zadań administracji publicznej. Wynika to z przejścia od dotychczasowego krajowego modelu reglamentacji działalności w zakresie walut wirtualnych, opartego na art. 129m i nast. ustawy AML, do unijnego systemu zezwoleń przewidzianego w rozporządzeniu MiCA.

Dla administracji publicznej, w szczególności KNF, oznacza to konieczność sprawowania pełnego nadzoru nad emitentami oraz dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Nadzór ten obejmie m.in. udzielanie zezwoleń, prowadzenie rejestru domen naruszających prawo, zatwierdzanie planów naprawy i wykupu, stosowanie środków nadzorczych, w tym blokady rachunków kryptoaktywów, oraz wykonywanie zadań kontrolnych i sankcyjnych.

Po stronie przedsiębiorców projekt wprowadza obowiązek uzyskiwania zezwoleń administracyjnych, ponoszenia rocznych opłat na pokrycie kosztów nadzoru, wykonywania obowiązków raportowych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych KNF, wdrażania wewnętrznych procedur, polityk szkoleniowych i regulaminów ochrony tajemnicy zawodowej, a także przechowywania dokumentacji przez pięć lat od zaprzestania działalności. W obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy projekt wdraża obowiązki związane z transferami kryptoaktywów, w tym identyfikowanie brakujących informacji o inicjatorze i beneficjencie transakcji, co rozszerza dotychczasowe wymogi sprawozdawcze i compliance.

Projekt nakłada ponadto obciążenia administracyjne na dostawców usług płatniczych, przedsiębiorców telekomunikacyjnych, dostawców usług hostingowych, rejestry domen i rejestratorów domen. Podmioty te zostaną objęte nowymi obowiązkami związanymi z rynkiem kryptoaktywów, w tym obowiązkiem technicznego blokowania nielegalnych stron internetowych w terminie 48 godzin oraz usuwania interfejsów internetowych na żądanie KNF.

XI. Konkluzje

1. Skutki prawne: Projekt zasadniczo powiela wcześniejsze regulacje dotyczące rynku kryptoaktywów, w tym rozwiązania z ustaw, którym Prezydent RP odmówił podpisu, choć zawiera także pewne pominięcia i przesunięcia redakcyjne względem wcześniejszych regulacji. Jego podstawowe znaczenie polega na stworzeniu

krajowej infrastruktury stosowania unijnych rozporządzeń MiCA i ToFR: wyznaczeniu Komisji Nadzoru Finansowego jako organu właściwego, określeniu kompetencji nadzorczych, dochodzeniowych i sankcyjnych, uregulowaniu procedur oraz dostosowaniu ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, Prawa bankowego i ustawy o usługach płatniczych do reżimu kryptoaktywów. Projekt zapewnia warunki do stosowania bezpośrednio obowiązującego unijnego rozporządzenia MICA.

Brak krajowej ustawy w obliczu aktualnego obowiązywania rozporządzenia MiCA tworzy lukę instytucjonalną. Przepisy rozporządzenia MiCA już obowiązują, ale w Polsce nie działa wymagany prawem unijnym mechanizm sprawowania publicznoprawnego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Prowadzi to do „wypychania" działalności kryptoaktywowej do innych państw UE, których zezwolenia pozwalają świadczyć usługi także w Polsce.

Projekt przechodzi od dotychczasowego rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych do bardziej restrykcyjnego modelu udzielania zezwoleń na świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów; podmioty z dotychczasowego rejestru walut wirtualnych mogą działać tylko do uzyskania lub odmowy zezwolenia, najdalej do 1 lipca 2026 r.

Projekt ma dominująco publicznoprawny charakter, lecz punktowo wkracza także w materię prywatnoprawną, zwłaszcza przez regulację zabezpieczeń na kryptoaktywach. Budzi to wątpliwości systemowe, ponieważ definicja kryptoaktywa w MiCA jest szeroka i nie tworzy jednolitej kategorii prawa prywatnego.

Projekt jest nadmiernie rozbudowany, oparty na licznych odesłaniach do prawa UE i część jego rozwiązań może stanowić zbędne powtórzenie bezpośrednio stosowanych norm rozporządzenia MiCA. Stwarza on ryzyko wystąpienia zjawiska tzw. gold-plating, tzn. nadmiernej szczegółowości i restrykcyjności krajowych przepisów krajowych, co może osłabić konkurencyjność polskiego rynku kryptoaktywów względem innych państw członkowskich.

Szczegółowe zastrzeżenia na tle projektowanej ustawy dotyczą proporcjonalności środków nadzorczych ingerujących w wolność działalności gospodarczej i prawa majątkowe: blokada rachunku kryptoaktywów lub rachunku pieniężnego, wstrzymanie transakcji oraz środki dotyczące domen internetowych. Rejestr domen internetowych służących działalności naruszającej rozporządzenia MiCA ma podstawę w prawie UE, ale wymaga precyzyjniejszego ukształtowania przesłanek ingerencji i gwarancji podmiotowych.

Przyjęcie ustawy zapewniającej stosowanie rozporządzeń MiCA i ToFR jest konieczne ze względów systemowych. Projektowana regulacja wymaga jednak usunięcia stwierdzonych niezgodności z prawem Unii Europejskiej, doprecyzowania środków ingerujących w prawa majątkowe i wolność działalności gospodarczej, wzmocnienia gwarancji proceduralnych oraz wyeliminowania uchybień redakcyjnych.

Opiniowany projekt może budzić pewne wątpliwości z punktu widzenia sformułowanych w orzecznictwie ETPC standardów dotyczących prawa do ochrony życia prywatnego (art. 8 EKPC).

2. Skutki społeczne: Zakres oddziaływania regulacji jest trudny do precyzyjnego określenia, jednak najbardziej wiarygodne źródła wskazują na ok. 1,2-1,7 mln osób w Polsce posiadających kryptoaktywa. Najistotniejszym skutkiem wejścia w życie regulacji będzie zwiększenie poczucia bezpieczeństwa inwestowania w tego rodzaju aktywa, a w konsekwencji wzrost ich popularności. Uregulowanie rynku kryptoaktywów powinno także przeciwdziałać powiązanej z tymi aktywami przestępczości. Będzie to wymagać zaangażowania licznych instytucji, zarówno nadzorczych, jak i świadczących usługi finansowe.

3. Skutki gospodarcze: Skutki gospodarcze pierwszego rzędu, bezpośrednie i relatywnie prawdopodobne, obejmują podwyższenie barier wejścia na rynek poprzez wymogi kapitałowe, opłaty licencyjne i nadzorcze oraz sformalizowane wymogi szkoleniowe dla doradców. Obciążenia te mają charakter w znacznej mierze kosztów stałych, co faworyzuje większe podmioty zdolne do efektywniejszego ich absorbowania dzięki korzyściom skali i w efekcie może prowadzić do postępującej konsolidacji rynku. Skutki gospodarcze drugiego rzędu, tj. pośrednie i warunkowe, działają w przeciwstawnych kierunkach. Po stronie pozytywnej przyjęty kształt regulacji oraz wymagań nadzorczych, pod warunkiem skutecznego i proporcjonalnego wdrożenia, może przyczynić się do budowy długofalowego zaufania do rynku kryptoaktywów, ochrony uczestników obrotu, bezpieczeństwa klientów oraz zwiększenia stabilności otoczenia instytucjonalnego. Po stronie negatywnej wysoki wymiar sankcji oraz szerokie uprawnienia KNF mogą skłaniać uczestników rynku do przyjmowania postaw zachowawczych oraz stworzyć bodźce do poszukiwania mniej rygorystycznych reżimów prawnych w ramach arbitrażu regulacyjnego.

4. Skutki finansowe: Przedmiotowy projekt ustawy może mieć wpływ na dochody budżetu państwa i sektora finansów publicznych o charakterze długoterminowym. Dochody te mogą wynikać z pozyskanych środków z kar pieniężnych nakładanych przez KNF lub grzywien wymierzanych z tytułu odpowiedzialności karnej. Ze względu na proponowane relatywnie wysokie kwoty przedmiotowych kar i grzywien wpływ na dochody (szczególnie sektora finansów publicznych) może być w przyszłości znaczący.

5. Rozwiązania zagraniczne: W wielu państwach UE przyjęto odrębne ustawy regulujące rynek kryptoaktywów (np. Chorwacja, Czechy, Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Słowacja, Szwecja, Węgry). W części państw przepisy umożliwiające stosowanie regulacji UE w zakresie kryptoaktywów zawarto w ustawach sektorowych dotyczących rynku finansowego (np. Dania, Francja, Hiszpania) lub

przyjęto rozwiązania oparte na odrębnych aktach wykonawczych do unijnych przepisów z równoczesnymi nowelizacjami istniejących ustaw sektorowych rynku finansowego (Belgia, Niemcy, Włochy).

W państwach członkowskich UE przyjęto dwa zasadnicze modele w zakresie organu nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, wynikające z obowiązującego modelu ustrojowego nadzoru finansowego: model scentralizowany (Austria, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Niemcy, Szwecja, Litwa, Łotwa i Węgry) oraz model dualny (Bułgaria, Francja, Hiszpania, Holandia, Słowenia, Włochy). Państwa członkowskie, przyjęły zróżnicowane rozwiązania pod względem wysokości, ale także struktury opłat.

W zakresie sankcji część państw zdecydowała się poza karami o charakterze administracyjnym, na wprowadzenie sankcji karnych (Holandia, Niemcy, Włochy). W większości państw członkowskich UE kontrola decyzji organów nadzoru odbywa się w ramach ogólnego modelu postępowania administracyjnego i sądowo-administracyjnego. Odrębne wyspecjalizowane organy rozpatrujące odwołania od decyzji organów nadzoru rynku finansowego, w tym rynku kryptoaktywów, funkcjonują m.in. w Danii i Irlandii.

Autorzy:
Marcin Fryźlewicz, ekspert ds. legislacji (pkt I-III)
Angelina Tazuszel, specjalistka ds. komparatystycznych (pkt IV, XI.5)
dr hab. Tomasz Długosz, ekspert ds. legislacji (pkt V.1, X, XI.1.1)
prof. dr hab. Krzysztof Wojtyczek, ekspert ds. legislacji (pkt V.2, XI.1.2)
Marcin Wróbel, specjalista ds. społecznych (pkt. VI, X, XI.2)
dr Radosław Zyzik, specjalista ds. systemu gospodarczego (pkt. VII, X, XI.3)
dr hab. Kamilla Marchewka-Bartkowiak, specjalistka ds. finansów publicznych (pkt. VIII, X, XI.4)

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/*podpisano elektronicznie*/

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROSYSTEM

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-111.020.203.24.2026
Data wpływu 19.08.2026

PL

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 12 sierpnia 2026 r.

w sprawie wprowadzenia zakazu działalności w zakresie kryptoaktywów oraz środków dotyczących stosowania rozporządzenia (UE) 2023/1114

(CON/2026/26)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 28 maja 2026 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej o wydanie opinii w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym[1] (zwanego dalej „pierwszym projektem ustawy"). 10 lipca 2026 r. do EBC wpłynął kolejny wniosek Marszałka o wydanie opinii w sprawie projektu ustawy o rynku kryptoaktywów[2] (zwanego dalej „drugim projektem ustawy" a wraz z pierwszym projektem ustawy – „projektami ustaw").

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz piątego i szóstego tiret art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE[3], z uwagi na fakt, że projekty ustaw dotyczą systemów płatności i rozliczeń oraz zasad odnoszących się do instytucji finansowych w zakresie, w jakim wywierają one istotny wpływ na stabilność instytucji i rynków finansowych. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Założenia projektów ustaw

1.1 *Założenia pierwszego projektu ustawy*

1.1.1 Celem pierwszego projektu ustawy jest wprowadzenie w Polsce zakazu prowadzenia działalności związanej z „kryptoaktywami" w rozumieniu definicji zawartej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114[4] (zwanym dalej „rozporządzeniem MiCAR").

1.1.2 W szczególności pierwszy projekt ustawy zmienia ustawę o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, dodając jako nieuczciwą praktykę rynkową prowadzenie „działalności w zakresie kryptoaktywów", niezależnie od tego, czy spełnia ona ogólne kryteria stwierdzenia stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych, a w szczególności, czy taka działalność jest sprzeczna

---

1 Projekt - ustawa z dnia [...] o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

2 Projekt - ustawa z dnia [...] o rynku kryptoaktywów.

3 Decyzja Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/415/oj).

4 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj).

z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu. W tym celu w pierwszym projekcie ustawy „kryptoaktywa" zdefiniowano poprzez odniesienie do definicji zawartej w rozporządzeniu MiCAR[5], a „działalność w zakresie kryptoaktywów" zdefiniowano jako emisję, ofertę publiczną, dopuszczanie do obrotu kryptoaktywów lub inne usługi związane z kryptoaktywami, w szczególności usługi w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w rozporządzeniu MiCAR.

1.1.3 Pierwszy projekt ustawy stanowi, że w przypadku uzasadnionego podejrzenia prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów występuje do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z pisemnym żądaniem dokonania blokady rachunku kryptoaktywów[6] a przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do internetu jest obowiązany do uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących domenę internetową do prowadzenia działalności w zakresie kryptoaktywów przez jej usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

1.1.4 Pierwszy projekt ustawy ustanawia nowe przestępstwo polegające na prowadzeniu działalności w zakresie kryptoaktywów, podlegające karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8 lub – jeżeli wartość mienia zgromadzonego w wyniku działalności w zakresie kryptoaktywów jest wielka – od roku do lat 10, nie określając jednak, co stanowi taką wartość.

1.1.5 Pierwszy projekt ustawy przewiduje, że podmioty prowadzące w dniu jego wejścia w życie działalność w zakresie kryptoaktywów są obowiązane zakończyć prowadzenie tej działalności w terminie 2 miesięcy od tego dnia. Podmioty prowadzące działalność w zakresie kryptoaktywów są obowiązane zakończyć przyjmowanie od klientów nowych środków pieniężnych oraz kryptoaktywów, zamknąć wszystkie prowadzone platformy obrotu kryptoaktywami, powiązane rachunki, systemy teleinformatyczne oraz strony internetowe oraz dokonać rozliczenia wszystkich zobowiązań wobec klientów. Ponadto są one są zobowiązane, w tym samym dwumiesięcznym terminie, do zwrotu klientom całości środków pieniężnych powierzonych przez klientów w związku ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, wraz z należnymi klientom korzyściami majątkowymi wynikającymi z zawartych umów lub osiągniętego wyniku inwestycyjnego, bez pobierania jakichkolwiek opłat, prowizji lub innych należności obciążających klienta. W przypadku niewywiązania się z tych obowiązków obowiązki te zostaną przeniesione na wyznaczone podmioty.

1.1.6 Zgodnie z uzasadnieniem pierwszego projektu ustawy motywacją do jego zaproponowania jest przede wszystkim ochrona konsumentów w świetle szybkiego rozwoju rynku kryptoaktywów i braku jego regulacji w Polsce, a tym samym jego skłonności do oszustw i manipulacji. Ponadto w uzasadnieniu zwrócono również uwagę na kwestie związane ze stabilnością finansową.

1.2 *Założenia drugiego projektu ustawy*

1.2.1 Celem drugiego projektu ustawy jest zapewnienie stosowania w Polsce rozporządzenia MiCAR i rozporządzenia (UE) 2023/1113.

---

5 Zob. art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia MiCAR.

6 W rozumieniu art. 3 pkt 19) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz.U. L 150, 9.6.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj).

1.2.2 W szczególności w drugim projekcie ustawy wyznaczono Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako właściwy organ odpowiedzialny za wykonywanie poszczególnych funkcji i obowiązków wynikających z rozporządzenia MiCAR. Wprowadzono w nim również narzędzia umożliwiające skuteczne sprawowanie nadzoru przez KNF oraz wdrożenie przepisów MiCAR.

1.2.3 W drugim projekcie ustawy określono obowiązki emitentów tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, w tym spoczywający na tych emitentach obowiązek przekazywania KNF informacji na temat ich działalności na potrzeby przeprowadzenia oceny przez KNF.

1.2.4 Zgodnie z drugim projektem ustawy KNF ma być uprawniona do nakładania sankcji na oferujących, emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegające się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Ponadto uprawnienia nadzorcze KNF obejmą nakładanie kar pieniężnych na podmioty zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji związanych z kryptoaktywami lub realizujące takie transakcje. KNF będzie również uprawniona do nakładania sankcji administracyjnych na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.

1.2.5 Drugi projekt ustawy wprowadza odpowiedzialność karną za przestępstwa popełnione m.in. w związku z emisją tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem lub świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.

1.2.6 W drugim projekcie ustawy określono również zakres tajemnicy zawodowej związanej ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów i udostępnianiem informacji poufnych.

1.2.7 Ponadto drugi projekt ustawy wprowadza możliwość składania oświadczeń w formie elektronicznej w odniesieniu do działalności związanej z usługami w zakresie kryptoaktywów lub dotyczącej oferty publicznej i innej działalności prowadzonej w ramach działalności podmiotów regulowanych przez rozporządzenie MiCAR.

2. Uwagi ogólne

2.1 EBC odsyła do swojej opinii[7] w sprawie wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów[8], w której z zadowoleniem przyjął pierwotną inicjatywę Komisji dotyczącą ustanowienia zharmonizowanych ram na szczeblu Unii dla kryptoaktywów oraz powiązanych działalności i usług, a także cel, jakim jest skupienie się na różnych poziomach ryzyka stwarzanego przez każdy rodzaj kryptoaktywów, zrównoważony potrzebą wspierania innowacji. EBC wyraził również przekonanie, że zharmonizowane ramy unijne mają kluczowe znaczenie dla zapobiegania fragmentacji jednolitego rynku[9].

2.2 EBC rozumie, że jednym z głównych powodów zaproponowania pierwszego projektu ustawy był niedawny upadek Zondacrypto, giełdy kryptowalut i platformy obrotu aktywami cyfrowymi działającej

---

7 Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 19 lutego 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów i zmieniającego dyrektywę (UE) 2019/1937 (CON/2021/4) (Dz.U. C 152 z 29.4.2021, s. 1). Wszystkie opinie EBC są publikowane na stronie internetowej EUR-Lex.

8 COM(2020) 593 final.

9 Zob. pkt 1.1 opinii CON/2021/4.

w Polsce, który jest obecnie przedmiotem dochodzenia w sprawie o oszustwa, sprzeniewierzenia i możliwe powiązania ze zorganizowanymi sieciami ingerencji politycznej[10].

3. Zgodność projektów ustaw z rozporządzeniem MiCAR

3.1 W rozporządzeniu MiCAR ustanawia się jednolite wymogi dotyczące oferty publicznej i dopuszczania do obrotu na platformie obrotu kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące e-pieniądzem, tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem, a także wymogi w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów[11]. Zgodnie z rozporządzeniem MiCAR jednolite wymogi obejmują udzielanie zezwoleń dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, które uprawniają do świadczenia usług we wszystkich 27 państwach członkowskich[12]. Rozporządzenie MiCAR nie zezwala państwom członkowskim na odstępstwa od jego jednolitych przepisów poprzez wprowadzenie bardziej rygorystycznych lub łagodniejszych przepisów.

3.2 Ponieważ pierwszy projekt ustawy wprowadza całkowity zakaz świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów pod groźbą odpowiedzialności karnej, EBC uważa, że byłby on niezgodny z rozporządzeniem MiCAR[13]. Całkowity krajowy zakaz działalności dostawców usług w zakresie kryptoaktywów byłby bezpośrednio sprzeczny z celem rozporządzenia MiCAR, jakim jest stworzenie jednolitego rynku kryptoaktywów[14]. Ponadto taki zakaz nie uwzględniałby prawa dostawców usług w zakresie kryptoaktywów posiadających zezwolenie w państwie członkowskim do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów we wszystkich 27 państwach członkowskich. Prawo krajowe nie może blokować ani zakazywać działalności podmiotu, który uzyskał jednolite zezwolenie i spełnia wymogi rozporządzenia MiCAR.

3.3 Rozporządzenie MiCAR zobowiązuje państwa członkowskie między innymi do wyznaczenia właściwych organów odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w tym rozporządzeniu[15] (takich jak udzielanie zezwoleń dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów) oraz do zapewnienia, aby te właściwe organy były uprawnione do nakładania odpowiednich kar administracyjnych i stosowania innych środków administracyjnych w odniesieniu do określonych w nim naruszeń[16].

---

10 Zob. np. https://www.gov.pl/web/pr-katowice/sledztwo-w-sprawie-zondacrypto, komunikat prasowy prokuratury z dnia 17 kwietnia 2026 r.

11 Zob. art. 1 ust. 1 rozporządzenia MiCAR.

12 Zob. art. 59 ust. 7 oraz art. 63 i 65 rozporządzenia MiCAR.

13 EBC zauważa, że Komisja Europejska wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Węgrom (INFR(2025)2174) w związku z nieprzestrzeganiem w pełni przepisów MiCAR po wprowadzeniu nowego systemu zezwoleń dla „usług walidacji wymiany" z odpowiedzialnością karną, który nie jest przewidziany w rozporządzeniu MiCAR; zob. Komisja Europejska, styczniowe decyzje w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, dostępne na stronie internetowej Komisji pod adresem www.ec.europa.eu.

14 Zgodnie z art. 105 rozporządzenia MiCAR organy krajowe mogą wprowadzić zakaz lub ograniczenie wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży niektórych kryptoaktywów lub kryptoaktywów o pewnych określonych cechach lub rodzaju działalności lub praktyki związanej z kryptoaktywami wyłącznie po uprzednim powiadomieniu Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) lub Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) oraz w sposób ukierunkowany i tymczasowy.

15 Zob. art. 93 ust. 1 rozporządzenia MiCAR.

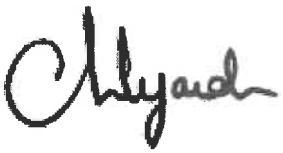
16 Zob. art. 111 rozporządzenia MiCAR.

3.4 Ponieważ w drugim projekcie ustawy wyznaczono KNF jako właściwy organ na mocy rozporządzenia MiCAR, a odpowiedni okres przejściowy w celu zapewnienia pełnej zgodności dostawców usług w zakresie kryptoaktywów z MiCAR (tj. również w celu uzyskania zezwolenia od ich właściwego organu krajowego) upłynął 1 lipca 2026 r.[17], EBC rozumie, że drugi projekt ustawy ma na celu zapewnienie realizacji przez Polskę przepisów rozporządzenia MiCAR.

3.5 EBC odnotowuje, że zgodnie z art. 57 drugiego projektu ustawy Prezes Narodowego Banku Polskiego przedstawia w imieniu Narodowego Banku Polskiego opinie, uwagi i komentarze w przypadkach wskazanych w rozporządzeniu MiCAR. Aby zapewnić spójność z postanowieniami rozporządzenia MiCAR, EBC zaleca, aby art. 57 drugiego projektu ustawy zawierał także odniesienie do art. 43 ust. 8 rozporządzenia MiCAR, który przewiduje kompetencję banku centralnego danego państwa członkowskiego do przedstawienia EUNB uwag i komentarzy w kontekście ponownej oceny klasyfikacji tokenów powiązanych z aktywami jako znaczących.

Niniejsza opinia zostanie opublikowana na stronie internetowej EUR-Lex.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 12 sierpnia 2026 r.

Prezes EBC

Christine LAGARDE

17 Zob. art. 93 i 143 ust. 3 rozporządzenia MiCAR.

EUROPEAN CENTRAL BANK

EUROSYSTEM

EN

OPINION OF THE EUROPEAN CENTRAL BANK

of 12 August 2026

on the introduction of a ban on crypto-asset activities, and measures concerning the application of Regulation (EU) 2023/1114

(CON/2026/26)

Introduction and legal basis

On 28 May 2026 the European Central Bank (ECB) received a request from the Marshal of the Polish Parliament for an opinion on a draft law amending the Law on unfair commercial practices[1] (hereinafter the 'first draft law'). On 10 July 2026 the ECB received another request from the Marshal, for an opinion on a draft Law on the crypto-asset market[2] (hereinafter the 'second draft law' and, together with the first draft law, the 'draft laws').

The ECB's competence to deliver an opinion is based on Articles 127(4) and 282(5) of the Treaty on the Functioning of the European Union and Article 2(1), fifth and sixth indents, of Council Decision 98/415/EC[3], as the draft laws relate to payment and settlement systems and rules applicable to financial institutions insofar as they materially influence the stability of financial institutions and markets. In accordance with Article 17.5, first sentence, of the Rules of Procedure of the European Central Bank, the Governing Council has adopted this opinion.

1. Purpose of the draft laws

1.1 *Purpose of the first draft law*

1.1.1 The purpose of the first draft law is to introduce a ban on the carrying out of activities related to 'crypto-assets', as defined in Regulation (EU) 2023/1114 of the European Parliament and of the Council[4] (hereinafter 'MiCAR'), in Poland.

1.1.2 In particular, the first draft law amends the Law on unfair commercial practices by adding, as an unfair market practice, the carrying out of 'crypto-asset activities' irrespective of whether they meet the general criteria for establishing unfair market practices, in particular, that such activities are contrary to good business practices and significantly distort or are likely to distort the market behaviour of the average consumer before, during or after the conclusion of the contract for their provision. For this purpose, in the first draft law, a 'crypto-asset' is defined by a cross-reference to

---

1 Projekt ustawa z dnia o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

2 Projekt ustawa z dnia o rynku kryptoaktywów.

3 Council Decision 98/415/EC of 29 June 1998 on the consultation of the European Central Bank by national authorities regarding draft legislative provisions (OJ L 189, 3.7.1998, p. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/415/oj).

4 Regulation (EU) 2023/1114 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2023 on markets in crypto-assets, and amending Regulations (EU) No 1093/2010 and (EU) No 1095/2010 and Directives 2013/36/EU and (EU) 2019/1937 (OJ L 150, 9.6.2023, p. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj).

the definition in MiCAR[5] and 'crypto-asset activities' is defined to mean the issuance, offer to the public, admission to trading of crypto-assets or other services related to crypto-assets, in particular 'crypto-asset services' as defined in MiCAR.

1.1.3 The first draft law provides that where there is a reasonable suspicion of crypto-asset activity, the Internal Security Agency must block the crypto-asset account[6] on written request from the President of the Office of Competition and Consumer Protection, in which case a telecommunications undertaking providing internet access services must prevent access to the websites using an internet domain to conduct crypto-asset activities by removing it from the information and communication technology (ICT) systems of telecommunications undertakings.

1.1.4 The first draft law establishes a new criminal offence of carrying out crypto-asset activities, with proposed penalties ranging from six months to eight years of imprisonment, and up to ten years if the value of the property accumulated as a result of the crypto-asset activity is high, without however defining what constitutes such high value.

1.1.5 The first draft law provides that entities carrying out crypto-asset activities on the date of its entry into force must cease all crypto-asset activities within two months of that date. Entities must stop accepting new funds or crypto-assets from clients; close trading platforms for crypto-assets, associated accounts, communication and information systems, and websites; and settle all liabilities owed to customers. Moreover, they are required to return all client funds, together with any resulting financial benefits or crypto-asset equivalents due to clients derived from the contracts or investments, within the same two-month period, without imposing any fees or charges on clients. If they fail to comply, such obligations will be transferred to designated entities.

1.1.6 According to the explanatory memorandum accompanying the first draft law, the policy rationale behind the first draft law is primarily consumer protection in the light of the rapid growth of the crypto-assets market and its lack of regulation in Poland, and therefore its propensity for fraud and manipulation. In addition, the explanatory memorandum also points to financial stability-related considerations.

1.2 *Purpose of the second draft law*

1.2.1 The purpose of the second draft law is to ensure the application in Poland of MiCAR and Regulation (EU) 2023/1113.

1.2.2 In particular, the second draft law designates *Komisja Nadzoru Finansowego* (KNF, Financial Supervision Authority) as the competent authority responsible for carrying out the various functions and duties under MiCAR. It also introduces tools for the effective exercise of supervision by the KNF and the implementation of the provisions of MiCAR.

1.2.3 The second draft law specifies the obligations of issuers of asset-referenced tokens and e-money tokens and of crypto-asset service providers (CASPs), including the obligation for these issuers to provide the KNF with information on their activities for the carrying out of KNF's assessment.

---

5 See Article 3(1), point (5), of MiCAR.

6 As defined in Article 3, point (19), of Regulation (EU) 2023/1113 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2023 on information accompanying transfers of funds and certain crypto-assets and amending Directive (EU) 2015/849 (OJ L 150, 9.6.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj).

1.2.4 Pursuant to the second draft law, the KNF is to be authorised to impose sanctions on offerors, issuers of asset-referenced tokens or e-money tokens, persons seeking admission to trading of crypto-assets and CASPs. In addition, the KNF's supervisory powers will extend to the imposition of pecuniary penalties on professionals arranging or executing transactions related to crypto-assets. The KNF will also have the power to impose administrative sanctions on CASPs.

1.2.5 The second draft law introduces criminal liability for offences committed, among other things, in connection with the issuance of asset-referenced tokens or e-money tokens or the provision of crypto-asset services.

1.2.6 The second draft law also determines the scope of professional confidentiality related to the provision of crypto-asset services and the sharing of confidential information.

1.2.7 Lastly, the second draft law introduces the possibility to make statements in electronic form for activities relating to crypto-asset services or concerning the offer to the public and other activities carried out as part of the activities of the entities regulated by MiCAR.

2. General observations

2.1 The ECB refers to its opinion[7] on the European Commission's proposal for a regulation on markets in crypto-assets[8] in which the ECB welcomed the original initiative of the Commission to establish a harmonised framework at Union level for crypto-assets and related activities and services and the aim of addressing the different levels of risk posed by each type of crypto-asset, balanced with the need to support innovation. The ECB also expressed its belief that a Union harmonised framework is critical to prevent fragmentation within the single market[9].

2.2 The ECB understands that one of the main reasons for the first draft law was the recent collapse of Zondacrypto, a cryptocurrency exchange and trading platform for digital assets operating in Poland, which is now subject to investigation for suspected fraud, misappropriation and possible links to organised networks and political interference[10].

3. Compliance of the draft laws with MiCAR

3.1 MiCAR lays down uniform and directly applicable requirements for the offer to the public and admission to trading on a trading platform of crypto-assets other than asset-referenced tokens and e-money tokens, of asset-referenced tokens and of e-money tokens, as well as requirements for CASPs.[11] Pursuant to MiCAR, uniform requirements include an authorisation for CASPs that can be seamlessly 'passported' across all 27 Member States[12]. MiCAR does not permit Member States to derogate from its uniform rules by imposing either stricter or more lenient rules.

---

7 Opinion CON/2021/4 of the European Central Bank of 19 February 2021 on a proposal for a regulation on Markets in Crypto-assets, and amending Directive (EU) 2019/1937 (OJ C 152, 29.4.2021, p. 1). All ECB opinions are published on EUR-Lex.

8 COM(2020) 593 final.

9 See paragraph 1.1 of Opinion CON/2021/4.

10 See, for example, https://www.gov.pl/web/pr-katowice/sledztwo-w-sprawie-zondacrypto. Polish public prosecutor press release, published on 17 April 2026.

11 See Article 1(1) of MiCAR.

12 See Article 59(7) and Articles 63 and 65 of MiCAR.

3.2 As the first draft law introduces an outright prohibition on the provision of crypto-asset services with criminal liability, the ECB considers that it would be incompatible with MiCAR[13]. A complete national ban on CASPs would directly contradict MiCAR's objective of creating a unified single market for crypto-assets[14]. In addition, such a ban would not recognise the right of CASPs authorised in a Member State to provide their crypto-asset services across all 27 Member States. National law cannot block or ban a passported entity that complies with MiCAR.

3.3 MiCAR requires Member States, among other things, to designate the competent authorities responsible for carrying out the functions and duties provided for in that Regulation[15] (such as granting authorisation to a CASP) and to ensure that these competent authorities have the power to impose appropriate administrative penalties and take other administrative measures in relation to the infringements specified therein[16].

3.4 As the second draft law, among other things, designates the KNF as competent authority under MiCAR, and the relevant transitional period to ensure full compliance of CASPs with MiCAR (i.e. also to obtain an authorisation from their competent national authority) expired on 1 July 2026[17], the ECB understands that the second draft law aims to ensure Poland's compliance with MiCAR.

3.5 The ECB notes that Article 57 of the second draft law specifies that the Governor of Narodowy Bank Polski issues opinions, observations or comments on behalf of Narodowy Bank Polski in the cases provided for in MiCAR. To ensure consistency with MiCAR, the ECB recommends that Article 57 of the second draft law also refers to Article 43(8) of MiCAR which provides for the relevant central bank's competence to submit observations and comments to the EBA in the context of the reassessment of whether certain asset-referenced tokens still classify as significant.

This opinion will be published on EUR-Lex.

Done at Frankfurt am Main, 12 August 2026.

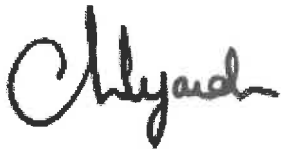
13 The ECB notes that the European Commission has initiated an infringement procedure against Hungary (INFR(2025)2174) for failing to fully comply with MiCAR following the introduction of a new authorisation regime for 'exchange validation services' with criminal liability, which is not provided under MiCAR; see European Commission, January infringements decisions, available on the Commission's website at www.ec.europa.eu.

14 According to Article 105 of MiCAR, national authorities may prohibit or restrict the marketing, distribution or sale of certain crypto-assets or crypto-assets with certain specified features; or a type of activity or practice related to crypto assets, only following prior notification to the European Securities and Markets Authority (ESMA) or European Banking Authority (EBA) and in a targeted and temporary way.

15 See Article 93(1) of MiCAR.

16 See Article 111 of MiCAR.

17 See Article 93 and Article 143(3) of MiCAR.

The President of the ECB

Christine LAGARDE

PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH
Mirosław Wróblewski

Warszawa, **03 lipca 2026**

Sygn./znak: DPNT.401.516.2025.WL.JR

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na korespondencję z 25 czerwca br., uprzejmie informuję, że przedstawiona do zaopiniowania wersja **poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów** nie zawiera zmian w zakresie przepisów merytorycznych względem wersji ww. projektu ustawy, do której Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych przedstawił uwagi w piśmie z 16 grudnia 2025 r., skierowanym do Kancelarii Sejmu RP. W konsekwencji uwagi organu nadzorczego przedstawione w ww. piśmie pozostają aktualne.

Łączę wyrazy szacunku,

Mirosław Wróblewski
Prezes Urzędu
Ochrony Danych Osobowych

/-dokument w postaci elektronicznej
podpisany kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.203.14.2026
Data wpływu 06.07.26r.

SĄD NAJWYŻSZY
Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 6 lipca 2026 r.

BSA II.021.47.2026

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 25 czerwca 2026 r., znak: SPS-III.020.203.8.2026, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, w załączeniu uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do *poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów*.

Z poważaniem,

SSN Zbigniew Kapiński
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.203.15.2026
Data wpływu 07.07.2026

Warszawa, dnia 3 lipca 2026 r.

BSA II.021.47.2026

Uwagi Sądu Najwyższego
do projektu ustawy o rynku kryptoaktywów
(nr RPW/20876/2026)

I. Uwagi ogólne

1. Przedłożony do opiniowania poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów (dalej jako: u.r.k.) ma na celu zapewnienie stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UW i (UE) 2019/1937 (dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023 z późn. zm.). Projektowana ustawa poprzez zmianę ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644, z późn. zm.), służy również zapewnieniu stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 1) (s. 1 uzasadnienia projektu).
2. Projekt ustawy zakłada również nowelizację: ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, 516 i 739); ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.); ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367 i 646); ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592 i 779); ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554 i 779); ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640 i 644); ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529); ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, 638 i 760); ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468 i 473); ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38, 176, 331, 340 i 644); ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 191); ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2026 r. poz. 618); ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 159); ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 26); ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2024 r. poz. 1822 oraz z 2026 r. poz. 516); ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami

inwestycyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 60, 176, 484 i 644); ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1161 i 1222, z 2025 r. poz. 146 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 340 i 644); ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.); ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 712 i 718); ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069 oraz z 2026 r. poz. 252 i 644); ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 595); ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623); ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 1796 oraz z 2025 r. poz. 1172); ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2026 r. poz. 533); ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109 oraz z 2025 r. poz. 146, 1069 i 1545); ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, 1423, 1820 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 415 i 483); ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1891 oraz z 2026 r. poz. 640 i 644) oraz ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669).

3. Odnosząc się do treści opiniowanego projektu, już na wstępie należy zaznaczyć, że z uwagi na treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2024 r. poz. 622 t.j.) zakres uwag stanowiących treść opinii ogranicza się do materii prawa sądowego oraz aspektów legislacyjnotechnicznych. W powołanym powyżej przepisie ustawodawca ograniczył bowiem powierzoną Sądowi Najwyższemu kompetencję do opiniowania aktów prawnych wskazując, że przedmiot opiniowania przez Sąd Najwyższy mogą stanowić projekty ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także inne projekty ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego (*por. K. Szczucki, Ustawa o Sądzie Najwyższym. Komentarz. WKP 2021, komentarz do art. 1, teza 17*). Należy wskazać, że w odniesieniu do analizowanego projektu ustawy przeważająca część proponowanej regulacji wykracza poza wskazane powyżej przesłanki stosowania przepisu art. 1 pkt 4 ustawy o Sądzie Najwyższym.
4. W przedstawionym do opiniowania akcie prawnym najistotniejsze z punktu widzenia organów wymiaru sprawiedliwości są: proponowane w Rozdziale 8 unormowania przewidujące wprowadzenie odpowiedzialności karnej za popełnienie wymienionych tam przestępstw (projektowane art. 117–126 u.r.k.) oraz rozwiązanie określające odpowiedzialność wykroczeniową (projektowany art. 127 u.r.k.), jak również nowelizacja art. 236b ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego i art. 16 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.
5. **Przedłożony do zaopiniowania projekt wymaga dalszych prac legislacyjnych.** Odnosząc się do treści projektu, należy zgłosić kilka zastrzeżeń w zakresie techniki prawodawczej i proponowanych w nim rozwiązań.

II. Uwagi szczegółowe

A. Projektowany Rozdział 8 ustawy o rynku kryptoaktywów

1. **Zasada określoności przepisu karnego.** Zgłoszone propozycje brzmienia regulacji zawartych w projektowanych: art. 118 u.r.k., art. 121 u.r.k. oraz art. 124 u.r.k. budzą zastrzeżenia z perspektywy realizacji zasady określoności przepisu karnego mającej swe źródła w art. 31 ust. 3 i art. 42 ust. 1 zd. 1 Konstytucji RP, art. 7 ust. 1 zd. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.), art. 15 ust. 1 zd. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych otwartego do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167) oraz art. 1 k.k. Z zasady określoności przepisów karnych wynika, że prawo karne ma wyznaczyć wyraźne granice między tym, co jest dozwolone, a tym, co jest zabronione. W konsekwencji tego w przepisie karnym zawartym w ustawie powinny być wyraźnie, jednoznacznie i wyczerpująco określone zarówno znamiona czynu zabronionego, jak i sankcje grożące za popełnienie tego czynu (zob. *G. Wierczyński, Komentarz do rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", [w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz. WK 2016, komentarz do § 75*; orzeczenie TK z dnia 1 marca 1994 r., U 7/93, OTK 1994/1/5, LEX nr 25109; postanowienie TK z dnia 25 września 1991 r., S 6/91, OTK 1991/1/34, LEX nr 25373; wyrok TK z dnia 9 czerwca 2010 r., SK 52/08, OTK-A 2010/5/50, LEX nr 583781). Mając na względzie istotne znaczenie tej zasady Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 9 czerwca 2010 r., w sprawie SK 52/08, zasadnie wskazał, że: „nakazu określoności (nullum crimen sine lege) nie spełnia przepis ustawy karnej wówczas, gdy adresat normy prawnokarnej nie jest w stanie zrekonstruować, jedynie na jego podstawie, zasadniczych znamion czynu zabronionego. Przepis ustawy karnej musi stwarzać podmiotowi odpowiedzialności karnej realną możliwość takiej rekonstrukcji prawnokarnych konsekwencji zachowania. Jeśli wynik tego testu jest pozytywny, to dany przepis prawa represyjnego jest zgodny z zasadami nullum crimen sine lege scripta oraz nullum crimen sine lege certa". Emanację tej tezy stanowi wyrażony wprost w treści § 75 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz.U. 2016, poz. 238 t.j., dalej jako: z.t.p.) nakaz określania w przepisie karnym znamion czynu zabronionego w sposób wyczerpujący oraz co do zasady wykluczenie stosowania w przepisach karnych odesłań do innych przepisów (zob. *G. Wierczyński, Komentarz do rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", [w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz, WK 2016, komentarz do § 75, t. 9*). Aczkolwiek § 75 ust. 2 z.t.p. przewiduje wyjątek kiedy to odesłanie jest dopuszczalne – a mianowicie sytuację, w której bezprawność czynu polega na naruszeniu nakazów albo zakazów wyraźnie sformułowanych w innych przepisach tej samej ustawy lub w postanowieniach umowy międzynarodowej ratyfikowanej za zgodą wyrażoną w ustawie, czy też dających się bezpośrednio stosować postanowieniach aktów normatywnych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe, którym Rzeczpospolita Polska w umowie międzynarodowej przekazała kompetencje prawodawcze w trybie określonym w art. 90 Konstytucji RP (zob. *G. Wierczyński, Komentarz do rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki*

prawodawczej". [w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz, WK 2016, komentarz do § 75, t. 11) – niemniej, jak wyraźnie wynika z § 75 z.t.p., w takim przypadku nakazy lub zakazy, do których odsyła się w przepisie karnym, muszą być wyraźnie sformułowane.

Warunku tego wydaje się nie spełniać brzmienie przepisów, do których odsyła projektodawca w:

– art. 118 u.r.k. – zawierającym odesłanie do treści art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2023/1114, w którym wskazuje się, że: „Ust. 1 lit. b), c), d) oraz f) nie mają zastosowania do następujących ofert publicznych dotyczących kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniądzem: a) oferta skierowana do mniej niż 150 osób fizycznych lub prawnych na państwo członkowskie, w przypadku gdy osoby te działają na własny rachunek";

– art. 121 u.r.k. – określającym, że podlega karze ten kto, „nie będąc do tego uprawnionym prowadzi działalność związaną ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów, o której mowa w art. 59 lub art. 60 rozporządzenia 2023/1114", podczas gdy w art. 59 powołanego rozporządzenia wyróżniono 8 ustępów, w tym w ramach ust. 2 wskazuje się, że: „Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którzy uzyskali zezwolenie zgodnie z art. 63, muszą mieć siedzibę główną w państwie członkowskim, w którym prowadzą przynajmniej część swojej działalności związanej z usługami w zakresie kryptoaktywów. Ich miejsce faktycznego zarządu musi znajdować się w Unii, a co najmniej jeden z dyrektorów musi mieć miejsce zamieszkania w Unii.";

– art. 124 u.r.k. – przewidującym ponoszenie odpowiedzialności karnej przez tego, „Kto nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1, 2 lub 3 albo wykonuje go nienależycie", w sytuacji gdy ust. 2 art. 38 stanowi o tym, że: „Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do: 1) innych niż wymienione w ust. 1 osób pozostających w stosunku pracy lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z oferującym, emitentem tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osobą ubiegającą się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu, dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów oraz odpowiednio ich likwidatorem, syndykiem, nadzorcą sądowym lub zarządcą; 2) biegłego rewidenta oraz osób wchodzących w skład organów zarządzających firmy audytorskiej lub pozostających z tą firmą w stosunku pracy – w zakresie związanym z wykonywaniem na rzecz oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów czynności rewizji finansowej w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz innych czynności wymienionych w art. 47 ust. 2 tej ustawy."

Powołane powyżej unormowania, z uwagi na ich blankietowo-odsyłający charakter, mogą w praktyce stosowania prawa utrudniać rekonstrukcję znamion zachowań podlegających penalizacji.

2. **Zasada jasności i precyzji w redagowaniu przepisów prawnych.** Jasność, brak wieloznaczności, precyzja i poprawność tworzonych przepisów to wartości prawa obowiązującego w demokratycznym państwie (*H. Duszka-Jakimko, B. Kozicka, Jasność prawa a (nie)przejrzystość języka prawnego, PPP 2018/1/9–20*). Stosownie do treści § 6

z.t.p., przepisy ustawy redaguje się tak, aby jednoznacznie (precyzyjnie) i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Skuteczność prawa, zakładana w modelu racjonalnego tworzenia prawa, zależy m.in. od jego odbioru przez adresatów, a to stawia przed ustawodawcą obowiązek takiego formułowania treści przepisu, by dla jego przeciętnego adresata był on zrozumiały, tj. by przeciętny adresat danego przepisu prawnego odczytywał z niego tę treść, którą zawarł w nim prawodawca (*G. Wierczyński, Komentarz do rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", [w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz. WK 2016, komentarz do § 6, t. 5 i t. 5.1.*). Niepewność co do treści nakładanych przez prawo obowiązków, spowodowana niestaranną legislacją została uznana w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego za sytuację niedopuszczalną (por. wyrok TK z 14.09.2001 r., sygn. SK 11/00, OTK 2001/6/166, LEX nr 49155; wyrok TK z 30.10.2001 r., sygn. K 33/00, OTK 2001/7/217, LEX nr 49538; wyrok TK z 30.04.2004 r., sygn. K 32/03, OTK-A 2004/3/22, LEX nr 107956).

W tym kontekście szczególne zastrzeżenia wywołuje projektowane brzmienie art. 126 u.r.k. penalizującego zachowanie polegające na „utrudnianiu lub udaremnianiu przeprowadzania kontroli". Aczkolwiek w uzasadnieniu projektu ustawy odnosząc się do tego unormowania projektodawca wspomina o „Komisji" (s. 55 uzasadnienia projektu), niemniej proponowany sposób sformułowania tego przepisu może rodzić wątpliwości, komu, w jakich okolicznościach, w jakim trybie, na jakim etapie postępowania, według jakich zasad i przy zastosowaniu jakich przepisów przysługuje kompetencja do przeprowadzania kontroli. Proponowana redakcja art. 126 u.r.k. nie pozwala również na ustalenie relacji tego przepisu do treści unormowania zawartego w projektowanym art. 102 u.r.k. statuującego uprawnienie Komisji Nadzoru Finansowego do „nałożenia na kontrolowanego kary pieniężnej do wysokości 20 000 000 zł, jeżeli kontrolowany uniemożliwia lub utrudnia rozpoczęcie lub przeprowadzenie kontroli, w tym nie wykonuje obowiązków lub uniemożliwia wykonywanie czynności określonych w art. 32 ust. 4–6ba i 7 lub art. 33 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym". Wątpliwości interpretacyjne pogłębia również fakt, że w myśl projektowanego art. 102 u.r.k. odpowiedzialności podlega ten „kontrolowany", który „utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli", a stosownie do projektowanego brzmienia art. 126 u.r.k. realizacji znamion przestępstwa dopuszcza się ten „kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli". Mając na uwadze powyższe należy rozważyć taką modyfikację art. 126 u.r.k., która pozwoli ograniczyć wskazane problemy. Punktem odniesienia dla dalszych działań legislacyjnych może być przykładowo regulacja zawarta w art. 20b ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przewidująca ponoszenie odpowiedzialności karnej, przez tego, „kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 3d ust. 2, art. 18zc ust. 1 oraz art. 18zo ust. 1".

3. **Projektowany art. 125 u.r.k.**
   a) **Uzasadnienie kryminalizacji.** Zgłoszona propozycja brzmienia art. 125 u.r.k. (przewidująca, że: „Kto, działając w imieniu lub interesie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, nie dopełnia obowiązku dokonania blokady, o której mowa w art. 63 ust. 1, lub przedłużenia blokady lub wstrzymania transakcji, o których mowa w art. 63 ust. 7, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3,

albo obu tym karom łącznie) w sposób istotny ingeruje w prawa i wolności jednostki i w związku z tym powinna być wnikliwie i przekonująco umotywowana. Jak wynika z analizy uzasadnienia do projektu ustawy, na potrzeby opiniowanego projektu nie zostały przeprowadzone ani badania orzecznictwa sądów powszechnych ani bilans przesłanek mających uzasadniać poszerzenie katalogu zachowań karalnych. W uzasadnieniu projektu ustawy wskazuje się bowiem jedynie, że: „Wprowadzenie ww. kary podyktowane jest istotą dokonania blokady, która ma na celu zapobieżenie manipulacji lub usiłowaniu manipulacji na rynku kryptoaktywów lub wykorzystaniu informacji poufnej" (s. 55 uzasadnienia projektu). Należy również zwrócić uwagę, że poza wskazanym powyżej kategorycznym i ogólnym stwierdzeniem projektodawca w żaden sposób nie odnosi się do obowiązujących w porządku prawnym unormowań dotyczących zarówno dokonywania blokady, jak i skutków niedopełnienia obowiązku dokonania blokady lub wstrzymania transakcji, tj. przykładowo do regulacji zawartej w art. 147 pkt 20 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644, z późn. zm.). Projektodawca nie analizuje również konsekwencji prawnych związanych z podejmowaniem takich działań (tj. niedopełnienia obowiązku dokonania blokady, przedłużenia blokady lub wstrzymania transakcji) przewidzianych na gruncie innych przepisów ani też nie wyjaśnia, dlaczego np. rozwiązania przyjęte w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644, z późn. zm.) nie mogą stanowić wzorca dla projektowanej regulacji.

b) **Zasada subsydiarności prawa karnego.** Z treści § 28 z.t.p. wynika, że powody kryminalizacji muszą być poważnie uzasadnione, a ocenę celowości kryminalizacji musi poprzedzać rozważenie wprowadzenia regulacji o charakterze administracyjnoprawnym (np. w postaci kar pieniężnych bądź porządkowych), a nawet cywilnoprawnym (*zob. J. K. Warylewski [w:] T. Bąkowski i in., Zasady techniki prawodawczej. Komentarz. Wydawnictwo ABC 2003*). A zatem przed podjęciem decyzji o kryminalizacji trzeba rozważyć, czy sięgnięcie po sankcje karne jest zasadne patrząc z perspektywy zasady *ultima ratio* prawa karnego. W tym kontekście ponownie wskazać należy, że decydując się na poszerzenie zakresu penalizacji, projektodawca powinien przeprowadzić szeroko zakrojone badania orzecznictwa sądów powszechnych, a następnie dokonać bilansu przesłanek mających uzasadniać objęcie zakresem kryminalizacji zachowań dotychczas niepenalizowanych (zob. *L. Gardocki. Zagadnienia teorii kryminalizacji. Warszawa 1990, s. 204–205*). Jak wskazano powyżej – a co wynika z uzasadnienia do projektu ustawy – na potrzeby opiniowanego projektu nie zostały przeprowadzone ani badania orzecznictwa sądów powszechnych ani wskazany powyżej bilans przesłanek mających uzasadniać poszerzenie katalogu zachowań karalnych poprzez wprowadzenie do porządku prawnego projektowanego art. 125. Nie poddano pod rozwagę również możliwości wprowadzenia regulacji o charakterze administracyjnoprawnym lub cywilnoprawnym. Podczas gdy w art. 147 pkt 20 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644, z późn. zm.) ustawodawca przewiduje wymierzenie kary administracyjnej wobec podmiotu, który nie dopełnia obowiązku wstrzymania transakcji lub blokady rachunku.

Mając na względzie powyższe ponownego rozważenia wymaga wprowadzenie art. 125 u.r.k. do porządku prawnego w proponowanym kształcie.

B. Nowelizacja ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych (projektowany art. 142)

Z kolei odnosząc się do projektowanego brzmienia art. 142 opiniowanej ustawy – przewidującego dodanie w art. 16 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (dalej jako: u.o.p.z.) regulacji zawartych w projektowanym art. 117 u.r.k. oraz art. 121–123 u.r.k. – należy zasugerować poszerzenie katalogu czynów zabronionych objętych zakresem art. 16 u.o.p.z. również o przestępstwa opisane w projektowanym art. 118 u.r.k. i art. 120 u.r.k. Zasadność takiego rozwiązania wydaje się bowiem wynikać wprost z przedstawionego przez projektodawcę uzasadnienia do projektu ustawy. Mianowicie, argumentując za nowelizacją art. 16 u.o.p.z. w uzasadnieniu projektu wskazuje się wprost, że: „Uzasadnienie do objęcia wskazanych przestępstw z ustawy również ww. ustawą dotyczącą karnej odpowiedzialności podmiotów zbiorowych wynika z analogicznego obejmowania nimi w aktualnym stanie prawnym również przestępstw związanych z obrotem papierami wartościowymi. Wskazane przepisy art. 117 i art. 121–123 ustawy to analogiczne przestępstwa, jak wymienione w ww. ustawie o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych art. 99 i art. 100 ustawy o ofercie publicznej oraz art. 178, art. 178a i art. 179 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi" (s. 62 uzasadnienia projektu). Tymczasem projektowany art. 120 u.r.k. stanowi odpowiednik regulacji zawartej w art. 100 ustawy o ofercie publicznej, a projektowany art. 118 u.r.k. zawiera unormowanie analogiczne do tego, które jest przewidziane w art. 99 ust. 2 ustawy o ofercie publicznej.

III. Wnioski

Podsumowując należy wskazać, że przedłożony do zaopiniowania projekt wymaga dalszych prac legislacyjnych w zakresie wskazanym w niniejszej opinii.

PIBR
Polska Izba Biegłych Rewidentów

Krajowa Rada
Biegłych Rewidentów

Warszawa, dnia 9 lipca 2026 r.

Znak pisma: R-20260709-001

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.203.16.2026
Data wpływu 14.07.26 r.

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na otrzymany do konsultacji publicznych projekt ustawy o rynku kryptoaktywów, przy piśmie z dnia 25 czerwca 2026 r., znak pisma: SPS-III.020.203.8.2026 – (dalej „Projekt"), w imieniu Polskiej Izby Biegłych Rewidentów przesyłam poniżej uwagi do Projektu, tożsame z uwagami jakie zostały zgłoszone przez Polską Izbę Biegłych Rewidentów do projekt ustawy o rynku kryptoaktywów, otrzymanego przy piśmie nr: SPS-III.020.393.7.2025 z dnia 12 grudnia 2025 r, nr SPS-III.020.123.7.2026 z dnia 24 kwietnia 2026 r. oraz nr SPS-III.020.133.5.2026 11 maja 2026 r.

1. **Art. 38 ust. 1. w powiązaniu z ustępem 2**. Projektu stanowi, że biegły rewident oraz osoba wchodząca w skład organów zarządzających firmy audytorskiej lub pozostających z tą firmą w stosunku pracy – w zakresie związanym z wykonywaniem na rzecz oferującego, emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących e-pieniądzem, osoby ubiegającej się o dopuszczenie kryptoaktywów do obrotu lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów czynności rewizji finansowej niezwłocznie udzielają pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień oraz sporządzają i przekazują na trwałym nośniku, **na własny koszt**, kopie dokumentów i innych nośników informacji w celu umożliwienia wykonywania zadań Komisji w zakresie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów.

POLSKA IZBA BIEGŁYCH REWIDENTÓW
BIURO
al. Jana Pawła II 80
00-175 Warszawa
tel./fax (22) 637 30 81-80
e-mail: biuro@pibr.org.pl

Proponujemy, aby koszty przekazania dokumentów i innych nośników informacji były ponoszone przez jednostki objęte nadzorem, w związku z czym proponujemy zapis ust. 1 w brzmieniu: (…) sporządzają i przekazują na trwałym nośniku, **na koszt jednostek wymienionych w ust 2. pkt 2**, kopie dokumentów (…).

2. **Art. 38 ust. 4** Projektu stanowi, że Biegły rewident oraz firma audytorska badający sprawozdania finansowe dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostki dominującej wobec tego dostawcy niezwłocznie przekazują Komisji oraz organowi zarządzającemu odpowiednio dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub jednostki dominującej wobec tego 30 dostawcy istotne informacje, które uzyskali w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń, które powodują powstanie:
   1) uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów regulujących świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów lub interesów klientów przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, organ zarządzający lub pracowników tego dostawcy;
   2) zagrożenia dla dalszego świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów.
   W odniesieniu do punktu 2) wydaje się, że zakres wskazanych w nim zagrożeń powinien być sprecyzowany lub określony w sposób analogiczny jak ma to miejsce w art. 12 ust.1 pkt b) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, punkt ten powinien odnosić się do przekazywania informacji o istotnych zagrożeniach lub wątpliwościach dotyczących kontynuacji funkcjonowania tych jednostek.

3. **Art. 154.** Projektu dodaje do katalogu jednostek zainteresowania publicznego (JZP) określonego w art. 2 pkt 9. ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym emitentów znaczących tokenów

powiązanych z aktywami, o których mowa w art. 43 i art. 44 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114.

W Projekcie brak jest przepisów przejściowych. Nadanie tym jednostkom statusu JZP w ciągu roku może spowodować konieczność zmiany audytora badającego sprawozdania finansów jednostki czy świadczącego inne usługi atestacyjne, z powodu braku niezależności na skutek świadczenia usług zakazanych w danym roku czy w roku poprzedzającym. Nadanie jednostce statusu JZP powinno odbywać się z co najmniej rocznym wyprzedzeniem. Zwracamy także uwagę, że katalog jednostek zaliczanych do jednostek zainteresowania publicznego jest określony w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014.

Wyrażamy gotowość do dalszego udziału w pracach nad Projektem, w szczególności w odniesieniu do zapisów dotyczących biegłych rewidentów.

Z poważaniem,

Prezes

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

Kamil Jesionowski
Elektronicznie podpisany przez Kamil Jesionowski

Kamil Jesionowski

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 13 lipca 2026 r.

1001-1.0280.161.2026

dot. SPS-IIII.020.203.8.2026

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.203.18.2026
Data wpływu 15.07.26r.

RPW/24356/2026 – 1P
EZD RP KS
(GMS – ZS)
Data rejestracji: 2026 – 07 – 14
Data wpływu: 2026 – 07 – 14

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 25 czerwca 2026 r., dotyczące poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2026r. poz. 810), uprzejmie infomuję, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, iż przedłożony projekt wykazuje zasadniczą tożsamość z wcześniejszym projektem ustawy wniesionym przez grupę posłów (druk nr 2363), co do którego przedstawiono opinię pismem z dnia 4 maja 2026 r., z której szereg uwag – z uwagi na podobieństwo przyjętych rozwiązań – pozostaje aktualnych w odniesieniu do opiniowanego projektu.

Oceniając inicjatywę pod kątem wyzwań, jakie kryptoaktywa generują w sferze prawokarnej, podkreślić należy, iż nie realizuje ona w całości potrzeb zmian, jakie należy wprowadzić w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383 ze zm.) oraz w ustawie z dnia 7 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490 ze zm.). W tym kontekście na aprobatę zasługuje zawarta w projekcie zmiana art. 236b k.p.k., która jednak nie jest wystarczająca do stworzenia kompletnych rozwiązań systemowych, dających podstawę do zwiększenia skuteczności ścigania sprawców czynów na szkodę pokrzywdzonych na rynku kryptoaktywów. Zasadnym jest dalsze uzupełnienie obowiązujących regulacji m.in. poprzez zmianę art. 115 § 9 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny

uzupełniającą katalog przedmiotów, którym dotychczas ustawodawca przyznał walor rzeczy ruchomej lub przedmiotu na potrzeby odpowiedzialności karnej o kryptoaktywa w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.) jak również wprowadzenie przepisów dotyczących blokowania rachunków kryptoaktywów przez prokuratora, na kształt obowiązujących w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 38 ze zm). Nie każdy bowiem stan faktyczny w tym zakresie umożliwi prokuratorowi zablokowanie przedmiotowego rachunku w oparciu o stosowne przepisy ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zaś analizowany projekt przewiduje jedynie w tej mierze blokadę administracyjną dokonywaną przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, bez udziału prokuratora (art. 63 i nast.).

Odnosząc się do przewidzianych w rozdziale 8 projektu przepisów karnych podnieść należy, iż projektowana regulacja art. 118 ust. 1 wykazuje istotne mankamenty techniki prawodawczej. Niezależnie bowiem od blankietowego odesłania do regulacji unijnej, zestaw znamion tego przepisu odsyła do wyjątku mówiącego o niestosowaniu określonych przepisów. Wysoki poziom złożoności projektowanej konstrukcji może rodzić istotne trudności w jej prawidłowym odczytaniu i stosowaniu.

Ponadto uzasadnienie projektu dotyczące art. 118 wymaga korekty w zakresie, w jakim wskazuje, że „[O]rganem ścigania właściwym miejscowo do wszczęcia i prowadzenia postępowania karnego w zakresie tych przestępstw jest organ, którego siedziba znajduje się w miejscu ich popełnienia, tj. w miejscu, w którym (z którego) sprawca proponował nabycie kryptoaktywów (zgodnie z art. 6 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny)", albowiem Kodeks karny określa miejsce popełnienia przestępstwa, stanowiące jeden z wyznaczników właściwości miejscowej organów ścigania. Właściwości nie określa również wskazana w uzasadnieniu siedziba organu lecz obszar jego właściwości.

Projektowany art. 120 nasuwa wątpliwości, co do poprawności legislacyjnej przyjętego sposobu sformułowania przesłanek odpowiedzialności karnej przewidzianej

w ust 1 i 2. Uwagę zwraca odmienny sposób określenia kryterium „istotności" nieprawdziwych lub pominiętych informacji. W ust. 1 projektodawca posługuje się zwrotem „w istotny sposób wpływające na treść informacji", natomiast w ust. 2 przyjęto kryterium „w istotny sposób wpływające na wycenę kryptoaktywów". Takie zróżnicowanie budzi wątpliwości interpretacyjne, ponieważ wprowadza dwa różne punkty odniesienia dla oceny tej samej, co do istoty, kategorii zachowań sprawczych. W ust. 1 ciężar oceny „istotności" odnosi się do treści dokumentu informacyjnego jako nośnika informacji, podczas gdy w ust. 2 odniesiony zostaje bezpośrednio do skutku ekonomicznego w postaci wyceny kryptoaktywów. W konsekwencji powstaje wątpliwość, czy projektodawca świadomie różnicuje zakres ochrony prawnej - odpowiednio: rzetelność informacji ujawnianych w dokumencie oraz integralność procesu wyceny rynkowej - czy też mamy do czynienia z niezamierzonym brakiem spójności redakcyjnej. Należy przy tym zauważyć, że brak jednolitego kryterium „istotności" może prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych w praktyce stosowania prawa, w szczególności w zakresie ustalania, czy dane zachowanie należy oceniać wyłącznie przez pryzmat wpływu na treść informacji, czy również przez pryzmat jego potencjalnego oddziaływania na rynek i poziom cen kryptoaktywów. Nadto w świetle ust. 2 poza zakresem penalizacji pozostały zachowania polegające na podaniu nieprawdziwych danych i zatajeniu prawdziwych danych w zmienionym dokumencie informacyjnym, innych niż „w istotny sposób wpływających na wycenę kryptoaktywów". Wątpliwości tych nie wyjaśnia także uzasadnienie projektu, w którym wskazano jedynie, że obydwa przypadki penalizują dezinformację w odniesieniu do treści dokumentu będącego podstawą oferty publicznej lub dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych czy to oferty kryptoaktywa lub jego dopuszczenia do obrotu na platformie obrotu prowadzonej przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów.

W art. 122 ust. 1 projektu znamiona dotyczące ujawnienia lub wykorzystania informacji stanowiących tajemnicę zawodową należałoby uzupełnić o stwierdzenie, iż zakresem penalizacji objęte jest zachowanie „wbrew przepisom ustawy" – w aktualnym bowiem brzmieniu literalnie znamiona tego przepisu byłyby spełnione

również wówczas, gdy ujawnienie tajemnicy nastąpiłoby np. prokuratorowi zgodnie z regulacją przewidzianą w art. 20 projektu.

Wątpliwości budzi także kompletność normy art. 126 ust. 1. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że posłużono się w nim pojęciem „kontroli" bez jego bliższego doprecyzowania (niezależnie od treści art. 58 ust. 1 projektu). Przepis nie wskazuje ani rodzaju kontroli, ani podmiotu uprawnionego do jej przeprowadzenia, ani podstawy prawnej jej wykonywania. W konsekwencji powstaje wątpliwość, czy penalizacji podlega utrudnianie każdej formy czynności kontrolnych, czy wyłącznie kontroli prowadzonych przez określone organy w ramach ściśle określonych procedur.

Taka konstrukcja może być oceniana jako problematyczna z punktu widzenia zasady określoności przepisów prawa karnego (nullum crimen sine lege certa). Adresat normy powinien być w stanie w sposób dostatecznie precyzyjny ustalić, jakie zachowanie jest zabronione i w jakich okolicznościach. Użycie ogólnego i niedookreślonego pojęcia „kontroli" może prowadzić do nadmiernej uznaniowości w jego interpretacji, a tym samym do ryzyka rozszerzającej wykładni na niekorzyść sprawcy. Dla porównania w art. 20 b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 ze zm.) ustawodawca precyzuje powyższe poprzez odniesienie do przepisów regulujących tryb przeprowadzenia kontroli, tj. „Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 3d ust. 2, art. 18zc ust. 1 oraz art. 18zq ust. 1".

Jednocześnie uprzejmie informuję, że Prokurator Krajowy pismem z dnia 11 maja 2026 r. skierował do Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego postulaty nowelizacji przepisów ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks postępowania karnego w celu ich dostosowania do wyzwań wynikających z rozwoju rynku kryptowalut i kryptoaktywów z wnioskiem o rozważenie podjęcia dalszych działań legislacyjnych.

z upoważnienia
Prokuratora Generalnego
Dariusz Korneluk
Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego

Jacek Jastrzębski
Przewodniczący
Komisji Nadzoru Finansowego

DRF-DRF2.0210.1.2026.WG

Warszawa, 13 lipca 2026 roku

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Dot. SPS-III.020.203.8.2026

Szanowny Panie Marszałku,

nawiązując do pisma z 25 czerwca 2026 r. (SPS-III.020.203.8.2026) w sprawie opinii o poselskim projekcie ustawy o rynku kryptoaktywów (dalej: projekt), Urząd Komisji Nadzoru Finansowego w załączeniu przekazuje uwagi do projektu.

Z wyrazami szacunku
Jacek Jastrzębski
Przewodniczący
Komisji Nadzoru Finansowego
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.203.19.2026
Data wpływu 16.09.26r.

Uwagi do poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów

I. Uwagi szczegółowe do poszczególnych części projektu

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ pkt Uzasadnienia/ pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/ Propozycja zmian zapisu
1.	Art. 79 ust. 1	UKNF	UKNF podtrzymuje zasadność określenia wysokości stawki, o której mowa w tym przepisie, w wysokości 0,5%, czyli w wysokości analogicznej jak w ustawie z dnia 15 maja 2026 r. o rynku kryptoaktywów. Określenie maksymalnej wysokości rocznej wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, wnoszonej przez emitentów tokenów będących e-pieniądzem i tokenów powiązanych z aktywami, na poziomie 0,1%, może skutkować niemożnością pokrycia kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, na które składają się głównie koszty zasobów osobowych, dysponujących odpowiednią wiedzą i doświadczeniem w zakresie technologii blockchain i rynku kryptoaktywów, a także koszty związane z zaawansowanymi systemami IT niezbędne do sprawowania skutecznego oraz efektywnego nadzoru.
2.	Art. 94	UKNF	UKNF podtrzymuje zasadność określenia długości terminu przewidzianego w tym przepisie na 24 miesiące, czyli w długości określonej analogicznie jak w ustawie z dnia 15 maja 2026 r. o rynku kryptoaktywów. Termin przewidziany w tym przepisie jest terminem maksymalnym (zwrot „nie dłuższy niż"), a jego długość powinna być dostosowana do czasu potrzebnego na wprowadzenie stosownych zmian w działalności dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzącego platformę obrotu kryptoaktywami.
3.	Art. 102–108	UKNF	UKNF wskazuje, że w opiniowanym projekcie zaproponowano obniżenie maksymalnego wymiaru sankcji administracyjnych względem ustawy z dnia 15 maja 2026 r. o rynku kryptoaktywów. UKNF podtrzymuje zasadność zdefiniowania maksymalnego wymiaru tych sankcji na poziomie określonym w ustawie z dnia 15 maja 2026 r. o rynku kryptoaktywów.
4.	Art. 117–127	UKNF	UKNF wskazuje, że w opiniowanym projekcie zaproponowano obniżenie wysokości maksymalnego wymiaru kar względem ustawy z dnia 15 maja 2026 r. o rynku kryptoaktywów. UKNF podtrzymuje zasadność zdefiniowania maksymalnego wymiaru kar na poziomie określonym w ustawie z dnia 15 maja 2026 r. o rynku kryptoaktywów.
5.	Dodanie przepisów	UKNF	UKNF wskazuje, że w opiniowanym projekcie nie uwzględniono przepisów przewidzianych w art. 142, 146, 150 i 158 ustawy z dnia 15 maja 2026 r. o rynku kryptoaktywów. UKNF podtrzymuje zasadność uwzględnienia w opiniowanym projekcie przepisów przewidzianych w art. 142, 146, 150 i 158 ustawy z dnia 15 maja 2026 r. o rynku kryptoaktywów.

Rzecznik Finansowy

dr Michał Ziemiak
Rzecznik Finansowy

DDAL-WAL.0212.36.2026

RF/246/2026

Warszawa, 14 lipca 2026 r.

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.203.17.2026
Data wpływu 14.07.26r.

Dotyczy: poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 25 czerwca 2026 r. (sygn. SPS-III.020.203.8.2026, RPW/20876/2026) przekazujące do opiniowania *poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów*, uprzejmie proszę o rozważenie poniższych uwag dotyczących zmian proponowanych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej[1] (dalej: ustawa o Rzeczniku Finansowym).

Art. 152 *poselskiego projekt ustawy o rynku kryptoaktywów* przewiduje nowelizację ustawy o Rzeczniku Finansowym.

[1] Dz. U. z 2026 r. poz. 826.

Rzecznik Finansowy
Nowogrodzka 47A
00-695 Warszawa

sekretariat@rf.gov.pl
www.rf.gov.pl
Adres do eDoręczeń:
AE:PL-82898-28814-BHBGA-15

Tel. 22 333 73 23

Zgodnie z proponowanym nowym przepisem lit. l w art. 2 w pkt 1 ustawy o Rzeczniku Finansowym klient podmiotu rynku finansowego będzie oznaczał „będącego osobą fizyczną klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 tego rozporządzenia jest Komisja Nadzoru Finansowego".

Należy zauważyć, że literalne brzmienie przepisu określające jako klienta osobę fizyczną, dla której Komisja Nadzoru Finansowego jest organem właściwym może budzić wątpliwości. Proponuje się zatem doprecyzowanie projektowanej regulacji i nadanie jej brzmienia:

„l) będącego osobą fizyczną klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114 dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 tego rozporządzenia jest Komisja Nadzoru Finansowego;"

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na proponowany przepis art. 10a w ustawie o Rzeczniku Finansowym. Przepis ten przewiduje, że do reklamacji składanych przez klientów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz przez posiadaczy tokenów ART zastosowanie ma mieć odpowiednio art. 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2025/294. Rozporządzenie to ma jednak zastosowania do reklamacji/skarg składanych wyłącznie przez klientów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (art. 1 ust. 1 rozporządzenia 2025/294 w zw. z art. 71 rozporządzenia MICA). Natomiast proponowany przepis przewiduje jego zastosowanie również do posiadaczy tokenów ART. Rozporządzenie to nie będzie miało zastosowania do skarg składanych na emitentów przez posiadaczy tokenów (tu będzie miał zastosowanie art. 31 rozporządzenia MICA w przypadku tokenów ART). Należy zatem rozważyć następujące doprecyzowanie proponowanego przepisu:

„Art. 10a. W przypadku reklamacji składanych przez będącego osobą fizyczną klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114 dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 2023/1114, dla którego

Rzecznik Finansowy
Nowogrodzka 47A
00-695 Warszawa
sekretariat@rf.gov.pl
www.rf.gov.pl
Adres do eDoręczeń:
AE:PL-82898-28814-BHBGA-15
Tel. 22 333 73 23

właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 tego rozporządzenia jest Komisja Nadzoru Finansowego oraz będącego osobą fizyczną posiadacza tokenów powiązanych z aktywami nabytych od emitenta tokenów powiązanych z aktywami posiadającego zezwolenie na ofertę publiczną tokenów powiązanych z aktywami lub na ubieganie się o dopuszczenie takich tokenów do obrotu, dla którego właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 jest Komisja Nadzoru Finansowego, stosuje się przepisy ustawy, z zastrzeżeniem, że do terminów przewidzianych na rozpatrzenie reklamacji, o których mowa w art. 6 i art. 7 ust. 3 tej ustawy złożonej przez będącego osobą fizyczną klienta w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 2023/1114, zastosowanie mają odpowiednio przepisy art. 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2025/294 z dnia 1 października 2024 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi, wzory i procedury dotyczące rozpatrywania skarg przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (Dz. Urz. UE L 2025/294 z 13.02.2025)".

Z wyrazami szacunku

Rzecznik Finansowy

Michał Piotr Ziemiak

Elektronicznie podpisany przez Michał Piotr Ziemiak
Data: 2026.07.14 08:17:50 +02'00'

/podpisano elektronicznie/

dr Michał Ziemiak

Informacje z nagłówka i stopki pisma

logo Rzecznika Finansowego, dr Michał Ziemiak Rzecznik Finansowy, Nowogrodzka 47A, 00-695 Warszawa, link do strony internetowej: www.rf.gov.pl, adres mailowy: sekretariat@rf.gov.pl, adres do eDoręczeń: AE:PL-82898-28814-BHBGA-15, telefon: 22 333 73 23.

Rzecznik Finansowy
Nowogrodzka 47A
00-695 Warszawa

sekretariat@rf.gov.pl
www.rf.gov.pl
Adres do eDoręczeń:
AE:PL-82898-28814-BHBGA-15

Tel. 22 333 73 23

RPW/25120/2026 – 1P
EZD RP KS
(BPK – III)
Data rejestracji: 2026 – 07 – 21
Data wpływu: 2026 – 07 – 21

Adam Lipiński
Wiceprezes

Warszawa, 17 lipca 2026 r.

DP.IV.024.103.2026.MJ

Pan

Marek Siwiec

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 25 czerwca 2026 r. (znak: SPS-III.020.203.8.2026) dotyczącego *poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów*, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

Adam Lipiński

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.203.20.2026
Data wpływu 22.07.26r.

Narodowy Bank Polski ul. Świętokrzyska 11/21 00-919 Warszawa tel. +48 22 185 15 44 adam.lipinski@nbp.pl

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
KOMISJA USTAWODAWCZA

RPW/31317/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2026 – 09 – 17
Data wpływu: 2026 – 09 – 17

Warszawa, 17 września 2026 r.

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu – przedkładam opinię nr 344 Komisji Ustawodawczej uchwaloną na posiedzeniu 17 września 2026 r. o poselskim projekcie ustawy o rynku kryptoaktywów (przedstawiciel wnioskodawców poseł Adam Gomoła).

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

Marek Ast

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-III.020.203.27.2026
Data wpływu 17. 09. 2026

OPINIA nr 344

Komisji Ustawodawczej

w sprawie poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 17 września 2026 r.

dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 17 września 2026 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej – poselski projekt ustawy o rynku kryptoaktywów. Komisja, po przedstawieniu projektu i wysłuchaniu ekspertów, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja

- **uznała ten projekt za dopuszczalny.**

Przewodniczący Komisji

Marek Ast